

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
July 2024

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานดินแดนแห่งความสงบเป็นบ้านของดวงวิญญาณบริสุทธิ์ หากลูกต้องการที่จะไปบ้านนั้น จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

คำถาม: พอให้การรับประกันอะไรกับลูกทุกคน?

คำตอบ: ลูกๆ ที่แสนหวานจงจำพ่อและพ่อจะรับประกันว่าลูกจะไปยังบ้านของพ่อโดยไม่มีประสบการณ์ของการลงโทษ เพียงแค่ผูกมัดหัวใจของลูกกับพ่อผู้เดียว ในขณะที่มองดูโลกเก่านี้จงอย่าได้เห็น ในขณะที่มีชีวิตอยู่ในโลกนี้ จงแสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์และบาบาจะให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกอย่างแน่นอน

โอมซานติ พ่อทางจิตถามลูกๆทางจิตว่า ลูกๆรู้ว่าพ่อมาเพื่อพาลูกกลับไปยังบ้านของพ่อ ดังนั้นลูกมีความปรารถนาที่จะกลับบ้านหรือไม่? นั่นเป็นบ้านของดวงวิญญาณทั้งหมด ที่นั่นเป็นบ้านของดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างทั้งหมด ไม่ได้มีเพียงบ้านเดียว ลูกเข้าใจว่าพ่อมาแล้ว ลูกได้เชิญพ่อมาที่นี่ พาเรากลับบ้าน! นั่นหมายถึง ไปยังดินแดนแห่งความสงบ เวลานี้พ่อพูดว่า ตามหัวใจของลูก โอ ดวงวิญญาณ ลูกจะสามารถกลับไปบ้านโดยไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อไม่ได้บอกลูกในสิ่งอื่น ลูกทำความเพียรพยายามเป็นเวลานานในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นเพื่ออะไร? เพื่อการหลุดพ้น ดังนั้นเวลานี้พ่อถามลูกว่า ลูกรู้สึกอยากกลับบ้านไหม? ลูกๆตอบว่า บาบ่า มันคือสิ่งนี้ที่เราได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามาเป็นระยะเวลาานาน ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณมนุษย์ทุกคนต้องถูกพากลับไป ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกต้องกลับบ้านหลังจากกลับมาบริสุทธิ์แล้ว และเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ที่มาก่อน ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถอาศัยอยู่ในบ้านได้ เวลานี้ดวงวิญญาณหลายพันล้านต้องกลับบ้านอย่างแน่นอน บ้านนั้นถูกเรียกว่าดินแดนแห่งความสงบและสภาพของการปลดเกษียณ เราดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปยังดินแดนแห่งสงบที่บริสุทธิ์ เท่านั้นเอง! นั่นคือสิ่งที่ง่ายมาก นั่นคือดินแดนแห่งความสงบที่บริสุทธิ์ของดวงวิญญาณ และอีกหนึ่งเป็นดินแดนแห่งความสุขที่บริสุทธิ์ของมนุษย์ซึ่งคือดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างที่มีตัวตน ในขณะที่นี่คือดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์แห่งความทุกข์ของมนุษย์,ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างที่มีตัวตน ไม่จำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ดินแดนแห่งความสงบเป็นสถานที่ที่ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งหมดอาศัยอยู่ นั่นคือโลกของดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ปราศจากกิเลส โลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือนอกของดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างที่มีตัวตนทั้งหมดที่ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาแล้วเพื่อทำให้ลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์และนำลูกกลับไปยังโลกที่บริสุทธิ์ของดินแดนแห่งความสงบ และแล้วผู้ที่ศึกษาราชโยคะจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขที่บริสุทธิ์ นี่เป็นเรื่องที่ง่ายตายมาก ลูกไม่ต้องคิดเกี่ยวกับอะไรในสิ่งนี้ ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจ พ่อของเราดวงวิญญาณได้มาเพื่อพาเราไปยังดินแดนแห่งความสงบที่บริสุทธิ์ เราได้ลืมนหนทางที่จะไปที่นั่นและเวลานี้พ่อได้แสดงให้เห็น พ่อมาและบอกลูกทุกวงจรวา โอ้ลูกๆ จดจำพ่อ ชีพบาบา มีเพียงสัตกูรูเดียวเท่านั้นที่ประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ท่านผู้เดียวมาและให้ศาสนแก่ลูกๆ นั่นคือศรัทธา ซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกๆต้องทำในเวลานี้ ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากและได้รับความทุกข์มากเป็นเวลาครั้งวงจร ด้วยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ลูกจึงกลายเป็นผู้ที่ยากจนแสนเข็ญ ดวงวิญญาณกลับมาโดยไม่ประธาจากสโตประธาน เพียงสิ่งเล็กน้อยเหล่านี้ที่ต้องเข้าใจ เวลานี้ลูกต้องการที่จะกลับบ้านหรือไม่? ใช่ บาบ่า เราต้องการที่จะกลับบ้านอย่างแน่นอน นั่นคือบ้านที่เงียบสงบและแสนหวานของเรา ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกไม่บริสุทธิ์อย่างแท้จริงด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เองที่ลูกไม่สามารถกลับบ้านได้ เวลานี้พ่อพูดว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป พ่อให้ศาสนเดียวกันนี้กับลูกในทุกวงจร พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเพราะร่างกายนี้กำลังจะจบสิ้น อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน นั่นถูกเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่น นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ พ่อที่ไม่มีตัวตนก็อาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อมาในตอนสุดท้าย เพราะพ่อต้องพาทุกคนกลับบ้าน ไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์แม้แต่ดวงวิญญาณเดียวจะคงเหลืออยู่ที่นี้ ไม่มีเรื่องของการกลับมาสับสนหรือมีความยากลำบากใดในสิ่งนี้ ผู้คนร้องเพลง: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, มาและชำระเราและพาเรากลับมาพร้อมกับท่าน! ท่านเป็นพ่อของทุกคน ในเวลานั้นเมื่อเราไปเล่นบทบาทของเราในโลกใหม่ มีผู้คนน้อยมากที่อาศัยอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณนับพันล้านจะไปและอาศัยอยู่ที่ไหน? ลูกๆเคยมีดวงวิญญาณมนุษย์น้อยมากในยุคทองด้วยเช่นกัน ต้นไม้มีขนาดเล็กและแล้วก็เติบโตขึ้น มีความหลากหลายของศาสนามากมายในต้นไม้ ซึ่งถูกเรียกว่าต้นกาลปะ หากลูกไม่เข้าใจสิ่งใดลูกสามารถถามบาบา บางคนพูดว่า บาบ่า, เราจะยอมรับว่าช่วงระยะเวลาของวงจรคือ 5000

ปีได้อย่างไร? พ่อเพียงบอกความจริงแก่ลูกเท่านั้น พ่อยังบอกลูกถึงบัญชีของวงจรด้วยเช่นกัน พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของแต่ละวงจรและก่อตั้งอาณาจักรเทพที่ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ในยุคทองจะมีอาณาจักรเทพเดียว ในเวลานี้พ่อกำลังให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง พ่อพูดว่า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจร พ่อก่อตั้งโลกใหม่ โลกเก่าจะจบสิ้นลงตามแผนของละครโลกใหม่จะกลับมาเก่าและโลกเก่าจะกลับมาใหม่ สิ่งนี้แสดงให้เห็นในสี่ส่วนที่เท่ากันของสวัสดิกะด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาราวกับว่าพวกเขาเพียงแค่เล่นกับตุ๊กตาต่อไป มีรูปภาพมากมาย ในเทศกาลดีปมาลาพวกเขาวางสิ่งเหล่านั้นโดยเฉพาะไว้ในร้านค้า มีรูปภาพมากมาย ลูกเข้าใจว่าเวลานี้มีชีพบบาเดียวและลูกๆ ลูกมาที่นี่และแล้วก็ยังเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ และแล้วก็ยังเป็นอาณาจักรของรามและสีดา และแล้วศาสนาอื่นก็ตามมา ลูกๆไม่มีการเชื่อมโยงใดๆกับพวกเขา พวกเขามาในเวลาของตนเองและแล้วทุกคนต้องกลับบ้าน เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับบ้าน ทั้งโลกนี้จะถูกทำลาย จะมีประโยชน์อะไรที่จะอยู่ที่นั่นอีกต่อไป? หัวใจของลูกจะไม่ยึดติดกับโลกนี้เลย ลูกจะต้องผูกหัวใจของลูกกับผู้เป็นที่รักเดียวเท่านั้น ท่านพูดว่า จงเชื่อมโยงหัวใจของลูกกับพ่อผู้เดียวเท่านั้นและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เวลามากมายนั้นได้ผ่านไป และเหลือเวลาเพียงเล็กน้อย เวลายังคงผ่านไปเรื่อยๆ หากลูกไม่อยู่ในโยคะลูกจะสำนึกผิดอย่างมากในเวลาสุดท้าย จะมีการลงโทษและสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย เวลานี้ลูกรู้ว่านานแค่ไหนตั้งแต่ลูกได้จากบ้านของลูกมา ผู้คนพยายามอย่างหนักมากเพื่อที่จะกลับบ้าน ลูกจะได้พบกับพ่อที่บ้าน ลูกจะไม่ได้พบพ่อในยุคทอง ผู้คนได้ทำความพยายามอย่างมากที่จะไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น นั่นลูกเรียกว่าหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ตามละครหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้จะจบสิ้นลง เวลานี้พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน พ่อจะพาลูกกลับไปอย่างแน่นอน ยิ่งบางคนกลับมาบริสุทธิ์มากเท่าไร เขาก็ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ไม่มีเรื่องของความสับสนในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อและพ่อรับประกันว่าลูกจะกลับบ้านโดยไม่ต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยโดยการมีการจดจำระลึกถึง หากลูกไม่จดจำพ่อก็ต้องสัมผัสกับการลงโทษและสถานภาพจะถูกทำลาย พ่อมาและอธิบายสิ่งนี้ทุกๆ 5000 ปี พ่อมานับครั้งไม่ถ้วนเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เล่นบทบาทของชัยชนะและความพ่ายแพ้ และแล้วพ่อก็มาพาลูกกลับไป นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ซึ่งเหตุนี้เองผู้คนได้ร้องเพลง โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ได้โปรดมา! เราเป็นคนบาป; มาและทำให้เราปราศจากกิเลสและบริสุทธิ์ นี่คือโลกที่ชั่วร้าย เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่มาในภายหลังไปสวรรค์หลังจากที่ได้สัมผัสกับการลงโทษแล้ว เหตุนี้เองพวกเขาจึงเข้ามาในโลกที่สององศาตกลง พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องทำความพยายามอย่างเต็มที่ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่สถานภาพของลูกถูกลดลง แม้ว่าจะไม่ใช่อาณาจักรของราวัน สถานภาพก็เป็นไปตามลำดับ เมื่ออัลลอยปะปนในดวงวิญญาณ เขาก็ได้รับร่างกายตามนั้น ดวงวิญญาณกลายเป็นยุคเงินจากยุคทอง อัลลอยของเงินปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ และแล้วในแต่ละวันอัลลอยที่สกปรกมากขึ้นก็ปะปนในดวงวิญญาณ พ่ออธิบายให้ลูกเป็นอย่างดี หากลูกไม่สามารถที่จะเข้าใจบางสิ่งจงยกมือขึ้น! พ่ออธิบายให้ผู้ที่เคยอยู่ในวงจรของ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในตอนสุดท้ายของ 84 ชาติเกิดของเขา และแล้วเขาก็ต้องไปเป็นอันดับหนึ่ง ผู้ที่เคยเป็นอันดับหนึ่งเวลานี้เป็นอันดับสุดท้าย ผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดมากมายของเขาคือผู้ที่มาก่อน พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เข้ามาในร่างของเขาผู้เดียวเท่านั้น พ่อทำให้เขาบริสุทธิ์ พ่ออธิบายให้ลูกอย่างชัดเจนมาก พ่อพูดว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกได้ฟังความรู้ของกิตะอย่างมากมายและถ่ายทอดให้กับผู้อื่นด้วยเช่นกัน แต่ลูกไม่ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านสิ่งนั้น ชันยาสซีมากมายได้ถ่ายทอดคัมภีร์ให้กับลูกอย่างหวานชื่นมาก จากการได้ยินเสียงนั้น ผู้ที่มีชื่อเสียงมากมายได้รวมตัวกัน สิ่งนี้เป็นเพียงความหวานชื่อสำหรับหู หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเพียงแค่ความหวานชื่นสำหรับหู ที่นี้ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อ หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้กำลังจบสิ้นลง พ่อพูดว่า พ่อมาให้ความรู้แก่ลูกที่ไม่มีใครอื่นรู้ พ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ญาณถูกเรียกว่าความรู้ พ่อสอนลูกทุกสิ่ง พ่ออธิบายให้แก่ลูกเกี่ยวกับวงจรของ 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ในตัวลูก จากโลกวัตถุลูกข้ามอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตน ก่อนอื่นมีราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ ไม่มีเด็กๆ ที่ชั่วร้ายที่นั่น ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น ทุกสิ่งเกิดขึ้นได้ด้วยพลังของโยคะ ลูกจะมีนิมิตที่เวลานี้ทารกจะเข้าไปในปราสาทราชวังของครุฑมารดา เขานั้นจากไปด้วยความสุข ที่นี้ผู้คนร้องไห้คร่ำครวญมากมาย! ที่นี้ลูกไปสู่กรงขังของครุฑมารดา ไม่มีเรื่องของการร้องไห้คร่ำครวญที่นั่น จะต้องมีการเปลี่ยนร่างกายอย่างแน่นอนเช่นเดียวกับตัวอย่างของงู อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องที่ต้องกลับมาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีความจำเป็นที่จะถามคำถามมากมาย ตัวลูกเองควรจะซึ้งแหวในความพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ การจดจำพ่อเป็นสิ่งที่ยากหรือ? ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ พ่อคือพ่อของลูกกำลังให้มรดกแห่งความสุขของลูกแก่ลูก ลูกจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงสำหรับชาติเกิดสุดท้ายนี้หรือ? ลูกๆ เข้าใจในสิ่งนี้เป็นอย่างดีเมื่อลูกอยู่ที่นี้ แต่เมื่อลูกกลับบ้านและเห็นใบหน้าของภรรยาและลูก มายาก็กินลูก พ่อพูดว่า อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับผู้ใด ทั้งหมดนั้นจะถูกทำลายอย่างแน่นอน ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไป

ทั่ว จดจำพ่อและอาณาจักรของลูก ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ในยุคทองไม่มีสิ่งสกปรกเช่นเนื้อสัตว์ ฯลฯ พ่อพูดว่า ละทิ้งแม้กระทั่งกิเลส พ่อให้อำนาจของการปกครองโลกแก่ลูก มีรายได้มากมายในสิ่งนั้น แล้วเหตุใดเราจึงไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์? โดยการอยู่อย่างบริสุทธิ์เพียงชาติเกิดเดียว ลูกจะได้รับรายได้มหาศาลเช่นนั้น ลูกอาจจะอยู่ด้วยกัน แต่ให้มีตาบของความรู้อยู่ระหว่างกลาง หากลูกแสดงให้เห็นถึงการอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงที่สุด เพราะลูกจะเป็นผู้ที่ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด ความรู้นี้เป็นสิ่งจำเป็นด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง ลูกต้องแสดงให้เห็นว่าลูกสามารถอยู่ด้วยกันและยังคงบริสุทธิ์อย่างไร และแล้วพวกเขาจะเข้าใจว่าลูกมีพลังอันยิ่งใหญ่บางอย่าง พ่อพูดว่าโดยการอยู่อย่างบริสุทธิ์สำหรับชาติเกิดเดียวนี้ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกได้รับรางวัลใหญ่เช่นนั้นและเหตุใดลูกจะไม่แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์? เหลือเวลาน้อยมาก จะมีเสียงอย่างต่อเนื่องและจะตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ด้วยเช่นกัน ลูกได้เห็นการซ่อมโรงแล้ว ดูซิว่าเกิดอะไรขึ้นด้วยระเบิดปรมาณูเพียงลูกเดียว! แม้กระทั่งเวลานี้ผู้คนยังอยู่ในโรงพยาบาล ทุกวันนี้พวกเขาทำระเบิด ฯลฯ เช่นนั้น ที่จะไม่มีความยากเลย ทุกคนจะถูกทำลายในทันที การซ่อมเหล่านี้จะเกิดขึ้นและแล้วก็จะกลายเป็นครั้งสุดท้าย พวกเขาทดลองเพื่อดูว่าผู้คนจะตายในทันทีหรือไม่ และแล้วพวกเขาก็ค้นหาวិธีการอื่นๆ จะไม่มีโรงพยาบาลใดๆ ฯลฯ ใครจะมานั่งรับใช้ผู้อื่น? ไม่มีบราห์มิน ฯลฯ ที่จะคงอยู่เพื่อให้อาหารกับลูก ทันทีที่ระเบิดถูกปล่อยออกมา ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ทุกสิ่งจะถูกฝังในแผ่นดินไหว จะไม่ใช่เวลาเลย ที่นี้มีฝูงชนมากมาย ในยุคทองจะมีคนจำนวนน้อยมาก และแล้วพวกเขาทั้งหมดถูกทำลายได้อย่างไร? เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะสามารถเห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้น จะมี 900,000 ในตอนเริ่มต้น ลูกเป็นฟากีร์ (นักพรตหรือผู้บำเพ็ญเพียรทางศาสนา) และลูกรักพระเจ้า เวลานี้ลูกละทิ้งทุกสิ่งและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเพื่อรักฟากีร์เช่นนั้น ในยุคทองจะมีต้นไม้ขนาดเล็ก บาบอบิบายหลายสิ่งให้กับลูก นักแสดงทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายและพวกเขามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาเอง ลูกมาทุกวงจรเพื่อที่จะกลายเป็นนักเรียนของพ่อและศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าบาบาจะทำให้ลูกบริสุทธิ์และพาลูกกลับไปกับพ่อ ตามละคร บาบาจะพาทุกคนกลับบ้านอย่างแน่นอน เหตุนี้เองที่ชื่อนี้คือกองทัพพันดาฟ ลูกผู้เป็นพันดาฟกำลังทำอะไร? ลูกประกาศสิทธิในโชคแห่งอาณาจักรของลูกจากพ่อ เช่นเดียวกับที่ลูกได้ทำในวงจรก่อนหน้านี้ตามลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้รับความรักจากพ่อจงกลายเป็นฟากีร์(ขอทาน)อย่างสมบูรณ์ การลืมนร่างกายของลูกและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณคือการกลายเป็นฟากีร์ เพื่อที่จะประกาศสิทธิในรางวัลที่ใหญ่ที่สุดจากพ่อ จงแสดงให้เห็นวิธีที่กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

2. ลูกต้องกลับบ้านและเหตุนี้เองลูกต้องไม่ผูกหัวใจของลูกกับโลกเก่า ผูกหัวใจของลูกกับผู้เป็นที่รักเดียวเท่านั้น จดจำพ่อและอาณาจักร

พร: ขอให้ลูกมีความสุขขึ้นแจ่มใสและระมัดระวังอารมณ์อย่างสม่ำเสมอโดยการอยู่ในรูปรวมในชีวิตบราห์มินของลูก
ถ้าอารมณ์ของความสุขของลูกเปลี่ยนในสถานการณ์ใดๆ และแล้วสิ่งนั้นไม่ถูกเรียกว่าความสุขที่ถาวร มีอารมณ์ที่มีความสดชื่นแจ่มใสและระมัดระวังในชีวิตบราห์มินของลูกอย่างสม่ำเสมอ ไม่ควรให้อารมณ์ของลูกเปลี่ยนไป เมื่ออารมณ์ของลูกเปลี่ยน ลูกพูดว่าลูกต้องการสันโดษ เพราะว่าอารมณ์ของลูกเป็นเช่นนั้นในวันนี้ อารมณ์ของลูกเปลี่ยนไปเมื่อลูกอยู่ตามลำพัง อยู่ในรูปรวมอย่างสม่ำเสมอ และอารมณ์ของลูกจะไม่เปลี่ยนแปลง

คติพจน์: การเฉลิมฉลองงานเทศกาลหมายถึงการคงความกระตือรือร้นสำหรับการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาที่นี่เพื่ออยู่ในการจดจำระลึกถึงและเผาบาปของลูก ดังนั้นใส่ใจอย่างเต็มที่เพื่อที่โยคะของสติปัญญาของลูกจะไม่ไร้ผล (สุญเปล่า)

คำถาม: กิเลสที่ละเอียดอ่อนใดที่สร้างความยากลำบากในเวลาสุดท้าย?

คำตอบ: หากมีกิเลสของความละโมภแม้กระทั่งในรูปที่ละเอียดอ่อน หากลูกสะสมและเก็บบางสิ่งไว้กับลูกอันเนื่องจากความละโมภ ลูกจะจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้ายและสร้างความยากลำบากบางอย่าง เหตุนี้เองบาปจึงพูดว่า ลูกๆ อย่าได้เก็บสิ่งใดไว้กับลูก ลูกต้องหลอมรวมความคิดทั้งหมดและปลุกฝังนิสัยของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ดังนั้นฝึกฝนที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

โอม ซานติ บาบาเตือนลูกๆ ทุกวัน ให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเพราะสติปัญญาของลูกๆ เร่ร่อนไปที่นั่นที่นี่ ในหนทางของความไม่รู้ ขณะที่กำลังรับฟังเรื่องราวทางศาสนา ฯลฯ สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนออกไปภายนอก ที่นั่นเช่นกันสติปัญญาเร่ร่อนไปทุกแห่ง เหตุนี้เองจึงบอกลูกๆ ทุกวัน ให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า ใส่ใจต่อสิ่งที่เราพูดและซึมซับสิ่งนั้น ใส่ใจกับคำพูดนั้นที่กล่าวไว้ในคัมภีร์ ที่นั่นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณว่า ลูกๆ นักเรียนทั้งหมดต้องนั่งที่นั่นในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ซึ่งพบบาบาที่นี่เพื่อสอนลูก ไม่มีวิทยาลัยอื่นใดที่พวกเขาคิดว่าซึ่งพบบาบากำลังสอนพวกเขา โรงเรียนเช่นนั้นต้องคงอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเท่านั้น ลูก นักเรียนกำลังนั่งอยู่ที่นั่นและลูกเข้าใจว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดมาที่นี่เพื่อสอนลูก ซึ่งพบบาบาเพื่อสอนเรา สิ่งแรกที่ท่านอธิบายคือ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามมาทำให้ลูกซึมซาบแล้วซาแล้ว เหตุนี้เองพ่อจึงเตือนลูก หากลูกจะอธิบายแก่ใครบางคน สิ่งแรกที่ลูกต้องอธิบายคือ ใครคือพระเจ้าและพระเจ้าอยู่ที่ไหน? ใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้จัดความทุกข์และผู้ให้ความสุข? ทุกคนจดจำท่าน เมื่อพวกเขามีความยากลำบาก, พวกเขา ก็พูดว่า โอ พระเจ้าได้โปรดเมตตาเถิด! เมื่อผู้คนที่ต้องการที่จะได้รับการปกป้อง พวกเขา ก็พูดว่า โอ พระเจ้า! โอ พระเจ้า! ปลดปล่อยเราจากความทุกข์เถิด! ทุกคนมีความทุกข์ ลูกรู้ว่าแน่นอนที่ยุคทองนั้นถูกเรียกว่าดินแดนแห่งความสุขและยุคเหล็กถูกเรียกว่าดินแดนของความทุกข์ ลูกๆ รู้สิ่งนี้, แต่มาทำให้พวกเขาลืม ระบบของการให้แรงบันดาลใจลูกให้หนึ่งในการจดจำระลึกถึงนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เพราะมีผู้คนมากมายที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงเลยตลอดทั้งวัน พวกเขาไม่มีการจดจำระลึกถึงแม้กระทั่งหนึ่งนาที่ ดังนั้นจึงทำให้พวกเขานั่งที่นั่นเพื่อให้แรงบันดาลใจพวกเขาที่จะจดจำระลึกถึง ลูกได้รับวิธีการของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงเพื่อที่การจดจำระลึกถึงนั้นจะกลับมามั่นคง เราต้องกลับมาสโตประธานด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อได้บอกถึงวิธีการที่จริงแท้ขั้นหนึ่งแก่ลูกเพื่อจะกลับมาสโตประธาน เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาและบอกวิธีการแก่ลูก ลูกๆ นั่งที่นั่นในความสงบเมื่อลูกมีโยคะกับพ่อ หากโยคะของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่นั่นที่นี่ ลูกก็ไม่อยู่ในความสงบ ซึ่งหมายความว่าลูกไม่มีความสงบ ตลอดเวลาที่โยคะของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่นั่นที่นี่ก็สุญเปล่า เพราะบาปของลูกไม่ได้ถูกตัดออกไป โลกไม่รู้ว่าบาปจะถูกตัดออกไปได้อย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก พ่อได้บอกลูกแล้วว่า จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ดังนั้นในช่วงเวลาที่เส้นด้ายของการจดจำระลึกถึงของลูกมีการเชื่อมโยงก็จะมีความสำเร็จ หากสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่นั่นที่นี่แม้เพียงเล็กน้อย เวลานั้นก็สุญเปล่าและไร้ผล คำแนะนำของพ่อคือ ลูกๆ จดจำพ่อ! หากลูกไม่จดจำพ่อนั้นก็ไร้ผล อะไรจะเกิดขึ้นผ่านสิ่งนั้น? ลูกจะไม่กลับมาสโตประธานอย่างรวดเร็ว และแล้วนิสัยก็จะยังคงปลุกฝังและยังคงเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ ดวงวิญญาณรู้ถึงบาปที่เขาทำในชาติเกิดนี้ แม้ว่าใครบางคนจะพูดว่าพวกเขาไม่ได้จดจำบาปเหล่านั้น บาบาพูดว่า ลูกจดจำทุกสิ่งตั้งแต่อายุสามถึงสี่ขวบ ลูกไม่ได้ทำบาปมากมายในตอนเริ่มต้นเท่ากับที่ลูกทำในภายหลัง แต่ละวันดวงตาของลูกก็เฝ้าแต่กลายเป็นดวงตาอาชญากร มันจะกลับมาลดลงไปส่ององศาในยุคเงิน ใช้เวลานานแค่ไหนที่พระจันทร์จะลดลงไปส่ององศา? มันจะลดลงไปเรื่อยๆ ที่ละน้อย ในเวลานั้นพระจันทร์ก็กล่าวได้ว่าเต็ม 16 องศาสมบูรณ์ นี่จะไม่พูดถึงพระอาทิตย์ สำหรับพระจันทร์เป็นเรื่องของหนึ่งเดือน, ในขณะที่ที่นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวงจร แต่ละวันลูกก็เฝ้าแต่ลงมาเรื่อยๆ และแล้วลูกก็ได้ขึ้นไปด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง และแล้วก็ไม่มีเวลาจำเป็นสำหรับลูกที่จะมีการจดจำระลึกถึงเพื่อที่จะไต่ขึ้นไป หลังจากยุคทองลูกก็ต้องลงมา หากลูกจะจดจำในยุคทอง ลูกก็จะไม่แม้กระทั่งจะลงมา อย่างไรก็ตามละครลูกต้องลงมา และเหตุนี้เองที่ลูกไม่จดจำอะไรเลย ลูกต้องลงมาอย่างแน่นอน และแล้วพ่อก็แสดงให้เห็นถึงวิธีการของการจดจำระลึกถึง เพราะลูกต้องไต่ขึ้นไป พ่อมาและสอนลูกในยุคบรรจบพบกันว่าสภาพของการขึ้นไปเริ่มต้นแล้วในเวลานี้ และแล้วเราก็ต้องไปสู่ดิน

แดนแห่งความสุขของเรา พ่อพูดว่าเวลานี้ลูกต้องไปสู่อินแดนแห่งความสุข และดังนั้นจงจดจำพ่อ ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาสืบถามประณามด้วยการมีการจดจำระลึกถึง ลูกนั้นแตกต่างไปจากโลกนี้ ดินแดนสุขาวดีนั้นแตกต่างจากโลกนี้อย่างสิ้นเชิง ดินแดนสุขาวดีนั้นเคยคงอยู่ก่อนหน้านี้ แต่ไม่คงอยู่ในเวลานี้ เนื่องจากการยึดระยะเวลาของวจร, ทำให้พวกเขาหลงลืมสิ่งนี้ เวลานี้ลูกๆ ได้พบว่าดินแดนสุขาวดีอยู่ใกล้มาก มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก เมื่อมีบางสิ่งขาดหายไปในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกก็คิดว่ายังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่ ไม่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมากเท่าที่ควร ลูกสามารถทำให้สาสน์ไปถึงทุกคนได้ตามแผนของละคร หากลูกไม่ได้ให้สาสน์แก่ผู้อื่น นั่นก็หมายถึงว่าลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ ลูกต้องให้สาสน์ไปถึงทั่วทั้งโลก: พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ผู้ที่ศึกษาก็จะรู้ว่ามีเพียงคำภีร์ก็เตเตเดียวเท่านั้นที่มีการกล่าวถึงคำพูดที่สูงส่งนี้ อย่างไรก็ตามพวกเขาก็กล่าวว่า คำพูดเหล่านั้นเป็นของพระเจ้าศรีกฤษณะ และดังนั้นพวกเขาจะจดจำผู้ใด? แม้ว่าพวกเขาจะกราบไหว้บูชาชีวา พวกเขาก็ไม่ได้มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำนี้เพื่อที่จะสามารถทำตามศรีมัทได้ ในเวลานี้ลูกกำลังได้รับคำแนะนำของพระเจ้า ในขณะที่ก่อนหน้านี้ลูกได้ทำตามคำแนะนำของมนุษย์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างทั้งสอง มนุษย์บงการจิตใจบอกว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในขณะที่การชี้นำของพระเจ้าบอกว่า ไม่! พ่อพูดว่า พ่อได้มาเพื่อก่อตั้งสวรรค์และดังนั้นที่นั่นคือนครอย่างแน่นอน ก็เลสทั้งห้าคงอยู่ในทุกคนที่นี่ นี่คือโลกที่มีกิเลสและดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อให้โลกปราศจากกิเลส ผู้ที่กลายเป็นลูกของพระเจ้าไม่สามารถมีกิเลสเหล่านี้ได้ พวกเขาได้แสดงรูปภาพของราวันที่มีสิบหัว ไม่มีใครที่จะพูดว่าโลกของราวันปราศจากกิเลส ลูกรู้ว่าในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันและมีกิเลสทั้งห้าในทุกคน ในยุคทองมีอาณาจักรของรามและไม่มีกิเลสเลย ในเวลานี้ผู้คนไม่มีความสุขอย่างมาก ร่างกายสัมผัสกับความทุกข์ทรมานอย่างมาก นี่คือดินแดนของความทุกข์ ในดินแดนของความสุราร่างกายไม่สัมผัสกับความทุกข์ใดๆ ที่นี้โรงพยาบาลมากมายก็เต็ม การเรียกสถานที่นี้ว่าสวรรค์จึงเป็นความผิดอย่างยิ่ง ดังนั้นลูกต้องเข้าใจและแล้วจึงอธิบายแก่ผู้อื่น การศึกษา(ทางโลก)เหล่านั้นไม่ได้เป็นไปเพื่อการอธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกสอบผ่านและเริ่มทำงาน ที่นี้ลูกต้องให้สาสน์แก่ทุกคน พ่อผู้เดียวนั้นจะไม่ให้สาสน์นี้ ผู้ที่ฉลาดอย่างมากก็ถูกเรียกว่าครู ผู้ที่ฉลาดน้อยกว่าก็ถูกเรียกว่านักเรียน ลูกต้องให้สาสน์กับทุกคน ถามพวกเขาว่า คุณรู้จักพระเจ้าหรือไม่? ท่านคือพ่อของทุกคน ดังนั้นสิ่งหลักคือการให้คำแนะนำของพ่อเพราะไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อคือผู้เดียวที่ทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ ทั้งโลกบริสุทธิ์และมีเพียงบาร์ดในสิ่งนั้นเท่านั้น ไม่มีผู้คนของศาสนาอื่นสามารถพูดว่าพวกเขาเข้าไปสู่โลกใหม่ พวกเขาเชื่อว่าบางคนคงอยู่มาก่อนหน้าพวกเขา พระคริสต์ก็จะเข้ามาในใครบางคนอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน จะมีใครบางคนคงอยู่มาก่อนเขาอย่างแน่นอน พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่า พ่อเข้ามาในร่างนี้ของบราห์มา ไม่มีใครเชื่อว่าพ่อเข้ามาในร่างของบราห์มา อ้อ! แต่บราห์มินก็เป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน บราห์มินจะมาจากที่ไหน? พวกเขาจะมาจากบราห์มาอย่างแน่นอน อ้อชะ ลูกเคยได้ยินเรื่องของพ่อบราห์มาหรือไม่? ท่านคือปู่ของปู่ของปู่ ท่านไม่มีพ่อทางร่างกาย ใครคือพ่อทางร่างของบราห์มา? ไม่มีใครสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ บราห์มาได้รับการจดจำ ท่านคือพ่อของปวงประชาด้วยเช่นกัน ในทำนองเดียวกันลูกพูดถึงชีพบบาผู้ไม่มีตัวตน ใครคือพ่อของท่าน? และแล้วใครคือพ่อของประชาบิดาบราห์มาที่มีร่างกาย? ชีพบบาไม่ได้ถูกนำมาเลี้ยงดู ผู้นี้ได้ถูกนำมาเลี้ยงดู มีคำกล่าวว่าชีพบบาได้นำผู้ขึ้นมาเลี้ยงดู จะไม่กล่าวว่าชีพบบาได้นำวิษณุมาเลี้ยงดู ลูกรู้ว่าบราห์มากลายเป็นวิษณุ ท่านไม่ได้ถูกนำมาเลี้ยงดู ชางก้าไม่ได้มีบทบาทใดๆ บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มา นี่คือวงจรของ 84 ชาติเกิด แล้วชางก้ามาจากไหน? สิ่งสร้างของเขายู่ที่ไหน? มีสิ่งสร้างของพ่อ ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ในขณะที่สิ่งสร้างของบราห์มาคือมนุษย์ทั้งหมด ดังนั้นสิ่งสร้างของชางก้าอยู่ไหน? โลกมนุษย์ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นผ่านชางก้า พ่อมาที่นี้และอธิบายทุกสิ่งเหล่านี้ แต่ทั้งที่เป็นเช่นนี้ลูกก็ลืมสิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า สติปัญญาของแต่ละคนนั้นตามลำดับกันไป ยิ่งลูกมีสติปัญญา(ปัญญา)มากเท่าไร ลูกก็จะยังสามารถซึมซับคำสอนของครูได้มากเท่านั้น นี่คือการศึกษานี้ที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกประกาศสิทธิในสถานภาพตามลำดับกันไปตามวิธีการที่ลูกศึกษาเล่าเรียน แม้ว่าจะเป็นการศึกษาเดียวกันที่เปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ,ราชวงศ์ถูกสร้างขึ้นมา สิ่งนี้ควรจะไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใดด้วยเช่นกัน ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นราชา ราชาก็ต้องการสาวใช้และคนรับใช้ด้วยเช่นกัน ใครจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้? ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน แต่ละคนจะมีสาวใช้และคนรับใช้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา ดังนั้นลูกไม่ควรศึกษาเล่าเรียนในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสูงส่ง ดังนั้นนั้นมีความสงบที่แท้จริงในการจดจำระลึกถึงพ่อ หากสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่นั่นที่นั่นแม้แต่เล็กน้อยเวลาที่จะสูญเสียเปล่าและจะมีรายได้น้อยกว่า ลูกจะไม่สามารถกลับมาสืบถามประณามได้ ได้มีการอธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่า ในขณะที่ลูกเฝ้าแต่ทำงานด้วยมือของลูก ลูกต้องจดจำพ่อด้วยหัวใจของลูก เพื่อที่จะทำให้ร่างกายมีพละนามัยที่ดี ลูกอาจจะท่องทวาริไปทั่วแต่ขอให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของลูก หากลูกมีใครบางคนอยู่กับลูก ลูกต้องไม่ซุบซิบนินทา หัวใจของแต่ละคนเป็นพยานในสิ่งนี้ บาบาอธิบายว่าลูกควรจะต้องท่องทวาริไปทั่วใน

สภาพเช่นนั้น นักบวชก็เดินในความเงียบบอย่างแท้จริง ลูกๆ ไม่ได้พูดถึงความรู้ตลอดเวลา ดังนั้นจึงทำให้ตนเองนั่งเงียบและแข่งขันในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ตัวอย่างเช่น บาบาวุฒว่า เมื่อลูกกำลังรับประทาน, ให้นั่งและรับประทานในการจดจำระลึกถึง ดูซารัทของลูก บาบา(บราห์มา)บอกลูกเกี่ยวกับซารัทของท่านเองและท่านล้มการจดจำระลึกถึงอย่างไร พ่อ(บราห์มา)พยายามที่จะจดจำบาบา(ชีพบาบา)และนั่นพูดกับบาบาวว่า บาบา ฉันจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดเวลา ท่านแค่หยุดการไอและลดน้ำตาลของฉัน พ่อได้บอกลูกถึงความเพียรพยายามของตนเอง แต่พ่อก็ลืมที่จะจดจำ ดังนั้นการไอยะลดลงไปได้ได้อย่างไร? พ่อบอกลูกอย่างซื่อสัตย์ถึงการสนทนาที่พ่อมีกับบาบา(ชีพบาบา) บาบา(บราห์มา)บอกลูกๆ แต่ลูกๆ ก็ไม่ได้บอกพ่อ(ชีพบาบา)เพราะลูกอาย เมื่อลูกกวาดพื้นหรือทำอาหาร ทำสิ่งนั้นในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาและลูกจะได้รับพลัง วิธีการนี้เป็นสิ่งจำเป็นด้วย ลูกจะได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง ผู้อื่นก็จะถูกดึงดูดด้วยเช่นกัน มีแรงดึงดูดต่อกันและกัน ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไรก็จะยิ่งมีความเงียบสงัดมากเท่านั้น ตามละครจะมีอิทธิพลของกันและกัน การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมีคุณประโยชน์อย่างมาก ไม่มีควมจำเป็นที่จะพูดโกหกเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกเป็นลูกๆ ของพ่อที่แท้จริงและดังนั้นลูกต้องก้าวไปข้างหน้าด้วยความซื่อสัตย์ ลูกได้รับทุกสิ่ง ลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลก ดังนั้นเหตุใดลูกจึงละโมภและสะสมสำหรับ 10 ถึง 20 ผืนเล่า? หากลูกยังคงสะสมสิ่งต่างๆ มากมายอยู่เรื่อยๆ ลูกจะจดจำสิ่งเหล่านั้นในช่วงเวลาของความตาย เหตุนี้เองจึงมีการให้ตัวอย่างว่าภรรยาของเขาบอกให้เขาทิ้งไม้เท้าของเขา ไม่เช่นนั้นเขาจะจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย ไม่ควรจะจดจำสิ่งใด ไม่เช่นนั้นแล้วลูกกำลังสร้างความยากลำบากให้กับตนเอง ด้วยการพูดเท็จลูกก็สะสมบาปถึง 100 เท่า คลังสมบัติของชีพบาบาเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นเลยสำหรับลูกที่จะเก็บไว้มากมาย หากใครบางคนถูกขโมยทุกอย่างไป เขาก็ได้รับทุกสิ่ง ลูกๆ ได้รับอาณาจักรจากพ่อ ดังนั้นลูกจะไม่ได้รับเสื้อผ้าอะไร? เพียงแค่ไม่มีค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เพราะผู้เป็นแม่ที่อ่อนแอและไร้เดียงสาคือผู้ที่ช่วยในการก่อตั้งสวรรค์ ดังนั้นเงินทองของพวกเธอไม่ควรจะสูญเปล่าไปเช่นนั้น พวกเธอดูแลลูกและดังนั้นเป็นหน้าที่ของลูกที่จะดูแลพวกเธอ มิฉะนั้นจะมีการสะสมบาปถึง 100 เท่าบนศีรษะของลูก อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลาของการนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ สติปัญญาของลูกไม่ควรจะเร่ร่อนไปที่นี้และที่นั่นแม้แต่เล็กน้อย สะสมรายได้ของลูกอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ให้การจดจำระลึกถึงของลูกเป็นเช่นนั้นที่จะมีความเงียบสงัด

2. เพื่อที่จะทำให้ร่างกายของลูกมีสุขภาพพลานามัยที่ดี อย่าได้ซบเซาติดพันกับเพื่อนร่วมทางของลูกเมื่อลูกต้องท้อไปทั่ว, แต่ทำให้ตนเองนั่งเงียบและแข่งขันในการจดจำระลึกถึงพ่อ รับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความสำเร็จโดยการมีศรัทธาในสติปัญญาและจบสิ้นในยมมของความคิดที่อ่อนแอ จนกระทั่งเวลานี้, ความคิดที่อ่อนแอปรากฏขึ้นมาในลูกๆ ส่วนใหญ่ พวกเขาคิดว่า ฉันไม่รู้ว่าจะบางสิ่งจะเกิดขึ้นหรือไม่, หรืออะไรจะเกิดขึ้น ความคิดที่อ่อนแอเหล่านี้กลายเป็นกำแพง และความสำเร็จก็ซ่อนอยู่เบื้องหลังกำแพงนี้ มายาฉกฉวยยมมของความคิดที่ไร้ประโยชน์และลูกก็กลับมาติดกับอยู่ในยมมมุนั้น ดังนั้นการมีศรัทธาในสติปัญญาของลูกกลับมามีชัยชนะและมีสิทธิ์โดยกำเนิดของความสำเร็จ, และดังนั้นจบสิ้นความคิดที่อ่อนแอ

คติพจน์: ให้เปิดตาที่สามของลูก, ตาภูเขาไฟของลูก และมายาจะกลับมาไร้พลัง

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นคารันกิธาร์(ผู้ที่ถูกประณามและได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา) จงทำให้สภาพของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ยิ่งมีการกล่าวหาที่ท่ากับลูกมากเท่าไร, ลูกก็จะกลายเป็นคารันกิธาร์มากเท่านั้น

คำถาม: คำสั่งของพ่อคืออะไร? โดยการทำตามคำสั่งหลักใดที่ลูกจะนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ?

คำตอบ: คำสั่งของพ่อคือ ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไม่มีความขัดแย้งใดๆ กับใคร คงอยู่ในความสงบ หากใครบางคนไม่ชอบบางสิ่งที่ลูกพูด เพียงแค่อยู่ออย่างเงียบสงบ อย่าได้รบกันและกัน ลูกสามารถนั่งบนบัลลังก์หัวใจของบัพดาตาได้ เมื่อไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดๆ อยู่ภายในลูก เมื่อลูกไม่พูดคำพูดที่ขมขื่นใด และการพูดอย่างอ่อนหวานกลายเป็นวิถีชีวิตของลูก

โอม ชานติ พระเจ้าพูด ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ต้องมีการพูดสิ่งนี้ก่อนอย่างแน่นอน นี่คือการเตือนสำหรับลูกๆ พ่อพูดว่า เมื่อพ่อพูดคำว่า “ลูกๆ” พ่อกำลังมองดูที่ดวงวิญญาณ ร่างกายคือรองเท้าเก่า ที่ไม่สามารถกลับมาสโตประธานได้ ลูกจะได้รับร่างกายที่สโตประธานในยุคทอง เวลาลูกดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาสโตประธาน แต่ร่างกายของลูกก็เป็นร่างเก่าเดียวกัน เวลาลูกดวงวิญญาณต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ในยุคทองลูกจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ ในการที่จะชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ จงจดจำพ่อผู้เดียว พ่อมองที่ลูกดวงวิญญาณเท่านั้นเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณจะไม่กลับมาบริสุทธิ์จากการมองของท่านที่ลูก ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ขึ้นเรื่อยๆ มากเท่านั้น นั่นคือหน้าที่ของลูก ลูกต้องกลับมาสโตประธานด้วยการจดจำพ่อ พ่อได้มาเพื่อชี้หนทางแก่ลูก ร่างนี้จะคงเก่าจนถึงเวลาสุดท้าย เหล่านี้เป็นเพียงอวยะทางร่างกายซึ่งมีการเชื่อมโยงกับดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาสวยงาม เขาก็มีการกระทำที่ดี ที่นั่นแม่แต่นกและสัตว์ก็ดีมาก ที่นั่นก็บินไปเมื่อพวกมันได้เห็นมนุษย์ ในขณะที่ที่นั่นนกที่ดีเช่นนั้นจะบินวนรอบๆ ลูกในลักษณะที่มีระเบียบวินัย ไม่ใช่ว่าพวกมันจะเข้ามาในบ้านของลูก ทำให้บ้านสกปรกแล้วก็บินจากไปอีกครั้ง ไม่เลย นั่นเป็นโลกที่มีระเบียบวินัยอย่างมาก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะได้สัมผัสของทุกสิ่ง ในเวลานี้มีพื้นที่ว่างมากมาย ค่ายกย่องของสวรรค์นั้นไม่มีขีดจำกัด แม้แต่ค่ายกย่องของพ่อก็ไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นค่ายกย่องทรัพย์สินสมบัติของพ่อก็ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า พ่อจดจำดวงวิญญาณเหล่านั้นที่ทำงานรับใช้ มีการจดจำพวกเขาโดยอัตโนมัติ จิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ชั้นหนึ่งหรือชั้นสอง ลูกเข้าใจทั้งหมดนี้ตามลำดับกันไป บางคนสร้างพิธีกรรมและก็ไปหาประธานอธิบตีหรือผู้ว่าการรัฐ ฯลฯ พวกเขาต้องอธิบายให้แก่บุคคลเหล่านั้นอย่างดีมากอย่างแน่นอน แต่ละคนมีคุณธรรมของตนเอง เมื่อใครบางคนมีคุณธรรมที่ดี ก็มีคำกล่าวว่า ผู้นั้นมีคุณธรรมอย่างมาก ผู้ที่มีค่าที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ก็จะพูดด้วยความอ่อนหวานอย่างมากอยู่เสมอ พวกเขาจะไม่มีความขมขื่นที่ขมขื่น ผู้ที่พูดอย่างขมขื่นก็มีวิญญาณปีศาจร้ายในพวกเขา สำนึกที่เป็นร่างคืออันดับหนึ่ง แล้ววิญญาณปีศาจร้ายอื่นๆ ก็จะตามสิ่งนั้นและเข้าไป ผู้คนมีพฤติกรรมที่เลวร้ายมาก พ่อพูดว่า สิ่งที่น่าสงสารไม่สามารถถูกตำหนิได้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามเกี่ยวกับที่ลูกเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และแล้วเชือก(การควบคุม)ของทั้งโลกก็จะค่อยๆ เข้ามาในมือของลูก นี่คือการวงจรและวงจรนั้นกำลังบอกเวลาแก่ลูกอย่างถูกต้องแม่นยำ มีเวลาเหลือน้อยมาก เมื่อผู้คนเหล่านั้นได้ให้อิสระแก่ประเทศหนึ่ง พวกเขาแบ่งแยกดินแดนออกเป็นสองส่วน แล้วพวกเขาก็ต่อสู้กันเอง ไม่เช่นนั้นใครที่จะซื้อกระสุนของพวกเขา? นั่นเป็นธุรกิจของพวกเขาเช่นกัน ตามละคร นั่นคือความฉลาดของพวกเขา พวกเขาได้แยกทุกสิ่งออกเป็นส่วนๆ ที่นั่นเช่นกัน ด้านหนึ่งก็พูดว่าเราควรจะได้แผ่นดินผืนนี้เพราะมันไม่ได้มีการจัดสรรแบ่งกันอย่างถูกต้องเหมาะสม มีแม่น้ำจำนวนมากกว่าในด้านนั้น มีผืนดินมากกว่าในด้านนั้น และมีน้ำที่น้อยมากในด้านนี้ พวกเขาต่อสู้รบราฆ่าฟันกันเองในลักษณะนี้ แล้วก็มีสงครามกลางเมือง มีการต่อสู้รบราอย่างมากมาย เมื่อลูกกลายเป็นลูกของพ่อ ลูกก็ต้องได้รับการดูหมิ่นเช่นกัน บาบ่าได้อธิบายแล้วว่า เวลาลูกกำลังจะกลายเป็นคารันกิธาร์ ลูกถูกดูหมิ่นเช่นเดียวกับที่บาบ่าได้รับการดูหมิ่น ลูกรู้ว่าผู้คนที่น่าสงสารและสิ้นหวังเหล่านั้นไม่รู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดขึ้นง่ายตายยาก ลูกคือผู้ที่กลับมาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แล้วลูกก็จะเป็นผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา หากสติปัญญาของใครบางคนไม่สามารถซึมซับสิ่งใดเลยก็จะกล่าวว่าเป็นบทบาทของเขาในละคร เราจะสามารถทำอะไรได้? ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากแค่ไหน เขาก็ไม่สามารถป็นขึ้นไปได้ เขาได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความเพียรพยายาม แต่มันไม่ได้อยู่ในโชค

ของเขา อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นและทุกคนก็เป็นสิ่งจำเป็นในนั้น ลูกควรที่จะคิดในลักษณะนี้และคงอยู่อย่างเงียบสงบ ไม่ควรจะมี ความขัดแย้งใดๆ กับใคร ลูกต้องอธิบายด้วยความรักว่า: อย่าได้ทำสิ่งนั้น สถานภาพของคุณจะยิ่งลดต่ำลงหากคุณทำ เป็นดวงวิญญาณที่ร่ำพัง บางครั้งเมื่อลูกบอกบางสิ่งที่ติดกับใครบางคน เขาก็กลับมาไม่มีความสงบ ในกรณีนั้นลูกควรจะปล่อยให้เขาอยู่ตามลำพังอย่าไปยุ่งกับเขา หากใครบางคนเป็นเช่นนั้น, เขาก็จะเฝ้าแต่ก่อความผู้อื่น สิ่งนั้นจะดำเนินต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย มายาจะกลับมารุนแรงมากขึ้นในแต่ละวัน มายากลายเป็นมหารัตินี้และต่อสู้กับมหารัตินี้ด้วยเช่นกัน เมื่อพายุของมายามา จงพัฒนาการฝึกฝนของการจดจำระลึกถึงพ่อ และลูกจะอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนได้อย่างสมบูรณ์ ลูกเข้าใจว่ามายาจะก่อความลูก แต่ลูกต้องไม่หวาดกลัว ผู้ที่จะกลายเป็นคาร์นิวัลก็จะต้องถูกดูหมิ่น แต่ลูกต้องไม่กลับมาขุ่นมัวเพราะสิ่งนั้น นักข่าวสามารถตีพิมพ์อะไรก็ได้ต่อต้านลูก เพราะเป็นเรื่องของความบริสุทธิ์ ผู้ที่ไร้เดียงสาจะถูกทำร้าย มีชื่อของปีศาจ อคาสูร์ยและบคาสุร์ย มีแม้กระทั่งชื่อของปีศาจที่เป็นผู้หญิง เช่น พุทนา และศุภันคชา ก่อนอื่นใดลูกก็ถ่ายทอดคำยกย่องของพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า ลูกคือดวงวิญญาณ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้ให้แก่ลูก ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างคือการศึกษาลำเรียนที่จะทำให้ลูกกลายเป็นผู้วางกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและเป็นผู้ปกครองโลก เครื่องประดับต่างๆก็เป็นของลูกเช่นกัน แต่ลูกๆ บราห์มินคือผู้เพียรพยายาม เหตุนี้เองเครื่องประดับเหล่านี้จึงมอบให้ไว้แก่วิชฌ ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งทั้งหมดแก่ลูกว่าดวงวิญญาณคืออะไรและดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ดวงวิญญาณมาจากไหน? ดวงวิญญาณออกจากร่างได้อย่างไร? บางครั้งพวกเขาก็พูดว่าดวงวิญญาณออกไปผ่านทางดวงตา, บางครั้งก็ออกไปโดยทางหน้าผาก และบางครั้งพวกเขาก็พูดว่าดวงวิญญาณออกไปทางกะโหลกศีรษะ ไม่มีใครสามารถรู้สิ่งนี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าดวงวิญญาณจะละร่างของเขาในขณะที่เพียงแค่นั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกควรไปหาพ่อด้วยความสุขอย่างยิ่ง ลูกต้องละร่างเก่าของลูกในความสุข เช่นเดียวกับตัวอย่างของมนุษย์ ไม่มีแม้แต่ปัญญาที่สัตว์ทั้งหลายมี ชันยาสซีเหล่านี้เหล่านี้ก็เพียงแค่นี้ให้ตัวอย่างเหล่านั้น พ่อพูดว่าลูกต้องกลายเป็นเหมือนกับแมลงเม่าที่ส่งเสียงที่เปลี่ยนแปลงแมลงทั้งหลาย ลูกเช่นกันต้องเปลี่ยนแปลงพวกเขาจากแมลงมนุษย์ ลูกต้องไม่เพียงแค่นี้ให้ตัวอย่าง แต่จงทำสิ่งนั้นในทางปฏิบัติ เวลานั้นลูกก็ต้องกลับบ้าน ลูกกำลังจะได้รับมรดกจากพ่อและดังนั้นลูกควรจะมีสุขอยู่ภายในลูก ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้เกี่ยวกับมรดก ทุกคนได้รับความสงบ ทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกต้องอธิบายเช่นกันว่า: “คุณเป็นของหนทางสันโดษ และคุณเพียรพยายามที่จะหลอมรวมไปกับธาตุบราห์ม พ่อสร้างหนทางครอบครัว คุณไม่สามารถไปสู่ยุคทองได้ คุณจะไม่สามารถอธิบายความรู้ให้แก่ใครได้” นี่ก็บางสิ่งที่ลึกซึ้งมาก ก่อนอื่นลูกต้องสอนผู้อื่นถึงบทเรียนของอัลฟาและเบต้า บอกพวกเขาว่า คุณมีสองพ่อ: พ่อที่มีขีดจำกัดและพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด คุณถือกำเนิดกับพ่อที่มีขีดจำกัดผ่านกิเลส ได้รับความทุกข์อย่างมากมาย ในยุคทองมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นการเกิดนั้นราบรื่นเหมือนกับเนย ไม่มีเรื่องของความทุกข์ใดๆ ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ลูกได้รับมรดกของอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เริ่มแรกมีความสุขแล้วก็มีทุกข์ เป็นสิ่งผิดที่จะพูดว่าเริ่มแรกมีความสุขแล้วจากนั้นจึงมีความสุข เป็นโลกใหม่ที่ได้มีการก่อตั้งขึ้นมาก่อน ไม่ใช่โลกเก่าที่มีการก่อตั้งขึ้น จะมีใครสร้างอาคารเก่าหรือ? ราวน์ไม่สามารถมีอยู่ในโลกใหม่ พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่า ลูกต้องมีวิธีการเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก พ่อให้สิ่งนั้นได้อย่างไร? มาและเราจะอธิบายแก่ท่าน ลูกจำเป็นต้องมีวิธีการที่จะอธิบายสิ่งนี้ ให้นิมิตของความทุกข์ประเภทต่างๆ ในดินแดนแห่งความทุกข์แก่พวกเขาด้วยเช่นกัน มีความทุกข์มากมาย! ไร้ขีดจำกัด ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่มีใครสามารถเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข ศรีภุชณะอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ แม้แต่วัดของภุชณะก็ยังเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข เขาเคยเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขและเขาได้รับการกราบไหว้บูชาในวัดแม้กระทั่งในปัจจุบันนี้ หากบาปนี้จะไปที่วัดของลักษมีและนารายณ์ในตอนนั้น ท่านก็จะพูดว่า โอโห! ฉันกำลังจะกลายเป็นสิ่งนั้น! ท่านจะไม่กราบไหว้บูชาพวกเขาในเวลานี้ ท่านจะกลายเป็นอันดับหนึ่งดังนั้นท่านจะไม่กราบไหว้บูชาผู้ที่ เป็นอันดับสองหรือสาม พ่อกำลังจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาเรียกทุกคนว่าพระเจ้า มีความมิดชิดมาก! ลูกอธิบายอย่างดีมาก มันต้องใช้เวลา จะใช้เวลามากเท่ากับที่เคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ ไม่มีสิ่งใดสามารถเร่งรีบได้ ชาติเกิดปัจจุบันของลูกเป็นเช่นเพชร แม้กระทั่งชาติเกิดของเหล่าเทพก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นเช่นเพชร พวกเขาไม่ได้อยู่ในครอบครัวของพระเจ้า นี่คือการครอบครองของพระเจ้าของลูก และนั่นเป็นครอบครัวที่สูงส่งของลูก สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งใหม่มาก ในกิตะก็ก็เป็นเหมือนกับเกลียวหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง ผู้คนก็ได้ทำความผิดพลาดเช่นนั้นด้วยการใส่ชื่อของภุชณะ บอกพวกเขาว่า: คุณเรียกเทพว่าเทพ แล้วเหตุใดคุณจึงเรียกภุชณะว่าพระเจ้า? ใครคือวิชฌ? ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาเช่นนั้นโดยที่ไม่มีความรู้ เทพนั้นเก่าแก่โบราณที่สุด และพวกเขาเคยอยู่ในสวรรค์ก่อนหน้านี้ ทุกคนต้องไปผ่านสภาพของสโต ราโจ และตโม ในเวลานี้ทุกคนตโมประธาน มีการอธิบายประเด็นต่างๆมากมายแก่ลูก ลูกสามารถอธิบายได้ดีมากโดยการใช้เข็ม ลูกต้องจดจำพ่อและครูที่กำลังสอนลูก อย่างไรก็ตามมีการชักเย่อเช่นนั้นกับ

มายา ประเด็นที่ดีมากหลายประเด็นจะปรากฏขึ้นอย่างต่อเนื่อง หากลูกไม่รับฟังสิ่งใดเลย ลูกจะสามารถถ่ายทอดประเด็นเหล่านั้นได้อย่างไร? โดยทั่วไปแล้วเมื่อมหารัติน้อยอยู่ในระหว่างการท่องหัวร่อ พวกเขาก็ตีฆาตมุรลี แล้วพวกเขาก็ไม่อ่านมุรลี พวกเขาดื่มเปี่ยม พ่อพูดว่า พ่อบอกลูกถึงสิ่งที่ลึกลับเช่นนั้น! ลูกต้องฟังเรื่องราวเหล่านั้นและซึมซับสิ่งเหล่านั้น หากลูกไม่ซึมซับสิ่งเหล่านั้นลูกก็อยู่อย่างอ่อนแอ ลูกๆ มากมายไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และถ่ายทอดประเด็นที่ดีมาก บาบาเห็นว่าพวกเขาได้ดึงประเด็นตามสภาพของพวกเขา ลูกที่มีค่าต้องงานรับใช้ก็สามารถที่จะดึงประเด็นเช่นนั้นที่ผู้ที่ไม่เคยถ่ายทอด พวกเขาอยู่อย่างซื่อตรงในงานรับใช้ ประเด็นที่ดีหลายประเด็นก็มีการตีพิมพ์ในวารสารเช่นกัน ดังนั้นลูกๆ กลายเป็นนายของโลก พ่อทำให้ลูกสูงส่งมาก มีการกล่าวไว้ในเพลงว่า ลูกจะมีเชื้อก(สิ่งควบคุม)ทั้งโลกอยู่ในมือของลูก ไม่มีใครสามารถแย่งชิงสิ่งนั้นไปจากลูกได้ ลักขมีและนารายณ์เป็นนายของโลก แน่หนอนว่าเป็นพ่อที่สอนพวกเขา ลูกสามารถอธิบายว่าพวกเขาได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงส่งนั้นได้อย่างไร นักบวชในวัดก็รู้อะไร ลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก ลูกสามารถอธิบายด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บอกพวกเขาว่าในเวลาหนึ่งวิญญูณปีศาจร้ายทั้งห้าอยู่นั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็เลสเหล่านั้นอยู่ในแต่ละคนและทุกๆ คน มีวิญญูณปีศาจร้ายทั้งห้าของมายา มายาอยู่ในทุกหนแห่ง ลูกพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง นั่นคือความผิดพลาด พระเจ้าจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งได้อย่างไร? ท่านให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ท่านเปลี่ยนนามให้เป็นดอกไม้ ลูกๆ ต้องฝึกฝนที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เมื่อใครบางคนกระทำความไม่สงบหรือรบกวนลูก, ลูกต้องคงอยู่อย่างเจียบสงบ หากใครบางคนไม่เปลี่ยนแปลงตนเองแม้กระทั่งหลังจากที่ได้รับการเตือนเกี่ยวกับบางสิ่งแล้ว ลูกสามารถพูดได้นั่นคือโชคของพวกเขาเพราะอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น
2. ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และรับใช้ด้วยการดึงประเด็นใหม่ๆ ออกมา อย่าได้พลาดสิ่งที่ลึกลับที่พ่อถ่ายทอดแก่ลูกทุกวัน

พร: พร: ขอให้ลูกรับเอาความบริสุทธิ์มาใช้เป็นคุณธรรมพิเศษดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของลูกได้อย่างง่ายดาย และกลายเป็นดวงวิญญูณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา
พื้นฐานพิเศษสำหรับการเป็นผู้ที่ควรค่าแก่การกราบไหว้บูชาคือความบริสุทธิ์ ยิ่งลูกรับเอาความบริสุทธิ์ทุกประเภทมาเป็นของลูกมากเท่าไร ลูกก็จะมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในทุกวิธีมากเท่านั้น ผู้ที่รับเอาความบริสุทธิ์เป็นคุณธรรมพิเศษโดย ดั้งเดิม และคงอยู่ตลอดไปด้วยระเบียบวินัยก็เป็นผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยระเบียบวินัยด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีการติดต่อกับดวงวิญญูณต่างๆ ที่เป็นญาณิ(มีความรู้)และอญาณิ(ไม่มีความรู้) ผู้เต็มเต็มความสัมพันธ์และสายใยของพวกเขาอย่างถูกต้องในขณะที่รักษาทัศนคติ สายตา และกระแสนจิตที่บริสุทธิ์ไว้ และผู้ที่มีความบริสุทธิ์ของพวกเขาไม่ขาดตอนแม้กระทั่งในความฝันของพวกเขา คือผู้ที่ได้รับการกราบไหว้ด้วยระเบียบวินัย

คติพจน์: ในขณะที่อาศัยอยู่ในโลกที่หยาบ จงรับใช้อย่างเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน และงานของการให้คุณประโยชน์โลกจะประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ออกมาจากสำนักของความเป็นพี่น้องหญิงชายและคิดว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย และสายตาของลูกจะกลับมามีอารยธรรม เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาที่มีสายตาที่มีอารยธรรมแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาอยู่เหนือปวงกรรมได้

คำถาม: ลูกควรใช้วิธีใดเพื่อขจัดข้อบกพร่องของลูก?

คำตอบ: เก็บทะเบียนประวัติของบุคลิกภาพของลูกและจดบันทึกจารึกของลูกทุกวัน ด้วยการเก็บทะเบียนประวัติของลูก ลูกจะรู้ถึงความอ่อนแอของลูกและจะสามารถขจัดความอ่อนแอเหล่านั้นออกไปได้อย่างง่ายดาย ด้วยการขจัดความอ่อนแอเหล่านั้นที่ละน้อย ลูกจะไปถึงสภาพที่ลูกไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งใดๆ ไม่มีความปรารถนาภายในที่จะร้องขอสิ่งใด

โอม ชานติ หนึ่งในสติปัญญาของมนุษย์ และอีกหนึ่งคือสติปัญญาของพระเจ้า แล้วก็มีสติปัญญาที่สูงส่ง สติปัญญาของมนุษย์คือสติปัญญาที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ ผู้คนมีสายตาที่เป็นเช่นอาชญากร หนึ่งในผู้ที่มีสายตาที่มีอารยธรรมและอีกหนึ่งคือเป็นผู้ที่มีสายตาที่เป็นอาชญากร เหล่าเทพปราศจากกิเลส มีสายตาที่มีอารยธรรม ในขณะที่ผู้คนที่เป็นในยุคเหล็กเป็นผู้ที่มีกิเลสและมีสายตาที่เป็นอาชญากร ความคิดของพวกเขาชั่วร้ายและมีกิเลส มนุษย์ที่มีสายตาที่เป็นอาชญากรอยู่ในกรุงชังของราวัน ทุกคนในอาณาจักรของราวันมีสายตาที่เป็นอาชญากร ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่มีสายตาที่มีอารยธรรม เวลาที่ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานั้นبابากำลังเปลี่ยนลูกจากผู้ที่มีสายตาอาชญากรและทำให้ลูกมีสายตาที่มีอารยธรรม มีผู้คนที่มีความเป็นอาชญากรหลายประเภท บ้างก็เป็นผู้ที่มีสายตาที่เป็นอาชญากรครึ่งหนึ่งและบ้างก็เป็นเปอร์เซ็นต์อื่นๆ เมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่มีอารยธรรม ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก และแล้วลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่มีความเป็นพี่น้อง (มีสายตาของความเป็นพี่น้อง) เมื่อดวงวิญญาณมองไปที่ดวงวิญญาณ ร่างกายก็จะไม่คงอยู่อีกต่อไป และดังนั้นลูกจะเป็นผู้ที่มีสายตาที่เป็นอาชญากรได้อย่างไร? ดังนั้นพ่อพูดว่า นำตนเองออกจากจิตสำนักของความเป็นพี่น้องหญิงชาย คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย นี่เป็นสิ่งที่ลึกล้ำมากด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ไม่สามารถเข้าไปในสติปัญญาของใครได้ ความหมายของการเป็นผู้ที่มีสายตาที่มีอารยธรรมนั้นไม่สามารถเข้าไปในสติปัญญาของใครได้ หากสิ่งนั้นจะเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขา พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่ออธิบายว่าพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและลืมนำร่างกาย ลูกแต่ละคนต้องละร่างนั้นในการจดจำระลึกถึงพ่อ ฉันทดวงวิญญาณกำลังจะไปหาبابา ละทิ้งความหึงหวงใส่ทั้งหมดของร่างกายและละทิ้งร่างของลูกในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ หากลูกเป็นผู้ที่มีสายตาที่เป็นอาชญากร สิ่งนั้นก็จะเฝ้าแต่กีดกันลูกอยู่ภายใน จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก แม้ว่าบางคนจะเป็นลูกที่ดีมาก พวกเขาทำความผิดพลาดอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่อนเนื่องจากมายาอยู่ที่นั่น ยังไม่มีใครสามารถที่จะกลับมาอยู่เหนือปวงกรรมได้ ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย และหลังจากนั้นลูกก็จะสามารถกลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่มีอารยธรรม แล้วก็จะมีความรักกันฉันพี่น้องทางจิตนั้น ที่ใดมีความรักกันฉันพี่น้องทางจิตวิญญาณที่ดีมาก ที่นั่นก็จะไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากร และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง บาบาก็แสดงให้เห็นถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่สมบูรณ์ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกมีสิ่งนี้และข้อบกพร่องนั้นในตัวลูก เมื่อลูกเก็บทะเบียนประวัติของลูก ลูกก็จะตระหนักถึงข้อบกพร่องของลูก เป็นไปได้ที่ลูกบางคนจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยที่ไม่ได้เก็บรักษาทะเบียนประวัติ อย่างไรก็ตามผู้ที่อ่อนแอควรจะได้รับรักษาทะเบียนประวัติของพวกเขาไว้อย่างแน่อน มีผู้ที่อ่อนแอมากมาย บางคนไม่รู้แม้กระทั่งว่าจะเขียนทะเบียนประวัติของตนเองอย่างไร สภาพของลูกควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่จดจำใครอื่น ฉันทดวงวิญญาณมาโดยไม่มีร่างกายและเวลานี้ฉันต้องอยู่อย่างปราศจากร่างและกลับบ้าน มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ที่ใครบางคนได้รับการบอกว่าอย่าได้แม้แต่จะรับการคำจูนจากไม้เท้าของเขา เพราะเขาจะจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใด ผู้คนมากมายมีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งต่างๆ ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก! มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างการจดจำก่อนกรวดและการจดจำชีพบาบา ลูกต้องไม่มีความปรารถนาที่จะร้องขอสิ่งใด แน่อนแต่ละคนต้องทำงานรับใช้อย่างน้อยที่สุดหกชั่วโมง โดยทั่วไปแล้วงานราชการเป็นเวลาแปดชั่วโมง แต่ลูกต้องทำงานรับใช้ของรัฐบาลพันดาฟอย่างน้อยห้าถึงชั่วโมง อย่างแน่อน มนุษย์ที่ชั่วร้ายมีกิเลสไม่สามารถจดจำبابาได้ ในยุคทองก็เป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ค่ายกย่องของเหล่าเทพได้รับการจดจำกันมา นั่นคือ เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม, เต็ม 16 องค์ สภาพของลูกๆ ควรจะอยู่เหนือทุกสิ่งอย่าง

สมบูรณ์ ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งสกปรก อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นแม้แต่กับร่างกายของลูก ลูกต้องกลายเป็นโยคีให้มากเท่านั้น เมื่อลูกอยู่อย่างเป็นโยคีเช่นนั้นอย่างแท้จริง ลูกก็จะอยู่อย่างสดชื่น ยิ่งลูกกลับมาสโตประธานมากขึ้นเรื่อยๆเท่าไร ประทศของความสุขของลูกก็จะยิ่งสูงขึ้นมากเท่านั้น ลูกมีความสุขมาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกจะมีความสุขนั้นในยุคทองเช่นกัน ลูกจะมีความสุขนั้นที่นั่นเช่นกัน แล้วลูกก็จะนำความสุขนั้นไปกับลูก มีคำกล่าวว่า ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เวลานั้นลูกกำลังได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแล้ว และแล้วในยุคทองลูกก็จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกพูดว่าลูกเป็นลูกของพ่อ และดังนั้นลูกต้องไม่ทำให้ใครเกิดความทุกข์ ลูกควรที่จะชี้หนทางไปสู่ความสุขแก่ทุกคน หากลูกไม่ให้ความสุข ลูกก็ทำให้เกิดความทุกข์อย่างแน่นอน นี่คือนิยามที่พบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อลูกเพียรพยายามที่จะกลับมาสโตประธาน ผู้เพียรพยายามก็ตามลำดับกันไป เมื่อลูกๆ ทำงานรับใช้ที่ดีพ่อก็ยกย่องพวกเขา: ลูกคนนี้เป็นโยคีมาก ผู้ที่เป็นลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ก็จะดำเนินชีวิตที่ปราศจากกิเลส ผู้ที่ไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์แม้แต่หนึ่งก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของพวกเขาในเวลาสุดท้าย มีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีสายดาที่มีอารยธรรม มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ ผู้ที่มีสายดาที่เป็นอาชญากรนั้นจะทำบาปอย่างแน่นอน โลกยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ในขณะที่นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ เมื่อพวกเขากลายเป็นบราห์มินแล้วเท่านั้นที่พวกเขาสามารถเข้าใจได้ พวกเขาพูดว่า ความรู้ที่ดีมาก แต่นั่นจะมาเมื่อฉันมีเวลา แล้วพวกเขาก็เข้าใจว่าพวกเขาจะไม่มา นั่นเหมือนกับการดูหมิ่นพ่อ ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ และดังนั้นลูกควรจะทำสิ่งนั้นในที่นี้ หากลูกผัดผ่อนจนถึงวันพรุ่งนี้ มายาก็จะคว่ำมูกลูกและโยนลูกลงไปในท่อน้ำทิ้ง เมื่อลูกพูดว่า “พรุ่งนี้ พรุ่งนี้” ความตายก็จะมา ลูกต้องไม่ชักช้าในการทำงานที่เป็นสิริมงคล ความตายเพียงแต่ยืนอยู่เหนือศีรษะของลูก ผู้คนมากมายตายอย่างกระทันหัน หากระเบิดจะตกลงมาในเวลานี้ ผู้คนจำนวนมากก็จะตาย จะมีแผ่นดินไหว แต่ลูกจะไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ล่วงหน้า ตามละครภัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะเกิดขึ้นเช่นกัน และไม่มีใครสามารถรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น จะมีความเสียหายมากมายเกิดขึ้น แล้วรัฐบาลก็จะเพิ่มค่าโดยสารฯ ผู้คนต้องเดินทาง แล้วพวกเขา(รัฐบาล) ก็จะคิดถึงวิธีที่พวกเขาจะสามารถเพิ่มรายได้ของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะสามารถใช้จ่ายสำหรับทุกสิ่งได้ พี่พณัฐธัญญะหารก็มีราคาแพงมาก พ่อหนึ่งนั้นและอธิบายว่า ผู้ที่มีสายดาที่มีอารยธรรมกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญานที่บริสุทธิ์ โลกนี้มีสายดาที่เป็นอาชญากร เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาที่มีสายดาที่มีอารยธรรม สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม การประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ผู้ที่กลับมาที่มีสายดาที่มีอารยธรรมมากคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่ได้มีสายดาที่มีอารยธรรมและผู้ที่ไม่ได้รับความรู้ก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ในเวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดมีสายดาที่เป็นอาชญากร ในยุคทองพวกเขามีสายดาที่มีอารยธรรม พ่ออธิบายว่าลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเทพ เป็นนายแห่งสวรรค์แล้วจงกลายเป็นผู้ที่มีสายดาที่มีอารยธรรมอย่างมากๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญานและจดจำพ่อ เพราะเมื่อนั้นลูกจะสามารถกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาน 100% ได้ ลูกต้องอธิบายความหมายของสิ่งนี้แก่ทุกคน ในยุคทองไม่มีเรื่องของบาป พวกเขาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด มีสายดาที่มีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์ แม้แต่จันทราราศีก็ลดลงไปสององศา พระจันทร์ก็เหลือเพียงเสี้ยวเล็กๆเท่านั้น ในเวลาสุดท้าย พระจันทร์ไม่ได้เป็นศูนย์หรือว่างเปล่าโดยสิ้นเชิง(ไม่ได้หายไปโดยสิ้นเชิง) พวกเขาพูดว่า พระจันทร์หายไปแล้ว ไม่สามารถมองเห็นพระจันทร์ได้เพราะเนื่องจากเมฆ พ่อพูดว่า แสงของลูกไม่ได้ดับไปอย่างสมบูรณ์เช่นกัน มีแสงเล็กน้อยหลงเหลืออยู่ ลูกกำลังรับพลังจากแบตเตอรี่สูงสุด พ่อมาด้วยตนเองและสอนลูกว่าลูกจะมีโยคะกับพ่ออย่างไร เมื่อครูกำลังสอนลูก โยคะของสติปัญญาของลูกก็อยู่กับครูนั่น ลูกจะศึกษาเล่าเรียนตามหนทางที่ครูให้ “เราจะศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นครูหรือนักกฎหมายเช่นกัน” ไม่มีเรื่องของความเมตตาหรือพราดา ในสิ่งนั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องก้มศีรษะของลูก ใช้หากใครบางคนทักทายลูกในวิธีหนึ่งโดยเฉพาะ ด้วยการพูดว่า “ฮารีโอม” หรือ “ราม ราม” ลูกต้องทำเช่นเดียวกันกลับไป นั่นเป็นเรื่องของการให้ความเคารพ ลูกต้องไม่แสดงความหยิ่งโสของลูก ลูกรู้ว่าลูกเพียงแค่นี้ต้องจดจำพ่อผู้เดียว เมื่อใครบางคนและทั้งความเลื่อมใสศรัทธาก็มีความปั่นป่วนอย่างมากมาย พวกเขาคิดว่าใครบางคนที่ไม่ได้ละทิ้งความเลื่อมใสศรัทธาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างความเข้าใจของลูกในสิ่งที่ไม่เชื่อในพระเจ้ากับความเข้าใจของพวกเขาในสิ่งที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกพูดว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อและพวกเขาเป็นลูกกำพร้า เหตุนี้เองพวกเขาทั้งหมดจึงเฝ้าแต่ต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกัน มีการทะเลาะเบาะแว้งและความไม่สงบในทุกบ้าน ความไม่สงบเป็นสิ่งขบถของความโกรธเช่นกัน มีความสงบที่ไร้ขีดจำกัดเช่นนั้นที่นั่น ผู้คนพูดว่าพวกเขาได้รับความสงบมากมายจากความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามนั่นเป็นไปเพียงช่วงเวลาชั่วคราว ลูกต้องการความสงบตลอดเวลา เมื่อลูกกลายเป็นเด็กกำพร้าหลังจากที่เป็นของผู้อื่นและเป็นเจ้าของและเป็นนาย ลูกก็ไปจากความสงบสู่ความไม่สงบ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้มรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกได้รับมรดกของความสุข

ที่มีชีวิตจำกัดจากพ่อที่มีชีวิตจำกัด ในความเป็นจริงแล้วนั่นคือมรดกแห่งความทุกข์ของดาบของต้นหาราคะที่ซึ่งไม่มีอะไรเลยนอกจากความทุกข์และความทุกข์มากขึ้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ลูกได้รับความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น(ของมรดกแห่งความทุกข์ของดาบของต้นหาราคะ)จนถึงตอนกลางและตอนจบ พ่อพูดว่า จดจำนั้น,พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์! สิ่งนี้เรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ง่ายตายและความรู้ที่ง่ายตายของวงจรโลก หากลูกคิดว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน ทุกคนในสวรรค์มีสายตาที่มีอารยธรรม ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างกล่าวได้ว่ามีสายตาที่เป็นอาชญากร ผู้ที่มีสายตาที่มีอารยธรรมไม่มีกิเลสในพวกเขา พ่อทำให้ทุกอย่างง่ายมากเมื่อท่านอธิบายแก่ลูก แต่ลูกจดจำไม่ได้มากขนาดนี้ เพราะพวกเขามีสายตาที่เป็นอาชญากร ดังนั้นพวกเขาจึงจดจำโลกที่สกปรกได้เท่านั้น พ่อพูดว่า จงลืมโลกนี้ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นโยคีเช่นนั้นที่ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายของลูกแม้แต่แต่น้อย อย่าได้ถูกดึงดูดเข้าไปหาสิ่งสกปรก ให้สภาพของลูกอยู่เหนือทุกสิ่ง ให้ปรารถนาความสุขของลูกอยู่ในระดับสูง

2. ความตายอยู่เหนือศีรษะของลูก ดังนั้นอย่าได้รอช้าที่จะทำงานอันเป็นสิริมงคล อย่าได้เลื่อนออกไปจนถึงวันพรุ่งนี้

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปทั้งหมดด้วยพลังของการหยั่งรู้และไม่พยายามที่จะฉลาดกับพ่อที่ฉลาดที่สุด

ลูกบางคนพยายามฉลาดกับพ่อที่ฉลาดที่สุด เพื่อที่จะพิสูจน์งานรับใช้ของพวกเขาและทำให้ชื่อของพวกเขาดูดี พวกเขามีการหยั่งรู้ในเวลานั้น แต่การหยั่งรู้นั้นไม่ได้มีพลังใดๆ และดังนั้นการเปลี่ยนแปลงจึงไม่เกิดขึ้น บางคนเข้าใจว่าสิ่งนี้ไม่ถูกต้อง แต่แล้วพวกเขาก็คิดว่าชื่อของพวกเขาไม่ควรจะเสียไปและดังนั้นพวกเขาจึงฆ่าสำนึกของพวกเขาเอง สิ่งนี้ถูกสะสมในบัญชีบาปด้วยเช่นกัน ดังนั้น หยุดฉลาดมากและเปลี่ยนแปลงตัวลูกเอง และได้รับการหลุดพ้นจากบาปด้วยการหยั่งรู้ด้วยหัวใจที่แท้จริง

คติพจน์: การเป็นอิสระจากบ่วงต่างๆทั้งหมดในชีวิตนี้คือสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

***** โอม ชานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่แบดเตอร์จะได้รับการชำระ ลูกจะได้รับพลังและดวงวิญญาณจะกลับมาสโตนฐาน ดังนั้นจงใส่ใจเป็นพิเศษต่อการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง

คำถาม: สิ่งซึ่งบอกของลูกที่มีความรักต่อพ่อผู้เดียวคืออะไร?

คำตอบ: 1) หากลูกมีความรักต่อพ่อผู้เดียว สายตาของพ่อจะพาลูกไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการมองเพียงแวบเดียว 2. ลูกจะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นอย่างสมบูรณ์ 3. ผู้ที่เห็นคุณค่าในความรักของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไม่สามารถติดกับในความรักของใครอื่นได้ 4. สติปัญญาของพวกเขาดัดจริตจากมนุษย์ที่หลอกลวงในดินแดนแห่งความหลอกลวง พ่อให้ความรักเช่นนั้นแก่ลูกในเวลานี้ที่ความรักนั้นจะไม่สูญสลาย แล้วลูกก็จะอยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างมากในยุคทอง

โอม ชานติ ลูกๆ ได้รับความรักของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในเวลานี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และลูกก็จดจำความรักนี้เป็นอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน บาบ่า, สิ่งทั้งหมดที่ฉันต้องการคือความรักของท่าน ท่านคือแม่และพ่อ! ท่านเป็นทุกสิ่งของฉัน! ลูกได้รับความรักเป็นเวลาครึ่งวงจรรจากเพียงผู้เดียว ค่ายก้องของความรักทางจิตของลูกนี้ไม่มีขีดจำกัด คือพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสงบ เวลาลูกอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ ผู้คนกำลังร้องไห้ออกมาในความทุกข์และความไม่สงบ ไม่มีใครเป็นของผู้อื่นเป็นเจ้าและผู้นาย และเหตุนี้เองพวกเขาก็จะจดจำท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตาม ตามกฎมีช่วงเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นเวลาครึ่งวงจสำหรับหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ไม่ใช่ว่าพ่อจะเป็นอันตรัยมี(ผู้รู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในแต่ละคน) พ่อไม่จำเป็นต้องรู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในแต่ละคน ลูกมีผู้อ่านความคิดสำหรับสิ่งนั้น พวกเขาเรียนรู้ทักษะนั้น ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่ พ่อมาที่นี้ เป็นพ่อและลูกๆ ที่เล่นบทบาททั้งหมดนี้ พ่อรู้ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร และลูกเล่นบทบาทของพวกเขาภายในอย่างไร ไม่ใช่ว่าท่านจะรู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในแต่ละคน ได้มีการอธิบายแก่ลูกเมื่อคืนที่แล้วเช่นกันว่ามีเพียงกิเลสเท่านั้นที่อยู่ภายในแต่ละคน มนุษย์มีความสับสนปรกมาก และพ่อมาและทำให้ลูกไปเป็นดอกไม้ที่สวยงาม เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกๆ ได้รับความรักของพ่อและความรักนั้นก็สูญสลาย ที่นั่นลูกมีความรักอย่างมากมายต่อกันและกัน เวลาลูกกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น อาณาจักรของยุคทองกล่าวได้ว่าเป็นอาณาจักรของราชา ราชนี และปวงประชาผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ไม่มีใครเคยร้องไห้ที่นั่น ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ ลูกๆ รู้ว่าเคยมีพลาณามัยดี มีความมั่งคั่งและความสุขในบาร์ตอย่างแท้จริง ที่ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้เพราะเป็นอาณาจักรของราวัน ทุกคนในอาณาจักรนี้มีประสบการณ์ของความทุกข์และดังนั้นพวกเขาก็จะจดจำพ่อ โปรดมาและให้ความสุขและความสงบแก่เราและมีเมตตาต่อเรา! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมีความเมตตา ราวันปราศจากความเมตตา เขาแสดงหนทางไปสู่ความทุกข์แก่ลูก มนุษย์ทั้งหมดกำลังทำตามหนทางของความทุกข์ กิเลสของตัณหาจะทำให้ความทุกข์เป็นอย่างยิ่งที่สุด เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เอาชนะกิเลสของตัณหาแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ลักษณะและนารายณ์นี้เรียกว่าเป็นผู้เอาชนะโลก ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้าลูก แม้ว่าผู้คนจะไปวัด, พวกเขาก็ไม่รู้ถึงชีวิตประวัติของใครในบรรดาบุคคลเหล่านั้นเลย เป็นเหมือนราวกับว่าพวกเขากำลังกราบไหว้บูชารูปปั้นตุ๊กตา พวกเขากราบไหว้บูชาเทพเจ้า พวกเขาสร้างรูปปั้นเทพเจ้าเหล่านั้นขึ้นมา ประดับประดาพวกเขาและป้อนไปให้แก่พวกเขา ฯลฯ แต่เทพเจ้าเหล่านั้นก็ไม่ได้รับประทานสิ่งใดเป็นนักบวชพราหมณ์ที่รับประทานสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด พวกเขาสร้างเทพเจ้าเหล่านั้น ดูแลรักษาแล้วก็ทำลาย สิ่งนั้นเรียกว่าศรัทธาที่มลาย สิ่งเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ขนบธรรมเนียมประเพณีเหล่านั้นทั้งหมดปรากฏขึ้นในยุคเหล็ก ในตอนแรกลูกกราบไหว้บูชาชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น และสิ่งนั้นเรียกว่าการกราบไหว้บูชาที่ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยาและไม่มีสิ่งใดเจือปน และแล้วก็มีกรกราบไหว้บูชาที่มีสิ่งเจือปน ด้วยการใช้คำว่า “บาบ่า” ลูกก็ได้รับกลิ่นหอมของครอบครัว ลูกเช่นกันพูดว่า ท่านคือแม่และพ่อ... ด้วยความเมตตาของท่านที่ให้ความรู้แก่เรา, เราจึงได้รับความสุขอย่างมากมาย สติปัญญาของลูกจดจำว่าก่อนหน้านี้ลูกอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน จากที่นั่นลูกมาที่นี้และใช้ร่างกายเพื่อเล่นบทบาทของลูก เริ่มแรกเราใช้เครื่องแต่งกายที่สูงส่ง นั่นคือเราได้รับการเรียกว่าเทพ และแล้วลูกก็เข้าไปสู่สกุลนักรบ พ่อค้า และศูทร และเล่นบทบาทที่หลากหลายของเรา ลูกไม่ได้รู้สิ่งเหล่านี้มาก่อนหน้านี้ เวลานี้บาบามาและให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบแก่ลูกๆ ท่านให้ความรู้ของท่านเองแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าท่านเข้ามาในร่างนี้อย่างไร ผู้ที่ไม่รู้เกี่ยวกับ 84 ชาติเกิดของเขา ลูกก็ไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน ความลับของขัณฑ์มุนดร้าได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว ศรีฤษณะนี่คือเจ้าชายองค์

แรกของโลกใหม่และเราแต่คืออันดับสอง มีความแตกต่างกันไม่กี่ปี ในตอนเริ่มต้นของโลก ผู้นี้ก็กล่าวได้ว่าเป็นอันดับหนึ่ง เหตุนี้เองทุกคนจึงรักศรัทธาคุณะ เขาผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าขัณ-ซุนดร้า ในสวรรค์ทุกคนมีความสวยงาม แต่ในเวลา นี่สวรรค์อยู่ที่ไหน? วงจรนั้นหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ว่าสวรรค์จะอยู่ใต้ทะเลเช่นที่พวกเขาพูดว่าลังกาและดวารา ก้าได้จมลงไปเบื้องล่าง ไม่เลย วงจรนั้นหมุนไปเรื่อยๆ ด้วยการรู้จักวงจรนี้ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีผู้ปกครองโลก, นายของโลกรวมกัน แม้แต่ปวงประชาคิดว่าตนเองเป็นนาย พวกเขาบอกว่านี่เป็นอาณาจักรของพวกเขา ผู้คนของบาร์ตพูดว่า นี่เป็นอาณาจักรของเรา นี่เรียกว่าบาร์ต ชื่ออันดูสถานนั้นผิด ในความเป็นจริงแล้วมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้น อย่างไรก็ตามเพราะพวกเขาได้กลับมาเลวทรามต่ำช้าในศาสนาและการกระทำของพวกเขา พวกเขาจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพได้ สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะมาและก่อตั้งศาสนาเทพอีกครั้งหนึ่งได้อย่างไร? ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ แต่เวลานี้พ่อมาแล้วและอธิบายแก่ลูก ท่านเป็นบาริที่อ่อนหวานเช่นนั้น แต่ลูกก็ยังลืมท่าน! บาริท่านนั้นอ่อนหวานที่สุด อย่างไรก็ตามทุกคนในอาณาจักรของราวันไม่ได้ให้สิ่งใดเลยแก่ลูกนอกจากความทุกข์ เหตุนี้เองลูกจึงจดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธาและหลังน้ำตาของความรักในการจดจำระลึกถึงท่านขณะที่พูดว่า โอ้ ผู้เป็นที่รัก! ท่านจะมาและพบปะกับเจ้าสาวทั้งหลายเมื่อไหร่? สามิของผู้อยู่เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือพระเจ้า พระเจ้ามาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ท่านแสดงหนทางแก่ลูกและอธิบายว่า นี่คือการละเล่นของ 5000 ปี ไม่มีมนุษย์ใดรู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างเพียงพ่อทางจิตและลูกๆทางจิตเท่านั้นที่รู้อะไร ไม่มีมนุษย์ใดรู้อะไร แม้แต่เหล่าเทพก็ไม่รู้อะไร เพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่รู้อะไร นี่ ท่านหนึ่งนี่และอธิบายแก่ลูกๆของท่าน ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดที่สามารถมีความรู้ของผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่มีความรู้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าญาณ-คณชวาร์ ญาณ-คณชวาร์ได้ให้ความรู้แก่ลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นราช-ราเจชวาร์(ราชาเหนือราชา) เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าราชาโยคะ ที่เหลือทั้งหมดคือหะฐะโยคะ มีสัญลักษณ์มากมายของหะฐะโยคะเหล่านั้น ภายหลังเมื่อชั้นยาสชีมา พวกเขาทั้งสองหะฐะโยคะ พวกเขาสองหะฐะโยคะ ฯลฯ เมื่อมีการขยายตัวอย่างมากมาย พ่อได้อธิบายแล้วว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกัน พ่อมาและก่อตั้งอาณาจักร พ่อทำการก่อตั้งที่นี่, ไม่ใช่ในยุคทอง อาณาจักรอยู่ที่นั่นในตอนเริ่มต้นของยุคทอง ดังนั้นการก่อตั้งเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน ที่นี่ในยุคเหล็กทุกคนคือผู้กราบไหว้บูชา ในขณะที่ในยุคทองทุกคนมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อมาที่นี่เพื่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มันคือราวันที่ทำให้ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกต้องรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นี่คือการศึกษาระดับสูงสุด ไม่มีใครรู้จักครุณั้น ผู้เดียวนั้นคือพ่อสูงสุด ครู และสัจครูสูงสุด ไม่มีใครรู้อะไร พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้คำแนะนำอย่างเต็มที่ของพ่อ พ่อเองสอนลูกแล้วพาลูกกลับไปกับพ่อ ลูกได้รับความรักจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด และดังนั้นลูกจึงไม่ชอบความรักของคนอื่น ในเวลานี้เป็นดินแดนแห่งความห่อหุ้ม มายานี้ห่อหุ้ม ร่ายกายห่อหุ้มและทั้งโลกก็ห่อหุ้ม เวลานี้บาร์ตคือดินแดนแห่งความห่อหุ้ม และแล้วในยุคทองก็จะเป็นดินแดนแห่งสัจจะ บาร์ตไม่เคยถูกทำลาย นี่คือนิรันดร์ที่จารึกแสงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมาและอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูกๆ และท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน นี่คือนิรันดร์ที่จารึกแสงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ค่ายกย่องบาร์ตนั้นไม่มีชีวิตจำกัด อย่างไรก็ตามมีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเข้าใจว่าบาร์ตเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก เหล่านั้นคือเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของมายา มีเพียงสิ่งมหัศจรรย์เดียวเท่านั้นของพระเจ้า พ่อคือหนึ่งเดียวและสวรรค์ที่มหัศจรรย์ของพ่อก็มีเพียงหนึ่งเดียว นั่นเรียกว่าสวรรค์ ดินแดนสุชาวดี มีเพียงชื่อที่แท้จริงเดียวเท่านั้นและนั่นคือสวรรค์ นี่คือนรก เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่วนไปรอบทั้งวงจร เราเป็นบราห์มินแล้วเราจะกลายเป็นเทพ... มีสภาพของการขึ้นแล้วก็สภาพของการลงมา มีคุณประโยชน์สำหรับทุกคนเนื่องจากสภาพของการขึ้น เป็นผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่ต้องการให้มีความสงบและความสุขในโลก ในสวรรค์มีเพียงความสุข ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ นั่นเรียกว่าอาณาจักรของพระเจ้า ในยุคทองมีสุริยวงศ์แล้วก็มีจันทร์ราศีในเกรตสอง ลูกคือผู้ที่นับถือพระเจ้าและพวกเขาคือผู้ที่ไม่นับถือพระเจ้า ลูกเป็นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายและทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ ลูกมีการบราห์ที่แฝงตัวกับมายา พ่อมาในเวลากลางคืน มีชีพราตริ,กลางคืนของชีวา แต่ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของกลางคืนของชีวา กลางคืนของบราห์มาได้สิ้นสุดลงและกลางวันได้เริ่มขึ้น พวกเขาพูดถึงคำพูดของพระเจ้าจากคุณะ ในขณะที่คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้าชีวา เวลานี้ใครถูกต้อง? ศรัทธาคุณะคือผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิดเต็ม พ่อพูดว่า พ่อมาและเข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดา เขาไม่รู้ถึงชาติเกิดของเขาเองเช่นกัน เมื่อเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิด, พ่อก็เข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และเข้ามาในอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์มีอาณาจักรอยู่มากมาย ในขณะที่ในโลกที่บริสุทธิ์มีเพียงอาณาจักรเดียว มีบัญญัติ เมื่อพวกเขาได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขากำลังจะตัดหัวของพวกเขาความปรารถนาของพวกเขาได้รับการตอบสนอง อย่างไรก็ตามไม่มีในสิ่งนั้น นั่นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง เมื่อเวลาที่อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น

ผู้คนที่ศึกษาสิ่งต่างๆที่เป็นเครื่องประกอบในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและลงมาเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง พวกเขาพูดว่า พระเจ้าไวยาสได้สร้างคัมภีร์ ดุสิ่งที่พวกเขาเขียนสิ! เวลาที่ลูกๆเข้าใจความลับของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว คำอธิบายเหล่านั้นทั้งหมดอยู่ในภาพบันไดและต้นไม้ มีการแสดงให้เห็น 84 ชาตเกิดในรูปภาพเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะใช้ 84 ชาตเกิด เพียงผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาตเกิดเต็ม ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้แล้วสิ่งนั้นก็กลายเป็นแหล่งแห่งรายได้ของลูก เป็นเวลา 21 ชาตเกิดที่ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปที่ลูกจะต้องทำความเพียรพยายามเพื่อให้ได้มา สิ่งนั้นเรียกว่าสวรรค์เดียวของพ่อ,สิ่งมหัศจรรย์ของโลก ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนสุขาวดี พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของสิ่งนั้น ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่แสดงความมหัศจรรย์เหล่านั้น แต่พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของสิ่งนั้น เหตุนี้เองเวลานี้ พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ได้มาซึ่งความสุขด้วยการจดจำพ่อในทุกขณะ และความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานทั้งหมดของร่างกายของลูกจะถูกขจัดออกไป และลูกจะได้มาซึ่งสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต เพื่อที่จะกลับมารับรู้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับลูกที่จะมีการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง จงกลับมา มี “มานมานะบาฟ” และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ดินแดนแห่งความสงบเรียกว่าเป็นการหลุดพ้น ขณะที่การหลุดพ้นจากบาปได้รับที่นี้ ตรงกันข้ามกับการหลุดพ้นจากบาปก็มีความตกต่ำ เวลาที่ลูกรู้จักพ่อและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกได้รับความรักของพ่อ พ่อพาลูกไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการมองเพียงแวบเดียวของพ่อ พ่อมาโดยส่วนตัวและให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ พ่อให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูกว่า ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงในวิธีนี้ลูกจะได้รับพลังเช่นเดียวกับแบตเตอรี่ที่ได้รับการชาร์จ นี่คือนวัตกรรมและแบตเตอรี่ของมันก็กลับมาอ่อนแรง เวลาที่โดยการเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกจะกลับมาสโตร์ประสาธจากตโม ประสาธและแบตเตอรี่ของลูกก็จะได้รับการชาร์จ พ่อมาด้วยตนเองและชาร์จแบตเตอรี่ของทุกคน เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ทรงพลังอำนาจ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่นี้และบอกเรื่องราวที่แสนหวานทั้งหมดเหล่านี้แก่ลูก ลูกได้ศึกษาคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามาชาติแล้วชาติเล่า เวลาที่พ่อแค่พูดสิ่งเดียวแก่ผู้คนของทุกศาสนา พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะต้องจดจำพ่อ ไม่มีเรื่องที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกทั้งหมดกลับมาบริสุทธิ์ทุกคนจะกลับบ้าน ความรู้นี้เพื่อทุกคน นี่คือนิราชาโยคะที่ง่ายตายและความรู้ที่ง่ายตาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาที่ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจและชาร์จแบตเตอรี่ของลูก ทำให้ดวงวิญญาณสโตร์ประสาธอยู่ภายใต้สับสนเกี่ยวกับการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง
2. ศึกษาการศึกษาและมีเมตตาต่อตนเอง กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเช่นเดียวกับพ่อ เช่นที่ความรักของพ่อไม่สูญสลาย ดังนั้นเช่นกัน มีความรักที่ไม่สูญสลายที่จริงแท้ต่อทุกคน กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น

พร: พร: ขอให้ลูกใช้พลังของการหยั่งรู้ เพื่อมีประสบการณ์ของความหวานชื่น และกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ
พลังของการตระหนักรู้สามารถทำให้ลูกมีประสบการณ์ที่แสนหวานอย่างมาก บางครั้งมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นเพชรพลอยในดวงตาของพ่อ นั่นคือ มีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นจุดที่สูงส่งหลอมรวมอยู่ในดวงตาของพ่อ บางครั้ง เป็นเพชรพลอยที่เปล่งประกายในกลางหน้าผาก บางครั้งมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นมือขวาที่ให้ความร่วมมือของพ่อบราห์มา แขนของบราห์มา บางครั้งมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นรูปของเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน ให้เพิ่มพลังของการหยั่งรู้และลูกจะกลับมามีพลัง แล้วเมื่อลูกเห็นแม้กระทั่งรอยเปื้อนเล็กน้อย ลูกจะเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้น

คติพจน์: เฝ้าแต่ได้รับพรจากหัวใจของทุกคน และความเพียรพยายามของลูกจะกลับม่ายตาย

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน สติปัญญาของลูกกลับมาสะอาดด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงและลูกได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ดังนั้นนั่งในสันโดษและถามตนเองว่าลูกได้พัฒนาคุณธรรมที่สูงส่งได้มากเพียงใด

คำถาม: อะไรคือข้อบกพร่องที่เป็นเช่นปีศาจเป็นอย่างมากที่ลูกๆ ไม่ควรจะมี?

คำตอบ: ข้อบกพร่องที่เป็นเช่นปีศาจเป็นอย่างมากคือการพูดในลักษณะที่หยาบคายหรือหยาบกระด้างกับใครบางคน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นวิญญานปีศาจร้ายด้วยเช่นกัน เมื่อวิญญานปีศาจร้ายนี้เข้ามาในใครบางคนมันก็ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมาก และดังนั้นลูกต้องก้าวออกไปจากสิ่งนั้น มากเท่าที่เป็นไปได้ จงฝึกฝนว่าเวลานี้ฉันต้องกลับบ้านและไปสู่อาณาจักรใหม่ ขณะที่มองดูทุกสิ่งในโลกนี้ลูกไม่ควรจะเห็นสิ่งใดเลย

โอม ชานติ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ว่าลูกต้องละร่างของลูกแล้วกลับบ้าน ลูกต้องลี้มโลกนี้ด้วยเช่นกัน นี่คือการฝึกฝนเช่นกัน เมื่อมีภาวะแทรกซ้อนทางร่างกายลูกต้องพยายามและลี้มร่างของลูกและลี้มโลกด้วยเช่นกัน ควรจะมีการฝึกฝนของการลี้มในตอนเช้า “เวลานี้ฉันต้องกลับบ้าน” แค่นั้นเอง ลูกๆ ได้รับความรู้แล้วลูกต้องละทิ้งทั้งโลกและกลับบ้าน ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้มากมาย ลูกต้องพยายามและอยู่ในความใสใจนั้น ไม่ว่าจะเป็นความยากลำบากทางร่างกายมากมายเพียงใด ก็มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วถึงวิธีที่จะฝึกฝนสิ่งนี้ มันเป็นเรื่องที่ลูกไม่ได้คงอยู่ นี่เป็นการฝึกฝนที่ดีเช่นกัน ขณะนี้มีเวลาเหลือน้อยมาก เวลานี้เราต้องกลับบ้าน ลูกมีการช่วยเหลือของพ่อและการช่วยเหลือของผู้อื่น ลูกได้รับการช่วยเหลืออย่างแน่นนอนแต่ลูกต้องทำความเพียรพยายามของตนเองด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามที่ลูกมองเห็นได้นั้นก็จะไม่คงอยู่ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านแล้วลูกต้องไปยังอาณาจักรของลูก ในเวลาสุดท้ายจะมีเพียงสองสิ่งเหล่านี้ที่เหลืออยู่: ลูกต้องไปและมา ได้เห็นแล้วว่าด้วยการนั่งในการจดจำระลึกถึงความเจ็บป่วยทางร่างกายที่เคยรบกวนลูกจะกลับมาน้อยลงโดยอัตโนมัติและมีเพียงแต่ความสุขที่หลงเหลืออยู่ ไม่มีอาหารบำรุงร่างกายใดที่เป็นเหมือนกับความสุข ดังนั้นจึงต้องมีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่า เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องไปยังบ้านที่แสนหวานของลูก ลูกต้องลี้มโลกเก่านี้ สิ่งนี้เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง เวลานี้เท่านั้นที่ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อมาทุกๆ จรร พ่อพูดในสิ่งเดียวกันว่าพ่อจะพบลูกอีกครั้งหลังจากจรรอื่นๆ พ่อพูดว่าลูกๆ ไม่ว่าลูกจะได้ยินอะไรก็ตามในเวลานี้ลูกจะได้ยินสิ่งเดียวกันหลังจากหนึ่งจรร ลูกๆ รู้ว่าพ่อพูดว่า พ่อมาทุกๆ จรรและชี้หนทางแก่ลูก เป็นหน้าที่ของลูกที่จะต้องทำตามหนทางนั้น พ่อมาและชี้หนทางแก่ลูกและพาลูกกลับไปกับท่านด้วย ท่านไม่เพียงแต่ชี้หนทางแก่ลูกเท่านั้นแต่ท่านพาลูกกลับไปกับท่านด้วย ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันว่ารูปภาพเหล่านี้จะไม่มีประโยชน์ใดในเวลาสุดท้าย พ่อได้ให้คำแนะนำของตัวพ่อเองแก่ลูก ลูกๆ เข้าใจว่ามรดกของพ่อคืออำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่เคยไปวัดเมื่อวานนี้และร้องเพลงสรรเสริญลูกๆ เหล่านี้(ลักษมีและนารายณ์) อย่างไรก็ตามบาบาก็จะเรียกว่าพวกเขาว่า“ลูกๆ ลูกๆ”ต่อไป ผู้คนเหล่านั้นเคยร้องเพลงสรรเสริญพวกเขาว่าสูงส่งมาก และพวกเขาเวลานี้กำลังทำความเพียรพยายามอีกครั้งเพื่อจะกลับมาสูงส่ง สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งใหม่สำหรับชีพบา เป็นสิ่งใหม่สำหรับลูกๆ นี่คือนักๆ ที่อยู่ในสนามรบ คือลูกผู้ที่ถูกรบกวนด้วยความคิดที่เป็นลบและความคิดที่ไร้ประโยชน์ อากาโรนี่ก็เป็นบัญชีกรรมของผู้ที่เขาต้องทนทุกข์ทรมานเช่นกัน บาบาอยู่ในสภาพที่มีความสุข ผู้ที่ต้องกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม พ่ออยู่ในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมเสมอ เป็นฉันและลูกๆ ที่ประสบกับพายุของมายา ฯลฯ และความทุกข์ทรมานของกรรม ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้ พ่อได้แสดงหนทางแก่ลูก พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นกับพาหนะนี้ลูกก็มีความรู้สึกว่ามีบางสิ่งเกิดขึ้นกับดาต้า ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นกับบาบา สิ่งนั้นเกิดขึ้นกับผู้อื่น ไม่มีศรัทธาที่มงายใดในหนทางของความรู้ พ่ออธิบายว่าพ่อเข้ามาในร่างใด พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ในตอนสุดท้ายของของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ดาต้าก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าเขาเช่นกันก็เป็นลูกเหมือนกับลูกคนอื่นๆ ดาต้าก็เป็นผู้เพียรพยายามด้วยเช่นกัน เขาไม่ได้สมบูรณ์พร้อม ลูกๆ บราห์มินทั้งหมดของประชาบิดาบราห์มากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะได้มาซึ่งสถานภาพของวิษณุ ไม่ว่าลูกจะพูดว่าลักษมีและนารายณ์หรือวิษณุก็เป็นสิ่งเดียวกัน พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้ว ในขณะที่ก่อนหน้านี้ลูกไม่เข้าใจอะไรเลย ลูกไม่เข้าใจเกี่ยวกับบราห์มา วิษณุ และชางก้าและตัวลูกเอง เวลานี้เมื่อลูกเห็นพ่อและบราห์มา วิษณุและชางก้าสิ่งนี้ก็เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าบราห์มาที่กำลังทำทปาเซียเขาอยู่ในเครื่องแต่งกายสีขาวเดียวกัน ที่นี้ที่ลูกมีสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกมีนิมิตล่วงหน้าว่า บาบาฉันจะกลายเป็นเทวดา ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกจะได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกและกลายเป็นเทวดานางฟ้าตามลำดับกันไป ลูก

เข้าใจว่าเมื่อลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าสงครามจะเริ่มขึ้น มีคำกล่าวว่า “ความตายสำหรับเหื่อและความสุขสำหรับผู้ล่า” นี่เป็นสภาพที่สูงมาก ลูกๆ ต้องซึมซับความรู้ ลูกมีศรัทธาว่าลูกได้วนไปรอบๆ จรร ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ นี่คือการรู้ใหม่และพ่อสอนการจดจำระลึกถึงให้แก่ลูกเพื่อให้ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกได้รับมรดกจากพ่อ ลูกกลายเป็นลูกของพ่อทุกๆ จรร ลูกได้วนไปรอบๆ จรรของ 84 ชาติเกิด อธิบายแก่ใครก็ตามว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อ เวลานี้จดจำพ่อนั้น และแล้วก็จะเข้าไปในสติปัญญาของผู้คนว่าเวลานี้เขาต้องกลายเป็นเจ้าชายที่สูงส่งและเขาต้องทำความเพียรพยายามมากด้วยเช่นกัน ลูกต้องละทิ้งกิเลสทั้งหมด ฯลฯ พ่ออธิบายว่าอย่าได้แม้แต่พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชายแต่ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องชายและจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีความยากลำบากอะไรเลย ในเวลาสุดท้ายไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งใด ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อ ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ลูกต้องกลับมาเติมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดเหมือนพวกเขา รูปภาพของลักษมีและนารายณ์ลูกต้องแม่นยำอย่างมาก จากการเพียงแค่อุ้มลูกก็ลืมนึกถึงการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกๆ อยู่ในสันโดษและคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้: ฉันต้องจดจำบาปและกลายเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา ฉันต้องสร้างสมคุณธรรมเหล่านี้ เป็นสิ่งที่เล็กน้อยมาก ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกๆ บางคนก็อยู่ในสำนักที่เป็นร่างอย่างมา พ่อบอกว่า “ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ!” ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ หากลูกจดจำพ่อขณะที่จะถูกขจัดออกไป ลูกๆ รู้ว่าเวลานั้นบาปได้มาแล้ว ท่านก่อตั้งโลกใหม่ผ่านบราห์มา ลูกๆ รู้ว่าการก่อตั้งกำลังเกิดขึ้น เรื่องง่ายๆ เช่นนั้นก็หลุดลอยไปจากลูก มีเพียงอัลฟาเดียวและลูกได้รับอำนาจในการปกครองจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกก็จะจดจำโลกใหม่ ผู้เป็นแม่ที่หลังค่อมและไร้เดียงสาที่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดีมากด้วยเช่นกัน ลูกเพียงแค่ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อได้แสดงหนทางให้แก่ลูกแล้ว พ่อพูดว่า จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว เวลานี้มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกแล้วและเวลานี้ลูกจะกลับบ้านแล้วก็จะไปและเล่นบทบาทของลูกในสวรรค์ ไม่ควรจะมีคำถามเกิดขึ้นว่า ฉันควรจะจำบาปที่ไหน? ฉันสามารถจดจำท่านได้อย่างไร? สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องจดจำพ่อ ไม่ว่าพ่อจะไปที่ไหนลูกก็ยังคงเป็นลูกของพ่อ ลูกต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกนั่งอยู่ที่นั่นลูกก็มีประสบการณ์ของความปีติสุขเพราะลูกได้พบพ่อ เป็นการส่วนตัวแบบเผชิญหน้า ผู้คนก็สับสนเกี่ยวกับว่าจะมีการเกิดของชีบบาบาได้อย่างไร พวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมจึงเรียกว่ากลางคืนของชีวา สำหรับภุชณะพวกเขาเข้าใจว่าการเกิดของเขาเกิดขึ้นในเวลากลางคืน แต่ไม่ใช่เรื่องของกลางคืนที่มีขีดจำกัดนี้ กลางคืนของครึ่งหนึ่งของวงจรรได้มาถึงจุดสิ้นสุดและดังนั้นพ่อจึงต้องมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก ลูกๆ เองก็เข้าใจเช่นกันว่าสิ่งนี้ง่ายดายมาก ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ไม่เช่นนั้นบาปจะถูกสะสมเป็นร้อยเท่า ผู้ที่เป็นเหตุของการประณามพ่อไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูง หากลูกทำให้พ่อถูกประณามสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง การพูดอย่างหยาบคายไม่ใช่คุณธรรมที่สูงส่ง ลูกควรเข้าใจว่านั่นเป็นลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกต้องอธิบายด้วยความรักว่า นั่นไม่ใช่คุณธรรมที่สูงส่ง ลูกๆ รู้ว่ายุคเหล็กกำลังจะมาถึงจุดจบ นี่คือการบรรจบพบกัน ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขา กำลังนอนหลับอยู่ในการหลับใหลของกุ่มกัณฑ์ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขายังคงมี 40,000 ปีและพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ต่อไปเรื่อยๆ และมีประสบการณ์ของความสุข พวกเขาไม่เข้าใจว่าแต่ละวันพวกเขากำลังจะกลับมามีประธานมากขึ้นเรื่อยๆ ลูกๆ มีนิมิตของการทำลายล้าง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะมีนิมิตของบราห์มาและภุชณะด้วยเช่นกัน ด้วยการไปหาบราห์มาลูกจะกลายเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์เหมือนผู้หนึ่ง เหตุนี้เองที่คนทั่วไปมีนิมิตของทั้งบราห์มาและศรีภุชณะ บางคนมีนิมิตของวิษณุแต่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้มากนักจากนิมิตนั้น ด้วยการได้นิมิตของนารายณ์พวกเขาสามารถเข้าใจบางสิ่ง เรามาที่นี่เพื่อกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาบทเรียนของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ได้มีการสอนบทเรียนแก่ลูกเพื่อให้ลูกจะสามารถมีการจดจำระลึกถึง เป็นดวงวิญญาณที่กำลังศึกษาเล่าเรียน สำนักที่เป็นร่างกายจะถูกขจัดออกไป เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ชันสการที่ดีและไม่ดีอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกที่สดแสนหวานได้มาและพบพ่อหลังจาก 5,000 ปี ลูกเป็นคนเดียวกัน ลูกมีรูปลักษณะเดียวกัน ลูกคือลูกคนเดียวกันของเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ลูกยังพูดด้วยเช่นกันว่าบาปท่านคือผู้เดียวกันที่มาและพบกับเราหลังจาก 5,000 ปี และเวลานี้ท่านกำลังเปลี่ยนเรามาจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เราเคยเป็นเทพและแล้วก็กลายเป็นปีศาจ ลูกเคยร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพและพูดถึงข้อบกพร่องของลูกเอง เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นเทพอีกครั้งเพราะลูกต้องไปสู่โลกของเทพ ดังนั้นเวลานี้จึงเพียรพยายามเป็นอย่างดีและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ครูก็จะบอกทุกคนให้ศึกษาเล่าเรียนและพูดว่า หากลูกสอบผ่านด้วยคะแนนที่ดีชื่อของนั้นก็จะได้รับการยกย่องแล้วชื่อของเธอก็จะได้รับการยกย่องด้วยเช่นกัน ลูกๆ มากมายก็พูดว่า บาบามาเมื่อฉันมาหาท่านก็ไม่มีสิ่งใดปรากฏออกมาจากภายใน ฉันลืมทุกสิ่ง ทันทีที่ลูกมาหาบาปาลูกก็กลับมานิ่งเงียบ ราวกับว่าโลกนี้ได้จบสิ้นลงไปแล้วจากนั้นลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ นั่นจะเป็นโลกใหม่ที่สวยงามมาก บางคนได้รับการพักผ่อนในดินแดนแห่งความสงบ บางคนก็ไม่ได้รับการพักผ่อนใดๆ เลย พวกเขามีบทบาทรอบด้าน อย่างไรก็ตาม

พวกเขาก็กลับมาหลุดพ้นจากดโมประธานและจากการสัมผัสกับความทุกข์ แล้วพวกเขาก็ได้รับความสงบและความสุขที่นั่น ดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามเป็นอย่างดี อย่าได้คิดว่าลูกจะได้รับสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในชะตากรรมของลูก ไม่เลย ลูกต้องทำความเพียรพยายาม สามารถเข้าใจได้ว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรเพื่อตนเองด้วยการทำตามศรัทธา บาบาสู่ที่ให้ศรัทธาแก่เราไม่เคยกลายเป็นราชาฯ เรากลายเป็นสิ่งนั้นด้วยการทำตามศรัทธาของท่าน นี่คือนิยามใหม่ ไม่มีใครเคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อนหรือแม้แต่จะเห็นสิ่งนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองของดินแดนสุขาวดีด้วยการทำตามศรัทธา เราได้เคยก่อตั้งอาณาจักรมานับครั้งไม่ถ้วน เราประกาศสิทธิในสิ่งนั้นแล้วเราก็กู้ภัยเสียสิ่งนั้น วงจรนี้หมุนไปเรื่อยๆ เมื่อบาทหลวงคริสเตียนออกไปเดินพวกเขาก็ไม่แม้แต่จะมองดูคนอื่น พวกเขาเพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพระคริสต์ พวกเขาเดินไปรอบๆในความเงียบบงบ พวกเขาไม่มีความเข้าใจนั้น พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงพระคริสต์อย่างมาก พวกเขาเคยมีนิมิตของพระคริสต์อย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่าพระทั้งหมดเป็นเช่นนั้น มีก้ามมือเดียวจากหลายๆล้าน มันเป็นเช่นเดียวกันกับลูก เพียงก้ามมือเดียวจากหลายๆล้านที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงเช่นนั้น เพียงแค่ทดลองสิ่งนี้แล้วมองดูอย่าได้มองดูใครอื่น ด้วยการจดจำพ่อและเฝ้าแต่ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเองลูกจะมีความสุขเป็นอย่างมาก เหล่าเทพกล่าวได้ว่าสูงส่ง และมนุษย์กล่าวว่าต่ำต้อย ในเวลานี้ไม่มีใครเป็นเทพ มีคำกล่าวถึงบาร์ตว่า เป็นกลางวันครึ่งวงจรและกลางคืนครึ่งวงจร พ่อพูดว่า พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นจะมาในเวลาของตนเองเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ทุกคนมาที่นี่และรับมนตรานี้กลับไปกับพวกเขา นั่นคือ ลูกต้องจดจำพ่อ ผู้ที่จดจำพ่อจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในศาสนาของพวกเขา ลูกๆ ควรทำความเพียรพยายามและเปิดพิภพวิภวหรือวิหาลียทางจิต เพียงแค่เขียนว่า มาและทำความเข้าใจว่าท่านจะสามารถได้รับอาณาจักรของโลกหรือสวรรค์ในหนึ่งวินาทีได้อย่างไร จดจำพ่อและลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองของดินแดนสุขาวดี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ฝึกฝนที่จะมองไม่เห็นสิ่งใดเลยในขณะที่มองดูทุกสิ่ง นิ่งในสันโดษและตรวจสอบตนเองว่า ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากแค่ไหน?

2. อย่าได้ทำการกระทำใดเช่นนั้นที่เป็นเหตุของการประณามพ่อ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ฉันต้องกลับบ้านแล้วไปสู่อาณาจักร

พร: ขอให้ลูกได้รับผลที่มีพลังด้วยการเพิ่มความปรารถนาดีของทุกคนเข้าไปในงานรับใช้และกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ
ไม่ว่างานรับใช้อะไรก็ตามที่ลูกทำ ให้สิ่งนั้นเต็มไปด้วยความรู้สึกของความร่วมมือของทุกดวงวิญญาณ ด้วยความรู้สึกของความสุขและความปรารถนาดี และทุกงานจะประสบความสำเร็จอย่างง่ายดาย เช่นเดียวกันกับในสมัยก่อน เมื่อมีใครบางคนไปทำงานพิเศษบางอย่าง เขาจะไปพร้อมได้รับพรของทุกคนในครอบครัว ดังนั้นมีความจำเป็นจะต้องเพิ่มเติมสิ่งนี้ในงานรับใช้ในปัจุบัน ก่อนที่จะเริ่มต้นงานใด รับความปรารถนาดีและรู้สึกที่บริสุทธิ์ของทุกคน เติมเต็มตนเองด้วยพลังของความพอใจของทุกคนและแล้วเมื่อนั้นผลที่มีพลังจะปรากฏออกมา

คติพจน์: เช่นที่พ่อพูด “ขอรับ เจ้านาย” “Yes, My lord” ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกพูดว่า “ขอรับ เจ้านาย ขอรับ เจ้านาย” “Yes, my Lord! Yes, my Lord!” และลูกจะสะสมบุญ

*** โอม ชานติ ***

ด้วยความสมบูรณ์พร้อมของลูกที่ใกล้เข้ามา จงนำเวลาแห่งการเปิดเผยอันสูงส่งให้เข้ามาใกล้

วันนี้บัพาดาได้พบลูกๆ ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ที่สูงสุด โชคดีที่สุด และอ่อนหวานที่สุดของท่าน ดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเข้ามาในโลกเป็นครั้งแรก ลูกเองก็เป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเช่นกัน แต่ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งกลายเป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุ (ธรรมชาติ) และยังทำให้วัตถุธาตุสาโทประธานอีกด้วย พลังแห่งความบริสุทธิ์ของลูกยังทำให้วัตถุธาตุสะโตประธานและบริสุทธิ์ด้วย เหตุนี้เองลูกดวงวิญญาณจึงได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ซึ่งประกอบขึ้นจากวัตถุธาตุที่บริสุทธิ์ พลังแห่งความบริสุทธิ์ของลูกทำให้ทุกสิ่งที่ไม่มีชีวิตและมีชีวิตกลับมามีชีวิต และนี่คือเหตุผลว่าทำไมลูกถึงได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์เช่นกัน ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ร่างกายก็บริสุทธิ์ และแม้แต่สิ่งอำนวยความสะดวกของวัตถุธาตุต่างๆ ก็ยังสะโตประธานและบริสุทธิ์ด้วย และด้วยเหตุนี้ลูกจึงเป็นดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในโลก ลูกเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดหรือไม่? ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในโลกหรือไม่? ลูกเป็นผู้ที่สูงส่งด้วย ทำไมลูกถึงสูงส่ง? เพราะลูกได้ตระหนักรู้จักพระเจ้าผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งเหนือสิ่งใดโดยพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด การตระหนักรู้ที่มั่นคง สายตา และการกระทำที่ธรรมดาของลูกเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง และลูกได้กลายเป็นตัวของการตระหนักรู้ที่สูงส่งที่มั่นคงที่สูงส่ง และสายตาที่สูงส่ง เมื่อใดก็ตามที่ลูกพบใครบางคน ลูกจะพบเขาด้วยทัศนคติแบบไหน? ลูกพบพวกเขาด้วยทัศนคติของความเป็นพี่น้อง ด้วยสายตาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยความรู้สึกเมตตากรุณาที่จะให้คุณประโยชน์ และด้วยความรู้สึกของการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของพระเจ้า ดังนั้นลูกคือผู้ที่สูงส่งใช่ไหม? ลูกเปลี่ยนไปแล้วใช่ไหม? ดังนั้นลูก "โชคดีที่สุด" ขนาดไหน? ไม่ใช่หมอดูคนไหนที่ขีดเส้นดวงชะตาของลูก แต่ผู้ประทานโชคเองเป็นผู้ขีดเส้นดวงชะตาของลูก ท่านให้การรับประกันนานเท่าใด? ลูกได้รับการรับประกันเส้นโชคที่ไม่สูญสลายเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่ใช่เพียงแค่ชาติเกิดเดียวเท่านั้น แต่จะไม่มีประสบการณ์แห่งความทุกข์หรือความไม่สงบใดๆ เป็นเวลา 21 ชาติเกิด จะมีความสุขสม่ำเสมอ ในชีวิตจำเป็นต้องมีสามสิ่ง: มีสุขภาพที่ดี มีความมั่งคั่ง และมีความสุข ลูกได้รับทั้งสามสิ่งนี้จากพ่อ อันเป็นมรดก ลูกมีการรับประกันเป็นเวลา 21 ชาติเกิดไหม? ลูกทุกคนได้รับการรับประกันไหม? ผู้ที่นั่งอยู่ด้านหลังได้รับการรับประกันไหม? ลูกทุกคนยกมือขึ้น ดีมาก! การเป็นลูกหมายถึงการได้รับมรดกจากพ่อ ไม่ใช่ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นลูก ลูกยังคงกลายเป็นสิ่งนี้อยู่ไหม? ลูกกำลังเป็นลูกหรือลูกได้กลายเป็นสิ่งนี้แล้ว? ไม่ใช่ว่าลูกต้องกลายเป็นลูก ทันทีกี่ลูกเกิดมาลูกก็กลายเป็นสิ่งนี้ ทันทีกี่ลูกเกิดมาก็ประกาศสิทธิในมรดกของพ่อ ดังนั้นเวลานี้ลูกได้รับโชคอันสูงส่งจากพ่อ แล้วลูกก็มั่งคั่งร่ำรวยที่สุดเช่นกัน ลูกเป็นดวงวิญญาณบราห์มิน ไม่ใช่คนบราห์มิน แต่เป็นบราห์มิน ดวงวิญญาณบราห์มินมีประสบการณ์ด้วยความศรัทธาว่า “ฉันเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง” ไม่ใช่ “ฉันเป็นคนนั้นคนนั้น” ฉันเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดในโลก ในเมื่อลูกเป็นบราห์มิน ลูกจึงเป็นผู้ที่มั่งคั่งร่ำรวยที่สุดในโลก เพราะดวงวิญญาณบราห์มินมีหลายล้านในทุกย่างก้าวด้วยการจดจำระลึกถึงพระเจ้า แล้วลูกก้าวไปก็ก้าวตลอดทั้งวัน? คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้! ลูกมีหลายล้านในทุกย่างก้าว แล้วลูกมีกี่ล้านในหนึ่งวัน? ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณเช่นนั้นโดยผ่านพ่อ โปรดจำไว้ว่า “ฉันซึ่งเป็นดวงวิญญาณบราห์มิน” นั้นเป็นโชค ดังนั้น วันนี้บัพาดาได้เห็นดวงดาวแห่งโชคที่เปล่งประกายบนหน้าผากของลูกแต่ละคน ลูกทุกคนเห็นดวงดาวแห่งโชคของลูกเองหรือไม่?

บัพาดามีความสุขที่ได้พบลูกๆ หรือลูกๆ มีความสุขที่ได้พบพ่อ? ใครมีความสุข? พ่อหรือลูก? ใคร? (ลูกๆ) แล้วพ่อไม่มีความสุขหรือ? พ่อมีความสุขที่ได้เห็นลูกๆ และลูกๆ ก็มีความสุขที่ได้เห็นพ่อ ทั้งสองมีความสุขเพราะลูกๆ รู้ว่าในเวลาที่เหมาะสมที่ลูกจะมีประสบการณ์ในการพบปะกับพระเจ้า ความรักของพระเจ้า มรดกของพระเจ้า และการบรรลุผลของพระเจ้า “ถ้าไม่ใช่เวลานี้ก็ไม่มีอีกแล้ว!” มันเป็นเช่นนั้นไหม?

บัพาดาเพียงแต่ทำให้ลูกๆ ทบทวนสิ่งหนึ่ง สิ่งนี้คืออะไร? ลูกได้เข้าใจมันแล้ว บัพาดากำลังให้ลูกทบทวนสิ่งนี้: ตอนนี้ให้นำเวลาที่สูงส่งเข้ามาใกล้ นี่คือการเสี่ยงของดวงวิญญาณในโลก ใครจะทำสิ่งนี้? เป็นลูกหรือเป็นคนอื่น? ลูกทุกคนกำลังจะนำช่วงเวลาที่สวยงามและสูงส่งเข้ามาใกล้ใช่ไหม? ถ้าใช่ก็ยกมือขึ้น! อัจจะ ประการที่สอง ลูกก็เข้าใจสิ่งนี้เช่นกัน และนี่คือเหตุผลว่าทำไมลูกถึงหัวเราะ? อัจจะ สำหรับสิ่งนั้นวันที่เท่าไร? อย่างน้อยก็กำหนดวันได้ ลูกเพียงกำหนดวันสำหรับรอบของดัมเบิลพอร์นเนอร์ใช่ไหม? ลูกกำหนดวันทีนั้นแล้ว ดังนั้นเวลานี้ โอ้ดวงวิญญาณเอ๋ย ใครจะนำเวลาให้เข้ามาใกล้ บอกบาบาว่าลูกกำหนดวันไหน? ลูกเห็นสิ่งนั้นไหม? เมื่อสิ่งนั้นอยู่ในนิมิตของลูกเท่านั้นมันจึงจะไปถึงโลก เมื่อบัพ

ดาตาท่องทั่วโลกรอบโลกในเวลาอมฤต เมื่อได้เห็นและได้ยินทุกสิ่ง ท่านรู้สึกเมตตา พวกเขามีความสุข แต่พร้อมกับความสุขพวกเขาก็สับสนเช่นกัน ดังนั้นบรรพดาจึงถามลูกว่า: โอ นายผู้ประทาน ลูกของผู้ประทาน เมื่อไหร่ลูกจะเปิดเผยบทบาทของลูกในการเป็นนายผู้ประทานเบื้องหน้าโลกด้วยความเร็วอันแรงกล้า? หรือลูกยังคงพร้อมอยู่หลังม่าน? ลูกยังเตรียมตัวอยู่หรือไม่? ดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงโลก เวลานี้จึงเมตตาดวงวิญญาณในโลก! มันจะต้องเกิดขึ้น สิ่งนี้ได้รับการกำหนดไว้แล้ว และมันจะเกิดขึ้นโดยผ่านลูกดวงวิญญาณเครื่องมือ ดังนั้นความล่าช้าคืออะไร? เวลานี้บรรพดาปรารถนาที่จะเห็นพิธีของธงแห่งความเพียบพร้อมและความสมบูรณ์พร้อมถูกชักขึ้นในหัวใจของลูกบราห์มินทุกคน เมื่อธงแห่งความสมบูรณ์พร้อมถูกชักขึ้นในหัวใจของบราห์มินแต่ละคนแล้วเท่านั้น ธงแห่งการเปิดเผยของพ่อจึงจะถูกชักขึ้นในโลก ดังนั้นบรรพดาจึงปรารถนาที่จะเห็นพิธีชักธงนี้ เช่นเดียวกับชีพราตรี ธงจะถูกชักขึ้นสำหรับการจุดอวตารลงมาของชีวา ดังนั้นเช่นเดียวกัน เวลานี้ควรจะมีการสวดมนต์ของการจุดลงมาของชีพักติ พันดavas ลูกร้องเพลงนี้: ชีพักติมาแล้ว! ลูกเล่นเพลงนี้ใช่ไหม? เวลานี้โลกควรร้องเพลงว่า พร้อมกับชีวา ชักติและพันดavas ได้รับการเปิดเผยด้วยเช่นกัน ลูกจะอยู่หลังม่านไปอีกนานแค่ไหน? ลูกชอบอยู่หลังม่านหรือไม่? ลูกชอบมันนิดหน่อย! ผู้ที่นั่งอยู่ข้างหลังละชอบมันมั๊ย? ลูกไม่ชอบ แล้วใครจะเอามันนั้นออกล่ะ? บาบานำมันออกไปไหม? ใครจะเอามันนั้นออกไป? ละครจะนำมันนั้นออกไปหรือลูกจะนำมันออกไป? ในเมื่อลูกจะนำมันออกไปแล้วความล่าช้าคืออะไร? ถ้าอย่างนั้นเราจะต้องเข้าใจหรือไม่ว่าลูกสนุกกับการอยู่หลังม่าน? เวลานี้ บรรพดามีความปรารถนาอันสูงส่งประการหนึ่งและนั่นก็คือให้ทุกคนร้องเพลงนี้: "ว้าว ท่านมาแล้ว ท่านมาแล้ว ท่านมาแล้ว!" สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ดูลิ เหล่าดาดีต่างก็บอกว่ามันเป็นไปได้แล้วเหตุใดจึงไม่เกิดขึ้น? สาเหตุคืออะไร? ในเมื่อลูกทุกคนพูดเช่นนั้น สาเหตุที่มันไม่เกิดขึ้นคืออะไร? (ไม่ใช่ทุกคนจะกลับมาสสมบูรณ์) ทำไมลูกยังไม่เป็นเช่นนั้น? ให้อ่านที่กับบาบา! (บาบา ท่านจะเป็นผู้ให้วันที่) ลูกจำมนตรอันยิ่งใหญ่ของบรรพดาได้หรือไม่? บรรพดาพูดว่าอะไร? ไม่ใช่บางเวลา แต่ตอนนี้! (ดาดีจิกกล่าวว่า: บาบา ท่านต้องให้วันที่สุดท้าย) ถ้าบรรพดาให้วันที่กับลูก ลูกจะหล่อหลอมตนเองตามนั้นและปฏิบัติตามความรับผิดชอบนั้นหรือไม่? พันดavas จะปฏิบัติตามความรับผิดชอบนั้นหรือไม่? ลูกแน่ใจไหม? แล้วถ้าตอนนั้นลูกขึ้นๆลงๆจากสิ่งนั้นลูกจะต้องทำอย่างไร? (ถ้าท่าน (บาบา) ให้วันที่ก็จะมีใครขึ้นๆลงๆ) ขอแสดงความยินดี! อัจชะ ตอนนี้ฉัน(บรรพดา)จะให้วันที่ คอยดู! ดูลิ บรรพดา ยังคงมีความเมตตา ดังนั้นบรรพดาจะให้วันที่กับลูก โปรดฟังด้วยความตั้งใจ

บรรพดา มีความรู้สึกที่สูงส่งนี้ต่อทุกคน และท่านมีความปรารถนาที่ว่าภายในหกเดือน - หกเดือนจะสิ้นสุดเมื่อใด (ในเดือนพฤษภาคม May) – ดังนั้นในเดือนพฤษภาคม (ฉันในภาษาฮินดูคือ เม-mai) ลูกจะจบสิ้นจิตสำนึกของ "ฉัน ฉัน" ทั้งหมด บรรพดาให้ขอบเขตแก่ลูกอย่างน้อยหกเดือน อะไรก็ตามที่บาบาบอกลูกก่อนหน้านี้ และงานที่บาบาให้ลูกในฤดูกาลที่แล้ว ลูกคงลืมไปแล้ว! ในเวลาอย่างน้อยหกเดือน ลูกจะต้องสัมผัสถึงสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต ไม่ใช่การหลุดพ้นในชีวิตของโลกยุคทอง แต่เป็นสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตของยุคบรรจบพบกัน ให้อยู่อย่างเป็นอิสระจากอิทธิพลของอุปสรรค สถานการณ์ที่เลวร้าย สิ่งอำนวยความสะดวก หรือจิตสำนึกของ "ฉัน" และ "ของฉัน" - "ฉัน" ของจิตสำนึกที่เป็นร่าง และ "ของฉัน" ของจิตสำนึกที่เป็นร่างที่เกิดขึ้นจากการทำงานรับใช้ อย่าพูดว่า “ฉันปรารถนาที่จะเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้น แต่มีอุปสรรคนี้เกิดขึ้นมาด้วย และเหตุนี้เองจึงกลายเป็นเรื่องใหญ่ ฉันสามารถจัดการเรื่องเล็กๆน้อยๆได้ แต่นี่เป็นเรื่องใหญ่ นี่เป็นข้อสอบที่ใหญ่มาก” มันเป็นอุปสรรคที่ใหญ่มาก มันเป็นสถานการณ์ที่ใหญ่โต” ไม่ว่าการต่อต้านขัดขวางจากสถานการณ์ที่เลวร้าย จากอุปสรรค หรือจากแรงดึงดูดของสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นจะยิ่งใหญ่เพียงใด และพวกเขาจะต่อต้านขัดขวางลูก ลูกจะได้รับการบอกในสิ่งนี้ล่วงหน้า – อย่างน้อยลูกสามารถคงอยู่อย่างเป็นอิสระ 75% ในเวลาหกเดือนได้หรือไม่? บรรพดาไม่ได้ขอ 100% แต่ขอเพียง 75% เท่านั้น ต่อเมื่อลูกครั้งแรกทำคะแนนได้ถึงสามในสี่เท่านั้นที่ลูกจะสามารถบรรลุคะแนนถึง 100% ได้ ดังนั้นลูกมีเวลาหกเดือน ไม่ใช่แค่หนึ่งเดือน แต่ลูกจะได้รับหกเดือน ครึ่งปี แล้วลูกสามารถกำหนดวันที่นี้ได้ไหม? ดูลิดาดีขอให้ฉัน(บรรพดา)กำหนดวันที่ และดังนั้นฉัน(บรรพดา)ก็เลยต้องเชื่อฟังคำสั่งของพวกเขา! เมื่อบรรพดาเห็นผลลัพธ์ ท่านจะถูกดึงให้มาที่นี่โดยอัตโนมัติ ลูกไม่จำเป็นต้องบอกท่านเลย ดังนั้น ลูกมีเวลาหกเดือนในการเข้าถึง 75% บาบาไม่ได้ขอ 100% สำหรับสิ่งนั้นลูกจะได้รับเวลาเพิ่มขึ้นในอนาคต ลูกพร้อมเสมอหรือไม่สำหรับสิ่งนี้? ไม่แม้กระทั่งพร้อมเสมอ พร้อมในหกเดือน ลูกชอบสิ่งนี้ไหม? หรือลูกขาดความกล้าเล็กน้อยที่ลูกไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น? สิ่งใดจะมา แมวจะมา ทุกสิ่งจะมา อุปสรรคต่างๆจะเกิดขึ้นมา สถานการณ์ที่เลวร้ายจะเกิดขึ้น และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆจะเพิ่มขึ้น แต่คงอยู่อย่างปราศจากอิทธิพลของสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ถ้าลูกชอบสิ่งนี้ยกมือขึ้น! หมุนที่วี (กลอง) ไปรอบๆ (เพื่อแสดงให้เห็น) ทุกที่ ยกมือขึ้นดีๆ อย่าเพิ่งเอามือลงมา! ฉากนี้ดีมาก อัจชะ ขอแสดงความยินดีเป็นการล่วงหน้า!

แล้วอย่าพูดว่า: "เราต้องตายอย่างมาก" ไม่ว่าลูกจะอยู่หรือตาย ลูกก็ต้องกลายเป็นสิ่งนี้ การตายนี้ช่างหวานชื่น ไม่มีความทุกข์ในความตายนี้ การตายนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของคนจำนวนมากมาย เหตุนี้จึงมีความยินดีและความสุขในการตายนี้ ไม่มีความทุกข์ในสิ่งนี้ มีความสุข อย่างมีข้ออ้างหรือข้อแก้ตัวใดๆว่า: "สิ่งนี้เกิดขึ้น สิ่งนั้นเกิดขึ้น และด้วยเหตุนี้สิ่งนี้จึงเกิดขึ้น" จะไม่มีข้อแก้ตัวอีกต่อไป ลูกจะยังคงมีข้อแก้ตัวอยู่ไหม? ลูกจะไม่มีข้อแก้ตัวใช้ไหม? เพียงแค่เล่นเกมของสภาพที่โอบยิบและไม่มีอะไรอื่น เวลานี้จึงจบสิ้นเกมทั้งหมด เกมของการตกลงมา เกมของการมีข้ออ้างข้อแก้ตัว และเกมของความอ่อนแอ เวลานี้เพียงแค่เล่นเกมของสภาพที่โอบยิบ สิ่งนี้โอเคไหม? ใบหน้าของลูกทุกคนเบ่งบาน ใบหน้าของลูกจะเป็นอย่างไรเมื่อลูกกลับมาพบบาบาอีกครั้งหลังจากผ่านไปหกเดือน? แล้วเราก็จะถ่ายรูปด้วย

ดับเบิลฟอเรนเนอร์มาแล้ว และวันแห่งการทำสัญญาทั้งสองก็มาถึง อย่ามองใครอื่น แต่เพียงเห็นพ่อและเห็นแม่บราห์มาเท่านั้น ไม่ว่าคนอื่นจะทำการนี้หรือไม่และทุกคนก็จะทำเช่นนี้ แต่ลูกต้องมีความรู้สึกเมตตาต่อพวกเขาด้วย ให้พลังแห่งความปรารถนาดีแก่ผู้อ่อนแอ อย่ามองความอ่อนแอของพวกเขา ยกกระต่ายดวงวิญญาณเช่นนั้นด้วยมือแห่งความกล้าหาญของลูกและทำให้พวกเขาสูงส่ง ยืนมือแห่งความกล้าหาญของลูกอยู่เสมอเพื่อตัวลูกเองและเพื่อผู้อื่น มือแห่งความกล้าหาญนั้นทรงพลังมาก และพรของบัพตาดาคือ: เมื่อลูกก้าวไปด้วยความกล้าหาญหนึ่งก้าว พ่อจะให้ความช่วยเหลือสนับสนุนก้าว ให้มันเป็น "ฉันก่อน" ในความพยายามที่ไม่เห็นแก่ตัว ให้มีความพยายามอย่างไม่เห็นแก่ตัว ไม่ใช่ความพยายามที่เห็นแก่ตัว ผู้ที่มีความคิดริเริ่มในการไม่เห็นแก่ตัวจะกลับมาหัดเทียมกับพ่อบราห์มา

ลูกมีความรักต่อพ่อบราห์มาใช้หรือไม่? ด้วยเหตุนี้ลูกจึงถูกเรียกว่าบราห์มากุมาร และบราห์มากุมาริ ลูกทำท่ายที่จะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ดังนั้นเวลานี้จึงใส่ใจที่จะปลดปล่อยตนเองภายในหนึ่งวินาที ตอนนี้นางเวลาให้ใกล้เข้ามา ความใกล้ของความสมบูรณ์พร้อมของลูกจะนำเวลาที่สูงส่งให้ใกล้เข้ามา ลูกเป็นนายใช้ไหม? ลูกเป็นราชาใช้ไหม? ลูกมีอำนาจในการปกครองตนเองหรือไม่? ดังนั้นจงออกคำสั่ง! ราชาราชออกคำสั่งใช้หรือไม่? อย่าพูดว่า "ใช่! ไม่ใช่! อย่าทำสิ่งนี้ ทำสิ่งนี้!" เพียงออกคำสั่ง จงดูจิตใจของตัวเองตอนนี้ เพราะจิตใจคือที่ปรึกษาหลัก ดังนั้น เอ้ ราชา ลูกสามารถออกคำสั่งให้จิตใจของลูกซึ่งเป็นที่ปรึกษาหลักของลูก เพื่อทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่ปราศจากร่างภายในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? สั่งให้พวกเขาทำสิ่งนี้ในหนึ่งวินาที (ฝึกดริลห้านาที) อ้อชะ

ถึงดวงวิญญาณผู้โชคดีที่ดื่มด่ำอยู่ในความรัก ถึงดวงวิญญาณผู้มีประสบการณ์กับการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดที่พวกเขาได้รับจากพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่ทรงพลังซึ่งปกครองตนเองโดยมีสิทธิทั้งหมดในอำนาจในการปกครองตนเอง ถึงดวงวิญญาณผู้สูงสุดที่มีประสบการณ์กับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่โชคดีที่สุดซึ่งโชคอันสูงส่งนั้นถูกวาดโดยผู้ประทานโชคเอง ถึงดวงวิญญาณผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงโลกโดยการเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยสายตาและทัศนคติที่บริสุทธิ์อยู่เสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพตาดา

บัพตาดาพบปะแขกที่มาจาก The Call of Time Dialogues:

ลูกได้มาถึงบ้านอันแสนหวานและครอบครัวอันแสนหวานของลูกแล้วใช่ไหม? ลูกรู้สึกว่ครอบครัวเล็กๆที่แสนหวานนี้น่ารักใช่ไหม? ลูกก็น่ารักมากเช่นกันใช่ไหม? ก่อนอื่น ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ได้รับความรักจากผู้สูงสุด ลูกได้กลายมาเป็นเช่นนั้นแล้วใช่ไหม? ลูกกลายเป็นสิ่งนี้แล้วหรือลูกยังกลายเป็นสิ่งนี้? ดูสิทุกคนมีความสุขแค่ไหนที่ได้พบลูกทุกคน ทำไมพวกเขาถึงมีความสุข? ดูใบหน้าทุกคนสิ พวกเขาทุกคนมีความสุขมาก ทำไมพวกเขาถึงมีความสุข? เพราะพวกเขารู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณเครื่องมือที่จะมาเป็นผู้นำศาสนของพระเจ้าและให้ศาสนแก่ทุกดวงวิญญาณ (แขกมาจากทั้งห้าทวีป) ดังนั้นศาสนก็จะไปถึงทั้งห้าทวีป นี่เป็นเรื่องที่ง่ายใช่ไหม? มีการวางแผนที่ดีมาก เดิมเดิมแผนนี้ด้วยพลังจากผู้สูงสุดและรับความร่วมมือจากครอบครัวและเดินหน้าต่อไป ความคิดของทุกคนไปถึงบัพตาดา ลูกทุกคนมีความคิดที่ดีมากใช่ไหม? กำลังมีการสร้างแผนขึ้นมา ดังนั้น ความกล้าหาญของลูกและความช่วยเหลือจากพ่อและครอบครัวบราห์มาจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการทำให้แผนต่างๆกลายเป็นจริงในทางปฏิบัติ ลูกเพียงแค่ต้องเป็นเครื่องมือ ไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามอื่นใด "ฉันเป็นเครื่องมือสำหรับงานของพระเจ้า" ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไรก็ตาม จงมีจิตสำนึกนี้ว่า “บาบา ฉันเป็นเครื่องมือซึ่งพร้อมสำหรับงานรับใช้ ฉันเป็นเครื่องมือ ผู้เดียวที่ทำให้ทุกคนเคลื่อนไหวไป จะทำให้ฉันเคลื่อนไหวไปโดยอัตโนมัติ” ความรู้สึกของการเป็นดวงวิญญาณเครื่องมือนี้จะเผยให้เห็นความรู้สึกของความถ่อมตนและความคิดสร้างสรรค์บนใบหน้าของลูก คาราวันฮาร์ ผู้เป็นแรงบันดาลใจ จะทำให้ลูกเป็นเครื่องมือและทำงานโดยผ่านลูก ลูกคือไมค์และมันคือพลังอำนาจของพ่อ ดังนั้นนี่เป็นสิ่งที่ง่ายใช่ไหม? ดังนั้นจงกลายเป็นเครื่องมือและอยู่ในการจดจำระลึกถึง ใบหน้าและรูปลักษณ์ของ

ลูกจะกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้โดยอัตโนมัติ ลูกจะไม่รับใช้เพียงแค่คำพูด แต่รูปลักษณ์ของลูกจะเผยให้เห็นความสุขภายในผ่านใบหน้าของลูก สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นความพิเศษ (อโลกิกตะ) เวลานี้ลูกกลายเป็นอโลกิก(ทางจิต)แล้ว ใช้หรือไม่? ความเป็นทางโลกก็จบสิ้นลงแล้วใช้หรือไม่? “ฉันเป็นดวงวิญญาณ” นี่ก็ความเป็นจิตวิญญาณ การพูดว่า “ฉันเป็นคนนั้นคนนั้น” คือการเป็นคนในทางโลก แล้วลูกละเป็นอะไร? ดวงวิญญาณทางจิตหรือคนในทางโลก? ลูกเป็นคนในทางจิตวิญญาณใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกมาอยู่เบื้องหน้าบัปเตตาและครอบครัว ลูกมีความกล้าหาญอย่างมากที่ทำให้เช่นนี้ ดูลิ ลูกเป็นเพียงหนึ่งกำมือที่ปรากฏออกมาจากหลายล้านคน กลุ่มนั้นใหญ่แค่ไหน? มีลูกกี่คนที่มาจากกลุ่มนั้น? ดังนั้นลูกเป็นเพียงหนึ่งกำมือที่ปรากฏออกมาจากหลายล้านคนใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี บัปเตตาชอบกลุ่มนี้ ดูลิว่าพวกเขามีความสุขขนาดไหน! ยิ่งกว่าลูกทุกคน พวกเขามีความสุขที่สุด พวกเขามีความสุขเพราะพวกเขาได้เห็นการกลับมาของงานรับใช้เบื้องหน้าพวกเขา ลูกมีความสุขใช่ไหม? ลูกได้รับผลของความพยายามของลูก อัจชะ เวลานี้ลูกเป็นทั้งนายและเป็นลูกแล้ว! ลูกเป็นนาย ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นนายเสมอ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกได้รับพรแห่งความสำเร็จโดยการใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าและด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับพร

ในยุคนับรบพบกัน ลูกๆมีมรดกและพรเช่นกัน: "ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าแล้วลูกจะประสบความสำเร็จ!" การใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าคือเมล็ดและความสำเร็จคือผล ถ้าเมล็ดดีแล้วก็เติบโตไม่ได้ที่ลูกจะไม่ได้รับผลของมัน เช่นเดียวกับที่ลูกบอกผู้อื่นให้ใช้เวลา ความคิด และทรัพย์สินสมบัติของตนในทางที่มีค่า ในทำนองเดียวกัน ให้ตรวจสอบรายการทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของตนเองว่าสมบัติใดถูกใช้ไปในทางที่มี และสมบัติใดที่ใช้ไปอย่างสูญเปล่า จงใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าต่อไปแล้วลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดและเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับพร

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับรางวัลของพระเจ้า จงหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือเป็นเชิงลบ

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เรียนรู้ที่จะมีความเมตตาต่อผู้ที่ประณามลูกเช่นเดียวกับพ่อ ผูกมิตรกับผู้ประณามลูกด้วยเช่นกัน

คำถาม: สายตาใจของพ่อที่มั่นคง? สายตาอะไรที่ลูกๆ ต้องทำให้มั่นคง?

คำตอบ: สายตาของพ่อต่อดวงวิญญาณทั้งหมดที่เป็นลูกของท่านนั้นมั่นคง เหตุนี้เองท่านจึงเฝ้าแต่พูดว่า “ลูก ลูก” ลูกไม่สามารถพูดว่า “ลูก ลูก” กับใครได้ ลูกต้องทำให้สายตาของลูกมั่นคงว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นพี่น้องเพศชายของลูก มองดูพี่น้องเพศชาย, พูดกับพี่น้องเพศชาย และจะมีความรักทางจิตผ่านสิ่งนั้น ความคิดเช่นอาชญากรทั้งหมดจะจบสิ้นลง แม้แต่ผู้ที่ประณามลูกก็จะกลายเป็นมิตรของลูก

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ชื่อของพ่อทางจิตคืออะไร? แนนอนลูกจะบอกว่า “ชีวา” ท่านคือพ่อทางจิตของทุกคน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าพระเจ้า ลูกๆ เช่นกันก็เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก เมื่อพวกเขากล่าวถึงอากาษานี (เสียงจากอากาษธาตุ) เป็นเสียงของใครที่มาจากอากาษธาตุ? คือ เสียงของชีวา บาบา ปากนี้ถูกเรียกว่าอากาษธาตุ มนุษย์ทั้งหมดทำให้เกิดเสียงจากอากาษธาตุ (ปาก) ดวงวิญญาณทั้งหมดลิ้มพ้อของพวกเขา พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเพลงยกย่องทุกประเภท แต่พวกเขาก็ไม่รู้สิ่งใดเลย ที่นี้ที่พวกเขายกย่องท่าน ไม่มีใครจดจำพ่อแม้ในเวลาแห่งความสุขเพราะความปรารถนาทั้งหมดของพวกเขาได้รับการเติมเต็มแล้ว ที่นี้พวกเขามีความปรารถนามากมาย เมื่อไม่มีฝนตกพวกเขาก็สร้างไฟบูชายัญ ไม่ใช่ว่าการสร้างไฟบูชายัญจะทำให้ฝนตกเสมอไป ไม่เลย บางครั้งอาจมีความอดอยากในบางแห่ง และถึงแม้ว่าพวกเขาจะสร้างไฟบูชายัญก็ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นผ่านสิ่งนั้น นี่คือการ ภัยพิบัติทั้งหมดที่กำลังจะมานั้นก็จะมาอย่างต่อเนื่อง มนุษย์มากมายและสัตว์อื่นๆ อีกมากมายจะล้มตายอย่างต่อเนื่อง ผู้คนไม่มีความสุขอย่างมาก มีไฟบูชายัญใดเพื่อหยุดฝนหรือไม่? เมื่อฝนตกลงมาอย่างหนักพวกเขาก็จะก่อไฟบูชายัญ ในเวลานี้ลูกเท่านั้นที่เข้าใจทั้งหมดเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นรู้ พ่อเองนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกว่า ผู้คนยกย่องพ่อและพวกเขาก็ประณามพ่อด้วยเช่นกัน มันน่าแปลกใจ! พวกเขาเริ่มประณามบาบาเมื่อไหร่? เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น การประณามหลักคือพวกเขาเรียกพระเจ้าว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นเพราะสิ่งนี้ที่พวกเขาได้ตกต่ำลงมา จดจำกันว่า ผู้ที่ประณามลูกคือเพื่อนของลูก ใครที่ประณามพระเจ้ามากที่สุด? ลูกๆ และก็เป็นลูกๆ ที่เวลานี้ได้กลายเป็นมิตร ในความเป็นจริงทั้งโลกประณามท่าน แต่ลูกคืออันดับหนึ่งในสิ่งนี้และแล้วลูกก็กลายเป็นมิตร มิตรที่ใกล้ชิดที่สุดคือลูกๆ พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า ลูกๆ ได้ประณามพ่อ และเป็นลูกๆ ที่ดูหมิ่นพ่อด้วยเช่นกัน ดูซิว่าละครนี้ลูกสร้างขึ้นมาอย่างไร! สิ่งเหล่านี้คือความรู้ที่ลูกต้อง 'ไตร่ตรอง "การไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้" มีความหมายมากมาย ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ศึกษาความรู้นี้และแล้วยกระดับผู้อื่น มีการจดจำกันด้วยเช่นกันว่า เมื่อมีความไร้ศีลธรรมอย่างที่สุดพ่อก็จะมา สิ่งนี้อ้างถึงบาร์ต ดูซิว่าการละเล่นเป็นเช่นไร ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาและกลางคืนของชีวา ในความเป็นจริงมีเพียงการอวดตบตาเดียว ผู้คนพูดว่ามีการอวดตบตาเกิดในก้อนกรวดและก้อนหินด้วยเช่นกัน พ่อพรับกับเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้ที่ศึกษากิตะและอ่านคำพูดของกิตะก็พูดว่าพวกเขาไม่รู้อะไรเลยด้วยเช่นกัน มีเพียงลูกเท่านั้นที่เป็นลูกที่น่ารักที่สุด เมื่อบาบาพูดกับใครก็ตามท่านจะพูดอยู่เรื่อยๆ ว่า “ลูก ลูก” สายตาของพ่อที่ว่าทุกคนคือลูกๆ ของท่านนั้นมั่นคง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของพ่อ ไม่มีแม้แต่คนเดียวในบรรดาลูกที่จะพูดว่า “ลูก ลูก” ได้ ลูกรู้ว่าแต่ละคนมีสถานภาพใด และแต่ละคนเป็นอะไร ทุกคนคือดวงวิญญาณ ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว และเหตุนี้เองจึงไม่มีความสุขหรือความทุกข์ ทุกคนคือลูกของพ่อ บางคนอาจจะได้รับรางวัลของชนชั้นวรรณะที่ต่ำกว่าและบางคนก็ของวรรณะนั้นนี้ บาบาได้พัฒนานิสัยของการพูดคำว่า “ลูก ลูก!” ในสายตาของบาบาทุกคนคือดวงวิญญาณ ในสิ่งนั้นเช่นกันท่านรักคนจนอย่างมาก เพราะตามละครพวกเขาคือผู้ที่ เป็นเหตุของการประณามมากที่สุด และเวลานี้พวกเขาก็มาหาพ่อ เป็นเพียงลักษณะและนารายณ์ผู้ที่ไม่เคยถูกประณาม ผู้คนก็ประณามกฤษณะอย่างมากเช่นกัน ช่างน่ามหัศจรรย์ เมื่อกฤษณะแก่ขึ้น พวกเขา ก็ไม่ได้ประณามกฤษณะ ความรู้ที่น่าสนใจมาก! ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งที่ลึกล้ำเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยภาษาของคำสำหรับสิ่งนี้ สิ่งนั้นสามารถสร้างขึ้นได้ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงเท่านั้น แม้แต่ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ บางคนก็ไม่ได้การจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณเล็กๆ ด้วยสติปัญญาของลูกที่ลูกต้องจดจำบาบา สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กน้อยนั้นคือพ่อของเราและเป็นครูของเราด้วยเช่นกัน เป็นไปไม่ได้สำหรับสิ่งนี้จะเข้าไปในสติปัญญาของลูก ลูกเฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา!” ลูกจดจำท่านในเวลาของความทุกข์ด้วยเช่นกัน

พระเจ้าพูดว่า ทุกคนจะจดจำพอในเวลาของความทุกข์ ไม่มีใครจะจดจำพอในเวลาของความสุข ไม่มีใครจะจดจำพอในเวลาของความทุกข์และภัยพิบัติมากมาย ฯลฯ ที่พวกเขาจะจดจำพอและพูดว่า โอ้ พระเจ้าได้โปรดเมตตา! โปรดให้พรแก่ฉัน! แม้กระทั่งเวลานี้เมื่อลูกกลายเป็นลูกๆ ลูกก็ยังเขียนว่า โปรดให้พรแก่ฉัน! โปรดให้พลังแก่ฉัน! โปรดเมตตา! บาบาก็เขียนตอบกลับไปว่า จงประกาศสิทธิในพลังสำหรับตนเองด้วยพลังของโยคะ! มีเมตตาและให้พรสำหรับตนเอง! ให้ดีลัคของอำนาจในการปกครองแก่ตนเอง! พ่อแสดงให้เห็นวิธีที่จะทำสิ่งนั้น ครูแสดงให้เห็นวิธีในการศึกษาเล่าเรียน เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะศึกษาเล่าเรียนและทำตามคำชี้แนะ ครูไม่ใช่ครูที่จะมาให้ความเมตตาและพรกับลูก ผู้ที่เป็นลูกที่ดีก็จะวิ่งมาที่นี่ แต่ละคนมีความเป็นอิสระและสามารถที่จะวิ่งได้มากเท่าที่เขาหรือเธอต้องการ การจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงคือการแข่งขัน แต่ละดวงวิญญาณมีอิสระ บาบาก็ปลดปล่อยลูกจากความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายด้วยเช่นกัน คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย ทั้งๆที่ดวงตาก็ยังไม่หยุดที่จะเป็นอาชญากร ดวงตาก็ยังคงทำงานของมันต่อไป ในเวลานี้ทุกส่วนของร่างกายมนุษย์เป็นอาชญากร หากมีใครเตะหรือผลักใครบางคน ส่วนนั้นของร่างกายก็เป็นอาชญากร ทุกส่วนของร่างกายเป็นอาชญากร ที่นั่นไม่มีส่วนใดที่จะเป็นอาชญากร ที่นั่นทุกส่วนกระทำการทุกอย่างเป็นอาชญากร ส่วนใดในร่างกายที่เป็นอาชญากรมากที่สุด? ดวงตา เมื่อความปรารถนาในตัณหาจะยังไม่สมหวัง, พวกเขาจะเริ่มใช้มือของพวกเขา ก่อนอื่นใดเป็นดวงตา เหตุนี้เองจึงมีเรื่องราวของซูดาส (เขาได้ควักตาของเขาเองออกมา) ซิพบบาไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ พาหนะนี้ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น ซิพบบาถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเข้าใจว่าซิพบบาไม่ได้รับคัมภีร์ใดๆ พ่อคือเมล็ดที่เต็มไปด้วยความรู้ นี่คือต้นไม้โลกและผู้สร้างต้นไม้ นั่นคือพ่อผู้เป็นเมล็ด บาบออธิบายว่า สถานที่ที่อยู่อาศัยของพ่อคือโลกที่ไม่มีตัวตน เวลานี้พ่อกำลังอยู่ในร่างกายนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่า ฉันคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ ฉันคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น หากใครบางคนบอกกับผู้ที่รู้คิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เขาก็จะถามทันทีว่า ท่านคือพระเจ้าหรือ? ท่านเป็นอัลลาห์หรือ? ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้คิดในเวลานี้ พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับอัลลาห์ และดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่าฉันคืออัลลาห์ ในภาษาอังกฤษเขาพูดว่า Ommipresent(อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน) หากพวกเขาเข้าใจความหมายของคำนี้พวกเขาก็จะไม่มีวันพูดเช่นนั้น ลูกๆรู้ว่าการเกิดของซิพบบา หมายถึงการเกิดของโลกใหม่ ความบริสุทธิ์, ความสงบและความสุขทั้งหมดรวมอยู่ในนั้น ซิพแฉนตีคือศรัทธาและแฉนตี ซึ่งเป็นดาชราแฉนตีด้วยเช่นกัน ซิพแฉนตีเป็นดีพมาลาแฉนตีด้วยเช่นกัน ซิพแฉนตีคือการเกิดของสวรรค์ด้วยเช่นกัน แฉนตีทั้งหมดนั้นมาด้วยกัน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งใหม่ทั้งหมดเหล่านี้ ซิพแฉนตีหมายถึงการเกิดของวัดชีวาและความตายของโรงคำประเวณี พ่ออธิบายสิ่งใหม่ทั้งหมดแก่ลูก การเกิดของชีวา หมายถึงการเกิดของโลกใหม่ ผู้คนต้องการที่จะให้มีความสงบในโลก ไม่ว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขาดีมากแค่ไหนพวกเขาก็ไม่ตื่นขึ้นมา พวกเขากำลังนอนหลับไหลในความมืดมิดของความไม่รู้ พวกเขาเฝ้าแต่ทำความเลื่อมใสศรัทธาและลงบันไดมาเรื่อยๆ พ่อพูดว่า พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่ออธิบายความลับของสวรรค์และนรกแก่ลูกๆ ลูกควรเขียนถึงนักข่าวหนังสือพิมพ์ผู้ที่ได้ประณามลูกว่า ผู้ที่ประณามเราเป็นเพื่อนของเรา เราจะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่พวกเขาอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน ดูหมิ่นเรามากเท่าที่พวกคุณต้องการ ผู้คนก็ประณามพระเจ้าและดังนั้นจะเป็นอะไรหรือหากพวกเขาจะประณามเรา? เราจะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่พวกเขาอย่างแน่นอน หากคุณไม่ต้องการสิ่งนี้เราก็จะจับมูกของคุณและพาคุณไปกับเรา ไม่มีสิ่งใดต้องหวาดกลัว ไม่ว่าลูกจะทำอะไรในเวลานี้ ลูกก็เคยทำสิ่งนั้นในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน เราได้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกควรจะอธิบายแก่พวกเขาอย่างดีมาก ลูกๆ ลืมว่าผู้หญิงที่ไร้เดียงสาเหล่านั้นลูกทำร้ายแม้กระทั่งในวงจรก่อนหน้านี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่ไม่มีชีวิตจำกัดทั้งหมดได้ประณามพ่อ เป็นลูกๆ ที่เป็นเพื่อนของพ่อ ที่เป็นที่รักมากที่สุด เด็กๆเป็นดอกไม้ พ่อแม่ก็หอมลูกๆของพวกเขา พ่อวางลูกไว้บนศีรษะของพ่อเขาและรับใช้พวกเขา บาบาก็รับใช้ลูกๆด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกได้รับความรู้ที่ลูกจะนำไปกับลูก ผู้คนเหล่านั้นที่ไม่ได้รับความรู้ นั่นก็เป็นบทบาทของพวกเขาในละคร พวกเขาจะเล่นบทบาทเหล่านั้น พวกเขาชำระบัญชีกรรมของเขาและกลับบ้าน พวกเขาไม่สามารถเห็นสวรรค์ ไม่ใช่ทุกคนที่จะเห็นสวรรค์ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ผู้คนทำบาปมากมายและจะมาในภายหลัง ผู้ที่ตีโมประธานจะมาในภายหลังกว่ามาก นัยสำคัญของสิ่งนี้ต้องเข้าใจเป็นอย่างดี มีลางร้ายอยู่เหนือลูกที่เป็นมหากรรมที่ดีมากและดังนั้นพวกเขาจึงโกรธอย่างรวดเร็ว และแล้วพวกเขาก็ไม่ได้เขียนจดหมายใดๆ อีก บาบาส่งด้วยเช่นกันว่า หยุดส่งมูรลีให้แก่พวกเขา! จะมีประโยชน์ใดเล่าที่จะให้ทรัพย์สินที่มีค่าของพ่อแก่ลูกๆ เหล่านั้น? และแล้วหากดวงตาของใครเปิดขึ้น พวกเขาก็จะพูดว่า ฉันได้ทำความผิด บ้างก็ไม่ใช่ทุกอย่างเป็นร้อนเกี่ยวกับสิ่งนี้เลย เราไม่ควรที่จะอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง มีมากมายที่ไม่แม้แต่จะจดจำพอ พวกเขาไม่ได้ทำให้ใครเป็นเช่นเดียวกับตนเอง ไม่เช่นนั้นพวกก็จะเขียนหาบบาว่า บาบอ ฉันจดจำท่านในทุกขณะ บ้างก็เป็นเช่นที่ว่าพวกเขาเขียนชื่อของทุกคน: ได้โปรดให้การจดจำระลึกถึงของฉันแก่ผู้หนึ่งผู้หนึ่ง นั่นไม่ใช่การจดจำระลึกถึงที่แท้จริง ความหลอกลวงไม่สามารถคงอยู่ต่อไปได้ สำนักของพวกเขาจะเฝ้าแต่กัดกร่อน บาบออธิบาย

ประเด็นที่ดีมากแกลูกๆ แต่ละวันที่ผ่านไป บาบาก็เฝ้าแต่อธิบายสิ่งต่างๆ ที่ลึกล้ำอย่างยิ่งแกลูก ภูเขาของความทุกข์กำลังจะถล่มลงมา จะไม่มีการพูดถึงความทุกข์ในยุคทอง ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน กษัตริย์ของไมซอร์นั้นก็ได้สร้างหุ่นจำลองของราวันและฉลองดาเซาร้อยอย่างมากมาย พวกเขาเรียกราวันว่าพระเจ้าแต่สีดำของรามนั้นก็ได้อัปเดตไป หากรามเป็นผู้ทรงอำนาจ จะมีใครสามารถขโมยเธอไปจากเขาได้? ทั้งหมดนั้นคือศรัทธาที่มีดบอด! มีขยะของกิเลสทั้งห้าในทุกคนในเวลานี้ การพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันคือการพูดเท็จอย่างใหญ่หลวงมาก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า เมื่อใดก็ตามที่มีความรู้ศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุดพ่อจะมา พ่อมาและก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะและศาสนาที่แท้จริง ยุคทองนั้นถูกเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะ และยุคเหล็กถูกเรียกว่าเป็นดินแดนของความหลอกลวง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ดินแดนของความหลอกลวงกลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเข้าใจความรู้ที่ลึกล้ำและน่าสนใจนี้ จงทำให้สติปัญญาของลูกกลายเป็นภาชนะทองคำด้วยการจารึกแสงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง แข่งกันในการจดจำระลึกถึง

2. ทำตามคำแนะนำของพ่อ ศึกษาเล่าเรียนด้วยความใส่ใจ มีความเมตตาและให้พรสำหรับตนเอง ให้ที่ลัดของอำนาจในการปกครองตนเองแก่ตัวลูกเอง พิจารณาว่าใครก็ตามที่ประณามลูกเป็นเพื่อนของลูกและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่เขาด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ให้พรและทำงานรับใช้โดยการจุติลงมาอย่างเป็นอวตารจากข้างบน เช่นที่พ่อลงมาที่นี่จากอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนเพื่อทำงานรับใช้ ในทำนองเดียวกัน ลูกก็ต้องลงมาจากอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนเพื่อทำงานรับใช้ด้วย เมื่อลูกทำงานรับใช้ในสำนักนี้ ลูกจะอยู่อย่างละวางและเป็นที่รักของโลกอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกับพ่อ การลงมาที่นี่จากข้างบนหมายถึงการลงมาอย่างเป็นอวตารเพื่อทำงานรับใช้ ทุกคนต้องการให้อวตารจุติลงมาและพาพวกเขากลับไปกับเขา ดังนั้นลูกคืออวตารที่แท้จริงที่จะพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น เมื่อลูกรับใช้ในขณะพิจารณาว่าตนเองเป็นอวตารลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้พรและความปรารถนาของผู้คนมากมายจะได้รับการเติมเต็ม

คติพจน์: คติพจน์: ไม่ว่าใครจะให้สิ่งที่ดีหรือไม่ดีแกลูก ลูกเพียงแต่ต้องมีเมตตาสำหรับพวกเขาและให้ความรักและความร่วมมือต่อไป

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่อย่างซื่อสัตย์ทั้งภายในและภายนอกกับพ่อที่แท้จริงและแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถกลายเป็นเทพได้ เพียงลูกๆ บรรพบุรุษเท่านั้นที่กลายเป็นเทวดานางฟ้าและแล้วจึงกลายเป็นเทพ
- คำถาม:** ใครมีสิทธิ์ที่จะได้ยินและซึมซับความรู้?
- คำตอบ:** ผู้ที่เล่นบทบาทรอบด้าน ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดคือผู้ที่กลายเป็นผู้ที่ฉลาดในการซึมซับความรู้นี้ พวกเขาเป็นผู้ที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง บางคนก็ถามลูกๆ ว่า ลูกไม่เชื่อในคัมภีร์หรือ? จงบอกพวกเขาว่า ไม่มีใครในโลกที่ศึกษาคัมภีร์มากเท่ากับเราหรือทำความเลื่อมใสศรัทธามากเท่ากับเราเวลานี้เราได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาของเราแล้ว เหตุนี้เองเราจึงไม่จำเป็นต้องทำความเลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป

โอม ซานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดอธิบายแก่ดวงวิญญาณทั้งหมดเพราะท่านคือผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ดวงวิญญาณทั้งหมดกล่าวได้ว่าอยู่ในร่างกายมนุษย์ หากดวงวิญญาณไม่มีร่างกายเขาก็ไม่สามารถมองเห็นได้ แม้ว่าพ่อจะก่อตั้งสวรรค์ตามแผนของละคร พ่อก็พูดว่า พ่อไม่ได้เห็นสวรรค์ เพียงผู้ที่สร้างสวรรค์เท่านั้นที่จะสามารถมองเห็นได้ หลังจากที่สอนลูก พ่อก็ไม่ได้ใช้ร่างกาย ดังนั้นพ่อจะสามารถเห็นสิ่งใดโดยที่ไม่มีร่างกายได้อย่างไร? ไม่ใช่ว่าพ่ออยู่ที่นั่นและทุกหนแห่งและพ่อจะสามารถเห็นทุกสิ่ง ไม่เลย พ่อเพียงแต่เห็นลูกๆ และพ่อสอนการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงแก่ลูกและพ่อทำให้ลูกไปเป็นดอกไม้ที่สวยงาม คำว่า“โยคะ”เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เพียงมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ เพียงท่านเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าสัจกูรู ผู้อื่นทั้งหมดคือกูรู ผู้เดียวที่พูดสัจจะคือผู้เดียวที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ บารัตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะและสิ่งนั้นเป็นที่เหล่าเทพทั้งหมดเคยอาศัยอยู่ เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ดังนั้นลูกๆ จึงได้รับการบอกให้กลับมาซื่อสัตย์กับพ่อทั้งภายในและภายนอก ก่อนหน้านี้นี้มีความหลอกลวงในทุกย่างก้าว เวลานี้ลูกต้องละทิ้งทั้งหมดนั้นถ้าลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสวรรค์ ลูกๆ มากมายจะไปสวรรค์ แต่ถ้าหากหลังจากที่ตระหนักรู้จักพ่อแล้วลูกไม่ได้ปลดปล่อยบาปของลูก ลูกก็จะต้องชำระบัญชีกรรมของลูกด้วยการสัมผัสกับการลงโทษและลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ อาณาจักรมีการก่อตั้งขึ้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ อาณาจักรไม่สามารถก่อตั้งในยุคทองหรือในยุคเหล็กเพราะพ่อไม่ได้เข้ามาในยุคทองหรือยุคเหล็ก ยุคนี้ลูกเรียกว่าเป็นยุคที่ให้คุณประโยชน์และเป็นสิริมงคลที่สุด พ่อมาในยุคนี้เท่านั้นและให้ประโยชน์แก่ทุกคน ยุคทองมาหลังจากยุคเหล็ก เหตุนี้เองจึงต้องมียุคบรรจบพบกัน พ่ออธิบายแล้วว่านี่คือโลกเก่าและไม่บริสุทธิ์ มีเพลงร้องว่า ผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้น พ่อจะสามารถพบกับลูกๆ ของพ่อในต่างแดนได้อย่างไร? พ่อได้พบกับลูกต่างชาติในต่างแดนอย่างแน่นอน พ่ออธิบายแก่พวกเขาอย่างชัดเจนมากกว่าท่านเข้ามาในร่างกายของใคร ท่านให้คำแนะนำของท่านเองและท่านอธิบายแก่ผู้ที่ท่านได้เข้ามาใช้ร่างด้วยเช่นกันว่าเวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายในหลายๆ ชาติเกิดของเขา นี่เป็นสิ่งที่ชัดเจนมาก ลูกยังคงเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่นี้ ลูกยังไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ผู้ที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ลูกเรียกว่าเทวดานางฟ้า ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ลูกเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ หลังจากที่ถูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าแล้วเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นเทพ ลูกเห็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์พร้อมในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาถูกเรียกว่าเทวดานางฟ้า พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ให้จดจำอัลฟาเดียวเท่านั้น อัลฟาหมายถึงบาบา ท่านเป็นที่รู้จักในชื่ออัลล่าห์ด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้รับมรดกของสวรรค์ของลูกจากพ่อ สวรรค์สร้างขึ้นมาอย่างไร? ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและความรู้นี้ ไม่มีความรู้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูกบรรพบุรุษ บรรพบุรุษคือจุก เวลานี้ลูกคือบรรพบุรุษและลูกก็เล่นเกมตีสักกา นั่นคือบรรพบุรุษ, เทพ, นักรบ, พ่อค้า สิ่งนี้ลูกเรียกว่าภาพลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลาย ภาพลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลายนั้นไม่ใช่ภาพลักษณ์ของบรรพบุรุษ, วิษณุและชางก้า จุกของบรรพบุรุษไม่ได้แสดงไว้ในภาพลักษณ์นั้น ไม่มีใครรู้ว่าพ่อเข้ามาในร่างกายของบรรพบุรุษ สกูลบรรพบุรุษคือสกูลที่สูงส่งที่สุดเพราะพ่อมาและสอนพวกเขา พ่อจะไม่สอนบุตร พ่อสอนลูกบรรพบุรุษเท่านั้น การศึกษานี้ใช้เวลาเพราะอาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ลูกต้องกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ใครที่สร้างโลกใหม่? พ่อสร้างโลกใหม่ อย่าได้ลืมสิ่งนี้ มายาทำให้ลูกลืมสิ่งนี้ นั่นคือธุรกิจของเธอ เธอไม่ได้เข้ามาแทรกแซงในความรู้นักเท่ากับที่เธอเข้ามาแทรกแซงในการจดจำระลึกถึง ลูกๆ ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยขยะมากมายและก็ไม่สามารถขจัดออกไปได้หากลูกไม่ได้จดจำระลึกถึงพ่อ ลูกบางคนกลับมาสับสนมากด้วยคำว่า“โยคะ” พวกเขาพูดว่า บาบ่า ฉันไม่

สามารถมีโยคะได้ ในความเป็นจริงคำว่า “โยคะ” เป็นของพระโยคี ชันยาสซีพูดว่า “จงมีโยคะกับธาตุดุราत्म” อย่างไรก็ตามธาตุดุราत्मนั้นกว้างใหญ่ เช่นที่ดวงดาวปรากฏให้เห็นบนท้องฟ้า ในทำนองเดียวกันมีดวงวิญญาณเล็กๆ เหมือนกับดวงดาวอยู่เบื้องบน,เหนือขึ้นไปบนท้องฟ้า,ที่ซึ่งไม่มีแสงสว่างของดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ ดังนั้นดูสิว่าลูกนั้นเป็นจรวดที่เล็กเช่นนั้น เหตุนี้เองبابาพูดว่า ก่อนอื่นใดลูกต้องให้ความรู้ของดวงวิญญาณแก่ทุกคน เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้นี้ ไม่เพียงแต่ผู้คนไม่รู้จักพระเจ้าเท่านั้น, แต่พวกเขาก็ไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณที่แสนเล็กเช่นนั้นเต็มไปด้วยบทบาทที่ไม่สูญสลายของวงจร 84ชาติเกิด สิ่งนี้ถูกเรียกว่าความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ ไม่สามารถถูกเรียกว่าสิ่งอื่นใดได้ ดวงวิญญาณก็เฝ้าแต่นไปรอบวงจรของ 84ชาติเกิด วงจรนี้หมุนไปเรื่อยๆ ทุกๆ 5000ปีอย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร โลกไม่สูญสลาย; ไม่สามารถถูกทำลายได้ ผู้คนพูดว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากได้เกิดขึ้นและแล้วศตวรรษก็จะได้ลอยมาบนใบโพธิ์และคุณนิ้วมือของเขา อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้น สิ่งนั้นขัดกับกฎของธรรมชาติเพราะการทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่มีวันเกิดขึ้น ศาสนาหนึ่งได้ก่อตั้งขึ้นและศาสนาอื่นๆทั้งหมดก็ถูกทำลาย สิ่งนี้ดำเนินต่อเนื่องไปตลอดเวลา ในเวลานี้มีสามศาสนาหลัก นี่คือการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด มีความแตกต่างของกลางคืนและกลางวันระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่ เมื่อวานนี้โลกใหม่และวันนี้โลกเก่า มีเพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งที่เคยมีอยู่ในโลกเมื่อวานนี้ ไม่ว่าจะเป็นศาสนาใดก็ตาม ศาสนานั้นก็จะถูกก่อตั้งขึ้นโดยผู้ที่เป็นของศาสนานั้น เพียงดวงวิญญาณเดียวเท่านั้นที่มา ไม่ใช่มากมาย และแล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้นทีละน้อย พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆแก่ลูก พ่อจะให้ความยากลำบากใดๆแก่ลูกได้อย่างไร? ท่านคือพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ท่านพูดว่า พ่อคือผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข พ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ลูกจดจำ ผู้คนทำอะไรในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา? พวกเขาประเมินพ่ออย่างมาก มีคำกล่าวว่า พระเจ้าคือหนึ่งเดียว มีเพียงวงจรโลกเดียวเท่านั้น ไม่ใช่ว่าจะมีอีกโลกหนึ่งในท้องฟ้า มีดวงดาวอยู่ในท้องฟ้า ผู้คนคิดว่ามีโลกอยู่ในทุกดวงดาวและมีโลกอยู่เบื้องล่างด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่สูงสุดเหนือสิ่งใด มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณทั้งหมดของทั้งโลกถูกร้อยอยู่ภายในตัวท่าน เหมือนกับลูกประคำ สิ่งนั้นสามารถถูกเรียกว่าลูกประคำที่ไม่มีขีดจำกัดของรูปร่างด้วยเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดถูกร้อยไว้ด้วยกัน ผู้คนร้องเพลงนี้แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อมาและอธิบายว่า ลูกๆ พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากอะไรแม้แต่หน่อยแก่ลูก ลูกได้รับการบอกว่าคนแรกที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาคือผู้ที่จะไปอย่างรวดเร็วในความรู้นี้ หากพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธามาก พวกเขาจะได้รับผลอย่างมากด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวว่าพระเจ้าให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นท่านจะให้ผลของความรู้อย่างแน่นอน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับผลของความเลื่อมใสศรัทธา ผลของความเลื่อมใสศรัทธาคือความรู้ที่ทำให้ลูกได้รับมรดกของความสุขแห่งสวรรค์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ผลนี้แก่ลูก นั่นคือท่านเปลี่ยนลูกจากชวานรไปเป็นชาวสวรรค์ ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้เกี่ยวกับราวัน พวกเขาพูดว่าโลกนี้เก่า โลกนี้เก่ามานานแค่ไหนแล้ว? พวกเขาไม่สามารถคำนวณสิ่งนี้ได้ พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือสัจจะ ท่านไม่เคยถูกทำลาย ต้นไม้นี้ถูกเรียกว่าต้นไม้กลับหัว พ่ออยู่น้อยข้างบน ดวงวิญญาณมองขึ้นไปและเรียกหาพ่อ ร่างกายไม่สามารถเรียกหาได้ ดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและเข้าไปสู่อีกร่างหนึ่ง ดวงวิญญาณไม่เคยมีขนาดใหญ่ขึ้นหรือลดลงและไม่เคยตาย การละเล่นนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อได้อธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของทั้งการละเล่นแล้ว ท่านทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าด้วยเช่นกัน ท่านบอกลูกด้วยเช่นกันว่าลักษมีและนารายณ์ไม่มีความรู้ที่นั่นลูกไม่รู้เกี่ยวกับการไม่เชื่อในพระเจ้าหรือการเชื่อในพระเจ้า ในเวลานี้พ่ออธิบายความหมายของสิ่งนี้ ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าคือผู้ที่ไม่รู้จักพ่อหรือตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่านหรือช่วงระยะเวลาของสิ่งนั้น ในเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ประเด็นนี้ไม่คงอยู่ที่นั่นเลย นี่คือการละเล่น สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในหนึ่งวินาทีจะไม่ซ้ำรอยกับวินาทีถัดไป ละครเฝ้าแต่เคลื่อนไปเรื่อยๆ สิ่งที่ผ่านมาแล้ว วงล้อก็จะยังคงหมุนต่อไป เช่นเดียวกับที่เมื่อมีการฉายภาพยนตร์ ภาพยนตร์เรื่องเดียวกันนั้นก็จะซ้ำอีกครั้งหลังจากสองหรือสามชั่วโมง อาคารฯ พังทลายลงมา ในภาพยนตร์และหลังจากนั้นลูกก็จะเห็นอาคารเดียวกันเหล่านั้นฉายขึ้นมามีอีกครั้งหนึ่ง สิ่งนั้นจะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการด้วยเช่นกัน ไม่มีความจำเป็นที่จะสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ประเด็นหลักคือพระเจ้า,พ่อของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณได้แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดมาเป็นเวลานาน พวกเขาได้แยกจากกันและแล้วก็ลงมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ลูกอยู่อย่างแยกห่างมาเป็นเวลา 5000ปีเต็ม ลูกๆ ที่แสนหวานได้รับบทบาทรอบด้านแล้ว เหตุนี้เองจึงมีการอธิบายแก่ลูกว่าลูกเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในความรู้นี้ ผู้ที่เคยทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดคือผู้ที่จะไปได้อย่างรวดเร็วในความรู้อะไรและพวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน อันดับแรกคือชิพบาบาที่ได้รับการกราบไหว้บูชาและแล้วจึงเป็นเหล่าเทพ ต่อมาลูกก็กลับมาถูกเจ็บบนจากการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุทั้งห้า เวลานี้พ่อกำลังพาลูกไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด,ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นนำลูกไปสู่ความไม่รู้ของความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่า พิจารณาว่าตนเอง

เป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันพ่อของลูก อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาออกไปจากที่นี่ มายาก็ทำให้พวกเขาลืม เช่นที่ดวงวิญญาณสำนักฝึกในครุฑและสัญญาว่าจะไม่ทำกรรมที่เป็นบาปอีกต่อไป แต่ก็ลืมเมื่อเขาหลุดออกมา ดังนั้นจึงเป็นเช่นเดียวกันที่นี่ เมื่อพวกเขาจากที่นี่ไปพวกเขาก็ลืม นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับการลืมและการไม่ลืม เวลานี้ลูกได้กลายเป็นลูกที่ถูกนำมาเลี้ยงดูของพ่อ นี่คือชีพบบา ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อมาจากที่ที่ไกลแสนไกลมาก บ้านของพ่อคือดินแดนสูงสุด เมื่อท่านมาจากดินแดนสูงสุด ท่านจะนำของขวัญมามาให้ลูกๆ อย่างแน่นอน ท่านนำสวรรค์มาบนฝ่ามือของท่านอย่างเป็นของขวัญ พ่อพูดว่า รับอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูกในหนึ่งวินาที: เพียงแค่ตระหนัก รู้จักพ่อ ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านพูดว่า พ่อคือพ่อของลูก พ่ออธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าพ่อมาอย่างไร พ่อต้องการพาหนะอย่างแน่นอน พาหนะใด? พ่อไม่สามารถใช้พาหนะของมหาตมะได้ได้ มนุษย์พูดว่าลูกเรียกบราห์มาว่าพระเจ้าและลูกก็เรียกบราห์มาว่าเป็นเทพด้วยเช่นกัน โอ! แต่เราไม่ได้พูดสิ่งนี้ ท่านถูกแสดงให้เห็นว่ากำลังยืนอยู่บนยอดสูงสุดของต้นไม้เมื่อทั้งต้นไม้กลับมามีประโยชน์ ได้มีการแสดงบราห์มาไว้ที่นั่นและดังนั้นจะเป็นชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา บาบาก็พูดว่า เมื่อฉันถึงวัยเกษียณ, พ่อก็เข้ามาในตัวฉันในชาติเกิดสุดท้ายของฉัน, ท่านมาและทำให้ฉันละทิ้งธุรกิจทั้งหมด ฯลฯ ของฉัน ผู้คนเริ่มทำความเลื่อมใสศรัทธาหลังจากอายุ 60 เพื่อที่จะพบพระเจ้า พ่อพูดว่าลูกทั้งหมดเคยทำตามการกำหนดของมนุษย์ ในเวลานี้บาบากำลังให้ศรัทธาแก่ลูก เป็นมนุษย์ที่เขียนคัมภีร์ เหล่าเทพไม่ได้เขียนคัมภีร์หรือศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น ไม่มีคัมภีร์ในยุคทอง ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธา ในคัมภีร์เป็นพิธีกรรมทางกายทั้งหมดที่ได้มีการกล่าวถึง ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี่ ลูกสามารถเห็นว่าบาบาให้ความรู้แก่ลูก ลูกได้ศึกษาคัมภีร์มากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา หากใครก็ตามถามลูกว่า “ลูกเชื่อในพระเวทและคัมภีร์ไหม?” บอกพวกเขาว่า เราเชื่อสิ่งเหล่านั้นมากกว่ามนุษย์คนอื่นๆ เราคือผู้ที่เริ่มทำความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนในตอนเริ่มต้น เวลานี้เราได้รับความรู้แล้ว ด้วยความรู้ที่จะมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และดังนั้นทำไมเราควรทำความเลื่อมใสศรัทธาเล่า? พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! ดังนั้นพ่ออธิบายในวิธีที่ง่ายอย่างมากระ: ลูกๆ ที่แสนหวานมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่าพวกเขาคืออัลลาห์ ลูกได้รับคำสอนให้พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ, ลูกๆ ของพ่อ มายาก็ทำให้ลูกลืมสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ด้วยการเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่างที่ลูกได้ทำการกระทำที่ผิดประเภท เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าลืมพ่อ อย่าได้สูญเสียเวลา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เข้าใจความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้างอย่างถูกต้องแม่นยำและกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า อย่าได้กลับมาสับสนเกี่ยวกับความรู้ของละครนี้ นำสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดและนำไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด
2. เพื่อที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง จงจัดขยะทั้งหมดที่เต็มอยู่ในลูกๆ ดวงวิญญาณและกลับมาสะอาด

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สม่ำเสมอและกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งด้วยการมีประสบการณ์กับอ่อนหวานของพระเจ้า

ลูกๆ ผู้ที่มีประสบการณ์กับความอ่อนหวานของพระเจ้า พบว่ารสชาติทั้งหมดของโลกที่ไม่น่าสนใจเนื่องจากเพียงรสชาติเดียวเท่านั้นที่หวานขึ้น ความสนใจของลูกจะไปกับผู้เดียวนั้นเท่านั้นใช่ไหม? จิตใจของลูกจะไปหาผู้เดียวนั้นอย่างง่ายดาย สิ่งนี้ไม่ได้ใช้ความพยายามใดๆ ความรักของพ่อ, การช่วยเหลือของพ่อ, มิตรของพ่อ และการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดจากพ่อจะทำให้ลูกสร้างสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคงของลูก เพียงดวงวิญญาณผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคงเช่นนั้นเท่านั้นที่มีความสูงส่ง

คติพจน์: หลอมขยะทั้งหมดในลูก และการให้เพชรพลอยคือการกลายเป็นนายของมหาสมุทร

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกต้องกลับมาสโตประธานและกลับบ้าน ดังนั้นฝึกฝนที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ ใส่ใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของลูกเสมอ
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกว่าลูกกำลังก้าวหน้าในแต่ละวันหรือถอยหลังกลับไปในวิธีการศึกษาของลูก?
- คำตอบ:** หากลูกกำลังก้าวหน้าในการศึกษาของลูก ลูกจะมีประสบการณ์ของความเบาสบาย จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่านั่นคือร่างที่สกรปรก และเวลานี้ลูกต้องละร่างนั้น, เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกจะเฝ้าแต่สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง หากลูกกำลังถอยหลัง, ลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจจะปรากฏออกมาในกิจกรรมของลูก จะไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อในขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่สามารถกลายเป็นดอกไม้หรือให้ความสุขแก่ทุกคนได้ ลูกเช่นนั้นจะมีนิมิตในภายหลังและจะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากเช่นกัน

โอม ซานติ ให้ความคิดคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกสโตประธานเมื่อลูกลงมาที่นี่ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตว่า ในบรรดาลูกๆ ทั้งหมดที่กำลังนั่งที่นี่ บางคนมีสำนึกที่เป็นร่าง และผู้อื่นมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บางคนจะมีสำนึกที่เป็นร่างในหนึ่งวินาทีและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในวินาทีถัดไปอยู่เรื่อยๆ ไม่มีลูกคนไหนสามารถพูดว่าลูกนั่งที่นี่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณตลอดเวลา ไม่เลย พ่ออธิบายว่า ลูกจะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในบางเวลา และสำนึกที่เป็นร่างในเวลาอื่น ลูกๆ รู้ว่าลูกจะละร่างของลูกและกลับไปบ้านของลูก ลูกต้องกลับบ้านด้วยความสุขอย่างมาก ตลอดทั้งวันความคิดเดียวเท่านั้นที่ลูกควรจะมีคือ นั้นต้องการไปยังดินแดนแห่งความสงบเพราะพ่อได้แสดงวิธีการให้แก่ฉันแล้ว คนอื่นจะไม่นั่งด้วยความคิดนี้ จะไม่มีใครอื่นได้รับคำสอนเหล่านี้ พวกเขาจะไม่เคยมีแม้กระทั่งความคิดนั้น เราเข้าใจว่านี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้พ่อได้แสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมมากเท่านั้นตามความสามารถของลูกและจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ สิ่งนั้นเรียกว่าการหลุดพ้นที่ทำให้ผู้คนรับเอาครู แต่พวกเขาไม่รู้เลยว่าการหลุดพ้นคืออะไรหรือการหลุดพ้นในชีวิตคืออะไร เพราะนี่คือสิ่งใหม่ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่าจงกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เมื่อลูกไปสู่โลกที่สูงส่งเป็นครั้งแรก ลูกก็สโตประธาน ดวงวิญญาณสโตประธาน เป็นในภายหลังที่มีการสร้างสายใยกับผู้อื่น เมื่อลูกเข้ามาในครรรค์, ลูกก็สร้างความสัมพันธ์ ลูกรู้ว่าเวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของลูกและลูกต้องกลับบ้าน เราไม่สามารถกลับบ้านได้หากไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกควรจะพูดกับตนเองอยู่ภายใน คำสั่งของพ่อคือ ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ให้มีความคิดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก เรามาอย่างสโตประธานและเวลานี้เราต้องกลับมาสโตประธานและกลับบ้าน เราต้องกลับมาสโตประธานด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่ เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านแสดงวิธีการให้ลูกๆ เห็นว่าเราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร มีเพียงพ่อเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ไม่มีผู้มีอำนาจอื่นใด พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อได้อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าความเลื่อมใสศรัทธาได้คงอยู่มายาวนานเพียงใด มีหนทางของความรู้สำหรับช่วงเวลานั้นๆ และหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในช่วงเวลานั้นๆ ความรู้ทั้งหมดนี้ควรที่จะไหลรินเข้าไปในสติปัญญาของลูก เช่นที่ดวงวิญญาณของพ่อมีความรู้อยู่ภายใน ดังนั้นลูกๆ ดวงวิญญาณก็มีความรู้ภายในลูกเช่นกัน ลูกรับฟังและถ่ายทอดความรู้ผ่านร่างกาย ดวงวิญญาณไม่สามารถพูดได้หากไม่มีร่างกาย ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจหรือ“เสียงจากอากาศธาตุ”ในสิ่งนี้ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า, จึงจำเป็นต้องใช้ปากและพาหนะอย่างแน่นอน ลูกไม่จำเป็นต้องมีรถม้าหรือรถลา ก่อนหน้านี้ลูกเคยคิดด้วยว่ายูเคเหล็กจะคงอยู่ต่อไปอีก 4 หมื่นปี ลูกนอนหลับไหลในการหลับไหลของความรู้ เวลานี้บาบาได้ปลุกลูกให้ตื่นขึ้น ลูกก็รู้เช่นกัน เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว ความเลื่อมใสศรัทธานั้นเรียกว่าความรู้ เวลานี้ลูกๆ ควรจะคิดเกี่ยวกับวิธีสร้างความก้าวหน้าและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องการไปยังบ้านของลูกแล้วก็ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในอาณาจักรใหม่ มีการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงสำหรับสิ่งนั้น แน่หนอนลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมด สิ่งนี้ง่ายมาก แต่ผู้คนไม่ค่อยเข้าใจมากนัก ลูกสามารถอธิบายว่านี่คืออาณาจักรของราวัน และเหตุนี้เองสติปัญญาของพวกเขาจึงกลับมาเลวร้าย ผู้คนคิดว่าคนที่ไม่ข้องแวะในกิเลสนั้นบริสุทธิ์ ตัวอย่างเช่น พ่อพูดถึงชั้นยาสซี พวกเขากลับมาบริสุทธิ์เป็นเวลาชั่วคราว, แต่โลกก็ยังคงไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครในโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะสามารถบริสุทธิ์เหมือนกับพวกเขาที่อยู่ในยุคทอง ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น ไม่มีเรื่องของ

กิเลสที่นั่น ดังนั้นในขณะที่ท่องทั่วและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ ให้มีความคิดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก บาบามีความรู้
นี้อยู่ในท่าน ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และดังนั้นความรู้จะไหลรินออกมาจากท่านอย่างแน่นอน ลูกคือแม่น้ำที่ออก
มาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเป็นมหาสมุทรเสมอ ลูกไม่ได้เป็นมหาสมุทรเสมอ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือที่น้อง
ชาย ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน ในความเป็นจริงไม่ใช่เรื่องของแม่น้ำๆ เมื่อลูกพูดถึงแม่น้ำ พวกเขาก็พูดถึงแม่น้ำคงคา
ยมนาๆ เวลาลูกกำลังยืนอยู่ในความไม่มีขีดจำกัด เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือที่น้องกันพี่น้องเพศชาย ลูกของพ่อผู้
เดียว เวลานี้เราต้องกลับบ้าน แล้วจากที่นั่นเราก็จะลงมา และเข้ามาในร่างกายและนั่งบนบัลลังก์(หน้าผาก)ของเรา ดวง
วิญญาณนั้นเล็กมาก หากลูกจะมีนิมิตหนึ่ง ลูกก็จะไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาพูดว่าเมื่อดวงวิญญาณออกจากร่าง บางครั้งก็
ออกผ่านทางหัว บางครั้งผ่านทางดวงตา บางครั้งออกผ่านทางปาก แล้วปากก็จะเปิดอยู่ เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างกาย
และจากไป ร่างกายก็ไม่มีชีวิต นี่คือการรู้ การศึกษาคงอยู่ในสติปัญญาของนักเรียนตลอดทั้งวัน ลูกเช่นกันควรจะรู้เพียง
แต่ความคิดของการศึกษาเล่าเรียนตลอดทั้งวัน นักเรียนที่ดีก็จะมีหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งอยู่ในมือของเขาเสมอ พวกเขาจะ
ศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่อง พ่อพูดว่า นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก ลูกเคยวนไปรอบวงจรและเวลานี้ได้มาถึงจุดสิ้นสุด
ดังนั้นให้มีเพียงความคิดเหล่านี้ในสติปัญญาของลูก ซึมซับสิ่งเหล่านี้แล้วอธิบายแก่ผู้อื่น บางคนก็ไม่สามารถซึมซับสิ่งใด
เลย ในโรงเรียนด้วยเช่นกันนักเรียนตามลำดับกันไป มีหลายวิชาเช่นกัน ที่ลูกมีเพียงแค่วิชาเดียว ลูกต้องกลายเป็นเทพ
ให้มีความใส่ใจเพียงแต่การศึกษานี้ ไม่ควรที่ลูกจะลืมการศึกษาและมีความคิดอื่นอยู่เรื่อยๆ นักธุรกิจจะคิดถึงธุรกิจของ
พวกเขาเสมอ นักเรียนก็จะยุ่งอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนของพวกเขาเสมอ ลูกๆ ต้องอยู่อย่างไม่วางใจกับการศึกษา
เล่าเรียนของลูก เมื่อวานนี้บาบาได้รับการคำเชิญให้เข้าร่วมการประชุมโยคะนานาชาติ ลูกสามารถเขียนและบอกพวกเขา
ว่า ของพวกเขาคือพระโยคะ อะไรคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสิ่งนั้น? ประโยชน์อะไรที่ได้จากสิ่งนั้น? เรากำลัง
ศึกษาราชายโยคะ ผู้สร้าง, พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด, ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ความรู้แก่เราเกี่ยวกับตัวเรา
และสิ่งสร้าง เวลานี้เราต้องกลับบ้าน มंत्रของเราคือ “มานมานะบาฟ” เราจดจำบาบาและมรดกที่เราได้รับจากพ่อ คุณ
ได้ทำพระโยคะๆ มา แต่อะไรคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสิ่งนั้น? เราได้บอกคุณเกี่ยวกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์
ประสงค์ของเรา และนี่คือเหตุผลที่เรากำลังศึกษาสิ่งนี้ อะไรที่สามารถได้รับด้วยพระโยคะนั้นของพวกเขา? ลูกควรจะ
เขียนคำตอบไปโดยสรุปสาระ ลูกได้รับคำเชิญเช่นนั้นมากมาย หากลูกนั้นจะได้รับคำเชิญให้ไปร่วมการประชุมของทุก
ศาสนาในอินเดีย และพวกเขาถามลูกว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคืออะไร จงบอกพวกเขาว่า นี่คือการที่เรา
ศึกษา ลูกต้องบอกพวกเขาถึงสิ่งที่ลูกกำลังทำอย่างแน่นอน ทำไมลูกถึงศึกษาราชายโยคะนี้ บอกพวกเขาว่า: เรากำลังศึกษา
สิ่งนี้ เป็นพระเจ้าที่กำลังสอนเราและ,เราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน เราพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด
พูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูก
ควรจะมีการเขียนและพิมพ์ออกมาและเก็บไว้เพื่อแจกจ่าย และแล้วไม่ว่าการประชุมที่ไหนก็ตาม ฯลฯ เกิดขึ้น ส่งสิ่งพิมพ์
เหล่านั้นไปที่นั่น พวกเขาจะพูดว่า ลูกกำลังสอนสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่งแก่พวกเขา ด้วยราชายโยคะนี้ลูกจะกลายเป็นราชา
เหนือราชาและกลายเป็นนายของโลก ทุกๆ 5000 ปีเรากลายเป็นเทพ และจากนั้นเราก็กลายเป็นมนุษย์ ลูกควรจะ
ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในลักษณะนี้ และเขียนบทความสั้นหนึ่ง ใครก็ตามสามารถถามลูกว่าเป้าหมายของลูกคือ
อะไร ดังนั้นลูกควรตีพิมพ์บทความเหล่านี้ว่า นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา เมื่อลูกเขียนสิ่งนี้, ก็จะดึงดูดความ
สนใจของพวกเขา ไม่มีเรื่องของพระโยคะหรือการโต้แย้งคัมภีร์ในสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นก็มีความหึงหวงใสมากมายกับความ
รู้ของคัมภีร์ของพวกเขา พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นผู้มีอำนาจของคัมภีร์ ในความเป็นจริงพวกเขาคือผู้กราบไหว้บูชา ใน
ขณะเดียวกันอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่มีความเคารพการกราบไหว้บูชาคือผู้มีอำนาจ ผู้ที่กราบไหว้บูชาจะถูกเรียกว่าอะไร? ลูกควร
จะเขียนอย่างชัดเจนมากถึงสิ่งที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ชื่อของบีเคนั้นเป็นที่รู้จักกันดีมาก มีโยคะอยู่สองประเภท: หนึ่ง
คือพระโยคะ และอีกหนึ่งคือโยคะที่ง่ายตาย ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสอนสิ่งนี้ได้ มีเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่
สอนราชายโยคะ โยคะประเภทอื่นๆ ทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของการกำหนดของมนุษย์ ที่นั่นเหล่าเทพไม่มีความจำเป็นที่จะ
ได้รับคำแนะนำของใคร เพราะพวกเขาได้รับมรดกของพวกเขาแล้ว พวกเขาคือเทพผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้ที่ไม่มี
คุณธรรมใดๆจะเรียกว่าปีศาจ เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ แล้วพวกเขาไปไหน? พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร? ลูก
ควรจะอธิบายรูปภาพของบันได รูปภาพของบันไดนั้นดีมาก สิ่งที่อยู่ในหัวใจของลูกจะแสดงในภาพของบันได ทุกสิ่งขึ้น
อยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไร การศึกษาคือแหล่งของรายได้ นี่คือการศึกษาระดับสูงสุด เป็นสิ่งที่ดีที่สุด! โลกไม่รู้ว่าการ
ศึกษาใดดีที่สุด ด้วยการศึกษานี้ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพที่มีมงกุฎสองชั้น เวลาลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่
จะกลับมามีมงกุฎสองชั้น มีเพียงการศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่บางคนก็กลายเป็นสิ่งหนึ่งและคนอื่นก็กลายเป็นอีกสิ่งหนึ่ง
เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ที่ด้วยการศึกษาเดียวอาณาจักรก็ถูกก่อตั้งขึ้นมา บางคนกลายเป็นราชา และบางคนกลายเป็นยาจก
อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น มีระดับของสถานภาพที่แตกต่างกัน ที่นี้มีความทุกข์มากมายหลายประเภท มีค

วามอดอยาก ความเจ็บป่วย มีความขาดแคลนอาหาร และน้ำท่วม ฯลฯ แม้ว่าบางคนเป็นเศรษฐีและมหาเศรษฐี พวกเขาก็ยังคงเกิดผ่านกิเลส การล้มลงหรือตกลงมา การถูกยุงกัดเป็นความทุกข์ทุกประเภท สิ่งนี้เรียกว่าก้นบึ้งของนรกที่ลึกที่สุด อย่างไรก็ตามพวกเขาก็เฝ้าแต่พูดว่า ผู้หนึ่งผู้นี้ได้จากไปสู่สวรรค์ อ้อ แต่สวรรค์นั้นยังมาไม่ถึง ดังนั้นจะสามารถมีใครไปสู่สวรรค์ได้อย่างไร? เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายแก่ใคร บาบาก็บอกให้ลูกเขียนเรียงความและดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของลูกแต่ละคนที่จะเขียนสิ่งนั้น หากลูกมีการซึมซับบางสิ่งลูกก็สามารถเขียนได้ สิ่งหลักที่จะอธิบายแก่ลูกๆ คือ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เมื่อเราเคยสโตประธาน ความสุขของเราที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้เรากลับมาตมโม่ประธาน เป็นสิ่งที่ง่ายมาก! บาบาก็บอกหลายๆประเด็นแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องนั่งและอธิบายสิ่งเหล่านั้นอย่างดีมาก หากพวกเขาไม่ยอมรับในสิ่งที่ลูกพูด ลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นของสกุลของลูก แต่ละวันลูกต้องก้าวหน้าไปในการศึกษานี้ ลูกต้องไม่ถอยหลัง หากแทนที่จะสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกสร้างสมลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ นั่นก็เป็นการก้าวถอยหลัง พ่อพูดว่าเฝ้าแต่ละทิ้งกิเลสและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องคงอยู่อย่างเบาสบายอย่างมาก ร่างกายมีความสปรกและเวลานี้ลูกต้องละทิ้งร่างนั้น เวลานี้เราต้องกลับบ้าน หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะไม่กลายเป็นดอกไม้ จะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมาก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะมีนิมิต จะมีการถามลูกว่า ลูกได้ทำงานรับใช้อะไร? ลูกไม่เคยไปที่ศาล บาบาค่อยเห็นทุกสิ่งเกี่ยวกับวิธีที่พวกเขาจับขโมยอย่างไร และการฟ้องร้องคดีต่อขโมยนั้นอย่างไร ที่นั่นลูกจะมีนิมิตของทุกสิ่งเช่นกัน จะมีประสบการณ์ของการลงโทษ และแล้วลูกก็จะได้รับสถานภาพที่มีค่าไม่ก็สตางค์ ครูก็จะรู้สึกเมตตาที่นักเรียนบางคนจะสอบตก วิชาของการจดจำระลึกถึงพ่อนั้นดีมากและบาปของลูกก็ถูกตัดออกไปด้วยสิ่งนี้ บาบากำลังสอนเรา-เฝ้าแต่จดจำสิ่งนี้ในขณะที่เคลื่อนไหวไปมารอบๆ นักเรียนก็จดจำครูของพวกเขา และพวกเขาก็มีการศึกษาอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาเช่นกัน พวกเขามีโยคะกับครูของพวกเขาอย่างแน่นนอน มันควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ครูของเราพี่น้องเพศชายทั้งหลายคือครูสูงสุดผู้เดียว เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนมากมายก็จะมาเพื่อที่จะรู้และพวกเขาจะพูดว่า โอ้ พระเจ้า กิจกรรมของท่านนั้นสูงส่ง! พวกเขายอมตายเพื่อยกย่องท่าน แต่พวกเขาก็จะไม่สามารถได้มาซึ่งสิ่งใด ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่างลูกก็ทำกรรมที่ผิด ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะทำการที่ดีเสมอ พ่อพูดว่าในเวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกๆ ทั้งหมด ลูกต้องกลับบ้าน ทุกคนต้องชำระสะสางบัญชีกรรมของตนเองและกลับบ้าน ไม่ว่าใครจะต้องการหรือไม่, พวกเขาต้องกลับไปอย่างแน่นนอน วันนั้นจะมาถึงเมื่อโลกนั้นว่างเปล่าและมีเพียงบาร์ตเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีเพียงบาร์ตเท่านั้นและดังนั้นโลกจะว่างเปล่ามาก ความคิดเช่นนั้นจะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูก แล้วลูกก็จะมีศัตรูใดๆ ทำไมศัตรูถึงมา? ศัตรูมาเพื่อเอาทรัพย์สินสมบัติของลูก เหตุใดมุสลิมและชาวอังกฤษมากมายจึงมาที่บาร์ต? พวกเขาได้เห็นความมั่งคั่งที่นี่ เคยมีความมั่งคั่งอย่างมากมายที่นี่ แต่ความมั่งคั่งไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป ดังนั้นจึงไม่มีใครในพวกเขาที่อยู่ที่นี่ในเวลานี้ พวกเขาได้นำทรัพย์สินสมบัติไปและทำให้บาร์ตนั้นว่างเปล่า ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ บาบาคพูดว่า ลูกใช้สมบัติจนหมดด้วยตนเองตามแผนของละคร ลูกมีศรัทธาว่าลูกได้มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครที่จะเคยมีความคิดว่าเป็นคือครอบครัวของพระเจ้า อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ให้สติปัญญาของลูกคิดเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนนี้ ในขณะที่กำลังทำงานใดๆ ให้ความรู้ที่นั้นไหลรินเข้าไปในสติปัญญาของลูกเสมอ นี่คือการฝึกปฏิบัติที่ดีที่สุดที่ลูกต้องกลับมาฝึกปฏิบัติสองชั้น

2. ฝึกฝน: เราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน ด้วยการเข้ามาสู่สำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงทำการกรรมที่ผิด ดังนั้นจงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และมีพลังด้วยพลังของสัจจะผู้ที่ร้ายรำในความทุกข์อย่างสม่ำเสมอ มีการกล่าวว่า ที่ใดมีสัจจะ ดวงวิญญาณจะร้ายรำ ผู้ที่มีสัจจะ นั่นคือ ผู้ที่มีพลังของสัจจะ จะร้ายรำอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาจะไม่เคยเหี้ยมเฉา สับสน หวาดกลัว หรือรู้สึกอ่อนแอ พวกเขาจะร้ายรำในความทุกข์อย่างสม่ำเสมอ พวกเขาจะมีพลัง พวกเขาจะมีพลังที่จะเผชิญทุกสิ่ง สัจจะไม่เคยขึ้นลง ไม่สั่นคลอน เรือสัจจะอาจจะโคลงเคลงไปมาแต่จะไม่มีวันจม ดังนั้น ดวงวิญญาณผู้ที่ดูดซับพลังของสัจจะคือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: การหยุดจิตใจและสติปัญญาที่ยุ่งวุ่นวายในหนึ่งวินาทีคือการฝึกฝนที่สูงส่งที่สุด

***** โอม ขานดี *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะนี้เป็นเวลาที่จะมีสภาพของความเจียบสงบอย่างลึกซึ้ง นั่นคือสภาพของการปราศจากร่าง ฝึกฝนที่จะอยู่ในสภาพนี้

คำถาม: อะไรคือจุดหมายปลายทางสูงสุด และลูกจะบรรลุสิ่งนั้นอย่างไร?

คำตอบ: การกลับมามีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์คือจุดหมายปลายทางที่สูงที่สุด เมื่ออวัยวะทางร่างกายของลูกไม่มีความชุกชนร้ายจากแม่เพียงเล็กน้อยที่สุดเท่านั้น ที่ลูกจะสามารถกลับมามีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์ เมื่อลูกมีสภาพเช่นนั้นลูกจะสามารถได้รับอำนาจในการปกครองโลก มีการจดจำกันว่า ผู้ที่ขึ้นไปก็จะได้สัมผัสความหวานชื่นของสวรรค์ นั่นคือพวกเขาสามารถกลายเป็นราชาเหนือราชา ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะกลายเป็นปวงประชา เวลานี้จงตรวจสอบดูว่า ทศนคติของฉันทันเป็นเช่นไร? ฉันทันทำความผิดใดหรือไม่?

โอมชานติ ลูกต้องนั่งที่นี้ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ขณะนี้บาบากำลังถามดาดี “ผู้ซึ่งมีความสามารถรอบด้าน” ว่า ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณหรือมีสำนักที่เป็นร่างในยุคทอง? ที่นั่นลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณโดยอัตโนมัติ ลูกไม่จำเป็นต้องจดจำสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ใช่ ที่นั่นลูกมีความเข้าใจว่าเมื่อร่างกายของลูกนั้นแก่ลง และดังนั้นลูกต้องละร่างนั้นและรับอีกร่างหนึ่ง เป็นเหมือนกับตัวอย่างของงู ดวงวิญญาณละร่างเก่านี้และรับร่างใหม่ พระเจ้าอธิบายด้วยตัวอย่าง จงส่งเสียงของความทุกข์แก่มนุษย์ทั้งหมดและทำให้พวกเขามีความรู้เหมือนกับตัวลูก ที่จะทำให้พวกเขาสามารถกลายเป็นเทพที่ปราศจากกิเลสในดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า การศึกษาสูงสุดคือการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มีการจดจำกันว่า พระเจ้าไม่ได้ใช้เวลาอันยาวนานที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ใครทำสิ่งนี้? เหล่าเทพไม่ได้ทำสิ่งนั้น เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มนุษย์ไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ผู้คนในทุกหนแห่งก็ถามลูกว่า เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคืออะไร? ทำไมลูกไม่พิมพ์แผ่นพับเล็กๆ เพื่ออธิบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก เพื่อที่ลูกจะสามารถให้สิ่งนั้นแก่ใครก็ตามที่ถามลูก พวกเขาจะสามารถเข้าใจด้วยสิ่งนั้น บาบาได้อธิบายอย่างดีมาก เวลานี้คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็กซึ่งมีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดเป็นอย่างมาก เวลานี้บาบากำลังทำงานรับใช้ของการพาเรามาเข้าสู่ดินแดนแห่งความสุขของยุคทองที่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง นั่นคือท่านกำลังแสดงหนทางแก่เรา ไม่ใช่ที่เราให้ความรู้ที่ไม่แบ่งแยก (ไม่มีความเป็นคู่) ผู้คนเหล่านั้นพิจารณาว่าความรู้ในคัมภีร์นั้นเป็นความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก ในความเป็นจริงนั้นไม่ใช่ความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก แม้แต่การเขียนคำว่า “ความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก” นั่นก็ผิด ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนแก่มนุษย์ จงพิมพ์แผ่นพับเช่นนั้นที่ผู้คนสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วว่าเป้าหมายของลูกคืออะไร เราได้นำมนุษย์ที่เลวร้ายไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็กออกไปจากความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด และพาพวกเขาไปสู่โลกที่สูงส่งที่บริสุทธิ์ที่เป็นยุคทองของความสุขที่ไร้ขีดจำกัด บาบาให้ลูกเขียนเรียงความนี้ ลูกต้องเขียนสิ่งนี้อย่างชัดเจนมากทุกๆ ที่ลูกควรมีแผ่นพับที่มีบทความเช่นนั้นเพื่อที่ลูกจะสามารถถึงแผ่นพับนั้นออกมาได้อย่างรวดเร็วและให้แก่ผู้คน และพวกเขาจะสามารถตระหนักได้ว่าพวกเขาอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ และนอนอยู่ในสิ่งสกปรก มนุษย์ไม่เข้าใจว่าพวกเขาคือมนุษย์ของดินแดนแห่งความทุกข์ที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็ก และเราคือผู้ที่จะนำพวกเขาไปสู่ความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ดังนั้นลูกควรมีการทำแผ่นพับที่ดีเหมือนกับที่บาบาได้พิมพ์ออกมาหนึ่งใบว่า: ลูกเป็นยุคทองหรือยุคเหล็ก? อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาคิดว่าเพชรพลอยนั้นเป็นก้อนหินและโยนทิ้งไป สิ่งเหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ามีเพชรพลอยอยู่ในคัมภีร์ ลูกควรอธิบายได้อย่างชัดเจนว่า พวกเขาควรตระหนักถึงความรู้ที่ไร้ขีดจำกัดที่นี้ ควรมีรายชื่อของความทุกข์ประเภทต่างๆ และควรมีรายชื่ออย่างน้อย 101 ประเภทในรายการนั้น เขียนลงไปว่า ในโลกแห่งนี้ มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด จงเขียนทั้งหมดนี้และทำรายการ ในอีกด้านหนึ่งเขียนเกี่ยวกับความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ที่ที่ไม่มีร่องรอยใดๆ ของความทุกข์ เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรนั้น นั่นคือ ดินแดนแห่งความสุข และแล้วผู้คนจะปิดปากของพวกเขาอย่างรวดเร็วมาก ผู้คนไม่เข้าใจว่ามีดินแดนแห่งความทุกข์ในเวลานี้ พวกเขาคิดว่านี่เป็นสวรรค์ พวกเขาสร้างปราสาทราชวังที่ใหญ่โต และสร้างวัดใหม่ ฯลฯ พวกเขาไม่รู้วาททั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้นลง พวกเขาได้รับเงินจำนวนมากมาด้วยการติดสินบน พ่อได้อธิบายแล้วว่าทั้งหมดนี้คือความหยิ่งโสของมายาและความหยิ่งโสของวิทยาศาสตร์ รถยนต์และเครื่องบิน ฯลฯ ทั้งหมดคือการโอ้อวดของมายา เป็นกฎที่เมื่อพ่อก่อตั้งสวรรค์ มายาก็จะแสดงความโอฬารตระการตาของเธอเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่าความโอฬารตระการตาของมายา เวลานี้ลูกๆ กำลังก่อตั้งความสงบทั่วทั้งโลก หากมายาเข้ามาและแทรกแซง สำนักของลูกก็จะก่อกวนลูก พ่ออธิบายว่าเมื่อใครบางคนติดกับอยู่ในรูปและนาม

ของผู้อื่น สิ่งนี้เรียกว่าการมีดวงตาที่เป็นอาชญากร ในยุคเหล็กมีอาชญากรรม ในขณะที่ในยุคทองมีอารยธรรม ทุกคนก้มลงเบื้องหน้ารูปปั้นเทพเหล่านั้น: ท่านปราศจากกิเลสและเราชั่วร้ายมีกิเลส เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกแต่ละคนควรจะตรวจสอบสภาพของตนเอง มหาราชที่ขึ้นเฝ้าทั้งหลายควรมองดูตนเอง: สติปัญญาของฉันไม่ได้ถูกดูดดึงเข้าไปหารูปและนามของใครใช้ไหม? คนนั้นคนนี้ดีมาก: ฉันต้องการทำสิ่งนี้ ลูกมีความรู้สึกนี้อยู่ภายในหรือไม่? บาบารู้ว่าในเวลานี้ไม่มีใครมีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์ ต้องใช้ความเพียรพยายามอันมากมายที่จะไม่มีความร้ายกาจใดแม้แต่หนึ่งชนิดที่สุด แทบจะไม่มีใครที่เป็นเช่นนั้น ดวงตาของพวกเขาหลอกลวงพวกเขาแม้กระทั่งเล็กน้อยอย่างแน่นอน ละครั้นจะไม่ปล่อยยให้ใครได้กลับมามีอารยธรรมได้อย่างรวดเร็วมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากและตรวจสอบตนเอง: ดวงตาของฉันหลอกลวงฉันหรือไม่? เป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมากที่จะกลายเป็นนายของโลก ผู้ที่ป็นขึ้นไปก็ได้ลิ้มรสความหวานชื่นของสวรรค์ นั่นคือพวกเขากลายเป็นราชาเหนือราชา หากพวกเขาตกลงมาพวกเขาก็กลายเป็นปวงประชา ทุกวันนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงเวลาที่เราชั่วร้าย ไม่ว่าบุคคลนั้นจะยิ่งใหญ่เพียงใด ตัวอย่างเช่น แม้กระทั่งราชินี เธอจะหวาดกลัวอยู่ภายในว่าอาจจะมีใครบางคนขับเธอออกจากบัลลังก์ มีความไม่สงบในมนุษย์ทุกคน แม้แต่เด็ก ๆ บางคนก็กระจ่ายความไม่สงบอย่างมาก ลูกกำลังก่อตั้งความสงบ และดังนั้นก่อนอื่นใดตัวลูกเองต้องคงอยู่อย่างสงบ แล้วลูกก็สามารถเติมพลังนั้นให้ผู้อื่นได้ ที่นั่นอาณาจักรนั้นมีความสงบมาก ดวงตาของลูกกลับมามีอารยธรรม พ่อพูดว่า ตรวจสอบตนเอง: ทัศนคติของฉัน, ดวงวิญญาณเป็นเช่นไรในวันนี้? สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องดูแลตนเอง บางครั้งลูกไม่ได้บอกสัจจะแก่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกก็เฝ้าแต่ทำความผิดอยู่เรื่อยๆ ในทุกอย่างก้าว หากลูกมองดูใครด้วยสายตาที่เป็นอาชญากรนั้นแม้เพียงเล็กน้อยหรือลูกทำความผิด จงจดบันทึกสิ่งนั้นลงไปทันที จนกว่าลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากการทำความผิดอย่างสมบูรณ์ ลูกต้องทำความผิดอย่างน้อย 10-20 อย่างทุกวัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครบอกสัจจะ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างจะทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน สำนึกของพวกเขาจะกีดกร้อนพวกเขาอยู่เรื่อยๆ บางคนไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าความผิดพลาดนั้นคืออะไร สัตว์เข้าใจสิ่งนี้หรือไม่? ก่อนที่จะได้รับความรู้ลูกเองก็มีสติปัญญาที่เป็นเหมือนลิงเช่นกัน บางคนเปลี่ยนแปลง 50% บางคนเปลี่ยนแปลง 10% บางคนเปลี่ยนแปลงด้วยเปอร์เซ็นต์อื่น ดวงตาเหล่านี้หลอกลวงมาก ดวงตานี้คมชัดที่สุด พ่อพูดว่า ลูกดวงวิญญาณได้ลงมาอย่างปราศจากร่าง ลูกไม่มีร่างกาย ในเวลานี้ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกจะใช้ร่างอื่นๆใดหรือลูกจะเข้าไปมีความสัมพันธ์แบบไหน? ลูกไม่สามารถบอกได้ ลูกอยู่อย่างเจียบสงบอย่างสมบูรณ์ในครุฑ ดวงวิญญาณจะอยู่อย่างเจียบสงบอย่างแท้จริง เมื่อร่างกายโตขึ้นลูกจะรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นอะไร ลูกเพียงแต่ละร่างเท่านั้นและกลับบ้าน และจากนั้นเมื่อลูกใช้อีกร่างหนึ่งลูกก็จะเล่นบทบาทของลูกในยุคทอง ขณะนี้เป็นเวลาที่จะอยู่อย่างเจียบสงบอย่างสมบูรณ์ แต่ละดวงวิญญาณจะนำสันสการ์เหล่านั้นไปกับเขาและสันสการ์เหล่านั้นก็จะปรากฏออกมาเมื่อร่างกายเติบโตขึ้น เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน และดังนั้นลูกต้องลืมโลกเก่านี้และสำนึกของร่างกาย ไม่ควรที่จะจดจำสิ่งใด ลูกต้องทำตามข้อควรระมัดระวังมากมาย ไม่ว่าอะไรก็ตามที่อยู่ภายในก็จะปรากฏออกมาภายนอก ซึ่งبابามีความรู้ในตัว ท่าน พ่อมีบทบาทเช่นกัน เป็นของพ่อที่ลูกพูดว่า มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญนี้แต่พวกเขาไม่รู้ความหมายของสิ่งนี้ เวลานั้นลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้แล้ว อย่างไรก็ตามสติปัญญาของดวงวิญญาณก็ไม่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์ เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกมีปัญหาอย่างมาก มนุษย์มีเงินนับล้านและหลายๆ ล้าน นั่นคือความโอฬารของมายา ไม่ว่าลูกจะมีสิ่งใดก็ตามที่เป็นประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ในเวลานี้ ลูกก็จะมีสิ่งเหล่านั้นที่นั่นด้วยเช่นกัน ผู้ที่ประดิษฐ์สิ่งเหล่านั้นก็จะคงอยู่ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาจะไม่กลายเป็นราชา พวกเขาจะมาหาลูกในเวลาสุดท้ายแล้วก็จะสอนผู้อื่น ลูกเรียนรู้อย่างมากมาจากพ่อผู้เดียว เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงโลกอย่างมากจากสิ่งที่เคยเป็น มีผู้ที่ประดิษฐ์สิ่งเหล่านั้นแล้วกระจ่ายสิ่งนั้นออกไป ในตอนแรกมีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ทำการเปิด เขาต้องได้เข้าใจแล้วว่าโลกจะถูกทำลายด้วยสิ่งเหล่านั้น แล้วเขาเฝ้าแต่ทำมากขึ้น ที่นั่นวิทยาศาสตร์ก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน ยังคงมีเวลา พวกเขาจะศึกษาและกลายเป็นคนฉลาด เมื่อพวกเขาได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว พวกเขาก็จะมาสู่สวรรค์และกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ที่นั่นทุกสิ่งเป็นเช่นนั้นที่ให้ความสุข ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีอยู่ในดินแดนแห่งความสุขก็จะคงอยู่ที่นั่นอีกครั้ง ไม่มีเรื่องของโรคภัยหรือความทุกข์ใดๆ ที่นั่น ที่นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นลูกกำลังสร้างสิ่งนั้นขึ้นมา มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ก่อนอื่นใดสภาพของลูกต้องเป็นเช่นนั้น ลูกต้องไม่เพียงแค่มัวติด มีเรื่องราวของบัณฑิตผู้กล่าวว่าลูกสามารถข้ามฟากไปได้ด้วยการใช้ชื่อของราม เรื่องราวนั้นก็ใช้กับเวลานี้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็ไปจากมหาสมุทรแห่งยาพิษสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม สภาพของลูกๆต้องดีมากที่นี้ หากไม่มีพลังโยคะและดวงตาของลูกเป็นอาชญากร ลูกศรก็จะไม่ยิงตรงเป้า ดวงตาต้องมีอารยธรรม หากลูกให้ความรู้แก่ใครบางคนขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ, ลูกศรก็จะยิงตรงเป้า ดาบของความรู้ต้องมีพลังของโยคะ ด้วยความรู้ที่ลูกสามารถได้รับความมั่งคั่ง ลูกมีพลังของการจดจำระลึกถึง ลูกๆ หลายคนไม่มีการจดจำระลึกถึงใดๆเลย พวกเขาไม่แม้แต่จะรู้สิ่งใดเลย พ่อพูดว่า ลูกต้องอธิบายแก่ผู้คนว่านี่คือดินแดนแห่งความสุขและยุคทองคือดินแดนแห่งความสุข ไม่มี

การกล่าวถึงความสุขในยุคเหล็ก แม้ว่าจะมีมันก็เหมือนกับมูลกาหนึ่งหยด มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างหนักเพื่อการหลุดพ้น ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นพวกเขาจะให้ความรู้ได้อย่างไร? พวกเขามาในช่วงเวลาที่ราโจประธาน ดังนั้นเขาจะสามารถสอนราชาโยคะได้อย่างไร? ที่นี้ความสุขเป็นเหมือนกับมูลกาหนึ่งหยด พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าอะไรเกิดขึ้นผ่านราชาโยคะ ลูกๆ รู้ว่านี่คือละครที่กำลังเกิดขึ้น พวกเขาเขียนข้อความหมิ่นประมาทเกี่ยวกับลูกในหนังสือพิมพ์ แต่สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น มีการทำร้ายผู้ที่ไม่ได้เพียงสาทรูปแบบ มีความทุกข์มากมายหลายประเภทในโลก ไม่มีความสุขใดๆเลยที่นี้ในเวลานี้ ไม่ว่าใครบางคนจะมั่งคั่งเพียงใดก็ตาม หากเขาล้มป่วยหรือตาบอดก็จะมีประสบการณ์ของความทุกข์ เขียนทุกสิ่งลงไปในปีฐิรายชื่อของความทุกข์ทุกรูปแบบ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมีอยู่ในตอนสุดท้ายของอาณาจักรของราวันในยุคเหล็ก ไม่มีแม้แต่สิ่งเดียวที่สร้างความทุกข์ในยุคทอง ยุคทองคงอยู่ในอดีต เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเช่นกัน เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกได้ใช้ชาติเกิดใดใน 5000 ปี และลูกเข้ามาสู่ความทุกข์จากความสุขอย่างไร ผู้ที่มีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของพวกเขาก็และผู้ที่มีสัมผัสความรู้นั้นก็ก็สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ พ่อกำลังเติมอารมณ์ของลูกๆ ได้มีการจดจำกันว่า ความมั่งคั่งไม่ได้ลดลงจากการให้ทานแก่ผู้อื่น หากใครบางคนไม่ได้ให้ทานทรัพย์สมบัติก็เหมือนราวกับว่าเขาไม่มีสิ่งใดเลย ในกรณีนั้นเขาก็จะไม่ได้รับทรัพย์สมบัติใดๆ มีปัญหานั้นอยู่ หากลูกไม่ให้สิ่งใดแล้วลูกจะได้รับจากที่ไหน? จะมีการขยายตัวได้อย่างไร? สิ่งทั้งหมดเหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ตามลำดับกันไปสำหรับทุกสิ่ง นี่คือการก่อกำเนิดทางจิตของลูก บางดวงวิญญานจะไปและได้รับสถานภาพที่สูง ในขณะที่ผู้อื่นจะได้รับสถานภาพของปวงประชา เช่นที่พวกเขาเคยทำในวงจรก่อนหน้านั้น อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากส่วนลึกภายในหัวใจจาก แม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะดูแลตนเอง จงตรวจสอบในทุกอย่างก้าว: ก)ทัศนคติของตัวเองนั้น ดวงวิญญานนี้เป็นเช่นไรในวันนี้? ข) ดวงตาของนั้นมีอารยธรรมหรือไม่? ค) นั้นได้ทำบาปใดภายใต้อิทธิพลของสำนึกที่เป็นร่างหรือไม่?
2. ปลุกฝังความมั่งคั่งของความรู้ที่ไม่สูญสลายไว้ในสติปัญญาของลูกแล้วจึงให้ทานสิ่งนั้น แน่แน่นอนจงเติมดาบของความรู้นี้ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง

พร: พร: ขอให้ลูกไม่พลาดกลัวและมีชัยชนะ และดึงดูดทุกคนด้วยการสร้างสมอำนาจแห่งสัจจะ ลูกๆ เป็นดวงวิญญานที่มีพลังและสูงส่งด้วยพลังของสัจจะ ลูกได้รับความรู้ที่แท้จริง พ่อที่แท้จริง การได้มาซึ่งการบรรลุผลที่แท้จริง การจดจำระลึกถึงที่แท้จริง คุณธรรมที่แท้จริง และพลังที่แท้จริง เมื่อลูกมีความซาบซึ้งของอำนาจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น อำนาจของสัจจะนี้จะเฝ้าดึงดูดทุกดวงวิญญาน แม้กระทั่งในดินแดนแห่งความหลอกลวง ผู้ที่มีพลังของสัจจะจะมีชัยชนะ การบรรลุผลของสัจจะคือการมีความสุขและไม่พลาดกลัว ผู้ที่พูดสัจจะจะไม่พลาดกลัว พวกเขาไม่มีวันมีความกลัวใดๆ

คติพจน์: วิธีที่จะเปลี่ยนแปลงบรรยากาศคือการมีความคิดที่เป็นบวกและทัศนคติที่มีพลัง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ เป็นของ ผู้เป็นเจ้า และผู้เป็นนาย แล้วจึงเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ดังนั้นจงเผาบาปของลูกด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง
- คำถาม:** ด้วยการใช้วิธีใดที่ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป?
- คำตอบ:** เมื่อลูกมองเข้าไปในสายตาของพ่อและเมื่อดวงตาของลูกได้สบสายตากับพ่อ ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป เพราะด้วยการจดจำพ่อโดยในขณะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ บาปทั้งหมดของลูกจะถูกตัดออกไป นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงของลูก ลูกละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมดและจดจำพ่อ ด้วยการทำสิ่งนี้ที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาสโตประธาน และลูกจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข

โอมซานติ พระเจ้าชีวาพูด นิ่งที่นี้ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อขอร้องสิ่งนี้กับลูก “พระเจ้าชีวาพูด” หมายความว่า ชีพบาบาอธิบาย: ลูกๆ นิ่งที่นี้ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เพราะลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อผู้เดียวอย่างแน่นอนเช่นที่ลูกเคยได้รับจากพ่อเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของเหล่าเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พ่อนิ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกว่าลูกจะสามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ นั่นคือลูกกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร จดจำฉัน, พ่อของลูก ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย พระเจ้าผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดมีหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกๆ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงนั้นคือผู้ที่เป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พ่อนิ่งที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ หากลูกเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกตามศรัทธาของท่าน บาปทั้งหมดของลูกจะถูกตัดออกไปและความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป เมื่อดวงตาของลูกได้สบตากับดวงตาของพ่อ ความทุกข์ทั้งหมดของลูกก็ถูกขจัดออกไป บาบาได้อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันถึงความหมายของ “การพบสบตา” พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ: นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้เรียกว่าไฟของโยคะเช่นกัน บาปทั้งหมดของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกเผาไปในไฟโยคะนี้ นี่คือนดินแดนแห่งความทุกข์ทั้งหมดคือชาวรูก ลูกเคยทำบาปมามากมาย สิ่งนี้เรียกว่าอาณาจักรของราวัน ยุคทองเรียกว่าอาณาจักรของราม ลูกสามารถอธิบายในลักษณะนี้ ไม่ว่าการชุมนุมที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นจะใหญ่โตแค่ไหน ก็ไม่ควรจะมีความลังเลที่จะให้การบรรยายแก่พวกเขา เพียงแค่พูดอยู่เรื่อยๆ ว่า คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดของพระเจ้า พระเจ้าชีวาพูด: เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของท่าน: เราคือพี่น้องกัน อย่างไรก็ตามเราจะไม่พูดว่า มีลูกคนไหนของศรียุคหรือว่ามีราชินีมากมาย เมื่อศรียุคหนึ่งแต่งงานชื่อของเขาก็เปลี่ยนไป ใช่ ลูกจะพูดว่าลักษมีและนารายณ์มีลูก เราได้และภคชนกลายเป็นลักษมีและนารายณ์หลังจากที่พวกเขาแต่งงานกันแล้วพวกเขาก็มีบุตรชายหนึ่งคน จากนั้นราชวงศ์ของพวกเขาที่ดำเนินต่อไป เวลานั้นลูกต้องจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ ละทิ้งศาสนาทั้งหมดของร่างกายและจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอและบาปทั้งหมดของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกจะกลับมาสโตประธานแล้วไปสวรรค์ ไม่มีความทุกข์ในสวรรค์ ในนรกมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความสุข ลูกควรจะอธิบายแก่ผู้คนอย่างมีศิลป์วิธีในลักษณะนี้ พระเจ้าชีวาพูด: โอ ลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ดังนั้นลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เพียงผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่คงอยู่ในยุคทอง ในขณะที่ผู้ไม่บริสุทธิ์คงอยู่ในยุคเหล็ก หลังจากยุคเหล็กแน่นอนจะต้องกลายเป็นยุคทอง มีการก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายล้างโลกเก่า มีการจดจำกันว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา เราบราห์มา กุมารและกุมารีคือบุตรได้ถูกนำมาเลี้ยงดู เราคือบราห์มิน, ผู้เป็นจุ มีภาพลักษณ์ในรูปที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดลูกต้องกลายเป็นบราห์มินอย่างแน่นอน บราห์มาก็เป็นบราห์มินเช่นกัน เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทองเท่านั้น ในยุคทองมีความสุขสม่ำเสมอ ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ ในยุคเหล็กมีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดและทุกคนไม่มีความสุขเลย ไม่มีใครที่ไม่ประสพกับความทุกข์เลย นี่คือนอาณาจักรของราวัน ราวันเป็นศัตรูอันดับหนึ่งของบาร์ตา แต่ละคนมีกิเลสทั้งห้าในตัวเขา ในยุคทองไม่มีกิเลสเลย นั่นคือศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ กฎของความสุขเวลานี้ได้ถล่มลงมาแล้วและจะถล่มต่อไปเรื่อยๆ พวกเขาผลิตระเบิดมากมายอย่างต่อเนื่อง แต่พวกเขาไม่เพียงแต่เก็บไว้เก็บไว้เท่านั้น พวกเขา กำลังปรับปรุงทุกสิ่งให้ดีขึ้นละเอียดยิ่งขึ้น จากนั้นก็จะมีการชักซ้อมและมันก็จะเกิดขึ้นในที่สุด ขณะนี้มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก ละครจะจบลงในเวลาของมันเองใช่ไหม ก่อนอื่นลูกควรจะมีความรู้ของชีพบาบา เมื่อไรก็ตามที่ลูกเริ่มบรรยาย ฯลฯ ก่อนอื่นลูกจะพูดอยู่เสมอว่า “ขอคารวะต่อชีวา” เพราะคำยกย่องของชีพบาบาไม่สามารถเป็นของคนอื่นได้ ชีพแจนตีมีค่าเช่น

เพชร ไม่มีกิจกรรมที่สูงส่ง ฯลฯ ของศรีกฤษณะ ในยุคทองเด็กเล็กมีความสุขโตประมาน เด็กๆมีความสุขทุกชนประเภท ใดๆ พวกเขาพูดถึงศรีกฤษณะว่ากฤษณะกินเนยและทำสิ่งนี้ทำสิ่งนั้น แทนที่จะยกย่องเขา, พวกเขากลับประณามชื่อเสียงของกฤษณะมากยิ่งขึ้น พวกเขาพูดอย่างมีความสุขว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและท่านอยู่ในเธอและอยู่ในฉันด้วยเช่นกัน นี่คือการประณามที่รุนแรงอย่างมาก อย่างไรก็ตามผู้คนที่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ท่านคือพ่อที่ไม่มีตัวตนและชื่อของท่านคือชีวาผู้ให้คุณประโยชน์ผู้ประทานการหลุดพ้นแก่ทุกคน พ่อที่ไม่มีตัวตนคือมหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความสงบ เหตุใดจึงมีความสุขทุกอย่างมากมายในเวลา? เพราะเป็นอาณาจักรของราวัน ราวันคือศัตรูของทุกคน พวกเขาฆ่าราวัน แต่ราวันก็ไม่ตาย ที่นี้ลูกไม่ได้มีความสุขทุกขประเภทเดียว แต่มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ในยุคทองมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ลูกได้กลายเป็นลูกของพ่อที่ไม่มีความจำกัดเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และลูกได้รับมรดกนี้จากพ่อเช่นกัน ชีพบาบาอย่างแนนอนและท่านทำบางสิ่งเมื่อท่านมาอย่างแนนอน ท่านทำทุกอย่างอย่างถูกต้องแม่นยำ เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการยกย่อง ผู้คนพูดถึงชีพราตรี(กลางคืนของชีวา) และแล้วก็มีกลางวันของศรีกฤษณะ เวลานั้นลูกต้องเข้าใจเกี่ยวกับกลางวันของชีวาและกลางวันของศรีกฤษณะ ชีวา มาที่นี้ในเวลากลางวันที่ไม่มีความจำกัด ศรีกฤษณะถือกำเนิดในเวลาอมฤต ไม่ใช่ในเวลากลางวัน ผู้คนเฉลิมฉลองกลางวันของชีวา แต่ไม่มีวันที่หรือเวลาสำหรับสิ่งนั้น การเกิดของศรีกฤษณะเกิดขึ้นในเวลาอมฤต เวลาอมฤตคือช่วงเวลาที่เป็นสิริมงคลที่สุด ผู้คนเหล่านั้นเฉลิมฉลองการเกิดของศรีกฤษณะในตอนเที่ยงคืน และนั่นไม่ใช่เวลาของตอนรุ่งอรุณ รุ่งอรุณคือช่วงเวลาประมาณตีสองถึงตีสามเมื่อลูกสามารถที่จะจดจำพระเจ้าได้เช่นกัน ไม่ใช่ว่าใครจะตื่นขึ้นมาในตอนเที่ยงคืนหลังจากที่ได้ชองแะในกิเลสและจดจำพระเจ้า ไม่เลย! เวลาอมฤตไม่ใช่ตอนเที่ยงคืน ในเวลานั้นมนุษย์ไม่บริสุทธิ์และสกปรก บรรยากาศนั้นเลวร้ายมากในเวลานั้น ไม่มีใครตื่นในเวลาตีสองครั้ง เวลาอมฤตนั้นเป็นเวลาประมาณตีสามถึงตีสี่ ผู้คนตื่นขึ้นมาในเวลานั้นและแสดงความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเองได้กำหนดเวลานั้นไว้ แต่ก็ไม่มีกำหนดเวลาอย่างแท้จริง ดังนั้นลูกสามารถค้นหาเวลาที่ศรีกฤษณะถือกำเนิดมาได้ ลูกไม่สามารถค้นหาเวลาที่พระเจ้ามาได้ ท่านเองมาและอธิบายสิ่งนี้ ดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องบอกแก่ผู้คนเกี่ยวกับคำยกย่องของชีพบาบา ควรจะมีการเปิดเพลงในตอนต้น ไม่ใช่ตอนท้าย ชีพบาบา คือบาบาที่สดแสนหวานของทุกคนและลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ศรีกฤษณะเป็นเจ้าชายองค์แรกของยุคทองเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น แม้แต่ในเวลานี้ผู้คนก็ยังยกย่องสวรรค์อยู่เรื่อยๆ เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็พูดว่า ผู้นั้นผู้นี้ได้จากไปสวรรค์แล้ว อ้อ แต่เวลานี้ก็ยังคงเป็นนรก ถ้าเป็นสวรรค์ผู้คนก็สามารถใช้ชาติเกิดใหม่ในสวรรค์ได้ ลูกควรจะอธิบายว่าเรามีประสบการณ์มาหลายปีและไม่สามารถอธิบายสิ่งนั้นได้ในเวลาเพียงแค่ 15 นาที ต้องใช้เวลาสำหรับสิ่งนี้ ก่อนอื่นใดบอกพวกเขาว่านี่เป็นเรื่องของเพียงหนึ่งวินาทีเท่านั้น ให้คำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแก่พวกเขา ผู้ที่เป็นผู้จัดความสุขและเป็นผู้ประทานความสุข ท่านคือพ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมด เราปีเคทุกคนกำลังทำตามศรัทธาของชีพบาบา พ่อพูดว่า ลูกทั้งหมดคือพี่น้องกันและพ่อคือพ่อของลูก พ่อมาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และเหตุนี้เองผู้คนจึงเฉลิมฉลองชีพแฉนที่ ไม่ได้มีการเฉลิมฉลองใดๆในสวรรค์ มีชีพแฉนที่ และได้มีการเฉลิมฉลองอนุสรณ์ของสิ่งนี้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือบทของกิตะเดียวกันที่ได้มีการเล่น โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นโดยผ่านบราห์มา และโลกเก่าจะถูกทำลายด้วยชางกา ลูกสามารถเห็นบรรยากาศของโลกเก่านี้ โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะถูกทำลายอย่างแนนอน เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า พาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ด้วยเถิด มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือ มีการต่อสูรับรา การตาย การเป็นหม้าย การฆ่าตัวตาย ยุคทองคืออาณาจักรของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรนำภาพของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไปกับลูกด้วยอย่างแนนอน ลักษณะและนารายณ์นี้เป็นนายของโลก เรากำลังบอกบางสิ่งแก่คุณเกี่ยวกับ 5000 ปีที่แล้วว่าลักษณะและนารายณ์ได้มาซึ่งชาติเกิดนั้นได้อย่างไร พวกเขาได้กระทำให้สิ่งที่ทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น? พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของกรรม,กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป ในยุคทอง การกระทำเป็นกลาง ที่นี้เนื่องจากเป็นอาณาจักรของราวัน การกระทำจึงเป็นบาป และเหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นโลกของดวงวิญญาณบาป การแลกเปลี่ยนของลูกก็เป็นไปกับดวงวิญญาณบาปด้วยเช่นกัน ในขณะที่ทารกยังอยู่ในครรภ์พวกเขาก็ให้ทารกนั้นหมั่นหมายกัน พวกเขามีสายตาที่เป็นอาชญากรเช่นนั้น ที่นี้พวกเขามีสายตาอาชญากร ยุคทองเรียกว่ามีดวงตาที่มีอารยธรรม ที่นี้ดวงตาทำบาปมากมาย ที่นั้นไม่มีใครทำบาป ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์จะซ้ำรอยตั้งแต่ยุคทองจนถึงปลายยุคเหล็ก ลูกควรรู้ว่าทำไมสิ่งนี้จึงถูกเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความทุกข์ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความไม่บริสุทธิ์และความบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะโลกด้วยการเอาชนะสิ่งนั้น เป็นเวลาครึ่งวงจรของโลกนั้นบริสุทธิ์ และมีเหล่าเทพที่สูงส่งที่นั่น เวลานั้นโลกเสื่อมทราม ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่านี่คือโลกที่เสื่อมทราม และอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็เฝ้าแต่เรียกทุกคนว่า “ศรี ศรี” พวกเขาเพียงแค่พูดถึงสิ่งที่เข้ามาในจิตใจของพวกเขา ทั้งหมดนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เวลานั้นความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกจะ

กลับมาสโตประธาน ลูกจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข เวลาไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ ไม่ว่าผู้คนเหล่านั้นจะจัดการประชุมสัมมนามากมายแค่ไหน จะมีการชุมนุมกันมากมายแค่ไหน ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้นจากสิ่งเหล่านั้น พวกเขาก็เฝ้าแต่ลงบันไดมาเรื่อยๆ พ่อกำลังทำงานของพ่อผ่านลูกๆของพ่อ ลูกเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้นพ่อมาแล้วในเวลาของพ่อเอง พ่อมาเมื่อมีความไม่ถูกต้องและไร้ซึ่งศีลธรรมอย่างที่สุด พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ เมื่อพวกเขาร้องเรียกหา พวกเขาเองต้องไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อพูดว่าราวันทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ และเวลานี้พ่อมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ นั่นเป็นโลกที่บริสุทธิ์และเวลานี้เป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ มีกิเลสทั้งห้าในทุกคนและมีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด ทุกหนแห่งไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความไม่สงบ เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาตโมประธานและมีบาปอย่างสมบูรณ์ พ่อจึงมาพ่อมาเพื่อยกระดับแม้แต่ผู้ที่ประณามพ่อและเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกเชื่อเชิญพ่อให้มาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ของราวันนี้, เพื่อเข้ามาสู่ร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์นี้ พ่อเองก็ต้องการพาหนะด้วย พ่อไม่ต้องการพาหนะที่บริสุทธิ์ ในอาณาจักรของราวันทุกคนไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครบริสุทธิ์ ทุกคนเกิดมาจากกิเลส และนี่คือโลกที่เต็มไปด้วยกิเลสและนั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ในเวลานี้ลูกจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธานได้อย่างไร? พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จมมีโยคะกับพ่อ นี่คือการซาโยคะโบราณของบาร์ต ท่านจะมาในหนทางของการครองเรือนอย่างแน่นอน พ่อมาในวิธีที่มหัศจรรย์เช่นนั้น! ผู้ นั่นคือพ่อและเป็นแม่ด้วยเช่นกัน เพราะต้องใช้ปากแก้วที่ซึ่งน้ำทิพย์สามารถออกมาได้ ดังนั้นนั่นคือแม่และพ่อ แล้วก็ทำให้สรีรวิธานกลายเป็นหัวหน้าที่จะดูแลผู้เป็นแม่ทั้งหลาย เธอ นั้นได้ชื่อว่าจากัดอัมบา พวกเขาพูดถึงเจ้าแม่กาลิเช่นกัน ไม่ใช่ว่าเธอจะมีร่างที่ดำขนาดนั้น พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่ากฤษณะมีผิวสีน้ำเงินเข้ม เพราะเขาหนึ่งบนกองไฟของต้นทาราคะและกลับมาเนเกลียด กฤษณะกลับมาเนเกลียดแล้วก็กลับมาสวยงาม ต้องใช้เวลาที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด สิ่งเหล่านี้จะอยู่ในสติปัญญาของกำมือเดียวจากหลายล้าน และจำนวนน้อยนิดจากกำมือนั้นเพราะกิเลสทั้งห้าอยู่ในทุกคน ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้ในชุมนุมด้วยเช่นกัน เพราะทุกคนมีสิทธิ์ที่จะพูดบางสิ่งในชุมนุม ลูกควรที่จะใช้โอกาสนั้น ในชุมนุมที่เป็นทางการจะไม่มีใครถามคำถามในระหว่างกลางการประชุม หากลูกไม่ต้องการที่จะฟังสิ่งนั้น ก็จงออกไปอย่างเงียบๆ อย่าทำเสียงดังใดๆ อธิบายในท่านองนี้ว่า “เวลานี้มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด” ภูเขาของความทุกข์จะถล่มลงมา เรา รู้จักพ่อ และสิ่งสร้าง คุณไม่รู้เกี่ยวกับหน้าที่การงานของผู้ใด พ่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ เมื่อไรและอย่างไร? คุณไม่รู้สิ่งนี้ ดังนั้นจงมาและเราจะอธิบาย คุณใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร? รับบทเรียน 7 วัน และเราจะทำให้คุณกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจากดวงวิญญาณบาปถึง 21 ชาติเกิด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตาพ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เก็บไว้ในสติปัญญาของลูกเกี่ยวกับปรัชญาที่ลึกลับของกรรม,กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปที่พ่อได้อธิบายไว้ และอย่าได้มีการแลกเปลี่ยนใดๆ กับดวงวิญญาณบาป
2. ทำตามศรัทธาและเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสโตประธาน เพื่อที่จะทำให้ดินแดนแห่งความทุกข์เป็นดินแดนแห่งความสุข ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องเปลี่ยนสายตาที่เป็นอาชญากรรมของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ และส่งเวรคำถามที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดของลูกในไฟบูชาโยนี และด้วยเหตุนี้เป็นอิสระจากอุปสรรค
เมื่ออุปสรรคใดเข้ามา ลูกก็เข้าไปสู่คำถามมากมาย “ทำไม” และ “อะไร” การเต็มไปด้วยคำถามหมายถึงการอยู่อย่างทุกข์ใจ จงกลับมาเต็มด้วยความรู้ และส่งเวรคำถามที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดของลูกในไฟบูชาโยนี ลูกก็จะประหยัดทั้งเวลาของตนเองและเวลาของผู้อื่นด้วย โดยการทำสิ่งนี้ลูกจะเป็นอิสระจากอุปสรรคได้อย่างง่ายดาย ศรัทธาและชัยชนะเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก จงรักษาความภาคภูมิใจนี้ไว้ และลูกก็จะไม่ทุกข์ใจเลย

คติพจน์: การรักษาความกระตือรือร้นไว้อย่างสม่ำเสมอและการให้ความกระตือรือร้นนั้นแก่ผู้อื่น คือ อาชีพของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เทศกาลของรักซาบันดานซึ่งเริ่มต้นในยุคบรรจบพบกันเป็นเทศกาลของการทำสัญญาเวลานี้ลูกสัญญาว่าจะกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นกลับมาบริสุทธิ์
- คำถาม:** งานทั้งหมดของลูกสามารถประสบความสำเร็จบนพื้นฐานใด? ชื่อเสียงของลูกจะได้รับการยกย่องอย่างไร?
- คำตอบ:** พร้อมกับพลังของความรู้ลูกต้องมีพลังของโยคะด้วย แล้วทุกคนจะพร้อมที่จะทำทุกงานโดยอัตโนมัติ โยคะเป็นสิ่งที่แฝงตัวมาก ด้วยสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นนายของโลก เมื่อลูกอธิบายในขณะที่อยู่ในโยคะนักหนังสือพิมพ์จะพิมพ์ข้อความของลูกโดยอัตโนมัติ ซึ่งจะผ่านหนังสือพิมพ์ที่ชื่อของลูกจะได้รับการยกย่องหลายคนจะได้รับข่าวสารผ่านหนังสือพิมพ์เหล่านั้น

โอม ชานติ วันนี้จะบาบาอธิบายแก่ลูกๆ เกี่ยวกับรักซาบันดาน เพราะมันใกล้เข้ามาแล้ว ลูกๆ จะไปผูกมัดให้กับผู้อื่น เทศกาลที่มีการเฉลิมฉลองในขณะนี้ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยถูกขอให้เขียนจดหมายและทำสัญญานี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน สิ่งนี้ได้รับชื่อที่แตกต่างกัน นี่เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ลูกต้องบอกให้ทุกคนผู้รักก็ของการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าโลกที่บริสุทธิ์เริ่มต้นตั้งแต่ตอนต้นของยุคทอง เทศกาลรักก็เริ่มต้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ภายหลังมีการเฉลิมฉลองเมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเทศกาลที่คงอยู่ตลอดไป เทศกาลนั้นเริ่มต้นเมื่อไหร่? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, เพราะไม่มีเทศกาลนี้อยู่ในยุคทอง; เทศกาลเหล่านั้นคงอยู่ที่นี้ เทศกาลทั้งหลาย เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกัน แล้วพวกเขาจะเริ่มต้นอีกครั้งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีเทศกาลในยุคทอง ลูกอาจจะถามว่า จะมีดีพมาลาในยุคทองหรือไม่? ไม่มี สิ่งนั้นมีการเฉลิมฉลองที่นั่นเช่นกัน มันจะไม่มีการเฉลิมฉลองที่นั่น สิ่งที่ถูกเฉลิมฉลองที่นั่นจะไม่มีการเฉลิมฉลองที่นั่น เทศกาลทั้งหมดเหล่านี้เป็นของยุคเหล็ก ผู้คนเฉลิมฉลองรักซาบันดาน เวลานี้พวกเขาทำได้ทุกอย่างว่าทำไมรักก็ถึงได้มีการเฉลิมฉลอง? ลูกไปและผูกมัดให้กับทุกคน ลูกบอกพวกเขาว่า กลับมาบริสุทธิ์เพราะโลกที่บริสุทธิ์กำลังจะถูกก่อตั้งขึ้น สิ่งนี้ลูกเขียนไว้บนภาพของตรีมูรติว่า การก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์เกิดขึ้นผ่านบราห์มา เหตุนี้เองการผูกของรักก็เพื่อกลับมาบริสุทธิ์จึงมีการเฉลิมฉลอง ขณะนี้เป็นเวลาของหนทางของความรู้ ได้มีการอธิบายให้ลูกๆ ว่าหากใครพูดอะไรกับลูกเกี่ยวกับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกควรอธิบายให้พวกเขาฟังว่าเวลานี้ลูกอยู่ในหนทางของความรู้ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงท่านเท่านั้นที่สามารถทำให้ทั้งโลกปราศจากกิเลส เมื่อบาร์ตปราศจากกิเลสทั้งโลกก็ปราศจากกิเลส โดยการทำให้บาร์ตปราศจากกิเลสทั้งโลกจะกลับมาปราศจากกิเลส บาร์ตไม่สามารถเรียกว่าโลกได้ บาร์ตเป็นเพียงดินแดนที่มาจากหลายๆดินแดนในโลก ลูกๆ รู้ว่ามีเพียงที่ดินแดนของบาร์ตเท่านั้นในโลกใหม่ จะต้องเคยมีมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในดินแดนของบาร์ตอย่างแน่นอน บาร์ตเป็นดินแดนแห่งสัจจะ ในตอนเริ่มต้นของวงจรมีเพียงศาสนาเทพ นั่นลูกเรียกว่าศาสนาที่บริสุทธิ์ที่ปราศจากกิเลสซึ่งเกิดขึ้นมาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เวลานี้โลกเก่านี้ก็ยังคงอยู่ต่อไปเพียงระยะเวลาสั้นๆอีกไม่นาน จะใช้เวลากี่วันที่จะกลับมาปราศจากกิเลส? สิ่งนี้ใช้เวลา ที่นั่นเช่นกันลูกเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ นี่เป็นเทศกาลที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องทำสัญญา บาบาเราจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เทศกาลนี้ควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นเทศกาลที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ทุกคนร้องเรียกหา โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! แม้กระทั่งหลังจากที่พูดสิ่งนี้พ่อสูงสุดก็ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา ลูกเข้าใจว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณมนุษย์ ดวงวิญญาณได้แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน การพบปะนี้(เมลา) เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น การพบปะนี้จะเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวในทุก 5000 ปี สิ่งนี้เรียกว่า "คุมกเมลา" ด้วยเช่นกัน ผู้คนยังคงเฉลิมฉลองหลายต่อหลายครั้งที่เมลาของการอาบน้ำในแม่น้ำ นั่นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือนทางของความรู้ การบรรจบกันเรียกว่า กุมก (การชุมนุม) ในความเป็นจริงไม่มีแม่น้ำสามสาย จะสามารถมีแม่น้ำที่แฝงตัวได้อย่างไร? พ่อพูดว่า เป็นกิตะของลูกนี้ที่แฝงตัว ดังนั้นจึงอธิบายให้แก่ลูกว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกโดยผ่านพลังของโยคะ ไม่มีการร้องเพลงหรือร่ายรำ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนี้ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่มาเป็นเวลาครึ่งวงจร ในขณะที่หนทางของความรู้นี้คงอยู่เป็นเวลาหนึ่งชีวิต และแล้วสำหรับสองยุคจะมีรางวัลของความรู้ แต่ความรู้เองไม่ได้ดำเนินต่อไป หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องตลอดยุคทองแดงและยุคเหล็ก ลูกได้รับความรู้เพียงครั้งเดียวและได้รับรางวัลเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดวงตาของลูกได้เปิดแล้วในเวลานี้ ก่อนหน้านี้ลูกเคยนอนหลับไหลอยู่ในการนอนหลับของความไม่รู้ เวลานี้นักบวชบราห์มิน(พราหมณ์)ผูกมัดก็ในเทศกาลของรักก็นี้ ลูกก็เป็นบราห์มินเช่นกัน พวก

เขาเกิดมาจากบาปในขณะที่ลูกเกิดมาจากปาก มีศรัทธาที่มั่งคั่งอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาถูก
ขังอยู่ในป้อทรายดูด เช่นที่เท้าของลูกติดอยู่ในทรายดูด ในทำนองเดียวกันมนุษย์ก็ติดอยู่ในทรายดูดของความเลื่อมใส
ศรัทธาในระดับเช่นนั้นที่พวกเขาจมลงไปจนถึงคอของพวกเขา เมื่อมีเพียงจุดของลูกเท่านั้นที่ยังคงอยู่ พ่อก็มาอีกครั้งหนึ่ง
แล้วคว้าลูกไว้เพื่อช่วยชีวิตลูก ลูกๆทำงานหนักมากที่จะอธิบาย มีผู้คนนับล้านและต้องใช้ความพยายามที่จะไปหาแต่ละคน
ลูกถูกใส่รายในหนังสือพิมพ์ซึ่งกล่าวว่าลูกทำให้ผู้คนทั้งบ้านของพวกเขาและทำให้พวกเขาเป็นพี่ชายและน้องสาว สิ่งที่
เกิดขึ้นในตอนเริ่มต้นเคยแพร่กระจายไปทั่วเป็นอย่างมากโดยหนังสือพิมพ์ เวลานั้นลูกไม่สามารถอธิบายให้กับแต่ละคนได้
ดังนั้นหนังสือพิมพ์จะเป็นประโยชน์กับลูกในภายหลัง ชื่อของลูกจะได้รับการยกย่องผ่านหนังสือพิมพ์ เวลานั้นลูกต้องคิด
เกี่ยวกับว่าจะทำให้ผู้คนเข้าใจว่าความหมายที่แท้จริงของรักซาบันดานคืออะไร เนื่องจากพ่อมาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์
ท่านรับสัญญาที่ลูกๆ ทำให้จะกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์เดียวผู้รักก็ให้กับลูก ผู้คนเฉลิมฉลองการเกิดของกษณะ
ดังนั้นเขาจะต้องนั่งบนบัลลังก์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่แสดงให้เห็นพิธีราชาภิเษก ลักษณะและนารายณ์คง
อยู่ตั้งแต่ตอนต้นของยุคทอง พิธีราชาภิเษกของพวกเขาจะต้องเกิดขึ้น พวกเขาฉลองวันเกิดของเจ้าชาย แต่พิธีราชาภิเษก
อยู่ที่ไหน? พิธีราชาภิเษกเกิดขึ้นในช่วงเวลาของดิวาลี มีความมั่งคั่งอย่างมากในยุคทอง สิ่งที่เป็นของยุคบรรจบพบกันไม่
ได้คงอยู่ที่นั่น ที่นั่นจะมีแสงไฟในทุกบ้าน ลูกไม่ได้เฉลิมฉลองดิวาลีสาลาที่นั่น ที่นั่นแสงของดวงวิญญาณยังคงจุดประกาย
อยู่ ที่นั่นจะเฉลิมฉลองพิธีราชาภิเษก ไม่ใช่ดิวาลีที่จะเฉลิมฉลอง ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับบ้านจนกว่าแสงของพวกเขา
เขาจะถูกจุดขึ้น เวลานั้นดวงวิญญาณทั้งหมดไม่บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องคิดเกี่ยวกับวิธีที่จะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ ลูกๆ ต้อง
คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้และไปหาบุคคลที่มีชื่อเสียง ลูกๆถูกประณามโดยหนังสือพิมพ์และชื่อของลูกก็จะได้รับการยกย่องจากพวก
เขา พวกเขาจะพิมพ์สิ่งที่ดีดูลูกให้เงินจำนวนเล็กน้อยแก่พวกเขา เวลานั้นลูกจะเฝ้าแต่ให้เงินกับพวกเขาต่อไปนานแ
ไหน? การให้เงินเป็นเหมือนการติดสินบนและผิดกฎหมาย ทุกวันนี้ไม่มีอะไรเกิดขึ้นหากไม่มีการติดสินบน หากคนอื่น
ให้สินบนและลูกก็ให้สินบนเช่นกันแล้วก็จะไม่มีความแตกต่างระหว่างทั้งสอง ของลูกคือประเด็นของพลังของโยคะ ลูก
ควรมีพลังโยคะอย่างมากที่ลูกสามารถทำให้ใครทำอะไรก็ได้ เฝ้าแต่ส่งเสียงหึงๆของความรู้ให้กับพวกเขา ลูกมีพลังของ
ความรู้ด้วยเช่นกัน มีความรู้ในรูปภาพเหล่านี้ทั้งหมด ฯลฯ โยคะนั้นแฝงตัว เพื่อที่จะประกาศสิทธิมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดลูก
ต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือการแฝงตัวและด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ลูก
สามารถนั่งที่ใดก็ตามและมีการจดจำระลึกถึง ขณะที่นั่งอยู่ที่นั่นลูกไม่เพียงแต่มีโยคะ แต่เป็นโยคะที่ลึกล้ำ ความรู้และโยคะ
ทั้งสองเป็นสิ่งที่ง่ายดาย เพียงแค่รับบทเรียน 7 วันและนั่นก็เพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องมีอะไรมากไปกว่านี้ แล้วลูกก็
สามารถไปและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ นี่คือการ
ประเด็นหลัก ลูกประกาศสิทธิในมรดกแห่งความสงบของลูกมาจากพ่อ การจดจำระลึกถึงละเอียดอ่อนมาก แน่แน่นอนลูกๆ
สามารถเดินทางท่องเที่ยวไปทั่วได้เลย แต่ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกไม่ควร
มีข้อบกพร่องใดในตัวลูก ตัณหาราคะเป็นข้อบกพร่องอย่างมากเช่นกัน พ่อพูดว่า เวลานั้นอย่าได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ แม้ว่าผู้
หญิงจะอยู่เบื้องหน้าลูกจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉัน พ่อของลูก อย่าได้เห็นแม่ในขณะที่เห็น เรา
กำลังจดจำพ่อของเรา ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านทำให้ลูกเป็นเหมือนกับตัวท่านเอง และดังนั้นกลายเป็น
มหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกไม่ควรจะกลับมาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านอาศัยอยู่ใน
อาณาเขตสูงสุดและนี่คือเหตุที่ว่าทำไมท่านจึงถูกเรียกว่าสิ่งสูงสุด ลูกอาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ขณะนี้ลูกกำลังรับความรู้
ตามลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ ผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมกล่าวได้ว่าเป็นมหาสมุทรที่เต็มไปด้วยความรู้ พ่อ
เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และลูกก็กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่ได้มีขนาดใหญ่ขึ้นหรือ
เล็กลง แม้แต่ดวงวิญญาณสูงสุดก็ไม่ได้มีขนาดใหญ่ ได้มีการกล่าวว่าท่านมีความสว่างกว่าดวงอาทิตย์พันดวง ทั้งหมด
เหล่านั้นเป็นเรื่องเก่า สติปัญญาของลูกจดจำพ่อในรูปแบบใดก็ตามลูกก็จะมีมิติของรูปแบบนั้น สิ่งนี้ต้องใช้ความเข้าใจ
ไม่ว่าลูกจะมีมิติของดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นสิ่งเดียวกัน พ่อทำให้ลูกตระหนักรู้ว่าพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่
เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมาในเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ลูกเป็นผู้ที่มีการ
ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดและดังนั้นจึงเป็นลูกที่พ่อสอน หลังจากรักซาบันดานก็มีเทศกาลของการเกิดของ
กษณะแล้วต่อมาก็เป็นดาเซรา อันที่จริงแล้วกษณะไม่สามารถมาก่อนดาเซราได้ ควรจะมีการเฉลิมฉลองดาเซราก่อน
การเกิดของกษณะ ลูกสามารถคิดคำนวณสำหรับสิ่งนี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่เข้าใจอะไรเลย เวลานั้นพ่อทำให้ลูกรู้คิดมาก ครู
ทำให้ลูกรู้คิดด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกเข้าใจว่ารูปของพระเจ้าเป็นจุด ในขณะที่ต้นไม่มีขนาดใหญ่มาก ดวงวิญญาณอาศัยอยู่
ข้างบนเป็นเช่นจุด สิ่งนี้ได้มีการอธิบายให้แก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จริงแล้วลูกควรจะกลับมารู้คิดภายในหนึ่งวินาที
อย่างไรก็ตามผู้คนมีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นนั้นที่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย เมื่อในความเป็นจริงมันควรใช้เวลาเพียงหนึ่ง
วินาที ในทุกๆชาติเกิดลูกมีพ่อใหม่ที่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและให้มรดก 21 ชาติเกิด

แต่ลูก เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ช่วงชีวิตของลูกก็กลับมายาวนานด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกจะมีพ่อคนเดียวกันเป็นเวลา 21 ชาติเกิด; ไม่เลย อายุขัยของลูกจะยาวนานขึ้น ลูกจะไม่เห็นความทุกข์ใดๆ ต่อมาความรู้นี้จะยังคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องจดจำพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูก ทันที่ที่ลูกชายเกิดมาเขาจะกลายเป็นทายาท เวลานี้ลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว จดจำพ่อและมรดกและกลับมาบิสิสุทธิ์ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อและมรดกเป็นสิ่งที่ง่ายมาก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าของลูก เวลานี้ลูกๆ ต้องคิดหาวิธีที่จะอธิบายในหนังสือพิมพ์ ลูกต้องให้ภาพตรีมูรติแก่พวกเขาเพราะต้องอธิบายว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นโดยผ่านบรรพมา พ่อมาเพื่อชำระบรรพมาให้บิสิสุทธิ์เหตุนี้เองพวกเขาจึงมีการผูกรักก็ ผู้ชำระให้บิสิสุทธิ์กำลังชำระบาปให้บิสิสุทธิ์ ท่านทำให้ทุกคนบิสิสุทธิ์เพราะโลกที่บิสิสุทธิ์เวลานี้กำลังถูกก่อตั้งขึ้น เวลานี้ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดของลูกครบสมบูรณ์ ผู้ที่ใช้หลายชาติเกิดจะเข้าใจได้อย่างชัดเจนอยู่เรื่อยๆ ผู้ที่มาในภายหลังจะไม่ประทับใจกับความสนุกสนานนักเพราะพวกเขาจะได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามาน้อยกว่า พ่อมาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าใครที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด ลูกคือผู้ที่มาในอันดับแรก ลูกคือผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีอะไรเจือปน ถามตัวเองว่า ฉันได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากหรือมีสิ่งนี้หรือไม่? ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่มีพลังมากที่สุดต้องทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดอย่างแน่นอน บาบากล่าวถึงชื่อของพวกเขาว่า มี กุมารคำ, จานาค, มาโนฮาร์, กุลซาร์ ทั้งหมดตามลำดับ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถนั่งที่นี้ได้ตามลำดับ ดังนั้นลูกต้องคิดว่าลูกจะเขียนเกี่ยวกับรักษานั่นในหนังสือพิมพ์ได้อย่างไร เป็นสิ่งที่ดีที่จะไปหารัฐมนตรี ฯลฯ เพื่อผูกรักก็ให้กับพวกเขา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่บิสิสุทธิ์ ลูกพูดว่า กลับมาบิสิสุทธิ์และโลกใหม่จะสามารถก่อตั้งขึ้นได้ ลูกเคยมีกิเลสและชั่วร้ายเป็นเวลา 63 ชาติเกิด เวลานี้พ่อพูดว่า กลับมาบิสิสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ จดจำพระเจ้าเพื่อให้บาปบนศีรษะของลูกจะสามารถถูกขจัดออกไปได้ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะผ่านด้วยเกียรตินิยม จงกลายเป็นมหาสมุทรของความรู้เช่นเดียวกับพ่อ ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกมีข้อบกพร่องใดๆ ภายในตัวลูกหรือไม่และขจัดสิ่งเหล่านั้นออกไป อย่าได้เห็นร่างกายของใครแม้ว่าจะเห็นก็ตาม ในขณะที่พูดคุยกันมีความศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ

2. สะสมพลังของโยคะอย่างมากที่งานทั้งหมดของลูกจะดำเนินไปได้อย่างง่ายดาย ให้สาสนของการกลับมาบิสิสุทธิ์กับทุกคนในหนังสือพิมพ์ ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันตัวลูกเอง

พร: ขอให้ลูกมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดโดยการเปลี่ยนจิตสำนึกของร่างกายใดๆ ไปสู่สภาพของสำนักเป็นดวงวิญญาณ

ขณะที่เคลื่อนไป หากลูกไม่มีการวางเฉย เหตุผลหลักสำหรับสิ่งนั้นคือสำนึกที่เป็นร่าง จนกระทั่งลูกมีการวางเฉยในสำนักที่เป็นร่างใดๆ ลูกจะไม่สามารถมีการวางเฉยอย่างถาวรสำหรับสิ่งใดๆ การมีการวางเฉยในความสัมพันธ์ไม่ใช่สิ่งใหญ่ ผู้คนมากมายในโลกมีการวางเฉยด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ที่นี้ ลูกต้องรู้จักรูปที่หลากหลายของสำนักที่เป็นร่าง และการเปลี่ยนสำนึกที่เป็นร่างไปสู่สภาพของสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ นี่คือการกลายเป็นผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

คติพจน์: คติพจน์: เมื่อเท่าของความคิดของลูกแข็งแกร่ง สถานการณ์เช่นเมฆดำก็จะถูกเปลี่ยนแปลงได้

***** โอม ขานติ *****

เพื่อที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ จงมีความมุ่งมั่นในสองสิ่ง

นั่นคือ ในการรักษาความเคารพตนเองและการให้ความเคารพต่อทุกคน

วันนี้บัพดาตาได้เห็นครอบครัวบราห์มินเล็กๆ ที่น่ารักที่สุดและแสนหวานที่สุดของท่าน และโลกบราห์มินเล็กๆ ที่น่ารักที่สุดของท่าน โลกเล็กๆนี้มีความพิเศษสุดและน่ารักมากด้วย! ทำไมถึงน่ารัก? เพราะทุกดวงวิญญาณในโลกบราห์มินนี้เป็นดวงวิญญาณพิเศษ ภายนอก,ลูกดวงวิญญาณอาจุกรรมดา แต่คุณสมบัติพิเศษที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกดวงวิญญาณบราห์มินคือ ลูกได้ตระหนักรู้จักดวงวิญญาณสูงสุดด้วยสติปัญญาอันสูงส่งของลูก แม้ว่าจะอายุ 90 ปี เป็นผู้สูงอายุที่กำลังป่วยอยู่ก็ตาม แม้แต่ VVIP ก็ไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มินที่มีสติปัญญาที่สูงส่งและดวงตาที่สูงส่งที่จะตระหนักรู้จักดวงวิญญาณสูงสุด ทำไมผู้เป็นแม่ทุกคนถึงมาที่นี่? ไม่ว่าชาของลูกจะทำงานได้หรือไม่ก็ตาม ลูกก็ยังมาที่นี่ เพียงเพราะลูกตระหนักรู้จักท่านลูกจึงมาที่นี่! ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถบรรลุสายดาหรือสติปัญญาในการตระหนักรู้ได้ ลูกผู้เป็นแม่ทุกคนร้องเพลงนี้กันใช่ไหม? "เราเห็นแล้ว! เราบรรลุแล้ว!" ลูกผู้เป็นแม่มีความซาบซึ้งในสิ่งนี้หรือไม่? ลูกกำลังโบกมือของลูก ดีมาก! ลูกพันดาวาสมมีความซาบซึ้งนี้หรือไม่? ลูกทุกคนอยู่ข้างหน้ากัน ไม่มีอะไรขาดหายไปในซักดี และไม่มีอะไรขาดหายไปในพื้นที่ดาวาส อย่างไรก็ตาม บัพดาตามีความสุขที่ได้เห็นว่าโลกเล็กๆนี้น่ารักเพียงใด! เมื่อลูกพบกัน ลูกดวงวิญญาณดูน่ารักมาก!

วันนี้บัพดาตากำลังฟังเพลงจากหัวใจของทุกดวงวิญญาณของดินแดนนี้และในต่างแดน: "บาบา บาบาที่แสนหวาน เราารู้และเราเห็นแล้ว!" ลูกๆจากทุกทิศทุกทางร้องเพลงนี้และหลอมรวมอยู่ในความสุขและหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก ลูกทุกคนในทุกหนแห่งที่ไม่ได้อยู่ที่นี่ในรูปที่มีตัวตนอยู่เบื้องหน้าบัพดาตาด้วยหัวใจและดริชดีของพวกเขา บัพดาตามองเห็นลูกๆที่อยู่ห่างไกลในรูปที่มีตัวตนมาอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวด้วยเช่นกัน บัพดาตาใช้เวลาอันแสนไพเราะในการมาที่นี่และท่องทั่วไประอบๆ ไม่ว่าจะเป็นดินแดนแห่งนี้หรือในประเทศ? เพื่อเป็นการตอบแทน บัพดาตาได้มอบความรักและความทรงจำระลึกถึงหลายล้านเท่าให้กับลูกๆ ทุกคนในทุกหนแห่ง ขณะที่มองดูลูกๆในทุกหนแห่ง บาบามองเห็นเพียงความคิดเดียวในหัวใจของแต่ละคน ทุกคนพูดด้วยดวงตาของเขาว่า: "เราจำการบ้านหกเดือนที่พระเจ้าให้กับเราได้" ลูกทุกคนก็จำสิ่งนี้ได้เช่นกันใช่ไหม? ลูกยังไม่ลืมสิ่งนี้ใช่ไหม? พันดาวาสจำได้ไหม? ลูกจำสิ่งนี้ได้ดีใช่ไหม? เหตุใดบัพดาตาจึงเตือนลูกถึงสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า? เหตุผลนี้คืออะไร? ลูกเห็นเวลา และลูกบราห์มินก็เห็นตนเองด้วยเช่นกัน จิตใจของลูกเริ่มเยาว์วัยและร่างกายของลูกก็เริ่มแก่ขึ้น! ลูกสามารถได้ยินเสียงเรียกของเวลาและเสียงเรียกของดวงวิญญาณได้อย่างชัดเจนมาก ดังนั้น บัพดาตาจึงเห็นว่าเสียงเรียกจากหัวใจของดวงวิญญาณกำลังเพิ่มมากขึ้น: "โอ้ ผู้ประทานความสุข โอ้ ผู้ประทานความสงบ โอ้ ผู้ประทานความสุขที่แท้จริง! โปรดให้พวกเราสักหยดหนึ่งด้วยเถิด!"

ลองพิจารณาว่าผู้ที่ร้องเรียกหานั้นจะต่อแถวได้นานแค่ไหน? ลูกทั้งหมดคิดว่าการเปิดเผยของพ่อจะเกิดขึ้นเร็วขึ้น ในเมื่อลูกมีความคิดเช่นนี้ แล้วเหตุใดการเปิดเผยนี้จึงยังล่าช้าอยู่? ลูกมีความปรารถนาในหัวใจและลูกก็พูดถึงสิ่งนี้ด้วย: "ฉันต้องการที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ" ลูกต้องการที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกต้องการที่จะกลายเป็นสิ่งนี้หรือไม่? อัจชะแล้วเหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นเช่นนั้นแล้ว? บัพดาตาได้บอกลูกว่าลูกต้องกลับมาทัดเทียมกับพ่อ คำถามสองข้อที่ว่าจะเป็นอะไรและจะเป็นได้อย่างไรนั้นไม่เกิดขึ้น เพราะทั้งสองคำถามนี้รวมอยู่ในสำนวนที่ว่า "กลับมาทัดเทียม" (สมาน) ลูกมีคำตอบว่าลูกต้องกลายเป็นอะไร ลูกต้องกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นได้อย่างไร?

ทำตามพ่อ: เดินตามรอยเท้าพ่อและแม่! พ่อที่ไม่มีตัวตนและแม่ที่มีตัวตนคือบราห์มา ลูกไม่รู้แม้กระทั่งว่าจะทำตามท่านทั้งสองอย่างไรหรือ? ในโลกทุกวันนี้ แม้แต่คนตาบอดก็สามารถเดินตามคนตาบอดได้ จะเห็นได้ว่าเมื่อเดินตามเสียงไม้เท้าด้วยไม้เท้าของตนเองพวกเขาก็จะไปถึงที่ไหนสักแห่งที่ห่างไกลได้ ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ลูกคือผู้ที่มีดวงตาที่สามและเป็นผู้ที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสาม การทำตามไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับลูก มันเป็นเรื่องยากสำหรับลูกหรือไม่? พุติ! มันเป็นเรื่องที่ยากหรือไม่? มันไม่ แต่มันก็กลายเป็นอย่างนั้น บัพดาตาเดินทางท่องไปในทุกหนแห่งและเห็นว่าดวงวิญญาณบ

ราห์มินทั้งหมด ไม่ว่าจะอยู่ที่ศูนย์หรือที่บ้าน ได้เก็บรูปภาพของพ่อบราห์มาไว้มากมาย ไม่ว่าลูกจะมองไปทางไหนก็มีแต่ภาพของพ่อที่อะแฉะหรือพ่อบราห์มาเท่านั้น นี่เป็นสิ่งที่ดี อย่างไรก็ตาม บัปตาดาสงสัยว่าลูกสามารถจดจำคาแรคเตอร์ (บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย - ชาริตรา) โดยการดูรูปภาพ (จิตรรา) ได้หรือไม่ หรือว่าลูกไม่สามารถจำสิ่งนั้นได้ ลูกเพียงแค่อะไรรูปภาพหรือ? เมื่อเห็นรูปภาพลูกควรได้รับแรงบันดาลใจ บัปตาดาไม่ได้บอกอะไรลูกนอกจากเพียงคำเดียว เพียงแค่ทำตาม เท่านั้นแหละ! อย่าคิดมากหรือวางแผนอะไรมากมาย “ไม่ใช่อย่างนี้! ฉันควรทำอย่างนั้น ฉันไม่ควรทำอย่างนี้! ฉันควรทำอย่างนั้น!” ไม่ ลูกเพียงแค่อะไรต้องเลียนแบบสิ่งที่พ่อทำ ลูกไม่รู้วิธีลอกเลียนแบบหรือ? ปัจจุบันวิทยาศาสตร์ได้ประดิษฐ์เครื่องถ่ายเอกสารขึ้นมา พวกเขาประดิษฐ์สิ่งเหล่านี้ขึ้นมาใช้ไหม? ลูกมีเครื่องถ่ายเอกสารใช้ไหม? ดังนั้นลูกจึงมีภาพของบราห์มาอยู่ที่นี้ เก็บภาพเหล่านี้ไว้อย่างดี! เก็บภาพใหญ่มาก ลูกสามารถเก็บไว้ได้ แต่อย่างน้อยก็ทำสำเนาไว้!

ดังนั้นบัปตาดาจึงเห็นสิ่งนี้ขณะเดินทางท่องเที่ยวไปในทุกหนแห่ง ลูกชอบรูปภาพหรือคาแรคเตอร์? ลูกมีความคิด ลูกมีความกระตือรือร้น และลูกก็มีเป้าหมายเช่นกัน ลูกต้องการอะไรอีก? บัปตาดาได้เห็นแล้วว่า เพื่อที่จะติดบางสิ่งบางอย่างให้แน่น จะต้องยึดให้แน่นทั้งสี่มุม ดังนั้นบัปตาดาจึงเห็นว่ามุมทั้งสามนั้นมันคงมาก และตอนนี้มีเพียงมุมเดียวเท่านั้นที่ต้องทำให้มันคง ลูกมีความคิด ลูกมีความกระตือรือร้น และลูกก็มีเป้าหมายเช่นกัน หากลูกถามคนใดคนหนึ่งว่าพวกเขาต้องการเป็นอะไร พวกเขาจะบอกว่าพวกเขาต้องการจะกลับมาติดเทียมกับพ่อ ไม่มีใครบอกว่าพวกเขาต้องการเป็นอะไรที่ด้อยกว่าพ่อ ไม่เลย! พวกเขาต้องการที่จะติดเทียม นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกพยายามที่จะทำให้มุมนี้มันคง แต่เมื่อลูกเคลื่อนไปมุมนั้นก็หลวม มุมนั้นคือความมุ่งมั่น ลูกมีความคิดและมีเป้าหมาย แต่เมื่อเกิดสถานการณ์ที่เลวร้ายซึ่งพูดง่าย ๆ ก็คือลูกเรียกมันว่าปัญหา มันทำให้ความมุ่งมั่นของลูกอ่อนแอลง ความมุ่งมั่นคือสิ่งที่ลูกต้องไม่ปล่อยไปในการคิดของลูกแม้ว่าลูกจะต้องตายก็ตาม ลูกอาจต้องล้มหัว ลูกอาจต้องตาย ลูกอาจต้องหล่อหลอมตัวเองในชีวิต ลูกอาจต้องอดทน ลูกอาจต้องฟัง แต่ลูกต้องไม่ปล่อยความคิดของลูกไป สิ่งนี้เรียกว่าความมุ่งมั่น เมื่อเด็กเล็กๆ มาพักที่โฮมนิวาส บราห์มาบาบาเคยแกล้งหยอกพวกเขาเล่น เพื่อทำให้พวกเขาแข็งแกร่งขึ้น ท่านจึงถามพวกเขาว่า ลูกจะดื่มน้ำมากขนาดนี้ไหม? ลูกจะกินพริกมากขนาดนี้ไหม? ลูกจะไม่กลัวไข้ไหม? จากนั้นท่านก็ปรบมือต่อหน้าต่อตาพวกเขา (ถ้าพวกเขากระพริบตาพวกเขาก็จะล้มเหลวพ่ายแพ้!) ดังนั้นด้วยวิธีนี้ บราห์มาจึงทำให้ลูกเล็กๆ แข็งแกร่ง ไม่ว่าจะมีปัญหาเกิดขึ้นมามากมายแค่ไหน ไหนสายตาแห่งความคิดของลูกก็ไม่ควรสั่นคลอนเลย! นั่นคือพริกแดงและเหยือกน้ำเมื่อลูกยังเป็นเด็กเล็กๆ ตอนนั้นลูกทุกคนก็โตขึ้นแล้วไข้ไหม? ดังนั้น แม้แต่ทุกวันนี้ บัปตาดาก็ยังถามลูกว่า: ลูกมีความคิดที่มุ่งมั่นหรือไม่? ลูกมีความมุ่งมั่นในการคิดที่จะต้องกลับมาติดเทียมกับพ่อหรือไม่? ไม่ใช่ว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้น แต่ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างแน่นอน อัจชะ! ตอนนี้ลูกสามารถโบกมือได้! ผู้ที่มีทีวีก็ถ่ายภาพพวกเขา! ทีวีน่าจะมีประโยชน์ใช้ไหม? ยกมือขึ้นสูงๆ! อัจชะ แม้แต่ผู้เป็นแม่ยังยกมือขึ้นเลย ผู้ที่นั่งด้านหลัง ยกมือให้สูงขึ้น! อัจชะ ดีมาก! ผู้ที่นั่งอยู่ในเคบิน(ห้องควบคุมแสงและเสียงและห้องแปล) ไม่ได้ยกมือ ผู้ที่อยู่ในเคบินเป็นเครื่องมือ อัจชะ ลูกยกมือขึ้นในช่วงเวลาสั้นๆ และทำให้บัปตาดาพอใจ

เวลานี้บัปตาดาปรารถนาที่จะทำให้ลูกๆ ทำสิ่งหนึ่ง ท่านไม่เพียงแต่ต้องการบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้เท่านั้น แต่ท่านต้องการให้ลูกทำสิ่งนี้ด้วย เพียงแค่ใส่ความมุ่งมั่นไว้ในจิตใจของลูก อย่าทำให้ความคิดของลูกอ่อนแอลงในเรื่องเล็กน้อย แม้ว่าใครจะดูถูกลูก เกลียดลูก ไม่ให้ความเคารพลูก หรือพูดให้ร้ายลูก หรือทำให้ลูกเป็นทุกข์เสียใจ ความปรารถนาดีของลูกจะต้องไม่หยุดลง ลูกออกคำท้าทายและบอกว่าลูกเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกที่เปลี่ยนแปลงมาและวัตถุธาตุ ลูกจดจำอาชีพหรือหน้าที่การงานของลูกได้หรือไม่? ลูกเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกใช้ไหม? แม้ว่าภายใต้อิทธิพลของชั้นสการ์ของเขา บางคนทำให้ลูกเป็นทุกข์เสียใจ ทำร้ายลูก หรือทำให้ลูกขึ้นๆ ลงๆ ลูกไม่สามารถเปลี่ยนสิ่งที่มันเป็นทุกข์ให้กลายเป็นความสุขได้หรือไม่? ลูกไม่สามารถอดทนต่อการดูถูกได้หรือไม่? ลูกไม่สามารถเปลี่ยนการดูถูกเป็นดอกกุหลาบได้หรือไม่? ลูกไม่สามารถเปลี่ยนปัญหาให้เป็นความคิดที่จะกลับมาติดเทียมกับพ่อได้หรือไม่? ลูกทุกคนทำได้ไหมเมื่อลูกมาเกิดเป็นบราห์มินและลูกมีศรัทธา? ไม่ว่าลูกจะใช้เวลาหนึ่งวันหรือหนึ่งเดือน เมื่อลูกมีศรัทธา หัวใจของลูกก็พูดว่า "ฉันเป็นของบาบา และบาบาเป็นของฉัน!" ลูกมีความคิดนี้ใช้ไหม? ลูกเคยมีประสบการณ์นี้ใช้ไหม? ในเวลานั้นลูกได้ท้าทายมาและบอกว่าลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมา ยา ลูกส่งคำท้าทายนี้ไปยังมายาหรือไม่? ลูกต้องการที่จะเป็นผู้เอาชนะมายาหรือไม่? ลูกคือผู้เอาชนะมายาใช้ไหม? หรือมีคนอื่นที่จะมาที่จะกลายเป็นสิ่งนั้นไหม? เมื่อลูกได้ท้าทายมายาแล้ว ปัญหาเหล่านี้ สถานการณ์เหล่านี้ และความปั่นป่วนนี้ล้วนแต่เป็นรูปที่สูงสุดดีของมายา มายาจะไม่มาในรูปอื่นใด ลูกจะต้องเป็นผู้เอาชนะมายาในรูปเหล่านี้ “สถานการณ์จะไม่เปลี่ยนแปลง ศูนย์จะไม่เปลี่ยนแปลง สถานที่จะไม่เปลี่ยนแปลง ดวงวิญญาณจะไม่เปลี่ยนแปลง แต่ฉันต้องเปลี่ยนแปลง” ทุกคนชอบคติพจน์ของลูกมาก “เราไม่ต้องการที่จะแก้แค้นใคร แต่เราจะเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน” นี่เป็นคติพจน์เก่า มายาจะมาในรูปแบบใหม่และดูดีมากยิ่งขึ้น อย่าได้หวาดกลัว! บัปตาดากำลังเน้นย้ำให้ลูก

เห็นว่ามายาจะมาในรูปเช่นนั้น และเธอก็กำลังมา เธอจะมาในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกจะไม่ตระหนักรู้ด้วยซ้ำว่าเป็นมายา ลูกจะพูดว่า: "ดาดีไม่เข้าใจ! นี่ไม่ใช่มายา! นี่คือของจริง!" เธอจะมาในรูปที่ดูดีมากยิ่งขึ้น ไม่ต้องกลัว! เพราะเหตุใด? ศัตรูไม่ว่าจะชนะหรือพ่ายแพ้ จะไม่ใช่อาวุธเล็กหรือใหญ่ที่เขามีเลยหรือ? หรือเขาจะไม่ใช้มัน? เขาจะใช้พวกมัน ดังนั้นมายาก็จะถึงจุดจบเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เท่าที่จุดจบของเธอใกล้เข้ามามากเท่าไร เธอก็จะใช้และจะยิ่งใช้อาวุธของเธอในรูปแบบใหม่ๆ มากมายตามนั้น แล้วเธอก็จะลงแทบเท้าของลูก! ชั้นแรกเธอจะพยายามทำให้ลูกโด่งค่านับ จากนั้นเธอเองก็จะโด่งค่านับ บัพดาดาเพียงแต่ให้ลูกขีดเส้นใต้คำเดียวในสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป้าหมายของลูกคือการกลับมาทัดเทียมกับพ่อสำหรับสิ่งนี้ จงรักษาความเคารพในตนเอง การให้ความเคารพหมายถึงการได้รับความเคารพ ลูกจะไม่ได้รับความเคารพโดยการรับความเคารพ แต่การให้หมายถึงการได้รับ มันไม่ถูกต้องที่จะพูดว่าบางคนควรให้ความเคารพลูก การให้ความเคารพหมายถึงการได้รับความเคารพ ดังนั้นความเคารพตนเองจึงไม่ใช่ความเคารพตนเองบนพื้นฐานของจิตสำนึกที่เป็นร่าง แต่เป็นความเคารพตนเองของชีวิตบราห์มิน ความเคารพตนเองของการเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง ความเคารพตนเองของการกลับมาสมบูรณ์ ดังนั้นจงรักษาความเคารพตนเองไว้ อย่าได้รับความเคารพ การให้ความเคารพหมายถึงการได้รับความเคารพนั้น มีความมุ่งมั่นในสองสิ่งนี้ ไม่ว่าใครจะพยายามจะเขย่าความมุ่งมั่นของลูกมากแค่ไหน อย่าปล่อยให้ความมุ่งมั่นของลูกอ่อนแอลง ทำให้มันแข็งแกร่งขึ้น กลับมาไม่สั่นคลอน! และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถปฏิบัติตามคำสัญญาหกเดือนที่ลูกทำไว้กับบัพดาดาได้ ลูกจำสัญญาของลูกได้ใช่ไหม? อย่างน้อยอยู่เรื่อยๆ แล้วบอกว่า 15 วันผ่านไปแล้ว และตอนนี้ก็เหลืออีกห้าเดือนครึ่งแล้ว! เมื่อลูกมีการสนทนาจากใจถึงใจ และลูกก็มีการสนทนาจากใจถึงใจในเวลาอมฤต ลูกจะเล่าถึงสิ่งที่ดูมากมายให้กับบัพดาดา ลูกรู้สิ่งที่ลูกบอกท่านใช่ไหม? นำความมุ่งมั่นมาใช้! อย่าไปมุ่งมั่นเกี่ยวกับสิ่งที่ผิด: "ฉันมีศรัทธาอย่างแน่วแน่ ฉันต้องโกรธ" อย่าทำอย่างนั้น! เพราะเหตุใด? ทุกวันนี้ ในบันทึกของส่วนใหญ่ บัพดาดาได้รับรายงานเกี่ยวกับความโกรธประเภทต่างๆ ความโกรธในรูปที่หายามีน้อยมาก แต่มีร่องรอยของความโกรธประเภทต่างๆ ในระดับที่มากกว่า จัดให้มีคลาสเกี่ยวกับความโกรธว่ามีกี่ประเภท แล้วลูกจะพูดอะไร? "นั่นไม่ใช่ทั้งความตั้งใจและความรู้สึกของฉัน ฉันแค่พูดไปแบบนั้นเอง!" ให้มีคลาสเกี่ยวกับเรื่องนี้!

มีครูหลายคน! (มีครูมา 1,200 คน!) หาก 1,200 คนมีความคิดที่มุ่งมั่น มันก็จะเป็นไปได้ที่การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ แล้วอุบัติเหตุคงไม่เกิดขึ้นมากมายนัก ทุกคนก็จะคงอยู่อย่างปลอดภัย ผู้เป็นครูทั้งหลาย ยกมือขึ้น! มีครูหลายคน! การเป็นครูหมายถึงการเป็นเครื่องมือที่เป็นรากฐาน หากรากฐานยังคงแข็งแกร่ง นั่นคือหากยังคงมุ่งมั่น ส่วนที่เหลือของต้นไม้ก็จะเจริญรุดด้วยตัวมันเอง ทุกวันนี้ ทุกคนทั้งในโลกภายนอกและในโลกบราห์มิน ต้องการความกล้าหาญและความรักที่แท้จริง ไม่ใช่ความรักที่มีเงื่อนไข ไม่ใช่ความรักที่เห็นแก่ตัว สิ่งหนึ่งคือความรักที่แท้จริงและอีกสิ่งหนึ่งคือความกล้าหาญ ตัวอย่างเช่น บางคนอาจทำอะไรบางอย่างภายใต้อิทธิพลของชั้นสการของเขาซึ่งทำให้เกิดความผันผวนขึ้นๆลงๆถึง 95 เปอร์เซ็นต์ แต่เขาทำได้ดีเพียงห้าเปอร์เซ็นต์ ถ้าลูกดูที่ความดีห้าเปอร์เซ็นต์นั้นและให้กำลังใจเขา โดยบอกว่าเขาทำได้ดีมาก แล้วบอกเขาว่า เขาต้องทำให้ส่วนที่เหลือนั้นถูกต้อง เขาจะไม่รู้สึกอ่อนไหวเกินไป ถ้าลูกพูดว่า "ทำไมคุณถึงทำเช่นนั้นล่ะ? จะต้องไม่ทำเช่นนั้น! คุณจะทำแบบนั้นไม่ได้!" ดังนั้น เนื่องจากเขาอยู่ภายใต้อิทธิพลของชั้นสการของเขาอยู่แล้ว และเขาก็อ่อนแอ เขาจะกลับมาวิตกกังวลด้วยเช่นกัน เขาจึงไม่สามารถก้าวหน้าไปได้ ก่อนอื่น ให้กำลังใจเขาสำหรับห้าเปอร์เซ็นต์ของเขา "นั่นเป็นสิ่งที่ดีมากในตัวคุณ!" คุณสามารถทำมันได้ดีมาก! จากนั้นโดยการอธิบายให้เขาฟังหลังจากพิจารณาถึงเวลาและสภาพของเขาแล้ว เขาก็จะเปลี่ยนแปลง กระตุ้นและให้กำลังใจเขา เพราะดวงวิญญาณที่อยู่ภายใต้อิทธิพลไม่มีความกล้าหาญ พ่อเปลี่ยนแปลงลูกอย่างไร? ท่านได้บอกลูกเกี่ยวกับความอ่อนแอของลูกโดยบอกว่าลูกเลวร้ายบอกว่าลูกสกปรกหรือไม่? ท่านพูดอย่างนี้หรือไม่? ท่านเตือนลูกแต่ละคนว่าลูกคือดวงวิญญาณ และการตระหนักรู้ที่สูงส่งนี้จะนำพลังมาให้แก่ลูกและเปลี่ยนแปลงลูก เตือนพวกเขาและให้กำลังใจพวกเขา สำคัญรู้นี้จะนำมาซึ่งพลังโดยอัตโนมัติ ลูกเข้าใจไหม? ดังนั้นเวลานี้ลูกก็จะกลับมาทัดเทียมใช่ไหม? เพียงแค่จดจำสำนวนหนึ่งว่า "ทำตามพ่อและแม่" ลูกเพียงแค่ต้องทำสิ่งที่พ่อทำ เพียงวางรอยเท้าของลูกตามรอยเท้าของพ่อ แล้วลูกจะได้สัมผัสว่ามันง่ายดายแค่ไหนที่จะกลับมาทัดเทียม ละครยังคงแสดงเกมเล็กๆให้ลูกดูต่อไป ลูกไม่ได้ใส่เครื่องหมายอัศเจรีย์ใช่ไหม? อัจชะ

การ์ด จดหมาย และเพลงในหัวใจของลูกๆ มากมายมาถึงบัพดาดา ลูกทุกคนพูดว่า: "ให้ความทรงจำระลึกถึงของฉัน ให้ความรักของฉันด้วย" ดังนั้นพ่อจึงพูดเช่นกันว่า: มอบความรักและความทรงจำระลึกถึงของฉันด้วย พ่อระลึกถึงลูกและลูกๆก็จดจำระลึกถึงพ่อเช่นกัน เพราะในโลกเล็กๆนี้มีเพียงบัพดาดาและลูกๆเท่านั้นและไม่มีการขยายตัวอื่นใด แล้วลูกจะจดจำระลึกถึงใคร? ลูกจะจดจำระลึกถึงพ่อ และพ่อจะจดจำระลึกถึงลูก ดังนั้นบัพดาดาจึงมอบความรักและความทรงจำ

ระลึกถึงให้แก่อุจจระ มากมายในดินแดนนี้และในต่างแดน อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดในทุกแห่งในโลกบราห์มิน ถึงดวงดาวแห่งความสำเร็จผู้บรรลุความสำเร็จอยู่เสมอด้วยความมุ่งมั่น ถึงดวงวิญญาณที่สมบูรณ์ผู้ที่เติมเต็มเสียงเรียกของเวลา และเสียงเรียกของดวงวิญญาณด้วยการทำให้ตนเองสมบูรณ์ ถึงผู้ที่ให้กำลังใจดวงวิญญาณที่อ่อนแอที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลโดยการให้พรแห่งความกล้าหาญแก่พวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การได้รับความช่วยเหลือจากพ่อ ถึงดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงซึ่งในฐานะผู้เปลี่ยนแปลงโลก จงเปลี่ยนมา ยา ดวงวิญญาณ วัตถุธาตุและดวงวิญญาณที่อ่อนแอจะเปลี่ยนแปลงตัวเอง ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกบราห์มินเล็กๆในทุกแห่ง และถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มาที่นี่เป็นการส่วนตัว ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตนะ หลายล้านเท่าจากบรรพดา

พร: ขอให้ลูกใช้สิ่งอำนวยความสะดวกแห่งความเจ็บสงบเพื่อรับรู้ถึงมายาจากระยะไกลได้ และขับไล่เธอออกไปและกลายเป็นผู้เอาชนะมายา
มายาจะมาจนถึงวินาทีสุดท้ายแต่มันเป็นหน้าที่ของมายาที่จะต้องมาและเป็นหน้าที่ของลูกที่จะต้องขับไล่ เธอออกไปจากระยะไกล หากมายามาและเขย่าลูก แล้วลูกก็ไล่เธอออกไป นั่นก็เป็นการเสียเวลาเช่นกัน ดังนั้นด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกแห่งความเจ็บสงบจึงรับรู้ได้นั่นคือมายาจากระยะไกล อย่าปล่อยให้เธอเข้ามาใกล้ลูก หากลูกคิดว่า “ฉันจะทำอะไรได้ ฉันจะทำอย่างไร? ฉันยังเป็นผู้เพียรพยายามอยู่” ก็เหมือนกับการให้การต้อนรับมายา แล้วลูกก็กลับมาเป็นทุกข์ ดังนั้นรับรู้ถึงเธอได้จากระยะไกลแล้วไล่เธอออกไปแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา

คติพจน์: ให้เส้นของโซ่คล้องสูงส่งปรากฏออกมา และเส้นของชั้นสการ์เก่าก็จะหลอมรวมกัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สำนักที่เป็นร่างหมายถึงบุคลิกภาพที่เป็นเช่นปีศาจ เปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นและสร้างสมบุคลิกภาพที่สูงส่งและลูกๆ จะได้รับการปลดปล่อยจากกรงขังของราวัน
- คำถาม:** คำถาม: แต่ละดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของการลงโทษสำหรับการกระทำบาปของเขาอย่างไร และลูกควรใช้วิธีการใดที่จะได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** คำตอบ: แต่ละคนมีประสบการณ์ของการลงโทษในกรงขังของครรภ์สำหรับบาปของเขา และประการที่สอง เขาได้รับความทุกข์หลายรูปแบบในกรงขังของราวันด้วยเช่นกัน บาบามาเพื่อปลดปล่อยลูกๆ จากกรงขังเหล่านี้ เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากกรงขังเหล่านั้น ลูกต้องกลับมามีอารยธรรม

โอมซานติ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายตามแผนของละคร พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวัน เพราะทั้งหมดคือดวงวิญญาณบาปที่เป็นอาชญากร เพราะดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดของทั้งโลกคืออาชญากร พวกเขาอยู่ในกรงขังของราวัน และเมื่อพวกเขาละร่างของเขา แต่ละคนก็เข้าไปสู่กรงขังของครรภ์ พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากกรงขังทั้งสองและแล้วเป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกจะไม่เข้าไปสู่กรงขังของราวันและกรงขังของครรภ์ ลูกรู้ว่าพ่อกำลังปลดปล่อยลูกออกจากกรงขังของราวันและกรงขังของครรภ์ที่ละน้อยๆตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อบอกลูกว่าในอาณาจักรของราวันลูกทั้งหมดคืออาชญากร และแล้วในอาณาจักรของรามทั้งหมดคือผู้ที่มีอารยธรรม ไม่มีอิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้ายใดๆ เป็นเมื่อมีความหยิ่งยโสของร่างกายที่วิญญาณปีศาจร้ายอื่นๆเข้ามาด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกๆต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกกลายเป็นเช่นพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) ลูกจะถูกเรียกว่าเทพ เวลานั้นลูกถูกเรียกว่าบราห์มิน เพื่อที่จะปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวัน พ่อจึงมาและสอนลูกและเปลี่ยนแปลงบุคลิกที่เสียไปของลูกแต่ละคนด้วยเช่นกัน เป็นเวลาครั้งวงจรที่บุคลิกของลูกนั้นเสียไป และเวลานั้นบุคลิกนั้นก็เสียไปโดยสิ้นเชิง ในเวลานั้นบุคลิกของทุกคนไม่ประสาน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนอย่างแท้จริงระหว่างบุคลิกที่สูงส่งและบุคลิกที่เป็นเช่นปีศาจ พ่ออธิบายว่า เวลานั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามและทำให้บุคลิกของลูกสูงส่งแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากบุคลิกที่เป็นเช่นปีศาจ สำนักที่เป็นร่างเป็นอันดับหนึ่งในบุคลิกที่เป็นเช่นปีศาจ บุคลิกของผู้ที่มีสำนักที่เป็นดวงวิญญาณไม่เคยกลับมาเสีย ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับบุคลิกของลูก บุคลิกของเหล่าเทพถูกทำให้เสียได้อย่างไร? บุคลิกของพวกเขากลับมาเสียเมื่อพวกเขาเข้าไปสู่หนทางบาป นั่นคือเมื่อพวกเขากลับมาเป็นกิเลส ภาพที่สกปรกของหนทางของบาปเช่นนั้นถูกแสดงในวัดจักนาล นั่นคือวัดที่เก่าแก่อย่างมาก และเครื่องแต่งกาย ฯลฯ นั้นพวกแสดงให้เห็นว่าพวกเขาสวมใส่คือเครื่องแต่งกายของเหล่าเทพ พวกเขาแสดงให้เห็นว่าเหล่าเทพเข้าไปสู่หนทางบาปอย่างไร นั่นคือการทำผิดกฎเกณฑ์เป็นครั้งแรก พวกเขาปีนขึ้นไปในกองไฟของตึณหาราคะ และแล้วในขณะที่กำลังเปลี่ยนแปลงที่ละน้อยพวกเขาก็กลับมาเกลียดอย่างสมบูรณ์ ในตอนแรกเมื่อพวกเขาอยู่ในยุคทองพวกเขามีความสุขอย่างสิ้นเชิง และแล้วก็มีสององศาที่น้อยลง ยุคเงินไม่สามารถถูกเรียกว่าสวรรค์ เป็นกึ่งสวรรค์ พ่ออธิบายว่าเพียงเมื่อราวันมาแล้วเท่านั้นที่สนิมจะเริ่มสะสมขึ้นในตัวลูก ลูกกลายเป็นอาชญากรอย่างสมบูรณ์ในเวลาสุดท้าย ลูกอาจถูกกล่าวว่าเป็นอาชญากร 100% ในเวลานั้น ลูกเคยปราศจากกิเลส 100% และกลับมาเป็นกิเลส 100% เวลานั้นพ่อพูดว่า จงเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงตัวลูกเอง กรงขังของราวันนี้ใหญ่มาก ทุกคนจะถูกกล่าวว่าเป็นอาชญากร เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะไปสู่อาณาจักรของราม ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม บางคนอยู่ในอันดับหนึ่งและบางคนอยู่ในอันดับสอง และคนอื่นๆ อยู่ในอันดับสาม เวลานั้นพ่อกำลังสอนลูกและกำลังปลอบใจลูกให้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ทุกคนมีสำนักที่เป็นร่าง ยิ่งลูกอยู่อย่างซื่อตรงในการทำงานรับใช้มากเท่าไร สำนักที่เป็นร่างของลูกก็จะถูกขจัดออกไปมากเท่านั้น เป็นเพียงด้วยการทำงานรับใช้เท่านั้นที่สำนักที่เป็นร่างจะลดน้อยลง ผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณจะทำงานรับใช้อย่างมากมาย บาบามีสำนักที่เป็นดวงวิญญาณและทำงานรับใช้ที่ดีมากเช่นนั้น ท่านปลดปล่อยทุกคนจากกรงขังอาชญากรของราวัน และทำให้ทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ จะไม่มีกรงขังใดคงอยู่ที่นั่น ที่นี่มีกรงขังทั้งสอง ในยุคทองไม่มีศาล ไม่มีดวงวิญญาณบาปและไม่มีกรงขังของราวัน กรงขังของราวันไม่มีขีดจำกัด ทุกคนนั้นถูกผูกไว้ด้วยเชือกของกิเลสทั้งห้า มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด แต่ละวันความทุกข์ก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ สัตยยุคถูกเรียกว่ายุคทอง และเตรตายุคถูกเรียกว่ายุคเงิน ความสุขของยุคทองไม่สามารถคงอยู่ในยุคเงินได้ เพราะดวงวิญญาณจะลดลงสององศา เมื่อองศาของดวงวิญญาณลดลง ร่างกายก็กลายเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกควร

เข้าใจว่าลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างในอาณาจักรของราวัน เวลานี้พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวัน ต้องใช้เวลาสำหรับสำนึกที่เป็นร่างเป็นเวลาค้างคางที่จะถูกขจัดออกไป ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ผู้ที่ละร่างของพวกเขาล้วนสามารถที่จะมาที่นี่อีกครั้งและรับรู้หลังจากโตขึ้น ยิ่งลูกละร่างของลูกในภายหลังมากเพียงใด ก็เป็นไปได้ที่ลูกจะเพียรพยายามน้อยตามนั้น: เมื่อใครบางคนตายเขาก็จะสามารถทำความเพียรพยายามได้อีกครั้งเมื่ออวัยวะร่างกายของเขาใหญ่ขึ้น เขาสามารถทำบางสิ่งได้เมื่อเขากลับมารู้คิดเท่านั้น ผู้ที่จากไปหลังจากนั้นจะไม่สามารถศึกษาอะไรได้ พวกเขาจะศึกษาเท่าที่พวกเขาเคยศึกษาไปแล้วเท่านั้น เหตุนี้เองลูกควรทำความเพียรพยายามก่อนที่จะตาย พวกเขาจะพยายามมากเท่าที่เป็นไปได้ที่จะมาที่นี่อย่างแน่นอน ผู้คนมากมายก็จะมาในสภาวะนี้ ต้นไม้ก็จะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ การอธิบายนั้นง่ายมาก มีโอกาสที่ดีมากที่จะให้คำแนะนำของพ่อในบอมเบย์: ผู้เดียวที่นั่นคือพ่อของเราทั้งหมด ลูกต้องการมรดกแห่งสวรรค์ของพ่ออย่างแน่นอน เป็นสิ่งที่ง่ายมาก! หัวใจของลูกควรที่จะผูกอยู่ภายในด้วยความสุขว่าใครกำลังสอนลูก นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา ก่อนหน้านี้เราเคยอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และแล้วเรากลับมาตกต่ำ และเวลานี้เราต้องเข้าไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ จากความตกต่ำ ซึ่งบาบาพูดว่า จดจำพ่อ ผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกตัดทิ้งไป ลูกๆ รู้ว่าเมื่อเป็นอาณาจักรของราวันในยุคทองแดง ก็เลสเต้งห้าของราวันก็กลับมาอยู่ในทุกหนแห่ง พ่อจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งที่มีกิเลสอยู่ในทุกหนแห่งได้อย่างไร? ดวงวิญญาณทั้งหมดคือดวงวิญญาณบาป พ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและเหตุนี้เองท่านจึงพูดว่า พ่อไม่เคยกล่าวเช่นนั้น แต่พวกเขาได้เข้าใจอย่างผิดๆ โดยความที่พวกเขาเข้าใจสิ่งนั้นอย่างผิดๆ ด้วยการตกลงไปสู่กิเลสและด้วยการถูกดูหมิ่น สิ่งนี้จึงกลายเป็นสภาวะของบาร์ต ชาวคริสต์เตียนก็รู้เช่นกันกันว่าเมื่อ 5000 ปีที่แล้วบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ และทั้งหมดเคยสโตปประธาน ผู้คนของบาร์ตพูดถึงหลายแสนปีเพราะสติปัญญาของพวกเขาก็ได้กลับมาไม่ประธาน พวกเขา (ชาวคริสต์เตียน) ไม่ได้กลับมาสูงส่งและไม่ได้ตกต่ำ พวกเขาเข้าใจว่าสวรรค์เคยมีอยู่จริง พ่อพูดว่า พวกเขาถูกต้องเมื่อพวกเขาพูดว่าพ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกๆ ออกจากกรงขังของราวันเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกอีกครั้งหนึ่ง เป็นเวลาค้างคางที่มีอาณาจักรของรามและค้างคางมีอาณาจักรของราวัน เมื่อไรก็ตามที่ลูกมีโอกาสลูกควรจะทำอธิบาย บาบาอธิบายให้แก่ลูกๆ ด้วยเช่นกัน ลูกๆ จะอธิบายในลักษณะนี้ เหตุใดจึงมีประสบการณ์ของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด? เริ่มแรกเมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เคยมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด ความรู้สำหรับการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา นี่คือการศึกษาคำสั่งที่จะทำให้บุคลิกของลูกสูงส่ง ในเวลานี้บุคลิกของทุกคนในอาณาจักรของราวันได้เสียไป เป็นเพียงรามผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของทุกคนได้ มีศาสนามากมายในเวลานี้ จำนวนของมนุษย์ก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เป็นอย่างมาก หากจำนวนยังคงเติบโตต่อไปเรื่อยๆ ในลักษณะเดียวกันนี้แล้วจะมีอาหารมากเพียงพอสำหรับทุกคนที่จะรับประทานได้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในยุคทอง ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น ยุคเหล็กคือดินแดนของความทุกข์และทุกคนก็เต็มไปด้วยกิเลส นั่นคือดินแดนของความทุกข์ ทุกคนล้วนปราศจากกิเลสอย่างแท้จริง ลูกควรบอกสิ่งนี้แก่พวกเขาซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจบางสิ่งได้ พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อ, บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกตัดออกไป พ่อจะพูดสิ่งนี้ได้อย่างไร? ท่านจะพูดโดยใช้ร่างกายอย่างแน่นอน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ท่านจะเข้าไปในพาหนะของใครบางคนอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า พ่อเข้าไปในพาหนะของผู้นี้ที่รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง พ่ออธิบายว่า นี่คือการละเล่นของ 84 ชาติเกิด ผู้ที่ได้มาในตอนเริ่มต้นก็จะมาอีกครั้ง พวกเขาคือผู้ที่ใช้ชาติเกิดจำนวนมาก และแล้วก็จะมาผู้ที่ใช้ชาติเกิดที่น้อยกว่า เหล่าเทพมาก่อนเป็นอันดับแรก บาบาได้สอนลูกๆ เพื่อที่จะให้คำบรรยาย ลูกควรอธิบายด้วยวิธีนี้ หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นอย่างดี หากไม่มีสำนึกที่เป็นร่างและแล้วลูกก็จะให้คำบรรยายที่ดี ซึ่งบาบามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ท่านเฝ้าแต่พูดว่า ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! อย่าได้มีกิเลส! อย่าได้มีความชั่วร้ายใดๆ อยู่ภายในลูก! ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ลูกต้องไม่ประณามผู้ใด ลูกต้องไม่เชื่อข่าวลือที่ลูกได้ยินที่นั่นและที่นั่น ถามพ่อว่า ผู้นี้กำลังพูดถึงสิ่งนี้เป็นความจริงไหม? บาบายังจะบอกลูก ไม่เช่นนั้นก็จะมีความทุกข์ที่ไม่ได้ใช้เวลาอันเลวที่จะพูดโกหก คนนั้นคนนี้พูดถึงสิ่งนี้เกี่ยวกับเธอ พวกเขาจะพูดเช่นนั้นและทำให้บุคคลนั้นจบสิ้นลง บาบายังรู้ว่ามีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างมาก พวกเขาบอกเรื่องราวที่ผิดๆ และแล้วก็ทำลายหัวใจของผู้อื่น ดังนั้นลูกต้องไม่ฟังเรื่องราวที่ผิดและเฝ้าให้ม้อยู่ภายใน ให้ถามว่า คนนั้นคนนี้พูดเรื่องนี้เกี่ยวกับฉันหรือไม่? ควรจะมีความสะอาดอยู่ภายใน ลูกบางคนพัฒนาความเป็นศัตรูบนพื้นฐานของข่าวลือที่พวกเขาได้ยิน ลูกได้พบกับพ่อและดังนั้นลูกควรจะถามท่าน หลายคนไม่มีความศรัทธาในบราห์มาบาบาเช่นกัน พวกเขาแม้กระทั่งลืมนึกถึงบาบา พ่อได้มาเพื่อทำให้ทุกคนสูงส่ง ท่านยกระดับทุกคนด้วยความรักอย่างมาก ลูกควรที่จะรับคำแนะนำของพระเจ้า หากลูกไม่มีศรัทธา, ลูกก็จะไม่ถามและลูกก็จะไม่ได้รับคำตอบ ลูกควรจะดูซับสิ่งที่พ่อกำลังอธิบายให้แก่ลูก ลูกๆ กลายเป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความสงบในโลก นอกจากพ่อผู้เดียวแล้วไม่มีการกำหนดของใครที่จะสามารถเป็นการกำหนดที่สูงส่ง

ได้ หนทางที่สูงส่งที่สุดมาจากพระเจ้าเท่านั้นจากผู้ที่ได้รับสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า จงให้ประโยชน์แก่ตนเองและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง กลายเป็นมหารัตน์ หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกจะได้รับสถานภาพอะไร? นี่คือเรื่องราวของทูกวาร์ สาวใช้และคนรับใช้ในยุคทองก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน พ่อมาเพื่อให้ลูกสูงส่ง แต่หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน, ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพอะไร? มีสถานภาพที่สูงและสถานภาพที่ต่ำในบรรดาปวงประชาด้วยเช่นกัน สิ่งนี้จะต้องเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก ผู้คนก็ไม่รู้ว่าพวกเขากำลังจะไปไหน พวกเขา กำลังจะกลับมาสูงส่งหรือตกต่ำ พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆว่า ก่อนหน้านี้ลูกเคยอยู่ในยุคทองและยุคเงินและเวลานี้ลูกอยู่ในยุคเหล็ก ในเวลานี้มนุษย์กินมนุษย์ เพียงเมื่อผู้คนเข้าใจทุกสิ่งเหล่านี้แล้วเท่านั้นที่พวกเขาสามารถเข้าใจว่าความรู้คืออะไร ลูกบางคนรับฟังด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง ลูกที่ดีในศูนย์ที่ดีก็มีสายตาที่เป็นอาชญากร พวกเขาไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับคุณประโยชน์, การสูญเสีย, เกียรติยศ ฯลฯ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ มีการต่อสู้กันอย่างมากมายเนื่องจากสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพียงเมื่อลูกเอาชนะมันแล้วเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก เหล่าเทพปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเข้าใจทุกสิ่ง การก่อตั้งนั้นก็เกิดขึ้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตาพื่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าปล่อยให้สภาพของลูกเสียไปด้วยการเชื่อข่าวลือที่ลูกได้ยิน มีความสะอาดอยู่ภายในลูก อย่าได้เผาไหม้อยู่ภายในเมื่อได้ยินเรื่องโกหก ทำตามคำแนะนำของพระเจ้า
2. ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้ประณามใคร จบสิ้นสายตาที่เป็นเช่นอาชญากรอย่างสมบูรณ์โดยการให้ความใส่ใจต่อคุณประโยชน์, การสูญเสีย, และเกียรติยศ รับฟังด้วยหูข้างหนึ่งกับสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกลูก แต่อย่าปล่อยให้ออกไปด้วยหูอีกข้างหนึ่ง!

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังผู้ที่ตั้งอยู่บนที่นั่งของตรีกาลดาร์ชีของลูกขณะที่ทำการกระทำ ลูกๆ ผู้ที่ตั้งอยู่บนที่นั่งของตรีกาลดาร์ชีของพวกเขาเสมอขณะทำการกระทำจะรู้ว่าสถานการณ์มากมายจะมาและจะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้วยตนเอง ด้วยผู้อื่น ด้วยมายา หรือวัตถุธาตุ สถานการณ์ต่างๆจะมาในทุกทาง สถานการณ์เหล่านั้นจะมาอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม เมื่อสภาพดั้งเดิมของลูกมีพลัง และแล้วทุกสถานการณ์ภายนอกไม่มีสิ่งใดเปรียบได้กับสภาพดั้งเดิมของลูก ก่อนที่จะทำอะไร เพียงแต่ตรวจสอบและเข้าใจรูปกาลเวลาทั้งสามของการกระทำนั้น นั่นคือ ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ และแล้วจึงทำสิ่งนั้น และลูกจะกลับมามีพลังและไปเหนือสถานการณ์ที่เลวร้ายทั้งหลาย

คติพจน์: การได้รับการเติมเต็มด้วยพลังและความรู้นี้ทั้งหมดคือรางวัลของยุคบรรจบพบกัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการมีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำของละครเท่านั้นที่ลูกจะสามารถอยู่อย่างไม่ไหวหวั่น สั่นคลอนและมั่นคงและมีสภาพที่สม่ำเสมอ ที่พายุของมายาไม่สามารถเขย่าลูกได้
- คำถาม:** คุณธรรมหลักหนึ่งประการของเหล่าเทพที่ควรจะเห็นในตัวลูกๆ เสมอคืออะไร?
- คำตอบ:** การอยู่อย่างร่าเริงแจ่มใส เหล่าเทพจะแสดงให้เห็นว่ามีความร่าเริงแจ่มใสและมีรอยยิ้มเสมอ ในทำนองเดียวกันลูกๆ ก็ต้องอยู่อย่างร่าเริงแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอด้วยเช่นกัน ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น, เพียงแค่มีรอยยิ้มอยู่เสมอ อยู่ตลอดเวลาให้ความโศกเศร้าหรือความโกรธ พอให้ความเข้าใจกับลูกเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกต้องและสิ่งที่ผิด และไม่เคยกลับมาโกรธหรือไม่มีความสุขกับลูกเลย ดังนั้นลูกๆ เช่นกันต้องไม่กลับมาเสียใจ

โอม ซานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายแก่ลูกที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อทางร่างจะไม่พูดเช่นนี้ บางทีเขาอาจจะมีลูก 5 ถึง 7 คน ที่ในดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย จะต้องมียอของพวกเขาทันทีเหมือนอย่างแน่นอน ผู้คนพูดว่าพวกเขาทั้งหมดคือพี่น้องกันและพวกเขาก็พูดสิ่งนี้เกี่ยวกับทุกคน สำหรับใครก็ตามที่มา, พวกเขาจะพูดว่า เราเป็นพี่น้องกัน ทุกคนถูกผูกไว้ในละครที่ซึ่งไม่มีใครรู้ การไม่รู้ก็ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและบอกทั้งหมดนี้แก่ลูก เมื่อผู้คนถ่ายทอดเรื่องราวทางศาสนา พวกเขาก็พูดว่า ขอคารวะต่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แต่พวกเขาไม่รู้วาทานคือใคร พวกเขาพูดว่า เทพบรรพมา, เทพวิษณุ และเทพชางก้า แต่พวกเขาไม่ได้พูดสิ่งนี้ด้วยความเข้าใจ ที่จริงแล้ว บรรพมาไม่สามารถถูกเรียกว่าเทพ วิษณุถูกเรียกว่าเทพ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับบรรพมา เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะพูดว่า “เทพวิษณุ” แต่ชางก้าไม่ได้มีบทบาท ไม่มีชีวิตประวัติของเขา มีชีวิตประวัติของชีพบบา ทานมาที่นี้เพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์และก่อตั้งโลกใหม่ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังถูกก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ และศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย ทุกคนไปที่ไหน? ไปยังดินแดนแห่งความสงบ ร่างกายของทุกคนจะถูกทำลาย ในโลกใหม่จะมีแต่เพียงลูก ลูกรู้จักศาสนาหลักทั้งหมด ลูกไม่สามารถอ้างถึงชื่อของศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดได้ มีกึ่งก้านสาขาเล็กๆ อยู่มากมาย ก่อนอื่นใดมีระบบการปกครองของเหล่าเทพและต่อมาก็มีศาสนาอิสลาม สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูกๆ เวลานี้ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้หายไปและเหตุนี้เองตัวอย่างของต้นไทรจึงถูกให้ไว้ ทั้งต้นไม้กำลังยืนอยู่แต่ไม่มีรากฐานเป็นต้นไทรที่มีช่วงอายุที่ยาวนานที่สุด ที่นี้คือศาสนาเทพที่มีระยะเวลาที่ยาวนานที่สุด เมื่อสิ่งนั้นหายไป พ่อก็สามารถมาและพูดว่า เวลานี้ศาสนาเดิมนั้นต้องถูกก่อตั้งขึ้นและศาสนาอื่นๆ ต้องถูกทำลาย เหตุนี้เองตรีมูรติจึงถูกสร้างขึ้นมา แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด และแล้วก็มีบรรพมา, วิษณุและชางก้า และเมื่อลูกเข้ามาสู่โลก, นอกจากเหล่าเทพแล้วก็ไม่มีความศาสนาอื่นใด หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นผู้คนกราบไหว้บูชาชีวาและแล้วก็เหล่าเทพ สิ่งนี้ใช้กับบาร์ตเท่านั้น เพราะผู้คนที่ไม่เลื่อมใสเมื่อไรที่ศาสนาหรือลัทธิของพวกเขาถูกก่อตั้งขึ้น ชาวอารยันพูดว่าเราเก่าแก่โบราณมาก ในความเป็นจริงที่เก่าแก่ที่สุดคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เมื่อลูกอธิบายภาพของต้นไม้ พวกเขาก็สามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าศาสนาของพวกเขาเริ่มขึ้นในเวลานั้นๆ ทุกคนต้องเล่นบทบาทดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและถูกกำหนดไว้แล้วที่พวกเขาได้รับ ลูกไม่สามารถกล่าวโทษใครหรือพูดว่าเป็นความผิดของใคร เพียงแต่อธิบายว่าเหตุใดพวกเขาจึงกลายเป็นดวงวิญญาณบาป ผู้คนพูดว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้น เหตุใดพี่น้องทั้งหมดจึงไม่ได้อยู่ในยุคทอง? อย่างไรก็ตาม นั่นไม่ใช่บทบาทในละคร ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว จงมีศรัทธาในละครและอย่าได้พูดสิ่งอื่นใด! ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าวงจรหมุนอย่างไร มีภาพของต้นกัลปะด้วยเช่นกันแต่ไม่มีใครรู้ว่าระยะเวลาของต้นกัลปะ พ่อไม่ได้ประณามใคร ท่านเพียงแต่อธิบาย ท่านอธิบายแก่ลูกเช่นกันว่าลูกเคยบริสุทธิ์มากอย่างไร เวลานี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ก่อนอื่นลูกทั้งหมดต้องกลับมาบริสุทธิ์และแล้วลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูกตามลำดับ ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่เบื้องบน พ่อก็อาศัยอยู่เบื้องบนเช่นกันและแล้วลูกก็ร้องเรียกหาท่านให้มา ท่านไม่ได้มาจากการร้องเรียกหาของลูก พ่อพูดว่า บทบาทของพ่อถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน เช่นที่นักแสดงหลักในละครที่มีขีดจำกัดก็มีบทบาทหลัก ดังนั้นนี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนถูกผูกไว้ในบ่วงพันธะของละครนี้ สิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงว่าลูกถูกผูกไว้ด้วยเชือก ไม่เลย พ่ออธิบายว่านั่นคือต้นไม้ที่ไม่มีชีวิต หากเมล็ดยังมีชีวิต เมล็ดก็จะรู้ว่าต้นไม้จะเติบโตอย่างไรและให้ผลอย่างไร ผู้เดียวที่คือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์ สิ่งนี้ถูกเรียกว่าต้นไม้กลับหัว พ่อเต็มไปด้วยความรู้ พ่อมีความรู้ของต้นไม้ทั้งหมด นี่คือการรู้เดียวกันของกิตะ นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ บาบามาไม่ได้ท่องคำสวดใดๆ ที่นี้ ผู้คน

เหล่านั้นศึกษาคัมภีร์กันและแล้วก็นั่งลงและอธิบายความหมายของสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่านี่คือการศึกษาละเอียดเรียน ไม่มีค
วามจำเป็นสำหรับคำสวดใดในสิ่งนี้ ไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น พวกเขาพูดถึงความรู้,
ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย โลกเท่านั้นจะถูกทำลาย ชัยนาสซีมีการวางเฉยที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ลูกมีการวางเฉย
ที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อสังคราจารย์มา, เขาก็นั่งลงและสอนผู้คนให้มีการวางเฉยในบ้านและครอบครัว เขาไม่ได้สอนคัมภีร์
 ฯลฯ ในตอนเริ่มต้น เป็นเพียงเมื่อมีการขยายตัวอย่างมากเท่านั้นผู้คนเริ่มจะมีการเขียนคัมภีร์ เมื่อศาสนามีการก่อตั้งขึ้น
ครั้งแรก มีเพียงบุคคลเดียว และแล้วการขยายตัวก็ค่อยๆเกิดขึ้น ลูกต้องเข้าใจด้วยเช่นกันว่าศาสนาอะไรคือศาสนาแรกใน
โลก เวลานั้นมีศาสนามากมาย เคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งถูกเรียกว่าสวรรค์ โดยการรู้จักผู้สร้างและสิ่ง
สร้าง, ลูกๆ ก็กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า มีความทุกข์อย่างมากเมื่อลูกไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกกลายเป็นลูกกำพร้าและเฝ้าแต่
ต่อสูรบราและทะเลาะเบาะแว้งกันในบรรดาลูกๆเอง มีคำกล่าวว่า ลูกเฝ้าแต่ต่อสูรบราตนเองอย่างต่อเนื่อง “ลูกไม่มี
พระเจ้าเป็นเจ้าและผู้เป็นนายใด?” ในเวลานั้นทุกคนเป็นลูกกำพร้า ในโลกใหม่ก็มีความบริสุทธิ์, ความสงบ และความสุข ใน
ความเป็นจริงทุกสิ่งมีความสุขที่ไม่จำกัด ที่นี้มีความสุขทุกอย่างไม่จำกัด นั้นอยู่ในยุคทองและที่นี้อยู่ในยุคเหล็ก เวลาคือยุค
บรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดของลูก มีเพียงยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลเดียวเท่านั้น การบรรจบพบกันของยุค
ทองและยุคเงินไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลได้ มีเหล่าเทพที่นั่นและมีปศาจที่นั่น ลูกรู่ว่านี่คือ
อาณาจักรของราวัน พวกเขาแสดงหัวของลาบนหัวของราวัน ไม่ว่าลูกจะทำความสะอาดให้กับลา ก่อนที่ลูกจะวางเสื้อคลุม
บนหลังลาอย่างไร ลาก็จะกลิ้งตัวเองอยู่ในฝุ่นและทำให้เสื้อผ้าทั้งหมดเสียหาย พ่อทำความสะอาดเสื้อผ้าของลูกและทำให้
ลูกสวยงาม และแล้วลูกก็กลิ้งตัวไปรอบๆในอาณาจักรของราวันและกลับมาไม่บริสุทธิ์ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายได้
กลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า ลูกสูญเสียเครื่องประดับประดาทั้งหมดของลูก พ่อถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกสามารถพูด
ในชุมนุมที่เต็มไปด้วยผู้คนว่าลูกได้รับการประดับประดาอย่างไรในยุคทอง ลูกมีโชคชั้นหนึ่งของอาณาจักรเช่นนั้นและ
แล้วลูกก็คลุกฝุ่นของมายาและกลับมาสกปรก พ่อพูดว่า นี่คือเมืองแห่งความมืด พวกเขาบอกว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง
ในเวลาเดียวกัน ไม่ว่าสิ่งใดเคยเกิดขึ้นจะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ ไม่มีความจำเป็นที่สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกคิด
คำนวณว่าในแต่ละศาสนาจะมีกี่ชั่วโม่ง, กี่นาทีกี่วินาทีใน 5000 ปี และส่งการคำนวณนี้ไปหาบาบา เขาต้องสูญเสีย
สติปัญญาของเขาไปกับเรื่องนั้น บาบาเพียงแต่อธิบายว่าโลกดำเนินไปอย่างไร ประชาบิดาบรรพบุรุษมาคือปู่ของปู่ของปู่ ไม่มี
ใครรู้ถึงหน้าที่การงานของท่าน พวกเขาได้สร้างภาพลักษณ์ในรูปที่หลากหลาย, แต่พวกเขาได้วางประชาบิดาบรรพบุรุษมาไว้
ข้างๆ พวกเขาไม่รู้จักพ่อหรือบรรพบุรุษอย่างถูกต้อง พวกเขาเรียกท่านว่าอดีต พ่ออธิบายว่า พ่อคือเมล็ดของต้นไม้ที่มี
ชีวิตนี้ นี่คือน้ำที่กลับหัว พ่อผู้เป็นสัจจะ, ผู้มีชีวิต และมหาสมุทรแห่งความรู้ได้รับการยกย่อง หากร่างกายไม่มีดวง
วิญญาณ ร่างกายก็ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ ดวงวิญญาณเข้าไปในครรภ์หลังจากสี่ถึงห้าเดือน ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว
และแล้วเมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างทุกสิ่งก็จบสิ้นลง ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและเล่นบทบาทของเขา พ่อมาและทำให้
ลูกตระหนักรู้ว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นจุดที่เล็กมากและมีบทบาทที่ไม่สูญสลายถูกบันทึกไว้ พ่อสูงสุดก็เป็นดวงวิญญาณ
ด้วยและท่านถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านให้การตระหนักรู้ของดวงวิญญาณแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่พูดว่า
พระเจ้าคือผู้ทรงพลังอำนาจและท่านสว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด พ่อพูดว่า พวกเขาได้
อธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและได้เขียนสิ่งต่างๆ ไว้ในคัมภีร์ เมื่ออรชุนได้รับนิมิต เขา
พูดว่า “ฉันไม่สามารถทนต่อความสว่างได้มาก” ดังนั้นความคิดเห็นนั้นก็ได้ออกกำหนดไว้ในสติปัญญาของผู้คน หากใคร
บางคนทีสว่างไสวจะเข้าไปในใครบางคน บุคคลนั้นก็จะระเบิด! พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆ ดังนั้นพวกเขาคิดว่าดวง
วิญญาณสูงสุดนั้นสว่างยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวงและพวกเขาต้องการที่จะได้นิมิตของท่าน พวกเขามีความรู้สึกของความ
รักของความเลื่อมใสศรัทธา, และดังนั้นพวกเขาก็มีนิมิตของสิ่งนั้น ในตอนเริ่มต้นผู้คนมากมายที่มาหาลูกก็เคยได้นิมิต
และดวงตาของเขาก็แดงก่ำ พวกเขามีนิมิต แต่เวลานี้พวกเขาอยู่ที่ไหน? ทุกสิ่งเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใส
ศรัทธา พ่ออธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ไม่มีเรื่องของการประณามในสิ่งนี้ ลูกๆ ควรที่จะอยู่อย่างร่าเริงแจ่มใสเสมอ ละครนี้
ถูกกำหนดไว้แล้ว ผู้คนดูถูกดูหมิ่นพ่ออย่างมาก แต่แม้กระนั้นพ่อจะทำอะไรได้? พ่อจะโกรธเคืองหรือ? พ่อเข้าใจว่าพวก
เขาติดกับในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาตามละคร และดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะไม่พอใจ ละครถูกกำหนดไว้ใน
ลักษณะนี้ ลูกต้องอธิบายด้วยความรัก ผู้ที่ยากจนที่สิ้นหวังอยู่ในความมืดของความรู้และลูกควรจะมีความรู้สึกเมตตา
เพราะพวกเขาไม่มีความเข้าใจ ลูกควรจะมีรอยยิ้มอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่นำเสนอเหล่านั้นจะไม่สามารถไปสู่ประตูสวรรค์ได้
พวกเขาทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ทุกคนต้องการความสงบ ดังนั้นพ่อจึงอธิบายสิ่งที่แท้จริงให้แก่ลูก เวลานั้น
ลูกเข้าใจว่าการละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว แต่ละคนได้รับบทบาทในละคร ลูกต้องมีสติปัญญาที่มั่นคงและไม่สั่นคลอน
อย่างมากในสิ่งนี้ จนกระทั่งลูกมีสภาพที่มั่นคงไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน มิเช่นนั้นแล้วลูกจะทำความเพียรพยายามได้
อย่างไร? ไม่ว่าจะเป็นเกิดอะไรขึ้นก็ตาม, แม้แต่พายุจะมา, ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคง พายุมากมายของมายาจะมาและสิ่งเหล่านั้นจะ

มาถึงเวลาสุดท้าย แต่สภาพของคุณต้องแข็งแรง นี่คือการเพียรพยายามที่แผ่ทั่ว ลูกๆบางคนทำความเข้าใจเพียรพยายาม และฝ่าแค้นเปิดเป่าพายุออกไปอย่างต่อเนื่อง ยิ่งใครบางคนสอบผ่านในสิ่งนี้มากเท่าไร เขาก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น มีสถานภาพในระดับที่แตกต่างกันอย่างมากในอาณาจักร ภาพที่ดีที่สุดคือตรีมูรติและวงจร(หนึ่งภาพ) และต้นไม้ รูปภาพเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นในตอนเริ่มต้น คุณสามารถนำสองภาพนี้ไปต่างประเทศเพื่องานรับใช้ ผู้คนจะสามารถเข้าใจรูปภาพเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี บาบาคต้องการให้มีการทำรูปภาพเหล่านี้บนผืนผ้าและสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปด้วย ลูกจะอธิบายว่าการก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นอย่างไร ลูกสามารถพูดว่า หากลูกเข้าใจสิ่งนี้ด้วย ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในศาสนาของตนเอง หากลูกปรารถนาที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในศาสนาคริสต์ จงเข้าใจสิ่งนี้เป็นอย่างดี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลับมาบริสุทธิ์ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้และตกแต่งตนเอง อย่าได้ปล่อยให้เครื่องประดับของคุณเสียหายไปด้วยการคลุกอยู่ในฝุ่นของมายา
2. ให้เข้าใจละครนี้อย่างถูกต้องแม่นยำและทำให้สภาพของคุณไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและมั่นคง อย่าได้กลับมาสับสน อยู่อย่างร่าเริงแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ ผู้ที่ทำทุกการกระทำหลังจากพิจารณาอย่างระมัดระวัง และดังนั้นจึงอยู่อย่างเป็นอิสระจากการสำนึกผิด มีการกล่าวในโลกว่า คิดก่อนและแล้วจึงทำ ผู้ที่ไม่คิดก่อนทำ, ผู้ที่ทำบางสิ่งและแล้วมาคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ในภายหลัง และแล้วก็ต้องเสียใจ การคิดเกี่ยวกับบางสิ่งในภายหลัง คือรูปของการเสียใจ ในขณะที่การคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นก่อนล่วงหน้าคือคุณสมบัติของดวงวิญญาณที่มีความรู้ ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก มีการสำนึกผิดมากมายหลายประเภท อย่างไรก็ตาม เวลานี้ในยุคบรรจบพบกัน, ลูกมีการคิดด้วยการพิจารณาอย่างระมัดระวังและแล้วจึงทำ เพียงเมื่อไม่มีประเภทของความเสียใจใดๆในจิตใจของลูกเท่านั้นแม้กระทั่ง 1 วินาที ลูกจะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณที่มีความรู้

คติพจน์: ผู้ที่มีความเมตตาและให้ทานของคุณธรรมและพลังทั้งหมด คือนายของผู้ประทาน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้มองดูที่ร่างกายนี้แต่มองดูที่ดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและพูดกับดวงวิญญาณ ลูกต้องทำให้สภาพนี้มั่นคง สิ่งนี้เท่านั้นคือจุดหมายปลายทางที่สูง
- คำถาม:** ลูกๆ จะขึ้นไปเบื้องบน (ไปบ้าน) กับพ่อเมื่อไหร่?
- คำตอบ:** เมื่อไม่มีร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์เหลืออยู่แม้แต่หยดน้อย เมื่อลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์เช่นเดียวกับพ่อแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถขึ้นไปเบื้องบนได้ เวลานี้ลูกอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว เมื่อลูกกลับมาเต็มไป ด้วยความรู้โดยการรับฟังมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างต่อเนื่อง และทำให้พ่อแห่งความรู้ว่างเปล่า แล้วท่านจะกลับมาเจียบ แล้วลูกๆ จึงจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ความรู้จะหยุดไหลรินที่นั่น เมื่อท่านให้ทุกสิ่งแก่ลูกแล้วบทบาทของท่านก็จะเป็นความเจียบ

โอมชานติ พระเจ้าชีวาพูด เมื่อลูกพูดว่า “พระเจ้าชีวาพูด” ลูกก็ควรจะเข้าใจว่าชีวาผู้เดียวเท่านั้นคือพระเจ้าและพ่อสูงสุด ลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกๆ จดจำท่านเท่านั้น ลูกได้รับคำแนะนำจากพ่อผู้สร้าง เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าลูกจดจำท่านตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ไม่ใช่ว่าทุกคนจะจดจำท่านอย่างสม่ำเสมอ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก ต้องใช้เวลาที่จะทำให้สภาพของการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณนั้นมั่นคงและพิจารณาว่าผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใดเลย เนื่องจากการไม่รู้จักท่าน พวกเขาจึงเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่มีใครในพวกเขาจะจดจำพ่อในวิธีที่ลูกทำได้ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วจดจำพ่อ ไม่มีโยคะของดวงวิญญาณเหล่านั้นที่เชื่อมโยงกับพ่อ เหล่านี้เป็นเรื่องราวที่ลึกลับและละเอียดอ่อนมาก พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พวกเขาพูดว่าพวกเขาคือพี่น้องกันและดังนั้นพวกเขาควรจะมีดวงวิญญาณเท่านั้นและไม่มองดูที่ร่างกายจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก มีหลายคนที่ไม่เคยจดจำพ่อเลย ดวงวิญญาณถูกปกคลุมไปด้วยฝุ่น สิ่งหลักคือดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณที่เคยสโตประธานและเวลานี้กลับมาตาโมประธาน ดวงวิญญาณมีความรู้ มีเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกไม่สามารถเรียกตนเองว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกรู้ว่าลูกต้องรับความรู้ที่สมบูรณ์จากบาบา ท่านจะทำอะไรโดยการเก็บความรู้ที่ไว้กับตนเอง? ท่านต้องให้สมบัติของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูกๆ ลูกรับความรู้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้ที่รับความรู้มากก็สามารถทำงานรับใช้ที่ดีได้ บาบาเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือดวงวิญญาณและลูกๆ คือดวงวิญญาณเช่นกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณรับความรู้ทั้งหมดจากท่าน เช่นที่ท่านบริสุทธิ์เสมอ ดังนั้นลูกจะกลับมาบริสุทธิ์เสมอเช่นกัน และแล้วเมื่อไม่มีร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ใดแม้แต่หยดน้อยหลงเหลืออยู่ ลูกก็จะไปสู่เบื้องบน พ่อสอนลูกถึงวิธีการสำหรับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกรู้ว่าลูกไม่สามารถที่จะมีการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวันได้ พ่อหนึ่งท่านเป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกอื่นๆ ไม่ได้รับฟังท่านเป็นการส่วนตัว พวกเขาเพียงแค่อ่านมูร์ลี, ในขณะที่ลูกๆ อยู่ที่นี่เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าท่าน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและดูดซับความรู้เช่นกัน เราต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ที่สมบูรณ์เช่นเดียวกับพ่อ เมื่อลูกเข้าใจความรู้ที่สมบูรณ์แล้วก็ราวกับว่าลูกจะทำให้พ่อว่างเปล่าจากความรู้ทั้งหมดและแล้วท่านก็จะกลับมาเจียบ ไม่ใช่ว่าความรู้จะไหลรินออกมาจากท่านที่นั่น เมื่อท่านได้ให้ทุกสิ่งแก่ลูกแล้ว เพียงบทบาทของความเจียบสงบเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อลูกอยู่ในความเจียบสงบ ความรู้ที่นั่นก็ไม่ได้ไหลรินจากลูก พ่ออธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันว่าดวงวิญญาณนำชั้นสการ์ไปกับเขา ดวงวิญญาณของชั้นยาสีจะสามารเรียนรู้คัมภีร์และท่องจำได้ตั้งแต่วัยเด็กแล้วชื่อของเขาก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณ เวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อไปสู่โลกใหม่ ลูกไม่สามารถนำชั้นสการ์ของความรู้ไปสู่โลกใหม่ได้ ชั้นสการ์เหล่านี้ได้หลอมละลายไปแล้ว ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องประกาศสิทธิ์ในที่นี้ของลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ และแล้วก็เป็นร่างของลูกที่ได้รับชื่อ ชีพบาบาไม่มีตัวตน ท่านพูดว่า พ่อเยี่ยมอวัยวะเหล่านี้มาใช้ ท่านเพียงแต่มาที่นี่เพื่อพูดความรู้ พ่อจะไม่รับฟังความรู้ของผู้ใดเพราะพ่อเองคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อทำงานหลักผ่านปากนี้ พ่อมาเพื่อแสดงหนทางแก่ทุกคน ดังนั้นพ่อจะทำอะไรด้วยการรับฟังผู้อื่น? พ่อเฝ้าแต่บอกลูก ให้ทำสิ่งนี้สิ่งนั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อบอกลูกถึงความลับของทั้งต้นไม้ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าโลกใหม่(ประชากร)จะเล็กน้อยมาก โลกเก่านี้ใหญ่โตมาก มีการใช้แสงสว่าง(ไฟฟ้า)อย่างมากในโลก ดูสิ่งที่พวกเขาทำกับแสง(ไฟฟ้า) ที่นั่นโลกจะเล็กและจะมีไฟฟ้าน้อยมาก จะเป็นเหมือนกับหมู่บ้านเล็กๆ เวลานี้มีเมืองใหญ่มากมาย จะไม่มีเมืองใหญ่มากมายที่นั่น จะมีถนนสายหลักที่ดีไม่กี่สาย ที่นั่นแม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้าก็กลับมาสโตประธาน วัตถุธาตุทั้งห้าไม่เคยก่อให้เกิดความเสียหาย

ใดๆ นั่นเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข ชื่อของที่นี่คือสวรรค์ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปและยิ่งลูกเข้ามาใกล้มากเท่าใด ก็จะมีการขยายตัวมากขึ้นเท่านั้น พ่อจะเฝ้าแต่ให้himติดกับลูกเช่นกัน และแล้วในเวลานั้นก็จะไม่มีความจำเป็นใดๆ สำหรับ กองทัพหรือเครื่องบิน ฯลฯ เพื่อทำสงคราม พวกเขาพูดว่าพวกเขาสามารถทำลายทุกคนขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ (ในสถานที่หนึ่ง) เครื่องบินเหล่านั้นน่าจะไม่มีประโยชน์ พวกเขาจะไม่แม้แต่จะมองหาที่ดินลาดบนดวงจันทร์แล้ว ทั้งหมดนั้นคือความ หยิ่งยโสที่ไร้ประโยชน์ของวิทยาศาสตร์ พวกเขามีการโอ้อวดอย่างมาก มีความเจียบสบอย่างมากในความรู้ สิ่งนี้เรียกว่า ของขวัญของพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดนอกจากความปั่นป่วนในวิทยาศาสตร์ พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับความสงบเลย ลูกเข้าใจว่าเคย มีความสงบในโลกเมื่อเป็นโลกใหม่และเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลานี้มีความทุกข์และความไม่สงบ ลูกต้องอธิบายด้วย เช่นกันว่า หากพวกท่านต้องการความสงบในที่ซึ่งไม่เคยมีความไม่สงบใดๆเลย นั่นจะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบและดิน แดนแห่งความสุขเท่านั้น ทุกคนต้องการสวรรค์ เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่จดจำดินแดนสุขาวดีและสวรรค์ ไม่มีใครใน บรรดาผู้คนของศาสนาอื่นจะจดจำไวกันท์(ดินแดนสุขาวดี) พวกเขาเพียงแค่จดจำความสงบ พวกเขาไม่สามารถจดจำ ความสุขได้ กฎไม่ปล่อยให้มันเป็นเช่นนั้น เพียงลูกเท่านั้นที่จดจำความสุขและเหตุนี้เองลูกจึงเรียกหา: ปลดปล่อยเราจาก ความทุกข์ด้วยเถิด ดวงวิญญาณโดยดั้งเดิมแล้วคือผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครรู้อะไรนี้ พ่ออธิบายว่า ลูกเคย ไม่รู้จัก ลูกกลับมาไม่รู้จักเมื่อไหร่? จากการเป็นผู้ที่มี 16 องค์ ลูกกลายเป็นผู้ที่มี 14 องค์แล้วก็ 12 องค์ นั่นคือลูกเฝ้า แต่กลับมาไม่รู้จัก เวลานี้ไม่มีองค์ใดๆหลงเหลืออยู่เลย พวกเขาเฝ้าแต่จัดการประชุมสัมมนาว่าเพราะเหตุใดผู้หญิงถึงไม่ มีความสุข อ้อ! แต่มีความทุกข์ทั่วทั้งโลก มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด เวลานี้จะสามารถมีความสงบในโลกได้อย่างไร? เวลา นี้มีศาสนาอยู่มากมาย ไม่สามารถมีความสงบในทั้งโลกได้ในเวลานี้ พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับความสุขเลย ลูกสาวอธิบายว่ามีค ความทุกข์และความไม่สงบมากมายหลายประเภทในโลกนี้ สถานที่ที่เรา, ดวงวิญญาณได้จากมาก็คือดินแดนแห่งความสงบ และสถานที่ที่ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเคยคงอยู่คือดินแดนแห่งความสุข ลูกจะไม่เรียกสิ่งนั้นว่าเป็นศาสนาฮินดู ดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป “ดั้งเดิม” หมายถึงโบราณ นั่นเคยอยู่ในยุคทอง ในเวลานั้นทุกคนบริสุทธิ์ นั่นคือโลกที่ปราศจาก กิเลส ไม่มีการกล่าวถึงกิเลสใดๆ มีความแตกต่าง ก่อนอื่นใดลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จงเอาชนะตัณหาเถอะ! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! เวลานี้ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์และมี อลลวยปะปนในพวกเขา และเหตุนี้เองเครื่องประดับที่สร้างขึ้นมาจึงเป็นเช่นนั้นเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์, เครื่องประดับก็บริสุทธิ์เช่นกัน สิ่งนั้นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกสามารถให้ตัวอย่างของต้นบันยานด้วยเช่นกัน ทั้ง ต้นไม้กำลังยืนอยู่ที่นั่น, แต่ไม่มีรากฐานใดๆ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนี้ไม่ได้คงอยู่, แต่ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดนั้น คงอยู่ ทุกคนไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกว่าเป็นมนุษย์ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นคือเทพ พ่อมาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็น เทพ เป็นมนุษย์ที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกต้องแสดงภาพของบันไดให้แก่พวกเขาซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อลูกกลับมาไม่ประสาธ ลูกก็ถูกเรียกว่าชาวฮินดู ลูกไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ เพราะลูกไม่บริสุทธิ์ นี่คือการกลับของละคร ไม่มีศาสนาฮินดู มิฉะนั้นเราก็คือเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป บาร์ตเคยบริสุทธิ์และเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกตนเองว่า ฮินดู ไม่มีใครก่อตั้งศาสนาฮินดู ลูกๆ ต้องซึมซับสิ่งนี้อย่างดีแล้วอธิบายสิ่งนั้น ทุกวันนี้พวกเขาไม่ได้ให้เวลาแก่ลูก มากนัก หากพวกเขาจะให้เวลาอย่างน้อยที่สุดครึ่งชั่วโมง ก็อาจจะมีการถ่ายทอดบางประเด็นแก่พวกเขา มีประเด็นอยู่ มากมายแต่จากประเด็นเหล่านั้น มีการถ่ายทอดประเด็นหลักแก่พวกเขา เมื่อลูกก้าวหน้าไปในการศึกษาของลูก และแล้ว ลูกก็จะไม่จดจำวิชาที่ง่ายกว่า เช่น อัลฟาและเบต้า ลูกลืมสิ่งเหล่านั้น ผู้คนบอกลูกเช่นกันว่า ความรู้ของลูกได้เปลี่ยนไป แล้วในเวลานี้ อ้อ! แต่เมื่อลูกก้าวหน้าไปในการศึกษาของลูก ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเคยศึกษามาก่อนหน้านี้ก็ถูกลืม พ่อ บอกสิ่งใหม่ๆแก่ลูกทุกวัน ก่อนอื่นใดการศึกษานั้นง่ายมากในขณะที่เวลานี้พ่อบอกสิ่งที่ลึกลับแก่ลูก ท่านคือมหาสมุทร แห่งความรู้ จากการที่พูดทุกสิ่งแล้วท่านก็พูดว่า หากลูกเข้าใจเพียงสองคำ, อัลฟาและเบต้า นั่นก็เพียงพอแล้ว ด้วยการ รู้จักอัลฟา ลูกก็จะรู้จักเบต้าด้วยเช่นกัน เพียงแค่อธิบายสิ่งนี้ให้มากและนั่นก็ดีด้วยเช่นกัน ผู้ที่ไม่สามารถดูดซับความรู้ได้ มากก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พวกเขาไม่สามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมหรือได้มาซึ่งสถานภาพที่อยู่ เหนือบ่วงกรรมของพวกเขาได้ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากในสิ่งนี้ มีความเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึงและ ในการดูดซับความรู้เช่นกัน เป็นไปไม่ได้ที่ลูกทุกคนจะกลับมาฉลาดในทั้งสองสิ่งนี้ อาณาจักรกำลังจะมีการก่อตั้งขึ้น ทุก คนจะสามารถเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ได้อย่างไร? นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของกิตะพาทชาลानी นี่ คือความรู้เดียวกันของกิตะ ไม่มีใครนอกจากลูกจะรู้ว่าใครกำลังให้ความรู้ให้แก่ลูก เวลานี้เป็นสุสานแล้วต่อมากลายเป็น ดินแดนของเทวดานางฟ้า เวลานี้ลูกต้องนั่งบนกองไฟของความรู้ และกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากการ เป็นผู้กราบไหว้บูชาอย่างแนบเนียน นักวิทยาศาสตร์กลับมาฉลาดขึ้น พวกเขายังคงเฝ้าแต่ประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่างๆมากมาย เช่นกัน ผู้คนของบาร์ตก็เรียนรู้ทักษะทั้งหมดที่นั่นและกลับไป เมื่อพวกเขา (นักวิทยาศาสตร์) มาที่นี้ในเวลาสุดท้าย พวก เขาก็จะไม่ได้รับความรู้มากนัก และแล้วพวกเขาก็จะไปที่นี่ (สู่ยุคทอง) และใช้ความรู้ด้านวิศวกรรมฯลฯของพวกเขา พวก

เขาไม่สามารถกลายเป็นราชาและราชินีแต่พวกเขาจะรับใช้ราชาและราชินี พวกเขาจะเฝ้าแต่ประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่างๆ เหล่า นั้นต่อไป ราชาและราชินีอยู่ที่นั่นเพื่อให้ความสุข ที่นั่นลูกจะได้รับความสุขทุกประเภท ดังนั้นลูกๆ ต้องทำความเพียร พยายามอย่างเต็มที่ ลูกต้องสอบผ่านอย่างเต็มที่และไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ลูกต้องไม่มีความคิดของการ ที่จะกลับไปบ้านเร็วขึ้น เวลานี้ลูกเป็นลูกของพระเจ้า พ่อกำลังสอนลูก เช่นที่ชาวพุทธและชาวคริสต์มีพันธกิจ ดังนั้นนี่ คือพันธกิจของพระเจ้าที่จะเปลี่ยนแปลงมนุษย์ ชื่อของกฤษณะและของคริสเตียนก็ออกเสียงคล้ายกัน มีการเชื่อมโยงที่ ลึกซึ้งของการให้และรับระหว่างทั้งสอง การหยุดที่จะใช้ภาษาของผู้ที่ช่วยลูกนั้นก็เป็นการดูถูกดูหมิ่นเช่นกัน พวกเขาอยู่ใน ภายหลัง พวกเขาไม่ได้มีความสุขมากหรือความทุกข์มาก พวกเขาสร้างสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมด แม้ว่าที่นี่พวกเขาก็พยายามที่จะ ทำสิ่งต่างๆ ที่นี้ ไม่มีใครสามารถทำสิ่งต่างๆ เหล่านั้นได้อย่างถูกต้องแม่นยำ สิ่งต่างๆ จากต่างแดนนั้นดีเพราะพวกเขาทำสิ่ง เหล่านั้นที่นั่นด้วยความซื่อสัตย์ ที่นี้พวกเขาทำทุกสิ่งด้วยความไม่ซื่อสัตย์ มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่สามารถมีมนุษย์ ใด, มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถจัดความทุกข์ของทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะจัดการประชุมมากมายเพียงใดเพื่อความสงบใน โลก พวกเขาแค่เพียงแต่เร่ร่อนไปทั่ว ไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องของประสบการณ์ของความทุกข์ของผู้เป็นแม่เท่านั้น เพราะมีค ความทุกข์หลายประเภทที่นี้ ในทั่วทั้งโลกก็มีแต่การต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งในทุกหนแห่ง พวกเขาเริ่มรบรากันใน เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่ไม่มีค่าอะไร ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นี้ ลูกควรจะคิดคำนวณสิ่งนี้ สงครามสามารถเริ่มต้นในเวลา ใดๆ ก็ตาม เมื่อราวันเข้ามาในบารัต การรบราก็เริ่มเกิดขึ้นในบ้าน พวกเขารบรากันและกันและแยกห่างจากกันแล้วผู้คน ในต่างประเทศก็เข้ามาเกี่ยวข้อง ในตอนแรกชาวอังกฤษไม่ได้อยู่ที่นี้ และแล้วพวกเขาก็เข้ามาในช่วงระหว่างกลางและได้ อาณาจักรไปด้วยการให้สินบน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน คนใหม่จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ นี่คือการ ความรู้ใหม่ที่ซึ่งต่อมาได้หายไป พ่อให้ความรู้แก่ลูกซึ่งต่อมาได้หายไป นี่คือการศึกษเดียวที่ลูกได้รับจากพ่อผู้เดียวเพียงครั้ง เดียวเท่านั้น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป, ลูกทั้งหมดก็จะมีมิตของสิ่งที่ลูกจะกลายเป็น อย่างไรก็ตามลูกจะสามารถทำอะไรได้ ในเวลานั้น? ลูกจะไม่สามารถก้าวหน้าไปได้ เมื่อมีการประกาศผลลัพท์แล้วก็จะเป็นเรื่องของการได้รับการโยกย้าย และแล้ว ก็จะเป็นการร้องไห้คร่ำครวญและเราก็จะถูกโยกย้ายไปสู่โลกใหม่ ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อจะมีการกระจายเสียงไป ได้อย่างเร็วในทุกทิศทาง และแล้วผู้คนก็จะวิ่งมาที่ศูนย์ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม ยิ่งพวกเขามาช้าเพียงใดก็จะมีคำว่า “สายเกินไป” มากเท่านั้น และแล้วพวกเขาก็จะไม่สามารถสะสมสิ่งใดได้ จะไม่มีความจำเป็นสำหรับเงิน ฯลฯ เข้มกลัดบ ราห์มินนี่ก็เพียงพอแล้วสำหรับลูกที่จะอธิบายแก่ผู้คน บราห์มานี้ได้กลายเป็นวิชณและวิชณได้กลายเป็นบราห์มา เข้ม บรรจุสาระของคัมภีร์ทั้งหมดไว้ บาบายกย่องเข้มอย่างมาก เวลาจะมาถึงเมื่อทุกคนจะวางเข้มนี้ไว้ที่ดวงตาของพวกเขา เข้ม นั้นมีมานมานะบาฟด้วยเช่นกัน-จดจำพ่อแล้วลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น และแล้วผู้นี้ก็ใช้ 84 ชาติเกิด เพียงพ่อผู้เดียว เท่านั้นที่ไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมโดยการเพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึงและการดูดซับความรู้ ปลุกฝังความ รู้ที่สมบูรณ์ของมหาสมุทรแห่งความรู้ไว้ในตนเอง

2. ขจัดอัลลอยที่ปะปนอยู่ในดวงวิญญาณออกไปและกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ อย่าได้มีร่องรอยของความไม่ บริสุทธิ์ แม้แต่น้อย ฝึกฝน “เราดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย”

พร: ขอให้ลูกเพิ่มบัญญัติการสะสมของลูก โดยให้ความใส่ใจกับสมบัติที่มีค่าของเวลาและความคิด และกลายเป็น อภิมหาเศรษฐี
ในความเป็นจริงลูกมีสมบัติที่มีค่ามากมาย แต่ลูกต้องใส่ใจเป็นพิเศษกับสมบัติที่มีค่าของเวลาและความคิด ของลูก ให้ความคิดของลูกสูงส่งและบริสุทธิ์ในทุกช่วงขณะ และบัญญัติสะสมของลูกจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อ เนื่อง ในเวลาปัจจุบันเมื่อลูกสะสมหนึ่งเท่าลูกจะได้รับหลายล้านเท่า นี่เป็นการคำนวณ นี่คือการที่ให้ ผลตอบแทนหลายล้านสำหรับหนึ่ง ดังนั้นไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น แม้ว่าลูกจะต้องสละทิ้งบางสิ่ง ถ้าลูกต้อง ทำทาปาเซีย ถ้าลูกต้องถ่อมตน ไม่ว่าเกิดอะไรขึ้น จงใส่ใจกับสองสิ่งนี้ และลูกจะกลายเป็นอภิมหา เศรษฐี

คติพจน์: รับใช้ด้วยพลังของจิตใจของคุณ และคุณจะได้รับรางวัลที่มากกว่าหลายเท่า

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรจะมีใจใส่ใจในการอ่านและรับฟังข่าวของงานรับใช้ เพราะความจริงและความกระตือรือร้นของลูกจะเพิ่มขึ้นด้วยสิ่งนี้และความคิดเกี่ยวกับวิธีการทำงานรับใช้จะปรากฏออกมา
- คำถาม:** ในยุคบรรจบพบกันพ่อไม่ได้ให้ความสุขแก่ลูก แต่พ่อแสดงหนทางไปสู่ความสุขแก่ลูก สิ่งนี้เป็นอย่างไร?
- คำตอบ:** เพราะทุกคนคือลูกของพ่อ หากพ่อจะให้ความสุขกับลูกหนึ่งคน นั่นก็จะไม่ถูกต้อง ลูกๆ จะได้รับส่วนแบ่งที่ถูกต้องจากพ่อทางร่างกายของพวกเขา พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดไม่ได้แจกจ่ายส่วนแบ่งใดๆ แต่ท่านแสดงหนทางไปสู่ความสุข ผู้ที่ทำตามหนทางนั้นและทำความเพียรพยายามก็จะได้รับสถานภาพที่สูง ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายาม ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อเล่นมูรลี(ขลุ่ย) มีการส่งมูรลีให้กับทุกคน ข่าวของผู้ที่ศึกษามูรลีและทำงานรับใช้ก็ได้ตีพิมพ์ในวารสาร ในเวลานี้ลูกๆ เหล่านั้นที่อ่านวารสารก็สามารถที่จะมาเพื่อรู้ข่าวของงานรับใช้ของทุกศูนย์ งานรับใช้กำลังเกิดขึ้นในสถานที่นั้นๆ ผู้ที่ไม่อ่านข่าวเหล่านั้นก็จะไม่รู้ข่าวใดๆ และพวกเขาก็จะไม่ทำความเพียรพยายาม เมื่อลูกได้ยินข่าวของงานรับใช้ สิ่งนั้นก็จะเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกที่ลูกต้องการที่จะทำงานรับใช้ประเภทนั้นด้วยเช่นกัน โดยการอ่านวารสารลูกสามารถที่จะมาเพื่อที่รู้ว่าพี่น้องหญิงชายของลูกกำลังทำงานรับใช้มากมายเพียงใด ลูกๆ เข้าใจว่ายิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ดังนั้นวารสารก็สามารถให้ลูกมีความกระตือรือร้นต่องานรับใช้วารสารนั้นไม่ได้ทำขึ้นมาโดยที่ไม่มีวัตถุประสงค์ใดๆ ผู้ที่ไม่ได้อ่านวารสารเหล่านั้นก็คิดว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีประโยชน์ บางคนพูดว่าพวกเขาไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้ อ้อ! ผู้คนก็ไปเพื่อรับฟังรามายณะ ภควัด กิตะลา และดังนั้นลูกควรที่จะฟังข่าวงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วความกระตือรือร้นต่องานรับใช้ของลูกก็จะไม่เพิ่มขึ้น งานรับใช้ที่เกิดขึ้นในสถานที่นั้นสถานที่นี่ หากลูกมีความสนใจ ลูกก็สามารถขอให้บางคนอ่านให้ลูกฟังได้ จะต้องมิลูกๆ ในศูนย์หลายแห่งที่ไม่อ่านวารสารนั้นเลย มีลูกๆ มากมายที่ไม่ได้ทำงานรับใช้แม้แต่หนึ่งครั้ง และดังนั้นพวกเขาจึงประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้น ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา และลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกจะสอบตกหากลูกไม่ใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใดในขณะนี้ ยิ่งลูกศึกษาและสอนผู้อื่นมากเท่าไร ตัวลูกเองก็จะได้รับประโยชน์มากเท่านั้น มีลูกมากมายที่ไม่ได้แม้แต่จะคิดถึงการอ่านวารสาร พวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น ที่นั่นลูกจะไม่มีความคิดว่าใครบางคนไม่ทำความเพียรพยายามและเหตุนี้เองเขาจึงได้รับสถานภาพนั้น ไม่เลย เป็นที่ที่สติปัญญาเป็นประเด็นของกรรมและกรรมที่เป็นบาป พ่ออธิบายแก่ลูกในยุคบรรจบพบกันของทุกๆ วงจร ผู้ที่ไม่เข้าใจก็เป็นเหมือนกับผู้ที่สติปัญญาเป็นหิน ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกมีสติปัญญาที่ไม่บริสุทธิ์ และมีเปอร์เซ็นต์ในสิ่งนั้นเช่นกัน บาบาเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ เวลานั้นคือยุคเหล็กและมีความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในสิ่งนี้ มีความทุกข์นี้และความทุกข์นั้น ผู้ที่รู้จักจะเข้าใจอย่างรวดเร็วว่าสิ่งที่ท่านพูดนั้นถูกต้อง ลูกเข้าใจเช่นกันว่าเมื่อวานนี้ลูกไม่มีความสุขอย่างมาก ลูกเคยอยู่ท่ามกลางความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัด เวลานั้นลูกกำลังจะไปสู่ความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกรู้เช่นกันว่านี่คือยุคเหล็ก อาณาจักรของราวัน หากลูกเข้าใจแต่ไม่สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้แล้วบาบาก็จะพูดว่าลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เมื่อลูกทำงานรับใช้ก็สามารถกล่าวได้ว่าลูกเข้าใจ และข่าวของงานรับใช้นั้นจะมีการกล่าวถึงในวารสาร แต่ละวันบาบาเฝ้าแต่พูดถึงหลายต่อหลายประเด็นที่ง่ายดาย ผู้คนคิดว่ายุคเหล็กนั้นยังคงอยู่ในวัยทารก เมื่อพวกเขาเข้าใจยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถเปรียบเทียบยุคเหล็กนี้กับยุคทองได้ ว่ามีความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในยุคเหล็กและความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดในยุคทอง บอกพวกเขาว่า พ่อให้ความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่เราลูกๆ ซึ่งเรากำลังบอกพวกท่านถึงสิ่งนั้น ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ ลูกถ่ายทอดประเด็นใหม่ๆ ไม่มีใครจะถามว่าลูกเป็นชาวสวรรค์หรือชาวโลก ลูกๆ ตามลำดับกันไปเช่นกัน ลูกไม่สามารถที่จะจดจำทุกประเด็นได้ ลูกเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่างเมื่ออธิบายแก่ผู้อื่น เป็นดวงวิญญาณที่ได้ยินและซึมซับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามแม้แต่ฆราวาสที่ดีบางคนก็ลืมสิ่งนี้ และพวกเขาก็เริ่มที่จะพูดในสภาพของสำนักที่เป็นร่าง สิ่งนี้เกิดขึ้นกับทุกคน พ่อพูดว่า ทุกคนคือผู้เพียรพยายาม ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมดจะพูดขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่เลย พ่อพิจารณาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและให้ความรู้แก่ลูก อย่างไรก็ตามผู้ที่ที่เป็นพี่น้องชายกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะรักษาสภาพนั้นไว้ ดังนั้นลูกต้องอธิบายว่ามีความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในยุคเหล็กและความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดในยุคทอง ขณะนี้เป็นยุคบรรจบพบกัน พ่อชี้หนทางแก่ลูก ไม่ใช่ว่าพ่อจะให้ความสุขแก่ลูก ท่านแสดงหนทางไปสู่ความสุขแก่ลูก ราวันไม่ได้ให้ความทุกข์แก่ลูกเช่นกัน เขาแสดงหนทางที่ผิด

ๆแก่ลูกซึ่งเป็นหนทางไปสู่ความทุกข์ พ่อไม่ได้ให้ทั้งความสุขหรือความทุกข์แก่ลูก ท่านแสดงหนทางไปสู่ความสุขแก่ลูก แล้วลูกแต่ละคนก็ได้รับความสุขตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ท่านไม่ได้ให้ความสุขแก่ลูก โดยการทำตามศรัทธาของพ่อ ที่ลูกได้รับความสุข พ่อเพียงแต่แสดงหนทางแก่ลูก ราวกับนำลูกไปสู่หนทางของความทุกข์ หากพ่อให้สิ่งใด ทุกคนก็จะต้องได้รับมรดกที่เท่าเทียมกัน พ่อทางร่างแบ่งมรดกของเขา ที่นี้การรับมรดกขึ้นอยู่กับว่าลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากเพียงใด พ่อแสดงให้เห็นถึงวิธีที่ง่ายดายอย่างมาก หากลูกทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกๆต้องทำความเพียรพยายาม ลูกควรพยายามและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงสุด ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่ว่าลูกควรมีทัศนคติของการปล่อยให้ผู้อื่นศึกษาและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในขณะที่ลูกนั่งลง ไม่เลย ความเพียรพยายามต้องมาก่อนเป็นอันดับแรก ตามละครลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างแน่อน บางคนทำความเพียรพยายามอย่างรวดเร็ว และบางคนก็ทำความเพียรพยายามที่เชื่องช้า ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก พ่อได้แสดงหนทางแก่ลูกแล้ว พ่อพูดว่า จดจำพ่อ! ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไรบาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น ลูกไม่ควรที่จะทิ้งความพยายามนั้นไว้กับละคร นี่คือบางสิ่งที่ลูกต้องเข้าใจด้วยเช่นกัน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นซ้ำรอย ดังนั้นแน่อนไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่ลูกเคยเล่นมาก่อนก็จะต้องมีการเล่นอีกครั้ง ศาสนาทั้งหมดจะมาอีกครั้งในเวลาของตนเอง ยกตัวอย่างเช่น หากมีชาวคริสเตียนนับพันล้านคน, ผู้คนจำนวนมากมายเหล่านั้นก็จะมาอีกครั้งเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลายและบทบาทของเขาก็ไม่เคยถูกทำลาย นี่คือบางสิ่งที่ลูกต้องเข้าใจ ผู้ที่เข้าใจจะอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างแน่อน “ให้ท่านทรัพย์สมบัติแล้วมันจะไม่วันลดน้อยลง” ลูกจะเฝ้าแต่ซึมซับความรู้และจะเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นมั่งคั่ง อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของลูก แล้วลูกก็คิดว่าตนเองเป็นผู้ที่สิ้นหวัง ครุก็จะพูดว่าหากลูกไม่สามารถถ่ายทอดความรู้นี้ได้แล้วนั้นคือโชคของสถานภาพของลูกก็จะมีค่าเพียงไม่กี่สตางค์เท่านั้น หากไม่อยู่ในโชคของลูก, ลูกจะทำความเพียรพยายามอะไร? นี่คือโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ครุทุกคนสอนวิชาของตนเอง เพียงพ่อและลูกๆเท่านั้นที่รู้วิธีการสอนของพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถรู้สิ่งเหล่านั้น แม้ว่าลูกๆพยายามอย่างหนักมากที่จะอธิบาย ก็มีน้อยมากที่เข้าใจ สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ยิ่งลูกเข้ามาใกล้มากเพียงใดก็จะเป็นสิ่งที่ชัดเจนมากขึ้นเท่านั้นว่าลูกกำลังจะกลับมาฉลาดขึ้น ในเวลานี้พิพิธภัณฑ์และวิทยาลัยทางจิตฯ กำลังจะเปิดขึ้นเช่นกัน ชื่อของลูก “มหาวิทยาลัยทางจิต” นั้นพิเศษสุด รัฐบาลก็จะเห็นสิ่งนี้เช่นกัน บอกพวกเขาว่า มหาวิทยาลัยของพวกเขาท่านนั้นเป็นไปทางกายภาพ ในขณะนี้ เป็นไปทางจิต ผู้ที่เป็นจิตวิญญาณกำลังศึกษาเล่าเรียน ในทั้งวงจรของ 84 ชาติเกิด พ่อทางจิตมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อสอนลูกๆทางจิต เมื่อลูกดูภาพยนตร์ ภาพยนตร์นั้นก็จะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการหลังจากสามชั่วโมง วงจรของ 5000 ปีนี้ซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการเช่นกัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นก็เชื่อว่าคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้นเป็นสิ่งที่ลูกต้อง ลูกไม่ได้มีคัมภีร์ใดๆ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก พ่อไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ ผู้คนเหล่านั้นอ่านและถ่ายทอดก็ตะ เด็กทารกก็ไม่ได้มีการศึกษามาตั้งแต่ออกมาจากครรภ์ของมารดา สิ่งนี้อยู่ในบทบาทของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่จะสอนลูก พ่อให้คำแนะนำตัวของตัวพ่อเอง ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งนี้ ลูกก็ร้องเพลงเช่นกันว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขาไม่ได้พูดถึงลักษณะว่าเขาเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลักษณะและนารายณ์เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้หรือไม่? ไม่เลย เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ที่มีเพียงเราบราห์มินเท่านั้นที่ให้ความรู้ที่บนพื้นฐานของศรัทธา ในบัญชีของสิ่งนี้ลูกสามารถอธิบายว่ามีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่เป็นลูกของประชาธิปไตยบราห์มา ลูกได้กลายเป็นลูกของท่านมาหลายต่อหลายครั้งและจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เพียงเมื่อมนุษย์เข้าใจสิ่งนี้เท่านั้นที่พวกเขาจะเชื่อสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกได้กลายเป็นลูกที่ถูกนำมาเลี้ยงของประชาธิปไตยบราห์มาทุกวงจร ผู้ที่เข้าใจก็จะพัฒนาศรัทธาในสติปัญญาด้วยเช่นกัน ลูกจะกลายเป็นเทพโดยที่ไม่ได้กลายเป็นบราห์มินก่อนได้อย่างไร? ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสติปัญญาของแต่ละคน สิ่งนี้เกิดขึ้นในโรงเรียน บางคนก็ได้ทุนการศึกษาในขณะที่ผู้อื่นสอบตก พวกเขาต้องศึกษาใหม่อีกครั้งตั้งแต่ต้น พ่อพูดว่า หากลูกตกลงไปในกิเลส ทุกสิ่งที่ลูกเคยหามาได้ก็ถูกทำลายและความรู้ก็ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของลูก สำนักของลูกจะเฝ้าแต่กัดกร่อนลูกอยู่ภายใน ลูกแต่ละคนสำนักถึงบาปที่ลูกได้ทำมาในชาติเกิดนี้ ลูกไม่ได้จดจำบาปใดที่ลูกเคยทำในชาติเกิดก่อนหน้านี้ของลูก ลูกได้เคยทำบาปอย่างแน่อน ผู้ที่เคยเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาป พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายบัญชีทั้งหมด มีลูกมากมายที่ลืมสิ่งนี้และไม่ศึกษาเล่าเรียน หากพวกเขาศึกษาเล่าเรียนพวกเขาจะสอนผู้อื่นอย่างแน่อน บางคนที่มีสติปัญญาที่บึกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่ฉลาด การศึกษานี้ยิ่งใหญ่มาก สุริยวงศ์และจันทราวศ์กำลังจะมีการสร้างขึ้นด้วยการศึกษานี้ของพ่อ ผู้คนเหล่านั้นที่ศึกษาในชาติเกิดเดิวนั้นและประกาศสิทธิในสถานภาพของพวกเขาในชาติเกิดเดียวกันนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพของลูกในโลกใหม่จากการศึกษานี้ สิ่งนี้อยู่ไม่ไกล เช่นที่ลูกเปลี่ยนเสื้อผ้าของลูก ในทำนองเดียวกันลูกจะทิ้งโลกเก่าและไปสู่โลกใหม่ การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่อน เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่ เป็นของโลกลใหม่ และลูกจะต้องละทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าของลูกไว้เบื้องหลัง อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นตามลำดับกันไป ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจะไปสวรรค์ก่อน ที่เหลือก็จะมาภายหลัง

พวกเขาจะไม่สามารถไปสวรรค์ได้ สาวใช้และคนรับใช้ในสวรรค์จะเป็นผู้ที่ป็นเข้าไปในหัวใจของบาบา ไม่ใช่ทุกคนจะไปที่นั่น วิทยาลัยทางจิตลาคากำลังเปิดขึ้นในเวลานี้ ทุกคนจะมาและทำความเพียรพยายาม ผู้ที่ฉลาดในการศึกษาเล่าเรียนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่มีสติปัญญาที่บึกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำ เป็นไปได้ที่ใครบางคนที่มีสติปัญญาที่บึกจะสามารถทำความเพียรพยายามที่ดีภายหลัง บางคนที่มีสติปัญญาที่รู้คิดก็พลาดพลั้งตกลงมาด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เข้าใจได้จากความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ละครทั้งหมดนี้ดำเนินต่อไป ดวงวิญญาณนาร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของพวกเขาที่นี่ พวกเขาสร้างใหม่และเล่นบทบาทใหม่ พวกเขาได้กลายเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สันสการก็บรรจุอยู่ในดวงวิญญาณ ไม่มีใครที่อยู่ภายนอกมีความรู้แม้แต่น้อย เป็นเพียงเมื่อพ่อมาและสอนลูกเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้ ลูกจะสามารถได้รับความรู้ได้อย่างไรหากไม่มีครู? เหล่านั้นคือผู้เลื่อมใสศรัทธา มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แม้ว่ามีราเคย์ได้นิมิตเธอก็ไม่ได้มีความสุข เธอจะไม่ล้มป่วยหรือ? ที่นั่นจะไม่มีประเด็นของความทุกข์ประเภทใดๆ ที่นี้มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่ที่นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นี้ทุกคนไม่มีความสุข ราชาก็มีประสบการณ์ของความทุกข์เช่นกัน ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความสุข นั่นคือดินแดนแห่งความสุข นี่คือการบรรจบพบกันของความทุกข์อย่างเต็มที่และความสุขอย่างเต็มที่ มีความสุขอย่างเต็มที่ในยุคทองและความทุกข์อย่างเต็มที่ในยุคเหล็ก ความทุกข์ทุกประเภททั้งหมดนั้นกำลังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อเวลาผ่านไปความทุกข์ก็จะเพิ่มมากยิ่งขึ้น กฎของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังจะถล่มลงมา ผู้คนเหล่านั้นให้เวลาลูกพูดน้อยมาก แม้ว่าพวกเขาจะให้เวลาลูกสองนาทิจงอธิบายว่าในยุคทองมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่ซึ่งพ่อได้ให้ไว้ ลูกได้รับความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดจากราวน เวลานี้พ่อพูดว่า จงได้รับชัยชนะเหนือต้นเหาจะแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ความรู้นี้ไม่เคยถูกทำลาย แม้ว่าดวงวิญญาณจะได้ยินเพียงเล็กน้อยเขาก็จะไปสวรรค์ ผู้คนมากมายกลายเป็นปวงประชา มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างราชาและยาจก สติปัญญาของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ผู้ที่เข้าใจความรู้และอธิบายแก่ผู้อื่นก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนที่ไม่ธรรมดาอย่างที่สดชื่นกัน! พระเจ้ามาที่นี่และสอนลูก! ศรีภษณะคือมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อพูดว่าพ่ออยู่เหนือคุณธรรมที่สูงส่งและคุณลักษณะที่เป็นเช่นปีศาจ นั่นพ่อของลูกมาเพื่อสอนลูก มีเพียงจิตวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้ทางจิตได้ ความรู้เกี่ยวกับกิตะนี้ไม่ได้ให้โดยผู้มีร่างกายใดหรือเหล่าเทพใดๆ พวกเขาพูดว่า ขอการระต่อเทพวิษณุ ดังนั้นใครคือภษณะ? เทพภษณะคือวิษณุ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ มีบางคนในบรรดาลูกที่ลืมหืมนี้เช่นกัน หากลูกเองเข้าใจอย่างเต็มที่ ลูกก็ควรอธิบายให้ผู้อื่นได้ เมื่อลูกได้นำข้อพิสูจน์ของงานรับใช้มาที่นี่ ก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกได้ทำงานรับใช้ เหตุนี้เองบาบาพูดว่า อย่าได้เขียนข่าวยืดยาวหรือเยิ่นเย้อ เช่นคนนั้นคนนี้กำลังจะมาหรือนี่คือสิ่งที่เขาพูด ไม่มีคามจำเป็นต้องเขียนสิ่งนั้น ลูกต้องเขียนสั้นๆโดยย่อ เมื่อเขามาจงดว่าเขานั้นยังอยู่หรือไม่! หลังจากที่เขาเข้าใจความรู้และเริ่มที่จะทำงานรับใช้แล้วลูกจึงเขียนถึงบาบาได้ บางคนก็เขียนข่าวเพียงเพื่อโอ้อวด บาบาต้องการที่จะเห็นผลลัพธ์ของทุกสิ่ง หลายคนมาหาบาบาแต่แล้วก็จากไป จะมีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น? บาบาจะสามารถทำอะไรได้กับพวกเขา? พวกเขาไม่ได้รับคุณประโยชน์และลูกก็ไม่ได้ได้รับประโยชน์เช่นกัน การกิจของลูกจะไม่ขยายตัวออกไปด้วยสิ่งนั้นอีกชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าปล่อยให้ตนเองสิ้นหวังในสถานการณ์ใดๆ ดุดซับความรู้ด้วยตนเองและให้ทานความรู้แก่ผู้อื่น ลูกต้องปลุกโชคของผู้อื่นด้วยเช่นกัน

2. ในเวลาที่จะพูดกับใคร ก่อนอื่นจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วจึงพูดกับดวงวิญญาณนั้น ไม่ควรจะมีสำนึกที่เป็นร่างแม้แต่น้อย จงแจกจ่ายความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกได้รับจากพ่อให้แก่ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวแห่งความสำเร็จที่สม่ำเสมอโดยการรับใช้ขณะมีสมดุลงของทั้งหัวและหัวใจ หลายครั้งที่ลูกๆ เพียงแต่ใช้หัวของพวกเขาในงานรับใช้ แต่เมื่อลูกรับใช้โดยใช้ทั้งหัวและหัวใจของลูก ลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จในงานรับใช้ ผู้ที่รับใช้ด้วยหัวของพวกเขามีการจดจำระลึกถึงพ่อในหัวของพวกเขาเป็นเวลานานสั้น พวกเขาคิดว่า ใช่ บาบาคือผู้ที่กำลังทำให้ฉันสามารถทำทุกสิ่งได้ แต่หลังจากเวลาผ่านไปแล้วช่วงหนึ่ง จิตสำนึกเดิมนั้นของ “ฉัน” ปรากฏออกมา ผู้ที่รับใช้ด้วยหัวใจของพวกเขามีการจดจำ

ระลึกถึงบาปหลอมรวมในหัวใจของพวกเขาเสมอ และพวกเขาได้รับผลของการรับใช้ด้วยหัวใจของพวกเขาอย่างแน่นอน หากลูกมีสมดุลของทั้งสอง และแล้วลูกจะประสบความสำเร็จเสมอ

คติพจน์: อยู่ในความไม่มีขีดจำกัดและสถานการณ์ที่มีขีดจำกัดใดๆจะบดขยี้ลงโดยอัตโนมัติ

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นราชาที่มีมงกุฎสองชั้น ดังนั้นทำงานรับใช้อย่างมากและสร้างปวงประชา ในยุคบรรจบพบกันลูกต้องทำงานรับใช้ เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีคุณประโยชน์

คำถาม: ลูกแต่ละคนต้องตกแต่งอะไรก่อนการทำลายล้างโลกเก่าจะเกิดขึ้น?

คำตอบ: ลูกๆ ต้องตกแต่งตนเองด้วยพลังโยคะ ด้วยพลังโยคะนี้ที่ทั้งโลกจะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานั้นลูกต้องไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ และดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องตกแต่งร่างกายเหล่านั้น ร่างกายไม่มีค่าแม้แต่เศษสตางค์ ดังนั้นจงจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากร่างกายนั้น กลายเป็นผู้ที่มีความเมตตาเช่นเดียวกับพ่อก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น และตกแต่งตนเองและผู้อื่น กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด

โอม ซานติ ลูกๆ เข้าใจเป็นอย่างดีมากกว่าพ่อมาเพื่อแสดงวิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก ผู้คนเรียกหาพ่อเพียงเพื่อสิ่งเดียวนี้ มาและทำให้พวกเขาสงบจิตจากไม่บริสุทธิ์ เพราะเวลานี้คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และโลกที่บริสุทธิ์คืออดีต ไม่มีใครรู้ว่าโลกที่บริสุทธิ์กลายเป็นอดีตเมื่อไหร่หรือเคยเกิดขึ้นมานานแค่ไหน ลูกๆ รู้ว่าพ่อเข้ามาในร่างนี้ ลูกเรียกหาท่านบาบาโปรดมาและแสดงหนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเถิด ลูกรู้ว่าลูกเคยอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์และเวลานี้ลูกอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นโลกนี้กำลังเปลี่ยนแปลง ไม่มีใครรู้ว่าระยะเวลาของโลกใหม่ว่ายาวนานแค่ไหน หรือระยะเวลาของโลกเก่านี้ยาวนานแค่ไหน เมื่อลูกสร้างอาคารที่แข็งแรง ลูกก็สามารถบอกได้ว่าอาคารนั้นจะคงอยู่ไปอีกยาวนานแค่ไหน หากลูกสร้างอาคารที่ไม่แข็งแรง ลูกก็สามารถที่จะพูดว่าช่วงอายุของอาคารจะเป็นเวลากี่ปี ลูกสามารถเข้าใจว่าอาคารนั้นจะคงอยู่เป็นเวลานานแค่ไหน ผู้คนไม่รู้วาระเวลาของทั้งโลกเป็นเท่าไร ดังนั้นแน่นอนพ่อต้องมาและบอกพวกเขา พ่อพูดว่า ลูกๆ โลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์เวลานี้ต้องจบสิ้นลงเพื่อจะได้มีการก่อตั้งโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ขึ้นมา มีมนุษย์จำนวนน้อยมากในโลกใหม่ โลกใหม่ คือ ยุคทองซึ่งเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุขด้วยเช่นกัน นี่คือนดินแดนแห่งความสุข และจะต้องจบสิ้นลงอย่างแน่นอน และแล้วประวัติศาสตร์ของดินแดนแห่งความสุขต้องซ้ำรอย ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคน พ่อได้ให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูก พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และชี้หนทางให้แก่ผู้อื่นเช่นกัน ทุกคนรู้จักพ่อทางร่างกายของพวกเขา แต่ไม่มีใครรู้จักพ่อเหนือโลก พวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาได้นำท่านเข้าไปในการอวตารที่แตกต่างกัน ในปลา จระเข้ และใน 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ ไม่มีใครในโลกรู้จักพ่อ เมื่อพวกเขารู้จักพ่อเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้ หากท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน แนวคิดของมรดกก็ไม่สามารถใช้ได้ ผู้คนกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ แต่พวกเขาไม่รู้ถึงหน้าที่การงานใดของเทพเหล่านั้น พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านั้นอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นอธิบายสิ่งหลักแรก ไม่มีใครสามารถเข้าใจอะไรได้จากแค่รูปภาพ ผู้คนที่นาสสารไม่รู้จักพ่อหรือสิ่งสร้างหรือวิธีการสร้างสิ่งสร้างในตอนเริ่มต้นอย่างไร พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลยว่าเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพที่พวกเขากราบไหว้บูชาเมื่อไหร่ พวกเขาเชื่อว่าอาณาจักรสุริยวงศ์คงอยู่ต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายแสนปีและจักรวาลก็ดำเนินมาเป็นเวลาหลายแสนปี สิ่งนั้นเรียกว่าความไม่รู้ เวลานั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ แล้วลูกก็พูดสิ่งนี้ซ้ำ ๆ พ่อพูดสิ่งนี้ซ้ำ ๆ เช่นกัน อธิบายด้วยวิธีนี้และให้สาสน์ อาณาจักรมีการก่อตั้งได้อย่างไร ? อาณาจักรไม่สามารถเกิดขึ้นด้วยการเพียงแค่นั่งลงที่นั่น ใช่ ผู้ที่นั่งอยู่ที่บ้านก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน พวกเขา กำลังนั่งอยู่ที่นั่นตามละคร ผู้ที่ดูแลยกย่องก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน ลูก ๆ มากมายมาหาพ่อเพื่อพบกับท่าน เพราะพวกเขาจะได้รับมรดกจากชีพบบาเพียงผู้เดียวเท่านั้น เมื่อพ่อทางร่างมีลูกชาย ลูกชายก็เข้าใจว่าเขาต้องได้รับมรดกของเขาจากพ่อของเขา ลูกสาวก็จะไปและกลายเป็นหุ้นส่วนครึ่งหนึ่ง ในยุคทองไม่มีการต่อสู้กันเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินสมบัติ ที่นี้มีการต่อสู้เพราะกิเลสตัณหาหาคะ วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น และดังนั้นจึงไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ ทุกคนเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลูกเข้าใจว่าสวรรค์เคยมีอยู่จริงและเวลานี้มันกลายเป็นอดีตไปแล้ว มีภาพลักษณ์ของสวรรค์นั้นด้วย แต่ลูก ๆ มีเพียงความคิดเหล่านี้ในเวลานี้เท่านั้น ลูกรู้ว่าวงจรนี้จะซ้ำรอยทุก 5000 ปี ไม่ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าสุริยวงศ์และจักรวาลคงอยู่มาถึง 2500 ปี บาบาอ่านในหนังสือพิมพ์ว่าผู้คนกำลังรับฟังรามายณะในบ้านพักผู้ว่าการที่บาโรดำ เมื่อภัยพิบัติใดก็ตามเกิดขึ้น ผู้คนต่างก็ซ้องแวงอยู่ในความเลื่อมใสศรัทธา เพื่อเอาใจพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้พอใจในวิธีนั้น สิ่งนั้นได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พระเจ้าไม่เคยพอใจกับความเลื่อมใสศรัทธา ลูก ๆ รู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่มาเป็นเวลาครึ่งวงจร และผู้คนต่างก็รับความทุกข์เข้ามาให้กับตนเอง ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของพวกเขาหมดสิ้นในการทำความเลื่อมใสศรัทธา มีเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูก ๆ ที่ทำงานรับใช้ก็ให้ชวานั้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน มีการอธิบายว่า นี่คือการครอบครองของพระเจ้า พระเจ้า

คือ ผู้ประทาน ท่านไม่ได้รับสิ่งใดไปจากใคร ไม่มีใครให้สิ่งใดแก่ท่านเลย พวกเขาเพียงแต่สูญเสียสิ่งนั้นแทน พอถามลูก ๆ เพื่อให้ทรัพย์สินสมบัติอย่างมากมายแก่ลูก พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แล้วสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไปไหน ? ลูกกลายเป็นผู้ที่ยากจนขึ้นแค้นอย่างมากได้อย่างไร ? เวลานี้พ่อกำลังคิดถึงและดังนั้นลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ผู้คนไม่เข้าใจเรื่องราวเหล่านี้ ลูกรู้ว่าลูกไม่ต้องอยู่ที่นั่นในโลกเก่าอีกต่อไป โลกนี้กำลังจะถูกทำลาย เงินทั้งหมดที่ผู้คนมีก็จะไม่คงอยู่กับใคร เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น ทุกสิ่งจะจบสิ้น มีการสร้างอาคารใหญ่โตจำนวนมากสูงขึ้นไปหลายไมล์ มีความมั่งคั่งอย่างมากมาย แต่ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลายเพราะลูกรู้ว่าเมื่อเป็นอาณาจักรของลูกก็จะมีใครอยู่ที่นั่น มีความมั่งคั่งมากมายที่นั่น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น ผู้คนเหล่านั้นมีงบประมาณที่พวกเขามีทอง, เงินและเงินมากมายแค่ไหน พวกเขาประกาศว่างบประมาณของพวกเขามีมากมาย และค่าใช้จ่ายของพวกเขาก็มากมาย พวกเขาใช้เงินอย่างมากมายกับอาวุธยุทโธปกรณ์ พวกเขาใช้เงินอย่างมากมายไปกับอาวุธและพวกเขาไม่มีรายได้ใด ๆ จากสิ่งนั้น สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาจะเก็บไว้ เป็นเพียงทองคำและเงินที่ลูกจะเก็บไว้ เมื่อโลกเป็นยุคทอง, พวกเขาก็มีเหรียญทอง ในยุคเงิน, พวกเขามีเหรียญเงิน มีความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น แต่เมื่อความมั่งคั่งลดลง ดูซิว่าพวกเขาประดิษฐ์อะไร “ธนบัตร” ในต่างแดนเช่นกันพวกเขาก็มีธนบัตร กระดาษนั้นไม่มีประโยชน์ใด ดังนั้นอะไรที่จะหลงเหลืออยู่ ? อาคารที่ใหญ่โตเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลายด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็น, จงคิดว่าสิ่งนั้นไม่ได้มีอยู่ ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย แม้แต่ร่างกายก็เก่าไม่มีค่าแม้แต่เศษสตางค์ ไม่ว่าพวกเขาจะสวยงามแค่ไหน โลกนี้จะยังคงอยู่ในช่วงระยะเวลาสั้นๆเท่านั้นในขณะนี้ ไม่มีการรับประกันใด ๆ สำหรับสิ่งนั้น ดูซิว่าเกิดอะไรขึ้นกับผู้คนขณะที่พวกเขานั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง! พวกเขามีภาวะหัวใจวาย ไม่มีการรับประกันใด ๆ สำหรับมนุษย์ จะไม่เป็นเช่นนั้นในยุคทอง ด้วยพลังโยคะ ร่างกายของลูกจะคงอยู่ตลอดไปเหมือนต้นกัลปะ เวลานี้ลูกได้พบกับพ่อที่พูดว่า ลูกไม่จำเป็นต้องอยู่ในโลกนี้อีกต่อไป นี่คือโลกที่สกปรก เวลานี้ลูกต้องตกแต่งตนเองด้วยพลังโยคะ ที่นั่นเด็ก ๆ เกิดมาจากพลังโยคะ ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น ลูกชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ และดังนั้นจึงไม่มีอะไรเป็นเรื่องใหญ่ มีเพียงผู้ที่ เป็นของสกุลของลูกเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ที่เหลือทั้งหมดต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบซึ่งเป็นบ้านของพวกเขา อย่างไรก็ตามผู้คนไม่คิดเช่นนั้นเป็นบ้านของพวกเขา พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณหนึ่งขึ้นไปเบื้องบนที่นั่นและอีกดวงวิญญาณหนึ่งลงมา ประชากรโลกขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ลูกรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างและดังนั้นลูกจึงพยายามอธิบายแก่ผู้อื่นเพื่อที่พวกเขาจะกลายเป็นนักเรียนของบาบาและรู้ทุกสิ่งและกลับมามีความสุข เวลานี้เรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งอมตะ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกเคยรับฟังเรื่องราวที่เป็นเท็จ เวลานี้ลูกมีความสุขอย่างมากที่ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งอมตะ เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของดินแดนแห่งความตายนี้ เราเติมตนเองด้วยสมบัติที่มีค่าของความสุขจากที่นี่แล้วจึงกลับไป ดังนั้นลูกควรจะต้องอยู่อย่างซื่อแฉะในการหารายได้นี้และเติมอารมณ์ของลูกเป็นอย่างดี ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูก เวลานี้เราต้องรับใช้ผู้อื่นและเติมอารมณ์ของเรา พ่อสอนลูกว่าลูกจะมีความสุขได้อย่างไร จงกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ไม่มีชั้นยศหรือนักปราชญ์ใดจะถามลูกว่าสามารถมีความสุขได้อย่างไร พวกเขาจะรู้อะไรว่าสวรรค์อยู่ที่ไหนหรือนรกอยู่ที่ไหน? ไม่ว่าใครจะมีตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่เพียงใด แม้ว่าเขาจะเป็นผู้บัญชาการสูงสุดของกองทัพอากาศ กองทัพบกหรือกองทัพเรือ ทั้งหมดนั้นจะเปรียบเทียบกับลูกได้? ลูกรู้ว่ามีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสวรรค์ เวลานี้มีการต่อสู้รบราในทุหนแห่ง ภายหลังพวกเขาจะไม่ต้องการเครื่องบินหรือกองทัพ ทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย มีมนุษย์เพียงน้อยนิดเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ แสงไฟ เครื่องบินฯลฯ เหล่านี้จะยังคงหลงเหลืออยู่ แต่จะมีเพียงโลกเล็กๆเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ เพียงบาร์ดเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ เช่นเดียวกันกับแบบจำลองเล็ก ๆ ที่ผู้คนทำ มันจะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครก็ตามว่าความตายจะมาถึงในที่สุด ลูกรู้ว่าความตายยืนอยู่เบื้องหน้า ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพวกเขาจะส่งระเบิดไปจากที่ที่พวกเขานั่งและทุกสิ่งก็จะถูกทำลายที่ใดก็ตามที่พวกเขาทิ้งระเบิด ไม่มีความจำเป็นสำหรับกองทัพใด ๆ แม้แต่เครื่องบินลำเดียวก็มีราคาหลายสิบล้าน ทุกคนมีทองคำมากมาย พวกเขามีทองคำเป็นต้น ๆ ซึ่งทองคำทั้งหมดนั้นจะลงไปสู่มหาสมุทร อาณาจักรของราวันทั้งหมดนี้เป็นเกาะ มีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วน ลูกทั้งหมดกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเอง และดังนั้นลูกควรจะต้องอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ ดูซิว่าทุกคนยุ่งมากแค่ไหนเมื่อมีน้ำท่วมในบางแห่ง พวกเขาเองซื่อแฉะในงานรับใช้เพื่อให้แน่ใจว่าอาหารจะไปถึงทุกคน พวกเขาเริ่มที่จะดำเนินการไปล่วงหน้าทันทีที่น้ำเริ่มเข้ามา ดังนั้นลองคิดว่าทุกสิ่งจะถูกทำลายอย่างไร ทั่วทุกมุมโลกมีมหาสมุทร เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นจะมีน้ำในทุกหนแห่งได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่านั่นเป็นอาณาจักรของลูก และบอมเบย์และการาจี ฯลฯ ก็ไม่คงอยู่ในเวลานั้น บาร์ดที่เล็กเช่นนั้นจะยังคงเหลืออยู่ และนั่นจะมีแม่น้ำที่จัดด้วยเช่นกัน ที่นั่นไม่จำเป็นต้องมีบ่อ ฯลฯ พวกเขามีน้ำดื่มที่สะอาดมากที่นั่น พวกเขาเล่นเกมที่ริมฝั่งแม่น้ำ ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับความสกปรกใดๆ ที่นั่น ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์, ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เมื่อผู้คนได้ยินชื่อนั้น พวกเขาก็ปรารถนาที่จะศึกษาอย่างรวดเร็วกับพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาอย่างเต็มที่ เพื่อศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นและให้สาสน์แก่ทุกคน ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกของตนเองในวงจรก่อนหน้านี้ก็

จะประกาศสิทธิอีกครั้ง พวกเขาจะเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม เพราะคนจนที่นำสงสารไม่รู้จักพ่อ พ่อพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์ เหตุใดผู้ที่ได้รับสวรรค์บนฝ่ามือของพวกเขาเองจึงไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์? พ่อชี้ว่าทำไมเราจึงไม่กลับมาบริสุทธิ์สำหรับชาติเกิดเดี๋ยวนี้นี้เมื่อเราจะได้รับอำนาจในการปกครองโลก? พระเจ้าพูดว่า หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้, ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิด เพียงแต่ทำตามศรัทธาของพ่อในชาติเกิดเดี๋ยวนี้นี้ รักซาบั้นต้น (พันธะของการปกป้องคุ้มครอง) คือสัญลักษณ์ของสิ่งนี้ ดังนั้นเหตุใดเราจึงจะไม่คงอยู่อย่างบริสุทธิ์? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดรับประกันสิ่งนี้ พ่อให้มรดกแห่งสวรรค์แก่บาร์ตที่ซึ่งเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข เคยมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด, ในขณะที่นี่คือดินแดนของความทุกข์ หากลูกอธิบายสิ่งนี้กับบุคคลสำคัญแม้เพียงหนึ่งคน ทุกคนอื่นก็จะเฝ้าแต่รับฟังลูกเช่นกัน พ่อคุยกับพวกเขาในขณะที่อยู่ในสภาพของโยคะและทุกคนแม้กระทั่งลิ้มเวลาๆ ไม่มีใครสามารถพูดสิ่งใดได้แทนที่จะเป็น 15 ถึง 20 นาที พวกเขาจะนั่งที่นั่นเพื่อรับฟังลูกแม้กระทั่งหนึ่งชั่วโมง อย่างไรก็ตามลูกต้องการพลังนั้น ไม่ควรจะมีสำนึกที่เป็นร่างใด ๆ ที่ลูกต้องทำงานรับใช้ และไม่มีอะไรนอกจากงานรับใช้ แล้วเมื่อนั้นจะมีคุณประโยชน์ ลูกต้องกลายเป็นราชาแต่ลูกยังไม่ได้สร้างปวงประชา พ่อจะไม่ให้ตำแหน่งนั้นแก่ลูกเพียงเช่นนั้น ปวงประชาจะกลายเป็นผู้ที่มิมงกุฎสองชั้นหรือไม่? เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นผู้ที่มิมงกุฎสองชั้น พ่อให้ความกระตือรือร้นแก่ลูก ลูกมีบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก บาปเหล่านั้นจะสามารถถูกตัดออกไปด้วยพลังโยคะเท่านั้น อย่างไรก็ตามลูกสามารถเข้าใจสิ่งที่ลูกได้ทำในชาติเกิดนี้ ลูกได้รับการสอนโยคะเพื่อที่จะตัดบาปของลูกออกไป ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของชาติเกิดนี้ พ่อหนึ่งที่นี่และบอกลูกถึงวิธีการที่จะกลับมาสโตประธานจากตาโมประธาน อย่างไรก็ตาม สำหรับพรและความเมตตา ไปและร้องขอจากผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา! อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งอมตะ เติบโตตนเองด้วยสมบัติที่มีค่าของความสุขในยุคบรรจบพบกัน อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก เติบโตอารมณ์ของลูก กลายเป็นผู้ที่มีความเมตตา และกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด
2. เพื่อที่จะได้รับสวรรค์บนอุ้งมือของลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแนนอน สร้างวิธีการที่จะทำให้ตนเองสโตประธานและมีเมตตาต่อตนเอง สะสมพลังโยคะ

พร: ขอให้ลูกเป็นนักแสดงพิเศษที่มีประสบการณ์ในรูปรวมโดยการรักษาความเป็นมิตรกับพระเจ้าอยู่เสมอ เมื่อลูกๆ พูดว่า “บาบา” จากหัวใจแล้วดิลลารามผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจจะมาปรากฏตัว และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า พระเจ้าอยู่ที่นี่ ถึงอย่างไรดวงวิญญาณพิเศษก็อยู่ในรูปรวมอยู่แล้ว ผู้คนพูดว่า ฉันมองไปที่ใด ฉันก็เห็นแต่ท่านเท่านั้น และลูก ๆ พูดว่า ไม่ว่าเราทำอะไรและไม่ว่าเราไปที่ใด พ่ออยู่กับเรา ท่านคือคารันฮาร์ (ผู้ที่ทำและดลใจผู้อื่นให้ทำ) และดังนั้น คารันฮาร์ (ผู้ที่ทำ) และคาราวันฮาร์ (ผู้ที่ดลใจ) จึงอยู่รวมกัน ผู้ที่เล่นบทบาทของตนด้วยสำนึกนี้ก็จะกลายเป็นนักแสดงพิเศษ

คติพจน์: อยู่ในโลกลำดับนี้ขณะพิจารณาตนเองว่าเป็นแขก แล้วลูกจะพูดกับสันสการ์และความคิดเก่าได้ว่า “ออกไป!”

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูก ๆ ที่แสนหวานลูกเคยเร่ร่อนไปทั่วด้วยการเข้าไปสู่ความเป็นมิตรของมายา , ราวัน ลูก ๆ ผู้เป็นต้นอ่อนที่บริสุทธิ์กลับมา ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งที่ลูกแต่ละคนประหลาดใจกับตนเองและอะไรคือสิ่งที่พ่อประหลาดใจในตัวลูก ?
- คำตอบ:** ลูก ๆ ประหลาดใจในสิ่งที่พวกเขาเคยเป็น ที่พวกเขาเป็นลูกของใคร ที่พวกเขาได้รับมรดกจากพ่อและพวกเขาก็ลืมพ่อเช่นนั้น ราวันมาและนำหมอกเช่นนั้นมาที่ทำให้ลูกลืมผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่าน พ่อประหลาดใจที่ลูกคนเดียวกันที่พ่อทำให้พวกเขาสูงส่งและผู้ให้โซ่ของอาณาจักรแก่พวกเขาเริ่มที่จะประณามท่าน พวกเขาสูญเสียทุกสิ่งโดยการเข้าไปสู่ความเป็นมิตรของราวัน

โอม ซานติ ลูกกำลังคิดอะไร ? ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูก ๆ แต่ละคนผู้เป็นมนุษย์ก็ประหลาดใจกับตนเองในสิ่งที่ลูกเคยเป็นและลูกเคยเป็นลูกของใคร แนนอนลูกเคยประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อมาแล้วอย่างไรและลูกลืมสิ่งนั้นอย่างไร ลูกเคย สโตประธานเป็นนายของทั้งโลก ลูกมีความสุขอย่างมากแล้วลูกก็ลงบันไดมา เมื่อราวันมาเขาก็นำหมอกเช่นนั้นมาที่ทำให้ลูกลืมผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่าน ผู้คนก็หลงทางในหมอก ลูกเช่นกันก็ลืมว่าบ้านของลูกอยู่ที่ไหนและลูกเป็นผู้อาศัยของที่นี่ เวลานี้บาบาได้เห็นลูกของท่านผู้ที่ท่านได้ให้โซ่ของอาณาจักรแก่พวกเขาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว พวกเขามีชีวิตอยู่ในความสุขและความสุขสันต์อย่างยิ่ง ในเวลานี้ดินแดนนั้นกลายเป็นอะไร? ดูสิลูกได้เข้าไปสู่อาณาจักรของราวันอย่างไร! ลูกจะได้รับความทุกข์ในอาณาจักรต่างแดนอย่างแนนอน ลูกเร่ร่อนไปอย่างมาก ลูกเฝ้าแสวงหาพ่อด้วยศรัทธาที่มั่งคั่งแต่ลูกก็ไม่ได้พบกับท่าน ลูกจะสามารถพบใครบางคนที่คุณนำไปไว้ในก้อนกรวดก้อนหินได้อย่างไร? จากการเร่ร่อนไปทั่วเป็นเวลาครึ่งวงจรถูกก็สูญเสียความหวัง เป็นเพราะความไม่รู้ลูกจึงมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากในอาณาจักรของราวัน บาร์ตกลับมายากจนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมองดูที่ลูก ๆ และคิดว่า ลูกเร่ร่อนอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งวงจรถืออะไร ? เพื่อจะพบพระเจ้า หลังจากที่ลูกทำความเลื่อมใสศรัทธาที่พระเจ้าให้พลนั้นแก่ลูก ท่านให้อะไร? ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขากลายเป็นผู้ที่โง่เขลาอย่างแท้จริง ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดควรเข้ามาในสติปัญญาของลูก เราเคยเป็นอะไรและเราเคยปกครองอาณาจักรอย่างไร ในขณะที่ลงบันไดมา เราเฝ้าแต่ติดกับอยู่ในโซ่ตรวนของราวัน มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด ในตอนแรกลูกเคยมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในหัวใจของลูกว่ามีความสุขอย่างมากในอาณาจักรของลูก แล้วลูกก็มีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากในอาณาจักรต่างแดน เช่นเดียวกับที่ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่าพวกเขาประสบกับความทุกข์เป็นอย่างมากในช่วงเวลาของการปกครองของอังกฤษ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ภายในลูกควรมีความคิดว่าลูกเคยเป็นใคร ลูกเป็นลูกของใคร พ่อให้อาณาจักรของทั้งโลกแก่ลูกอย่างไร และลูกกลับมาติดกับในอาณาจักรของ ราวันอย่างไร ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์เป็นอย่างมากและกระทำการที่สกปรกอย่างมากมาย แต่ละวันโลกก็กลับมาตกต่ำอย่างต่อเนื่อง แต่ละวันสันสการ์ของมนุษย์ก็กลายเป็นอาชญากรรมมากขึ้น ดังนั้นลูก ๆ ควรมีสิ่งนี้ในสำนึกของคุณ พ่อเห็นว่าลูกเคยเป็น ต้นอ่อนที่บริสุทธิ์อย่างมาก ผู้ที่เคยได้รับโซ่แห่งอาณาจักรของพวกเขาและลูกก็ลืมหน้าที่การงานของท่าน ในเวลานี้หากลูกต้องการที่จะกลับมาสโตประธานจากตโมประธานแล้วจงจดจำพ่อ พ่อของลูกแล้วบาปทั้งหมดของลูกจะถูกตัดออกไป อย่างไรก็ดีลูกก็ไม่สามารถที่จะจดจำพ่อได้ ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า บาบาฉันลืมท่าน โอ้ ! แต่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปได้อย่างไร ถ้าลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ? ประการแรกลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการตกลงไปในกิเลสและประการที่สองลูกเริ่มที่จะประณามพ่อ ลูกตกลงไปในความเป็นมิตรของมายามากเช่นนั้นที่ลูกได้นำผู้เดียวที่ยกลูกขึ้นสู่ท้องฟ้าเข้าไปสู่ก้อนกรวดและก้อนหิน ลูกได้ทำการกระทำเช่นนั้นในความเป็นเพื่อนของมายา สิ่งนี้ควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ลูกไม่ควรอยู่อย่างเป็นผู้มีสติปัญญาที่เป็นหินโดยสิ้นเชิงอีกต่อไป บาบาบอกลูกทุกวัน พ่อพูดประเด็นขึ้นหนึ่งแก่ลูก เมื่อมีการชุมนุมในบอมเบย์ลูกสามารถบอกพวกเขาว่า พ่อพูดว่า โอ้ ผู้คนของบาร์ต พ่อได้ให้โซ่ของอาณาจักรแก่ลูก ลูกเคยเป็นเทพในสวรรค์แล้วลูกเข้ามาในอาณาจักรของราวันได้อย่างไร? นี่ก็คือบทบาทในละครเช่นกัน ทำความเข้าใจผู้สร้างและตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลกของสิ่งสร้างของท่านแล้วลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แม้ว่าลูกทั้งหมดกำลังนั่งที่นี้สติปัญญาของบางคนก็เร่ร่อนไปที่ไหนสักแห่งและสติปัญญาของบางคนก็ไปที่อื่น สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยอยู่ที่ไหนและเวลานี้ลูกได้ตกลงไปในอาณาจักรต่างแดนของราวัน ดังนั้นลูกจึงกลับมาไม่มีความสุขอย่างยิ่ง ลูกเคยมีความสุขมากในวัด

ของชีวา เวลานี้พ่อมาเพื่อพาลูกออกไปจากโรงคำประเวณีนี้แต่ลูกบางคนก็ยังไม่ได้ทิ้งที่นี้ไป พ่อพูดว่า ลูกจะไปสู่วัดของชีวาไหม ? ลูกจะไม่ได้รับยาพิษนั้นที่นั่น ลูกจะไม่ทานหรือดื่มสิ่งใดที่สกปรกที่นั่น พวกเขา (ลักขมีและนารายณ์) เคยเป็นนายของโลก พวกเขาหายไปไหน ? พวกเขากำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก พ่ออธิบายสิ่งนี้ ไม่ใช่ทุกคนมีค่าต้องงานรับใช้มากเท่ากัน อาณาจักรต้องมีการก่อตั้งขึ้นมาตามลำดับกันไป เช่นที่เคยเป็นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกต้องกลับมาสโตประธาน พ่อพูดว่า นี่คือโลกเก่าที่โตโมประธาน พ่อมาเมื่อโลกกลับมาเก่าอย่างแท้จริง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนี้ พระเจ้ากำลังสอนเราด้วยพาหนะนี้ เมื่อลูกจดจำสิ่งนี้ เมื่อลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกลูกก็จะสามารถบอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้และทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง พ่ออธิบายว่าก่อนหน้านี้บุคลิกภาพของลูกเป็นเช่นอาชญากรและเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะเปลี่ยน ลูกไม่สามารถที่จะขจัดความเป็นอาชญากรออกไปจากสายตาของลูก หนึ่งในอาชญากรของตณหาราคะที่ได้มีการละทิ้งไปแล้วด้วยความยากลำบากอย่างมาก และพร้อมกันนั้นก็ยังมีกิเลสทั้งห้าที่เหลืออยู่ มีความเป็นอาชญากรของความโกรธอย่างมาก ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ไหนสักแห่งแล้ววิญญาณปีศาจร้ายก็เข้ามาในตัวลูก นั่นก็เป็นความเป็นอาชญากรเช่นกัน ยังไม่มีใครกลับมามีอาการธรรมและดังนั้นผลลัพธ์ของสิ่งนั้นจะเป็นอย่างไร ? ลูกจะสะสมบาปถึง 100 เท่า ลูกก็จะโกรธซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่ออธิบายว่า เวลานี้ลูกไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของราวันอีกต่อไปแล้ว เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่กับพระเจ้า ดังนั้นลูกต้องทำสัญญาที่จะกลับมาเป็นอิสระจากกิเลสเหล่านั้น พ่อพูดว่าเวลานี้จงจดจำพ่อ อย่ามีความโกรธ กิเลสทั้งห้าทำให้ลูกตกต่ำอย่างต่อเนื่องมาถึงครั้งวงจร ลูกเคยเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดและลูกก็เป็นผู้ที่ตกต่ำที่สุดด้วยเช่นกัน เป็นกิเลสทั้งห้าที่ทำให้ลูกตกต่ำ เวลานี้ลูกต้องขจัดกิเลสเหล่านั้นออกไปเพื่อที่จะสู่วัดของชีวา จงเฝ้าแต่ขจัดหัวใจของลูกออกไปจากโรงคำประเวณีนี้ จดจำพ่อและความจิตสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ลูกจะไปถึงบ้าน ไม่มีใครอื่นสามารถชี้หนทางนี้แก่ลูกได้ พระเจ้าพูดว่า พ่อไม่เคยพูดว่าพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและบอกลูกว่าพ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ที่นี้ที่นั่น ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์และประกาศสิทธิในมรดกของลูก ไม่มีเรื่องของหะฐะโยคะ ฯลฯ ในสิ่งนี้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เหตุใดลูกจึงพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกาย ? ลูกจะไม่สามารถรับความรู้ได้ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกอยู่ในอาณาจักรของราวันและเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะไปสู่อาณาจักรของราม เวลานี้ลูกเป็นผู้อาศัยของยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด แน่นนอนอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกได้เลย คนหลายคนจะพักอยู่ที่นี้ได้อย่างไร ? ไม่ใช่ว่าทุกคนที่กลายเป็นบราห์มินจะสามารถอยู่ที่นี้กับบราห์มาได้ ลูกต้องอยู่ที่บ้านของลูกเองและสติปัญญาของลูกต้องเข้าใจว่าลูกไม่ใช่ศูทรแต่เป็นบราห์มิน จุกของลูกบราห์มินนั้นเล็กมาก ดังนั้นขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูก ลูกเพียงแค่ว่าต้องจดจำพ่อ ลูกเคยเป็นอะไรมาก่อน ? เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในอาณาจักรต่างแดน ลูกกลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก เวลานี้บาบากำลังพาเรากลับไปอีกครั้ง ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องสร้างสภาพที่มั่นคงในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ต้นไม้ที่ใหญ่โต (ครอบครัว) มากมายได้มาในตอนเริ่มต้นและแล้วในบรรดาพวกเขาเหล่านั้นบางคนก็ยังอยู่และบางคนก็จากไป สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของลูกแต่ดูชีวาเวลานี้ลูกได้สิ้นสุดลงที่ใด ! เวลานี้ลูกจะกลับไปยังอาณาจักรของลูกอีกครั้งหนึ่ง บางคนก็เขียนหาบาบาและพูดว่า บาบาคนนั้นคนที่ดีมากและเขาเคยมาเป็นประจำแต่เขาไม่มาอีกต่อไปแล้ว ถ้าเขาไม่มานั้นก็หมายความว่าเขาได้ตกลงไปในกิเลสและดังนั้นเขาจึงไม่สามารถซึมซับความรู้ได้ แทนที่จะก้าวหน้าพวกเขาที่ตกต่ำลงไปเรื่อยๆและจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สตางค์ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสถานภาพของราชาและสถานภาพที่ต่ำ ถึงอย่างไรที่นี้ก็มีความสุข แต่เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ทุกคนสามารถเข้าใจได้ว่าใครที่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เวลานี้ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายาม กษัตริย์มเหศวรแห่งโกปาลก็กำลังทำความเพียรพยายามเช่นกัน กษัตริย์เหล่านั้นก็มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น ในขณะที่ลูกกำลังจะไปสู่อาณาจักรสุริยวงศ์ ความเพียรพยายามของลูกควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกสามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่า เฝ้าแต่ตรวจสอบหัวใจของลูกและถามตนเองว่าสายตาของลูกกลายเป็นอาชญากรในเวลาใดหรือไม่ หากสายตาลูกกลับมามีอาการธรรมและแล้วจะต้องการอะไรอีก ? แม้ว่าลูกไม่ได้ขiongแวนในกิเลสอีกต่อไป สายตาของลูกก็เฝ้าแต่หลอกลวงลูกไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ตณหาราคะคือกิเลสอันดับหนึ่ง สายตาที่เป็นอาชญากรก็เลวร้ายอย่างมาก เหตุนี้เองจึงมีคำว่า “ สายตาที่เป็นอาชญากร ” และ “ สายตาที่มีอาการธรรม ” พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดรู้จักลูกๆ ท่านรู้ว่าพวกเขาทำอะไรและพวกเขาทำงานรับใช้อะไร แม้กระทั่งเวลานี้ท่านก็ได้รับข่าวที่แฝงตัวว่าสายตาที่เป็นอาชญากรของคนนั้นคนนี้ยังไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาก็จะเขียนถึงบาบาได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น พวกเขาเองจะรู้สึกได้ว่าพวกเขาเคยพูดโกหกมาเป็นเวลานานและตกต่ำลงอย่างต่อเนื่อง ความรู้ที่ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาก็อย่างแท้จริง เหตุนี้เองพวกเขาก็ไม่สามารถสร้างสภาพนั้นได้ พวกเขาซ่อนความผิดของพวกเขาจากพ่อ ผู้คนมากมายก็ซ่อนความผิดของเขาในลักษณะนั้น ลูกไม่ควร

จะซ่อนโรคภัยของกิเลสทั้งห้าจากศัลยแพทย์ ลูกต้องบอกความจริงว่า สติปัญญาของฉันไปยังทิศทางอื่นและไม่ได้ตรงไปสู่ชีพบาบา เมื่อลูกไม่ได้บอกความจริง โรคภัยของลูกจะก็จะเลวร้ายลงเรื่อย ๆ เวลานี้พ่ออธิบายว่า ลูก ๆ กลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ! คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกเคยมีความสุขอย่างมากเมื่อลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกได้กลับมาไม่มีความสุขและกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เกิดอะไรขึ้นกับลูก ? ทุกคนพูดว่าหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์นั้นมีมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา พวกเขาถามว่า รามและลีดาไม่มีบุตรหรือ ? อย่างไรก็ดีตามที่นั้นเด็ก ๆ ไม่ได้เกิดมาจากบาป โอ้ ! แต่นั่นก็เป็นโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เด็ก ๆ ไม่ได้เกิดมาด้วยความคดโกงที่นั่น ที่นั่นไม่มีกิเลสเลย อาณาจักรนี้ของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นั่นคืออาณาจักรของราม ราวันจะสามารถเข้ามาที่นั่นได้อย่างไร ? สติปัญญาของมนุษย์ได้ถูกทำลายไปอย่างสมบูรณ์ ใครที่ทำลายพวกเขา? พ่อทำให้ลูกสโตประธานและพาเรือของลูกข้ามฟากไป ดังนั้นใครทำให้ลูกดโมประธาน ? มันคือราวัน ลูกลืมสิ่งนี้เช่นกัน พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา โอ้ จริงหรือ ? ดังนั้นตอนเริ่มต้นของเวลาคือเมื่อใด ? จงให้บัญชีของสิ่งนี้กับเรา พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อให้โชคของอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่แก่ลูก ลูก ๆ ผู้คนของบาร์ตเคยมีความสุขมาก ไม่เคยมีใครอื่นในเวลานั้น ชาวคริสเตียนก็พูดเช่นกันว่าเคยเป็นดินแดนสุขาวดี มีภาพลักษณ์ของเหล่าเทพด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดที่เก่าแก่ไปกว่าพวกเขา ลักษณะและนารายณ์จะเก่าแก่ที่สุดและสิ่งใดที่เป็นของพวกเขาก็จะเก่าแก่ ศรีกฤษณะเป็นผู้ที่เก่าแก่ที่สุดในบรรดาพวกเขาทั้งหมด ศรีกฤษณะเคยเป็นผู้ที่ใหม่ที่สุดเช่นกัน เหตุใดจึงกล่าวว่าเขาเป็นผู้ที่เก่าแก่ที่สุด ? เพราะเขามีชีวิตอยู่ในอดีต ลูกเคยสวยงามและเวลานี้กลับมา น่าเกลียด ผู้คนก็มีความสุขมากที่ได้เห็นรูปกฤษณะที่น่าเงินเข้ม พวกเขาแม้กระทั่งแกว่งกฤษณะในรูปที่เป็นทารกในเปล พวกเขาจะรู้ได้อย่างไรว่ากฤษณะเคยสวยงามเมื่อไหร่ ? พวกเขามีความรักอย่างมากต่อกฤษณะ แต่ราเดห์ทำอะไร ? (พวกเขาไม่ได้รักเธอมากขนาดนั้น) พ่อพูดว่าลูกกำลังนั่งที่นั่นในความเป็นมิตรของสัจจะ เมื่อลูกออกไปสู่ความเป็นมิตรกับเพื่อนที่ไม่ดีลูกก็ลืมพ่อ มายามีพลังมาก แม้แต่ช้างก็เคยถูกกลืนกินโดยจระเข้ มีหลายคนที่จะพร้อมจะหนีจากไป หากพวกเขามีความหลงทะนงตนแม้แต่เล็กน้อยพวกเขาก็ทำลายทุกสิ่งของพวกเขาเอง พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดจะเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก ลูกต้องไม่สูญเสียความหวังในสิ่งนี้และพูดว่า ทำไมบาบาจึงพูดเช่นนั้น ? เกียรติของฉันได้สูญเสียไป โอ้ ! แต่ลูกได้สูญเสียเกียรติทั้งหมดของลูกไปแล้วในอาณาจักรของราวัน ลูกนำอันตรายมาให้กับตนเองเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและลูกก็ทำลายสถานภาพของลูก ความโกรธและความละโมภก็เป็นสายตาที่เป็นอาชญากรเช่นกัน เป็นเพียงเมื่อลูกเห็นบางสิ่งที่ลูกชอบเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาละโมภ พ่อมาและมองดูที่สวนของท่านและเห็นความหลากหลายของดอกไม้ หลังจากที่อยู่ที่นี่ ท่านก็มองดูดอกไม้ในสวนอื่น ผู้คนก็ถวายดอกไม้แก่ชีพบาบาด้วยเช่นกัน ท่านคือดอกไม้ที่มีชีวิตผู้ไม่มีตัวตน ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นดอกไม้เช่นนั้นด้วยเช่นกัน บาบาพูดว่า ลูกๆที่แสนหวานคิดว่าอะไรก็ตามที่ผ่านไปแล้วเป็นละคร อย่าได้คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกทำความเพียรพยายามเป็นอย่างมากแต่ก็ยังไม่มียะไรเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งใดที่หลงเหลืออยู่ โอ้ ! แต่ปวงประชาที่เป็นที่จำเป็นเช่นกัน แม้ว่าใครบางคนที่ได้ยินความรู้นี้เพียงเล็กน้อย เขาก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ปวงประชามากมายจะถูกสร้างขึ้น เมื่อได้ยินความรู้นี้แล้วก็จะไม่มีวันถูกทำลายได้ ทันทีที่พวกเขาได้ยินว่า นี่คือนิชีพบาบา นั่นแหละ! พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ภายในลูกควรจะมีสำนึกรู้ว่าลูกกำลังได้มาซึ่งอาณาจักรที่เคยเป็นของอาณาจักรของลูกอีกครั้งหนึ่ง สำหรับสิ่งนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ งานรับใช้กำลังก้าวหน้าไปอย่างถูกต้องอย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อไปยังวัดของชีวา จงขจัดกิเลสทั้งหมดออกไป เฝ้าแต่นำหัวใจของลูกออกไปจากโรงค้าประเวณีนี้ ก้าวออกไปจากมิตรที่เป็นศัตรู
2. เข้าใจว่าสิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปแล้วอยู่ในละครและอย่าได้คิดถึงสิ่งนั้น อย่าได้มีความหยิ่งยโส ห้ามสิ้นหวังเมื่อลูกได้รับการแก้ไข

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าของความสุขและกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ โดยการให้ทานความสุขนี้แก่ดวงวิญญาณที่มีความทุกข์ทั้งหลาย

เวลานี้โลกมีแต่ความทุกข์ตลอดเวลา ในขณะที่ลูกมีความสุขตลอดเวลา ดังนั้นการให้ความสุขแก่ดวงวิญญาณที่มีความทุกข์ทั้งหลายนั้นเป็นบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดกว่าบุญทั้งหมด ผู้คนในโลกใช้เวลาและเงินทองมากมายเพื่อมีความสุข แต่ว่าลูกได้รับสมบัติที่มีค่าของความสุขที่ไม่สูญสลายอย่างง่ายดาย เวลานี้ เพียงแต่แบ่งปันสิ่งที่ลูกได้รับกับผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง การแบ่งปันหมายถึงการเพิ่ม ทำให้ใครก็ตามที่เข้ามาในความสัมพันธ์กับลูกได้มีประสบการณ์กับการบรรลุผลที่สูงส่งบางอย่างของลูกที่ลูกได้รับมาซึ่งทำให้ลูกมีความสุข ดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ไม่มีวันถูกหลอกลวงด้วยสิ่งใด ดวงวิญญาณเช่นนั้นมิใช่ชนะเสมอ

คติพจน์:

*** โอม ขานติ ***

กลายเป็นคาร์มาโยคีเทวดานางฟ้าเหมือน (sakshat) พ่อบราห์มา และจะมีการไขกุญแจในการเริ่มนิมิต (sakshatkar)

วันนี้บัฟฟาตาผู้สร้างโลกบราห์มินมีความยินดีที่ได้เห็นโลกบราห์มินของท่าน มันเป็นโลกที่เล็กและน่ารัก ดวงดาวแห่งโชคเปล่งประกายบนหน้าผากของบราห์มินทุกคน แม้ว่าลูกจะตามลำดับกันไป แต่ลูกซึ่งเป็นดวงดาวแต่ละดวงก็มีประกายของโชคที่สูงส่งในการตระหนักรู้จักพระเจ้าและเป็นของพระเจ้า พ่อซึ่งฤๅษี มุนิ และทาปาสวีกกล่าวว่า "เนติ เนติ" (เราไม่รู้ เราไม่รู้) ได้รับการตระหนักรู้จักและบรรลุโดยลูกดวงวิญญาณที่ไร้เดียงสาของโลกบราห์มิน ดวงวิญญาณใดได้รับโชคนี้? ดวงวิญญาณธรรมดา พ่อเข้ามาในร่างกายที่ธรรมดาๆ และลูกๆ ธรรมดาๆ นี้แหละที่ได้ตระหนักรู้จักพ่อ ดูการชุมนุมในวันนี้! ใครกำลังนั่งอยู่ที่นั่น? มีเศรษฐีหรือมหาเศรษฐีนั่งอยู่ที่นั่นบ้างไหม? เป็นดวงวิญญาณธรรมดาที่ได้รับการจดจำ พ่อได้รับการจดจำในฐานะพระเจ้าของคณจน ท่านไม่ได้รับการจดจำอย่างเป็นเจ้าแห่งมหาเศรษฐีหรือมหาเศรษฐีพันล้าน สติปัญญาของผู้มีปัญญาอันชาญฉลาดและรู้แจ้งไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสติปัญญาของมหาเศรษฐีและมหาเศรษฐีพันล้านได้หรือไม่? นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ อย่างไรก็ตาม มีการสร้างกฎที่ดีมากและเป็นประโยชน์ในละคร งานของพระเจ้าจะสำเร็จได้โดยที่ทะเลสาบลูกสร้างขึ้นมาที่ล้นทะลัก ต้องสร้างอนาคตของดวงวิญญาณมากมาย ไม่ใช่เพียงแค่ 10 ถึง 20 ดวง วิญญาณเท่านั้นที่ต้องใช้ทุกสิ่งของตนในทางที่มีค่า แต่ยังมีดวงวิญญาณอีกจำนวนมากที่ต้องใช้ทุกสิ่งของพวกเขาในทางที่มีค่า ด้วยเหตุนี้จึงได้รับการจดจำว่าทะเลสาบลูกสร้างขึ้นมาที่ล้นทะลัก ตราบเท่าที่ลูกทุกคนใช้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของตนเองในทางที่มีค่า ลูกทุกคนก็จะกลายเป็นดวงดาวแห่งความสำเร็จตามนั้น ลูกทุกคนกลายเป็นดวงดาวแห่งความสำเร็จไหม? ลูกกลายเป็นสิ่งนี้แล้วหรือยังต้องกลายเป็นสิ่งนี้? ลูกยังคงคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้อยู่ไหม? อย่าคิด! การได้คิดว่า "ฉันจะทำ! ฉันจะดูเกี่ยวกับสิ่งนี้! ยังไงฉันก็ต้องทำสิ่งนี้" คือการเสียเวลาของลูก มันหมายถึงการเสียอนาคตและการบรรลุผลในปัจจุบันของลูกไปโดยเปล่าประโยชน์

บางครั้งความคิดของลูกบางคนก็ไปถึงบัฟฟาตา ผู้ที่อยู่ในโลกภายนอกเป็นคนที่น่าสงสารยากจนหมดหนทางและไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ แต่ดวงวิญญาณบราห์มินนั้นไม่ได้ยากจนน่าสงสารไม่ได้หมดหนทางหรือช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ พวกเขามีความคิดที่ดีมากรู้คิดและมีเหตุผล อย่างไรก็ตาม บางครั้งลูกบางคนก็มีความคิดที่อ่อนแอ บาบาคควรบอกลูกไหม? บาบาคควรบอกลูกเกี่ยวกับพวกเขาไหม? ลูกกำลังยกมือของลูก ดีมาก! บางครั้งลูกก็สงสัยว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นหรือไม่ ปี 1999 ได้จบลงไปแล้ว ปี 2000 ก็ใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว ตอนนี้จะนานต่อไปอีกแค่ไหน? บัฟฟาตาเห็นว่าสิ่งนี้น่าขบขัน เพราะการคิดถึงการทำลายล้างนั้นหมายถึงการบอกลาพ่อ เพราะเมื่อการทำลายเกิดขึ้น ท่านจะกลับไปยังที่พำนักสูงสุด ลูกเห็นเดี๋ยวนี้เกี่ยวกับยุคบรรจบกันไหม? ลูกบอกว่ายุคนี้มีค่าเท่ากับเพชร แต่ลูกก็ยังจดจำยุคทองมากกว่า มันจะต้องเกิดขึ้น แต่ทำไมลูกถึงรอ? ลูกบางคนคิดว่าตนเองต้องการใช้ทุกสิ่งของพวกเขาในทางที่มีค่า อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็คิดเช่นกันว่าหากการทำลายล้างเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้หรือวันต่อมา ถ้าเป็นเช่นนั้นก็จะไม่มีอะไรของพวกเขาที่จะถูกนำมาใช้ในทางที่มีค่าเลย ลูกคิดว่า "ไม่มีอะไรของฉันที่จะถูกนำมาใช้สำหรับงานรับใช้" "ขอให้ฉันทำหลังจากที่คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้แล้ว ขอให้ฉันทำก่อน ขอให้ฉันทำทีละน้อย" ความคิดทั้งหมดนี้ไปถึงบาบา อย่างไรก็ตาม หากวันนี้ลูกอุทิศร่างกายของลูกเพื่องานรับใช้ ลูกทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นอยู่ตลอดเวลาในการกระจ่ายกระแสจิตสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก และความมั่งคั่งใดก็ตามที่ลูกมี เมื่อเทียบกับการบรรลุผลที่ลูกมีแล้ว นั่นก็ไม่มีอะไรเลย - แต่ความมั่งคั่งใดก็ตามที่ลูกมี หากลูกใช้สิ่งนั้นในวันนี้ และการทำลายล้างเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ แล้ว ทุกสิ่งของลูกจะถูกใช้ในทางที่มีค่าหรือจะสูญเปล่า? ลองคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ดู! มันคงจะไม่ถูกนำมาใช้สำหรับงานรับใช้แล้วมันจะได้นำมาใช้ในทางที่มีค่าหรือไม่? ลูกใช้เหล่านั้นในทางที่มีค่าสำหรับใคร? ลูกใช้สิ่งเหล่านั้นในทางที่มีค่าสำหรับบัฟฟาตาใช่ไหม? ดังนั้นบัฟฟาตาคงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ท่านไม่มีวันสูญสลาย ถ้าวันนี้ลูกสะสมบางสิ่งในบัญชีที่ไม่สูญสลายของลูกกับบัฟฟาตา หรือแม้แต่ชั่วโง่งมที่แล้ว ลูกก็จะสะสมสิ่งนั้นไว้กับพ่อผู้ไม่สูญสลายในบัญชีที่ไม่สูญสลายของลูกและได้รับผลตอบแทนหลายล้านเท่าสำหรับหนึ่ง พ่อผูกพันที่จะให้การตอบแทนแก่ลูกหลายล้านเท่าสำหรับหนึ่ง ท่านจะไม่จากไปไหน มันคือโลกเก่าที่จะต้องถูกทำลายใช่ไหม? ดังนั้นลูกจะทำสิ่งนี้จากหัวใจของลูก ลูกจะไม่ได้รับผลตอบแทนอย่างเต็มที่จากสิ่งที่ลูกทำด้วยการบีบบังคับหรือการแข่งขันกับผู้อื่น ลูกได้รับบางสิ่งบางอย่างอย่างแน่นอน เพราะลูกได้มอบสิ่งนั้นให้กับผู้ประทาน แต่ลูกไม่ได้รับผลตอบแทนอย่างเต็มที่ ดังนั้น อย่าคิดว่าการทำลายล้างจะไม่ปรากฏให้เห็นในที่ใดๆ ในช่วงปี 2001 โครงการต่างๆ ที่กำลังดำเนินการอยู่ และอาคารต่างๆ ยังคงอยู่ระหว่างการก่อสร้าง มีการจัดทำแผนใหญ่ๆ มากมาย และไม่มีอะไรสามารถมองเห็นได้จนกระทั่ง

อย่างน้อยปี 2001! มันจะไม่วันปรากฏให้เห็น อย่าได้ไม่ระมัดระวังโดยการรับการคำจุนของสิ่งเหล่านี้ มันจะเกิดขึ้นในทันที วันนี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้และมันสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาหนึ่งชั่วโมง มันจะไม่เกิดขึ้น อย่าได้หวาดกลัวโดยคิดว่าลูกไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในเวลาหนึ่งชั่วโมง มันเป็นไปได้ ลูกต้องพร้อมเสมอถึงขนาดนี้ อย่าคิดว่าลูกมีเวลาจนถึงชีพราตริ อยารอคอยเวลา เวลาคือสิ่งสร้างของลูก ลูกคือนายผู้สร้าง ผู้สร้างไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งสร้างของเขา เวลาซึ่งเป็นสิ่งสร้างของลูก กำลังจะทำตามคำสั่งของลูก ลูกต้องไม่รอเวลา แต่เวลากำลังรอลูกอยู่ ลูกบางคนคิดว่าบัพดาตาดูถึงหกเดือน และแน่นอนว่าต้องมีหกเดือนถึงจะต้องมีสิ่งนั้น! อย่างไรก็ตาม บัพดาตากล่าวว่า: อย่ารับการคำจุนจากสิ่งที่มีชีวิตจำกัด จงอยู่อย่างพร้อมเสมอ! อยู่อย่างเป็นอิสระจากการคำจุนใดๆ! การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที! ลูกทำทนายผู้อื่นให้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ดังนั้น ลูกไม่สามารถบรรลุการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีได้หรือ? ดังนั้นอยารอคอย (intezaar) แต่จงเตรียมการ (intezaam) เพื่อให้ตนเองสมบูรณ์

บัพดาารู้สึกขบขันเมื่อได้เห็นเกมของลูกๆ เกมไหนที่บัพดาเห็นแล้วรู้สึกขบขัน? บาบาคอร์บอกลูกไหม? วันนี้บาบาไม่ได้พูดมุรลี แต่แค่บอกเล่าข่าวเท่านั้น แม้กระทั่งตอนนี้ลูกๆหลายคนยังคงชอบเล่นของเล่นอยู่ การเล่นกับของเล่นในสถานการณเล็กๆน้อยๆ และสนใจเรื่องเล็กๆน้อยๆ คือการเสียเวลา เหล่านั้นคือ "ฉากข้างทาง" การมาหยุดหมายถึงการคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น การได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านั้น การเสียเวลา การฟังสิ่งต่างๆ และถ่ายทอดเรื่องเหล่านั้นด้วยความสนใจ การสร้างบรรยากาศ ทั้งหมดนั้นหมายถึงการหยุดนิ่ง โดยการทำเช่นนั้น ลูกจะห่างไกลจากจุดหมายปลายทางของความสมบูรณ์พร้อม ลูกใช้ความพยายามอย่างมาก ลูกปรารถนาเป็นอย่างมากที่จะกลับมาติดเทียมกับพ่อ ลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์หรือความปรารถนาอันบริสุทธิ์นี้ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าลูกจะพยายาม แต่อุปสรรคก็เข้ามา ลูกมีสองหู สองตา และหนึ่งปาก ดังนั้นลูกจึงเห็นทุกสิ่ง ลูกได้ยินทุกสิ่ง และลูกแม้กระทั่งพูดเกี่ยวกับทุกสิ่ง อย่างไรก็ตาม ลูกต้องจำกัดพจน์ที่เก่ามากของพ่ออยู่เสมอ "มองแต่ไม่เห็น ฟังแต่ไม่ได้ยิน!" อย่าคิดอะไรเมื่อได้ยินบางสิ่ง! เมื่อลูกได้ยินบางสิ่งให้หลอมรวมสิ่งนั้นภายในตัวลูกเอง! อย่าแพร่กระจายออกไป! จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจดจำคำจำกัดพจน์เหล่านี้ เพราะวันแล้ววันเล่า เช่นที่บัญชีเกี่ยวกับร่างเก่าของลูกกำลังถูกสะสาง ดังนั้นชั้นสการ์เก่าและความเจ็บป่วยเก่าๆของลูกก็จะเกิดขึ้นและจบลงเช่นกัน ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัวเพราะไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นหรือคิดว่าสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนกำลังเพิ่มมากขึ้น สิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนกำลังเกิดขึ้นและจะเกิดขึ้น นี่เป็นข้อสอบของพลังของลูกในการยอมรับปรับตัว ในการอดทน ในการเก็บแต่สิ่งที่ให้ประโยชน์ และในการตัดสินใจ ตอนนี้ลูกจะมีข้อสอบแบบเดียวกับเมื่อ 10 ปีที่แล้วหรือไม่? ผู้ที่อยู่ในชั้นเรียน M.A. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) จะได้รับกระดาษคำถามของผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี B.A. (ศิลปศาสตรบัณฑิต) หรือไม่? ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัวและคิดว่า "เกิดอะไรขึ้น? สิ่งนี้กำลังเกิดขึ้นและสิ่งนั้นกำลังเกิดขึ้น!" เพียงแค่สังเกตเกมอย่างน้อยก็สอบผ่าน! สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม!

บัพดาบอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่าวิธีที่ง่ายที่สุดในการสอบผ่าน (pass) คือการอยู่ใกล้ (paas) กับบัพดา ปล่อยให้ฉากใดก็ตามที่ไม่มีประโยชน์กับลูกให้มันผ่านไป เพียงแค่อยู่ใกล้! ปล่อยให้สิ่งเหล่านั้นผ่านไปแล้วก็สอบผ่าน! สิ่งนี้ยากไหม? ครุพูดซิ! ขวามฐบันพูดซิ! ขวามฐบันยกมือขึ้น! ผู้ที่มาจากมฐบันเป็นผู้ที่ฉลาด ลูกมาอยู่ข้างหน้า ลูกอาจทำเช่นนั้นได้ บัพดาดีใจดีเช่นกัน ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ของลูกใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี! บัพดาไม่ได้ไม่พอใจ ลูกสามารถนั่งข้างหน้าได้ ลูกอาศัยอยู่ในมฐบันดังนั้นจึงควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษเพื่อให้ลูกได้นั่งใกล้ๆ อย่างไรก็ตามจงจำคำว่า "สอบผ่าน" สิ่งใหม่ๆมากมายเกิดขึ้นในมฐบัน แม้แต่โจรขโมยก็เข้ามา มีสิ่งใหม่เกิดขึ้นมากมาย ตอนนี้พ่อจะพูดอะไรโดยทั่วไป (ในที่สาธารณะ) ได้? บาบาก็บางสิ่งที่เป็นความลับบางอย่างไว้ แต่ขวามฐบันรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ จงสร้างความบันเทิงให้กับตัวเอง! อย่างกลับมาสับสน! ลูกอาจกลับมาสับสนหรือผ่านไปในขณะที่เพลิดเพลินกับตนเองโดยคิดว่ามันเป็นความบันเทิงจะดีไหมที่จะกลับมาสับสน? จะดีไหมที่จะสับสนหรือสอบผ่านแล้วอยู่อย่างมีความสุขดี? การสอบผ่านมันเป็นสิ่งที่ดีใช่ไหม? ลูกต้องการที่จะสอบผ่านใช่ไหม? ดังนั้นก็จงสอบผ่าน! มันมีอะไรยากขนาดนั้นหรือ? นี่ไม่ใช่สิ่งที่ยาก มันขึ้นอยู่กับสติปัญญาของลูกเองว่าลูกจะทำสิ่งเล็กๆหรือสิ่งใหญ่ แม้แต่บนหนทางแห่งความไม่รู้ มีการพูดถึงถ้ามีคนทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่จากความไม่มีอะไรเลย พวกเขาพูดบนหนทางแห่งความไม่รู้ว่า: คนนี้ทำเชือกให้กลายเป็นงู! ในภาษาซินธี พวกเขาพูดว่า "ทำเชือกให้กลายเป็นงู!" อย่าเล่นเกมเช่นนั้น! เวลานี้หยุดเกมเหล่านั้น!

วันนี้บัพดาบอกชาวพิเศษแก่ลูก ตอนนี้ บัพดาจะบอกลูกเกี่ยวกับการทำความพยายามที่ง่ายดาย; มันไม่ใช่เรื่องยาก ลูกทุกคนเชื่อว่าลูกต้องกลับมาติดเทียมกับพ่อ หากลูกเชื่อสิ่งนี้ก็ให้ตบมือข้างเดียว (โบกมือ) มันแน่นอนใช่ใหม่ว่าลูกต้องการเป็นเช่นนั้น? ชาวต่างชาติ ลูกต้องการเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ครุ – มีครุมากมาย! เป็นความมหัศจรรย์ของครุ วันนี้บัพ

ดาตาได้ยืนขาดีเกี่ยวกับครู ชาวดีนั้นคืออะไร? บอกบาบา! วันนี้ลูกผู้เป็นครูได้รับเหรียญทอง(เหรียญตรา) ผู้ที่ได้รับเหรียญทอง ยกมือขึ้น! พันดาวาสได้รับเหรียญทองนั้นแล้วหรือยัง? ผู้ที่ทัดเทียมของพ่อไม่ควรจะถูกละทิ้ง พันดาวาสมีความทัดเทียมกับพ่อบราห์มา พวกเขาได้รับเหรียญทองต่างๆหลายประเภท พันดาวาสได้รับเหรียญทองที่สูงส่ง สำหรับผู้ที่ได้รับเหรียญทอง บัพาดาขอแสดงความยินดีนับล้านและพันล้านเท่า ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี!

ลูกทุกคนที่กำลังฟังบัพาดาในดินแดนนี้และในต่างแดน และผู้ที่ได้รับเหรียญทอง ลูกทุกคนต้องพิจารณาตัวเอง ไม่ว่าลูกจะเป็นพันดาวาสหรือซัคตีเพื่อรับการแสดงความยินดีจากบัพาดา บางครั้ง เมื่อลูกบางคนกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานใดงานหนึ่งโดยเฉพาะ ดาดีจะมอบเหรียญทองให้กับลูก แม้ว่าลูกจะอาศัยอยู่ที่บ้านก็ตาม นั่นเป็นเพราะคุณสมบัติพิเศษของลูก ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่ได้รับเหรียญทองเพราะคุณสมบัติพิเศษ หรือเพราะลูกได้อุทิศตน หรือได้ก้าวไปข้างหน้าในการทำงานรับใช้และได้รับเหรียญทองจากดาดี และแม้กระทั่งผู้ที่กำลังรับฟังสิ่งนี้ในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกล ขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนเป็นอย่างมาก ลูกทุกคนที่นั่งอยู่ไกลๆและได้รับเหรียญทองแล้ว ให้โบกมือ ทุกคนสามารถเห็นลูกโบกมือ พวกเขาหัวเราะและมีความสุขมากเช่นกัน

บัพาดากำลังบอกลูกเกี่ยวกับการจะทำความเพียรพยายามที่ง่ายดาย ตอนนี้เวลาจะมาถึงในทันที บัพาดาจะไม่ประกาศอะไร บัพาดาจะไม่ประกาศล่วงหน้าแม้กระทั่งหนึ่งชั่วโมงด้วยซ้ำ บาบาจะไม่ประกาศ อันดัมจะถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร? ถ้ามันไม่เกิดขึ้นในทันทีแล้วมันจะเป็นข้อสอบได้อย่างไร? ใบประกาศนียบัตรสุดท้าย,ใบประกาศนียบัตรของการสอบผ่านด้วยเกียรติคุณจะเกิดขึ้นในทันที ด้วยเหตุนี้ความคิดของดาดีจึงไปถึงบัพาดา ลูกมีความคิดนี้ใช่ไหม? ตอนนี้ดาดีต้องการให้บัพาดาไขกุญแจเพื่อเปิดนิมิต พวกเขามีความคิดนี้ ลูกทุกคนต้องการสิ่งนี้ด้วยเช่นกันไหม? บัพาดาควรไขกุญแจหรือลูกทุกคนจะกลายเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนี้? อัจชะ ถ้าบัพาดาไขกุญแจจะโอเคไหม? ถึงแม้บัพาดาจะพูดว่า “ฮาจี” (ทุกคนเริ่มปรบมือ) ฟังทุกอย่างก่อน! บัพาดาจะใช้เวลาไขกุญแจนานแค่ไหน? อย่างไรก็ตามท่านจะกระทำโดยผ่านใคร? ใครที่จะต้องได้รับการเปิดเผย? ลูกหรือพ่อ? พ่อจะต้องได้รับการเปิดเผยโดยผ่านลูกๆ เพราะหากใครมีนิมิตของจุดแห่งแสง แล้วคนยากจนคนที่น่าสงสารและไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้บางคน - และพวกเขาก็กินหัวหมอดหนทางใช่ไหม - ก็จะไม่เข้าใจว่าสิ่งนั้นคืออะไร ในเวลาสุดท้าย พ่อจะต้องได้รับการเปิดเผยโดยลูกๆ ซัคตีและพันดาวาส ดังนั้น บัพาดาจึงกล่าวว่า: ลูกทุกคนมีความคิดเดียวที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ลูกไม่มีความคิดอื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกเพียงแค่มองมีความคิดเดียวใช่ไหม? ลูกได้ยกมือขึ้นสำหรับสิ่งนี้แล้ว ดังนั้นจงทำตามพ่อบราห์มา! โอเค แล้วลูกจะกลายเป็นจุดที่ปราศจากร่างโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตามลูกทุกคนรักพ่อบราห์มาใช่ไหม? จะเห็นได้ว่า แม้ว่าทุกคนจะรักพ่อบราห์มา แต่ลูกต่างชาติก็รักท่านมากกว่า ลูกต่างชาติส่วนใหญ่ไม่เห็นพ่อบราห์มาด้วยสายตาทางกายภาพ แต่พวกเขาได้เห็นท่านด้วยสายตาแห่งประสบการณ์และรักท่านเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้ยังมีโกปีก้าและโกปีในบาร์ตด้วย อย่างไรก็ตาม บางครั้งบัพาดาก็ฟังเรื่องราวประสบการณ์ของลูกชาวต่างชาติ ชาวบาร์ตเก็บตัวไม่เปิดเผยตัวตนเล็กน้อย ในขณะที่พวกเขา (ลูกชาวต่างชาติ) เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับบราห์มาบาบาของพวกเขา และดังนั้นบัพาดาจึงฟังพวกเขาและถ่ายทอดสิ่งนั้นกับผู้อื่นด้วย ขอแสดงความยินดีกับลูกชาวต่างชาติ! ลอนดอน อเมริกา ออสเตรเลีย แอฟริกา เอเชีย รัสเซีย เยอรมนี ฯลฯ โดยสาระสำคัญแล้ว บัพาดาขอแสดงความยินดีกับลูกชาวต่างชาติทุกคนที่กำลังฟังในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกล บราห์มาบาบาขอแสดงความยินดีกับลูกเป็นพิเศษ ชาวบาร์ตเก็บเรื่องราวของตนไว้เป็นความลับเล็กน้อย พวกเขาไม่สามารถเปิดเผยเรื่องราวเหล่านั้นได้มากนัก พวกเขาเก็บเรื่องเหล่านั้นไว้อย่างแฝงตัว ตอนนี้จึงเปิดเผยสิ่งเหล่านั้น! แม้แต่ในบาร์ตก็มีลูกที่ดีมากมาย มีโกปีก้าเช่นนั้นที่ถ้านายกรัฐมนตรีหรือประธานาธิบดีในปัจจุบันได้ฟังประสบการณ์ของพวกเขา พวกเขาคงจะมีน้ำตาคลอเบ้า พวกเขามีประสบการณ์เช่นนี้! อย่างไรก็ตาม พวกเขาเก็บไว้อย่างแฝงตัว พวกเขาไม่ได้เปิดเผยมากพอ และพวกเขาไม่มีโอกาสมากนักด้วยซ้ำ ดังนั้นบัพาดาจึงเห็นว่าลูกทุกคนรักพ่อบราห์มา เพราะเหตุนี้ลูกจึงเรียกตัวเองว่าอะไร? บราห์มา กุมาริ หรือ ชิฟ กุมาริ? ลูกเรียกตนเองว่า บราห์มา กุมาริ ใช่ไหม? ดังนั้นลูกรักพ่อบราห์มาใช่ไหม? โอเค ลูกต้องใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อยเพื่อที่จะปราศจากร่าง อย่างไรก็ตามเวลานี้พ่อบราห์มาอยู่ในรูปใด? ตอนนี้ท่านอยู่ในรูปไหน? (ในรูปเทวดา) การรักพ่อบราห์มา หมายถึง การรักษารูปที่เป็นเทวดา โอเค บางทีลูกอาจเห็นว่ามันยากที่จะกลายเป็นจุด แต่การเป็นเทวดานางฟ้ามันง่ายกว่าใช่ไหม? บอกบาบาว่ามันง่ายกว่าไหม! รูปที่เป็นเทวดานางฟ้าง่ายกว่ารูปที่เป็นจุดใช่ไหม? ในขณะที่ทำบัญชีของลูก ลูกสามารถเป็นจุดได้หรือไม่? ลูกสามารถเป็นเทวดานางฟ้าได้ใช่ไหม? ขณะที่อยู่ในรูปที่เป็นจุด บางครั้งลูกต้องเข้ามาในร่างกายที่มีตัวตนเพื่อกระทำการ อย่างไรก็ตาม บัพาดาได้เห็นว่ นักวิทยาศาสตร์ได้ประดิษฐ์หุ่นยนต์ที่ทำงานด้วยไฟฟ้า ลูกเคยได้ยินเรื่องนี้แล้วใช่ไหม? โอเค ลูกอาจไม่เคยเห็นสิ่งนี้มาก่อน แต่ลูกเคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อนใช่ไหม? ลูกผู้เป็นแม่เคยได้ยินเกี่ยวกับเรื่องนี้บ้างไหม? ลูกจะได้เห็นภาพ

ของสิ่งนี้ หุ่นยนต์ที่ทำทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นมาซึ่งทำงานด้วยไฟฟ้า มันทำทุกสิ่งได้เร็วมากบนพื้นฐานของไฟฟ้า เป็นการพิสูจน์ของวิทยาศาสตร์ในทางปฏิบัติ ดังนั้น บัปดาดาจึงถามว่า: ลูกไม่สามารถกระทำการด้วยพลังแห่งความเงิบและแสงแห่งความเงิบได้หรือ? ลูกไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้หรือ? มีวิศวกรและนักวิทยาศาสตร์นั่งอยู่ที่นี้ใช่ไหม? ลูกต้องสร้างสภาพของหุ่นยนต์ทางจิตวิญญาณด้วย ซึ่งสามารถเรียกว่าคาร์มาโยคีทางจิตวิญญาณได้ คาร์มาโยคีเทวดานางฟ้า! ก่อนอื่นลูกต้องมีความพร้อม ลูกผู้เป็นวิศวกรและนักวิทยาศาสตร์ต้องสัมผัสสิ่งนี้ก่อน ลูกจะทำสิ่งนี้ไหม? ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ไหม? อัจชะ วางแผนเช่นนั้น! บัปดาดาต้องการเห็นคาร์มาโยคีที่เป็นเทวดานางฟ้าทางจิตที่เคลื่อนที่ได้ ดิ้นขึ้นในเวลาอมฤต เณลินฉลองการพบปะกับบัปดาดา มีการสนทนาจากใจถึงใจ และรับพรจากบาบา ทำสิ่งที่ลูกต้องทำ แต่ทุกเช้าในเวลาอมฤต รับพรของการเป็นคาร์มาโยคีเทวดานางฟ้าจากบัปดาดา จากนั้นจึงทำกิจกรรมของลูก สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม?

ในปีใหม่นี้ ตั้งเป้าที่จะเปลี่ยนแปลงชั้นสสารของลูก - ชั้นสสารของลูกเอง - และให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารของพวกเขาด้วย หากใครบางคนอ่อนแอก็ช่วยคนนั้น อย่าพูดเกี่ยวกับความอ่อนแอหรือสร้างบรรยากาศ จงให้ความร่วมมือ หัวข้อในปีนี้คือ "การเปลี่ยนแปลงของชั้นสสาร" ชั้นสสารเหมือนเทวดานางฟ้าและชั้นสสารที่เท่าเทียมกับฟอบบราห์มา ดังนั้นความพยายามนี้ง่ายหรือยาก? มันยากนิดหน่อยหรือไม่? ไม่มีอะไรยากเสมอไป แต่ความอ่อนแอของลูกทำให้มันยาก เหตุนี้เองบัปดาดากล่าวว่า: เอ้ ลูกผู้เป็นนายผู้ทรงอำนาจ เวลานี้จงกระจายบรรยากาศของพลัง บรรยากาศตอนนี้ต้องการลูกอย่างมาก มาก มาก ทุกวันนี้มีปัญหาเรื่องมลพิษในโลก ในโลกเช่นนี้ ยังจำเป็นต้องมีบรรยากาศแห่งความสงบและความสุขในจิตใจของผู้คนแม้กระทั่งชั่วขณะหนึ่ง เพราะมีมลพิษในจิตใจมากมาย แม้กระทั่งมากกว่ามลพิษทางอากาศด้วยซ้ำ อัจชะ

ถึงลูกทุกคนในทุกหนแห่งที่มีเป้าหมายที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่ออย่างแน่นอน ถึงดวงวิญญาณที่ได้รับชัยชนะด้วยสติปัญญาที่มีศรัทธาของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณผู้เป็นนายผู้ทรงอำนาจผู้มีความคิดที่มุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงโลกเก่าและชั้นสสารเก่า ถึงดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือแก่มิตรผู้อ่อนแอด้วยเหตุผลบางอย่าง ด้วยสภาวะการณ์ ธรรมชาติ หรือชั้นสสารบางอย่างอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่กล้าหาญที่ไม่มองหาเหตุผลแต่หาทางแก้ไข ถึงดวงวิญญาณคาร์มาโยคีผู้เป็นเทวดานางฟ้าผู้ให้การตอบแทนความรักของฟอบบราห์มาอยู่เสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัปดาดา

พร: ขอให้ลูกมีสภาพที่มีความคิดในเชิงบวกและความคิดที่บริสุทธิ์ต่อผู้อื่น และได้รับความร่วมมือจากทุกคน โดยการเป็นที่รักของทุกคน

ทุกคนมีความรักในหัวใจต่อดวงวิญญาณที่มีความคิดในเชิงบวกและความคิดที่บริสุทธิ์ต่อผู้อื่น มันเป็นความรักที่ทำให้พวกเขาร่วมมือ ที่ใดมีความรัก ผู้คนก็พร้อมที่จะใช้เวลา เงินทอง และความร่วมมือเสมอ ดังนั้น ความคิดในเชิงบวกที่บริสุทธิ์ของลูกต่อผู้อื่นจะทำให้คนอื่นรักลูก และความรักนั้นจะทำให้สามารถให้ความร่วมมือในทุกรูปแบบกับลูกได้ ดังนั้นจงอยู่อย่างเต็มไปด้วยความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกและสำหรับตัวลูกเองและสำหรับผู้อื่นอยู่เสมอ และทำให้ให้ทุกคนกลับมามีความรักและความร่วมมือ

คติพจน์: จงกลายเป็นผู้ประทานในเวลานี้ และทุกดวงวิญญาณในอาณาจักรของลูกจะอยู่อย่างเต็มเปี่ยมสำหรับทุกชาติเกิด

*** โอม ขานต์ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 วันโยคะสมาธิโลก ลูกบราห์มินทุกคนนั่งในโยคะทาปาเชียร์ร่วมกันตั้งแต่เวลา 18.30 – 19.30 น. โดยเฉพาะอย่างยิ่งความมั่นคงในการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ มอบรัศมีแห่งความปรารถนาดีให้กับดวงวิญญาณที่อ่อนแอและไม่มีพลัง และในขณะสัมผัสถึงพลังของพระเจ้า จงทำงานรับใช้ของการสร้างบรรยากาศอันทรงพลังในทุกหนแห่ง

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกจะกลับมาเยือกเย็น กลิ่นเหม็นของกิเลสจะถูกขจัดออกไป ลูกจะกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง และกลายเป็นดอกไม้
- คำถาม:** พรสองประการใดที่บัพดาตาให้ลูกๆทุกคน วิธีที่จะนำพรเหล่านั้นไปสู่รูปทางปฏิบัติคืออะไร?
- คำตอบ:** บาบ่าให้พรของความสงบและความสุขแก่ลูกทุกคน บาบ่าพูดว่า ลูกๆ ลูกต้องฝึกฝนที่จะอยู่ในความเงียบสงบ หากใครบางคนพูดถึงสิ่งที่ยิ่งเหยียดย่ำได้ตอบกลับไป ลูกต้องอยู่อย่างเงียบสงบ อย่าได้ซุบซิบนินทาหรือพูดถึงใครที่ไร้ประโยชน์ อย่าให้ความทุกข์แก่ใคร ใส่ลูกปิดของความเงียบสงบไว้ในปากของลูก และลูกจะสามารถนำพรทั้งสองเหล่านี้ไปสู่การปฏิบัติ

โอมชานติ ลูกๆที่แสนหวาน บางครั้งอยู่เบื้องหน้าบาบา และบางครั้งพวกเขาไปอยู่ห่างไกล ผู้ที่จดจำบาบาคือผู้ที่อยู่เบื้องหน้าท่าน เพราะทุกสิ่งลูกหลอมรวมอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ได้รับการจดจำว่าดวงวิญญาณอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองเพียงแวบเดียว สายตาของดวงวิญญาณถูกดูดดึงเข้าไปหาดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่ชอบสิ่งอื่นใด ด้วยการจดจำท่าน บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ดังนั้นลูกควรที่จะระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับตนเอง เมื่อลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง มายาก็เข้าใจว่าโยคะของลูกนั้นได้ขาดลงแล้ว และดังนั้นเธอจึงดึงลูกเข้าไปหาตัวเธอเอง เธอทำให้ลูกกระทำการที่ผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ด้วยการทำเช่นนั้น ดวงวิญญาณก็ประณามพ่อ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยร้องเพลงว่า บาบ่าเพียงท่านเท่านั้นและไม่มีใครอื่นที่เป็นของฉัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ จดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกต้องจดจำพ่อในขณะที่กำลังทำงาน นี่คือจดหมายปลายทางที่สูงที่สุด ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นอย่างดี ไม่เช่นนั้นแล้วผู้ที่ทำกรรมที่ไม่ดีก็จะเป็นเหตุของการประณาม ยกตัวอย่างเช่นหากใครบางคนโกรธและลูกเริ่มที่จะทะเลาะเบาะแว้งกันเอง และแล้วนั้นก็เป็นการประณามเช่นกัน ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่งในสิ่งนี้ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงเชื่อมสติปัญญาของลูกกับพ่อ ไม่ว่าจะมีใครกลับมาสมบุรณ์พร้อม ไม่เลย ลูกควรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการเข้าไปสู่สำนึกที่เป็นร่างลูกก็ทำกรรมที่ผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ในความเป็นจริงสิ่งนี้เป็นเหตุของการประณามพ่อ พ่อพูดว่า ผู้ที่เป็นเหตุของการประณามสติปัญญาไม่สามารถไปถึงจดหมายปลายทางของการกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ได้ ดังนั้นจงเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ด้วยการทำสิ่งนี้ ลูกจะกลับมาเยือกเย็นอย่างมาก สิ่งต่างๆของกิเลสทั้งห้าจะถูกขจัดออกไปจากลูก และลูกจะได้รับพลังเป็นอย่างมากจากพ่อ ลูกต้องทำงานของลูก ฯลฯ ด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้พูดว่าลูกไม่ควรทำอะไร ที่นั่นการกระทำของลูกจะเป็นการกระทำที่เป็นกลาง การกระทำที่ทำในยุคเหล็กเป็นการกระทำที่เป็นบาป เวลานั้นลูกต้องศึกษาสิ่งนี้ในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีเรื่องของการศึกษาสิ่งนี้ที่นั่น ลูกจะนำคำสอนที่ลูกได้รับที่นั่นไปกับลูก พ่อพูดกับลูกๆว่า การสนใจสิ่งภายนอกนั้นไม่ดี จงกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง! เวลาจะมาถึงเมื่อลูกๆกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง ลูกจะไม่จดจำใครนอกจากพ่อ ลูกก็มาเช่นนี้ด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้จดจำผู้ใด เพียงหลังจากที่ทารกออกมาจากครรภ์เท่านั้นที่เขาเข้าใจว่านั่นคือพ่อและแม่ของเขา นั่นคือคนนั้นคนนี้ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องกลับไปในท่านองเดียวกัน เราเป็นของพ่อผู้เดียว สติปัญญาของลูกไม่ควรจดจำใครนอกจากพ่อ แม้ว่ายังคงมีเวลาเหลืออยู่ลูกก็ต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกไม่สามารถไว้วางใจร่างกายของลูกได้ จงเพียรพยายามต่อไปที่จะรักษาความสงบในบ้านของลูกและไม่มี ความขัดแย้งใดๆ ไม่เช่นนั้นแล้วทุกคนก็จะพูดว่า มีความไม่สงบอย่างมากในผู้หนึ่ง ลูกๆต้องคงอยู่ในความเงียบสงบอย่างแท้จริง ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสงบของลูก เวลานั้นลูกกำลังมีชีวิตอยู่ท่ามกลางหนาม ลูกไม่ได้อยู่ในสวนดอกไม้ ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ ขณะที่อยู่ท่ามกลางหนาม ตัวลูกต้องไม่กลายเป็นหนาม ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไรลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมากเท่านั้น อยู่ในความเงียบเมื่อใครก็ตามพูดเรื่องราวที่ยิ่งเหยียดย่ำกับลูก ดวงวิญญาณมีความสุข ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลับไปยังบ้านนั้น พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ พ่อพูดว่า ลูกต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบด้วยเช่นกัน การซุบซิบนินทาที่ไร้ประโยชน์สร้างความเสียหายอย่างมาก พ่อให้คำแนะนำแก่ลูกว่า ลูกต้องไม่พูดถึงสิ่งต่างๆเช่นนั้น ลูกประณามชื่อเสียงของพ่อด้วยสิ่งนั้น เมื่อลูกอยู่ในความเงียบ ก็ไม่มีการดูหมิ่นหรือการทำบาป ด้วยการเฝ้าแต่จดจำพ่อ บาบของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยมากตามนั้น ลูกเองจะต้องไม่กลับมาไม่สงบหรือทำให้คนอื่นไม่มีความสุข หากลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ดวงวิญญาณนั้นก็กลับมาไม่พอใจ มีผู้คนมากมายที่เขียนรายงานว่า บาบ่า ผู้นี้ได้สร้างความปั่นป่วนอย่างมากที่บ้าน บาบาก็ตอบไปว่า ลูกต้องคงอยู่ในศาสนาของความสงบของลูก มีเรื่องราว

เกี่ยวกับสะดมโต: เขาถูกบอกให้นำลูกปัดใส่ในปากของเขาเพื่อที่จะไม่มีเสียงออกมาและเขาก็ไม่สามารถพูดได้ ลูกๆ ต้องคงอยู่ในความสงบ ผู้คนลืบลูกไปทั่วเป็นอย่างมากเพื่อความสงบ ลูกๆ เข้าใจว่าบาบาที่แสนหวานของลูกคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ด้วยการสร้างความสงบท่านก่อตั้งความสงบในโลก ลูกต้องจดจำสถานะภาพในอนาคตของลูกด้วยเช่นกัน มีศาสนาเดียวเท่านั้น ไม่มีศาสนาอื่นใด สิ่งนั้นลูกเรียกว่าเวลาของความสงบในโลก ภายหลังเมื่อศาสนาอื่นๆ มากีมีความปั่นป่วนอย่างมาก เวลานั้นลูกมีความสงบอย่างมาก ลูกเข้าใจว่านั่นคือบ้านของลูก ศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความสงบ ลูกจะไม่พูดว่าศาสนาดั้งเดิมของร่างกายคือความสงบ ร่างกายสูญสลาย ในขณะที่ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณคงอยู่ในความสงบนานเท่าที่พวกเขาอยู่ที่นั่น ที่นั่นมีความไม่สงบทั่วทั้งโลก เหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ อย่างไรก็ตามเป็นไปได้สำหรับใครก็ตามที่ต้องการจะอยู่ที่นั่นในความสงบเสมอเช่นนั้น แม้ว่าบางคนจะอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 63 ชาติเกิด แต่ท้ายที่สุดแล้วพวกเขาก็ต้องลงมาที่นี่ พวกเขาจะเล่นบทบาทของความทุกข์และความสุขของพวกเขา และกลับบ้าน เก็บละครไว้ในสำนึกของลูกอย่างชัดเจนมาก ลูกๆ ควรจะตระหนักว่าบาบาให้พรของความสงบและความสุขแก่ลูก ดวงวิญญาณของบราห์มาได้รับฟังทุกสิ่ง ในบรรดาผู้ที่รับฟัง หูของเขาไกลที่สุด ปากของเขาก็ใกล้กับหูของเขาด้วยเช่นกัน หูของลูกก็อยู่ห่างไกลออกไปเล็กน้อย ผู้นี้ได้ยินอย่างเร็วมาก เขาเข้าใจทุกสิ่ง พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ ที่แสนหวาน! ท่านเรียกทุกคนว่าสุดแสนหวานเพราะทุกคนคือลูกๆ ของท่าน ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายทั้งหมดคือลูกๆ ที่ไม่สูญสลายของพ่อ ร่างกายนั้นสูญสลาย พ่อคงอยู่ตลอดไป ลูกๆ ลูก ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย พ่อสนทนากับลูกๆ ของพ่อ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความรู้ทางจิต ผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุดหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณทั้งหลาย พ่อมีความรักต่อทุกคน แม้ว่าผู้เป็นจิตวิญญาณทั้งหมดไม่เคยประณาม พวกเขาที่รู้ว่าเมื่อพวกเขาอยู่ในบ้านพวกเขาก็สวดอธิษฐาน พ่อมาทุกวงจรและแสดงหนทางสู่ความสงบแก่ทุกคน ไม่มีเรื่องของการให้พร ท่านไม่ได้พูดว่า ขอให้ลูกมั่งคั่ง! ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ไม่เลย ลูกเป็นเช่นนั้นในยุคทอง แต่บาบาไม่ได้ให้พรเช่นนั้นแก่ลูก ลูกไม่ต้องร้องขอพรหรือความเมตตา ลูกต้องจดจำว่าพ่อคือพ่อ และท่านเป็นครูด้วยเช่นกัน โอโฮ! ชีพบาบา คือพ่อ ท่านเป็นครูและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งที่นี่และพูดความรู้ของตัวเองและของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างที่จะทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิผู้ปกครองโลก นี่คือนิยามที่รอบด้าน พ่ออธิบายว่าในเวลานี้ทั้งโลกนั้นอยู่ในอาณาจักรของราวัน ราวันไม่ได้คงอยู่ในลังกาเท่านั้น นี่คือนิยาม(เกาะ)ที่ไม่มีขีดจำกัด มีน้ำอยู่ล้อมรอบ ทั้งลังกาเป็นของราวันและเวลานี้จะกลายเป็นของรามอีกครั้ง ลังกาทำจากทองคำ มีทองคำมากมายที่นั่น มีตัวอย่างของใครบางคนที่กำลังเข้ามาและได้เห็นอิฐทองคำที่นั่น เช่นที่มีอิฐที่ทำจากดินเหนียวที่นี่ ดังนั้นก็จะมีอิฐทองคำที่นั่น ดังนั้นเขาจึงคิดว่าเขาจะสามารถนำอิฐทองคำกลับมากับเขา พวกเขาได้แต่งละครมากมาย บารัตนั้นมีชื่อเสียงมาก ไม่มีเพชรและพลอยมากมายเช่นนั้นในแผ่นดินอื่น พ่อพูดว่า พ่อกลายเป็นผู้นำทางและพาทุกคนกลับบ้าน มาลูกๆ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถกลับบ้านโดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ได้ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองทุกคนจึงลงมาอยู่ที่นั่น ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ กฎเกณฑ์จะไม่อนุญาตสิ่งนี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ มายาจะนำลูกไปสู่สำนักที่เป็นร่างด้วยกำลังแรงยิ่งขึ้น เธอจะไม่ปล่อยให้ลูกจดจำพ่อ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก การบราของลูกเนื่องจากสิ่งนี้ เป็นดวงตาของลูกที่หลอกลวงลูกมากที่สุด ลูกต้องทำการรักษาดวงตาของลูกให้อยู่ภายใต้การควบคุม ได้เห็นแล้วว่าแม้แต่ในสำนึกของพี่น้องชายและหญิง สายตาของลูกก็ไม่ได้ดูดี ดังนั้นจึงได้มีการอธิบายแก่ลูกว่า พิจารณาตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย ทุกคนพูดว่าเราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเป็นเหมือนกับกบที่เฝ้าแต่ส่งเสียงร้อง พวกเขาไม่เข้าใจความหมายเลย เวลานั้นลูกเข้าใจความหมายของทุกประเด็นอย่างถูกต้องอย่างแน่นอน พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานว่าเมื่อลูกอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยเป็นคู่รักของพ่อในเวลานั้นด้วยเช่นกัน ลูกเคยจดจำผู้เป็นที่รักของลูก ผู้คนก็จดจำท่านอย่างเร็วมากในเวลาของความทุกข์: โอ ราม! โอ พระเจ้า! ได้โปรดเมตตาต่อฉันเถิด! ลูกจะไม่เคยพูดสิ่งนี้ในสวรรค์ ที่นั่นไม่มีอาณาจักรของราวัน บาบาส่งลูกไปยังอาณาจักรของราม ดังนั้นลูกควรจะทำตามคำแนะนำของท่าน เวลานั้นลูกได้คำแนะนำของพระเจ้าและแล้วลูกก็จะได้รับคำแนะนำที่สูงส่ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันที่มีคุณประโยชน์นี้ เพราะทุกคนได้รับการบอกว่ายุคเหล็กล้วนยังคงอยู่ในวัยทารก และยังคงมีอีกหลายแสนปีหลงเหลืออยู่ บาบาพูดว่านั่นเป็นความมืดสนิทของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ความรู้ก็คือแสงสว่าง ตามละครหนทางความเลื่อมใสศรัทธาถูกกำหนดไว้แล้วและจะดำรงอยู่อีกครั้ง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกได้พบพระเจ้าแล้ว และดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเร่งร้อนไปทั่ว ลูกพูดว่า เราจะไปหาบาบา นั่นหมายความว่าลูกจะไปหา บัพาดา มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ มายากลืนกินผู้ที่ไม่มีศรัทธาอย่างเต็มที่ จะเช่นนั้นก็ได้กลืนกินมหาตมาอย่างสมบูรณ์ พวกเขากลับมาประหลาดใจในขณะที่พวกเขาฟังความรู้นี้ ผู้ที่แก่กว่าก็จากไป ได้รับการจดจำด้วยเช่นกันว่ามายาทำให้มหาตมาที่ดีมากพ่ายแพ้ ลูกเขียนถึงบาบาว่า บาบา อย่าได้ส่งมายาของท่านมาหาเรา โอ! เธอไม่ได้เป็นของพ่อ ราวันมีอาณาจักรของเขาเองและพ่อก่อตั้งอาณาจักรของพ่อเอง สิ่งนี้คงอยู่มาตั้งแต่ครั้งบรรพกาลก่อนมีการบันทึกเวลา ราวันคือ

ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ผู้คนรู้ว่าราวันคือศัตรูของพวกเขา ซึ่งเป็นเหตุให้พวกเขาเผาราวันทุกปี ในไมซอร์พวกเขาเฉลิมฉลองดาเซร่าอย่างมากมาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ชื่อของลูกคือ กองทัพชีพชัคดี และแล้วพวกเขาก็ได้ใช้ชื่อ “กองทัพวานร” ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นเช่นลิงอย่างแน่นอน และเวลานี้ลูกกำลังรับพลังจากชีพบาบาเพื่อจะได้รับชัยชนะเหนือราวัน พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก พวกเขาได้แต่งเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งนั้นลูกเรียกว่าเรื่องราวของความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าบาบากำลังบอกลูกถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้บอกสิ่งนั้นบนภูเขา พวกเขาพูดว่าหากบอกลาว่าถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ พวกเขาเก็บสัญลักษณ์ของชีวาและชางก้าไว้ และทำให้พวกทั้งสองกลายเป็นหนึ่งเดียว ทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่ละวันทุกคนจะกลับมาโตมโประธาน เมื่อลูกกลับมาสโโตจากสโโตประธานลูกก็สูญเสียไป 2 องศา ในความเป็นจริงแล้วคุณเงินไม่สามารถถูกเรียกว่าสวรรค์ พ่อมาและทำให้ลูกๆไปเป็นชาวสวรรค์ พ่อรู้ว่าสกุลบราห์มินพร้อมกันกับทั้งสุริยวงศ์และจันทร์วงศ์กำลังมีการก่อตั้งขึ้นในขณะนี้ รามจันทร์เป็นสัญลักษณ์ของนักรบ(แสดงด้วยธนูและลูกศร) ลูกทั้งหมดคือนักรบผู้ที่ได้รับชัยชนะเหนือมายา ผู้ที่สอบผ่านด้วยคะแนนน้อยกว่าก็รู้ได้ว่าเป็นผู้ที่แพ้ของจันทร์วงศ์ เหตุนี้เองจึงมีการแสดงให้เห็นรามที่มีธนูและลูกศร ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงใดๆในยุคเงิน อาณาจักรของราม ราชา และปวงประชาได้รับการจดจำ แต่ผู้คนก็สับสนเพราะมีการแสดงให้เห็นว่าเขาเป็นนักรบ อาวุธเหล่านั้นไม่คงอยู่ที่นั่น ชัคดีเช่นกันก็ได้มีการแสดงไว้พร้อมกับดาบ ฯลฯ ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานี้ลูกๆเข้าใจว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นพ่ออธิบายความลับของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลก พ่อที่มีชีวิตจำกัดจะไม่มีประเภทของความรักที่พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมีต่อลูกๆ ท่านทำให้ลูกๆมีความสุขถึง 21 ชาติเกิด ท่านเป็นพ่อที่น่ารักเช่นนั้น พ่อที่น่ารักอย่างยิ่งที่ท่านขจัดความทุกข์ทั้งหมดของลูกและให้มรดกแห่งความสุขทั้งหมดแก่ลูก ที่นั่นไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ เวลานี้สิ่งนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องไม่ลืมสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ง่ายดายนมาก สิ่งที่คุณทั้งหมดต้องทำคือศึกษามูรลีและอ่านมูรลีให้แก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตามบางคนก็ยังคงร้องขอครู พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่สามารถซึมซับความรู้นี้ได้โดยที่ไม่มีครู โอ แม้แต่เด็กเล็กๆก็สามารถจดจำเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงและถ่ายทอดเรื่องราวให้แก่ผู้อื่นได้ พ่ออธิบายแก่ลูกทุกวันว่าลูกเพียงแต่ต้องจดจำอัลฟา หลังจากที่คุณรับบทเรียนเจ็ดวัน ความรู้ที่ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูก แต่ลูกก็ยังลืม! บาบาประหลาดใจอ๊ะชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ร้องขอพรหรือความเมตตาจากพ่อ จดจำพ่อ,ครูและกูรูและมีความเมตตาต่อตนเอง อยู่อย่างระมัดระวังเกี่ยวกับมายา ดวงตาของลูกสามารถหลอกลวงลูก ดังนั้นทำให้ดวงตาน้อยอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก

2. การซุบซิบนินทาที่ไร้ประโยชน์สร้างความเสียหายอย่างมาก ดังนั้นมากเท่าที่จะเป็นไปได้จงอยู่อย่างเงียบสงบ ใส่ลูกปิดไว้ในปากของลูก อย่าได้พูดสิ่งใดที่ยุ่งเหยิง อย่าได้ทำให้ตนเองกลับมาไม่สงบหรือทำให้ผู้อื่นไม่สงบ

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ (trustee) ที่ไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ และ ด้วยความช่วยเหลือของพ่อจึงได้เปลี่ยนการตรึงกางเขนให้เป็นหนาม บัญชีกรรมในอดีตเป็นเหมือนกับการตรึงกางเขน แต่ด้วยความช่วยเหลือของพ่อ สิ่งเหล่านั้นจึงกลายเป็นหนาม สถานการณ์ที่ปั่นป่วนจะมาอย่างแน่นอน เพราะทุกสิ่งต้องถูกสะสางที่นี่ แต่ความช่วยเหลือของพ่อทำให้สิ่งเหล่านั้นกลายเป็นหนาม เนื่องจากพ่อที่ยิ่งใหญ่อยู่กับลูก จึงทำให้เรื่องใหญ่กลายเป็นเรื่องเล็ก มีศรัทธาที่และอยู่อย่างไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ ในฐานะผู้ดูแลผลประโยชน์ เปลี่ยน “ของฉัน” ไปเป็น “ของท่าน” แล้วกลับมาเบาสบายและภาระทั้งหมดจะจบสิ้นลงในหนึ่งวินาที

คติพจน์: ด้วยสต็อคของความปรารถนาดี เปลี่ยนสิ่งที่เป็นลบ (negative) ให้เป็นบวก (positive)

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลับบ้านตรงเวลา ดังนั้นจงเพิ่มอัตราเร็วของการจดจำระลึกถึงของลูก สัมผัสดินแดนของความทุกข์นี้และจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข
- คำถาม:** ลูกควรบอกความลับที่ลึกลับอะไรแก่ผู้คน ที่จะมีการสร้างความปั่นป่วนในสติปัญญาของพวกเขา?
- คำตอบ:** บอกพวกเขาถึงความลับที่ลึกลับของดวงวิญญาณซึ่งเป็นจุดเล็กๆ และมีบทบาทที่ถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณตลอดไป และดวงวิญญาณเฝ้าแต่เล่นบทบาทของเขาไปเรื่อยๆ อย่างไร ดวงวิญญาณไม่เคยเหน็ดเหนื่อย ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไปได้ เมื่อผู้คนเห็นความทุกข์มากมาย พวกเขาก็พูดว่าจะเป็นการดีกว่าหากพวกเขาจะได้รับการหลุดพ้นตลอดไป อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณที่ไม่สูญเสียสายไม่สามารถที่จะคงอยู่โดยที่ไม่ได้เล่นบทบาทของตนเอง เมื่อได้ยินประเด็นนี้ก็จะมีความปั่นป่วนในสติปัญญาของพวกเขา

โอมซานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวาน ที่นี้ลูกคือลูกทางจิต ทุกวันพ่ออธิบายว่าคนจนที่น่าสงสารในโลกนี้มีความทุกข์เป็นอย่างมากอย่างแท้จริง เมื่อมีน้ำท่วมก็เป็นคนที่ยากจนที่จะประสบกับความทุกข์ ดุซิทร์พย์สมบัติชาวของของพวกเขากลายเป็นเช่นไร ฯลฯ พวกเขารู้สึกเป็นทุกข์เกี่ยวกับสิ่งนั้น มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่มั่งคั่งมีความสุข แต่นั่นก็เป็นสำหรับระยะเวลาชั่วคราว แม้แต่ผู้ที่มั่งคั่งก็ล้มป่วยด้วยเช่นกัน การตายมากมายก็เกิดขึ้นเช่นกัน: วันนี้นั้นคนนั้นคนนั้นตาย วันนี้สิ่งนี้เกิดขึ้น วันนี้ใครบางคนเป็นประธานาธิบดี และพรุ่งนี้เขาก็จะต้องไปจากตำแหน่งนั้น พวกเขาทั้งหมดล้อมรอบตัวเขาและทำให้เขาออกจากตำแหน่งของเขา มีความทุกข์เกี่ยวกับสิ่งนั้นเช่นกัน บาบาก็ได้บอกลูกให้ทำรายการของความทุกข์ประเภทต่างๆ ที่มีอยู่ในดินแดนของความทุกข์นี้ ลูกๆ รู้เกี่ยวกับดินแดนแห่งความสุข ในขณะที่โลกไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาไม่สามารถเปรียบเทียบดินแดนแห่งความทุกข์กับดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า ลูกๆ รู้ทุกสิ่ง พวกเขาจะเชื่อว่าลูกกำลังบอกสิ่งอย่างแท้จริง ที่นี้บังก็มีอาคารที่ใหญ่โต เครื่องบิน ฯลฯ และพวกเขาเชื่อว่ายุคเหล็กจะยังคงดำเนินต่อไปอีก 40,000 ปี และยุคทองก็จะมาหลังจากนั้น พวกเขาอยู่ในความมืดสนิท เวลานั้นลูกต้องนำพวกเขาเข้ามาใกล้มากขึ้น มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อย มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสิ่งที่พวกเขาพูดว่าเป็นหลายแสนปี และลูกพิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นเพียง 5,000 ปีเท่านั้น วงจรซ้ำรอยหลังจาก 5,000 ปี ละครจะไม่เป็นเวลาหลายแสนปี ลูกเข้าใจว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้น เกิดขึ้นภายใน 5,000 ปี ดังนั้นที่นี้ในดินแดนแห่งความทุกข์มีความเจ็บป่วย ฯลฯ ลูกสามารถเขียนประเด็นหลักสองสามประเด็นได้ ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ในสวรรค์ พ่ออธิบายว่า ในเวลานี้ความตายเพียงแค่อยู่อ้างหน้า ก็ะบทเดียวกันกำลังจะเกิดขึ้นในเวลานี้ ยุคทองจะมีการก่อตั้งขึ้นในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกไปเป็นราชาเหนือราชา ดังนั้นท่านจะทำให้ลูกไปเป็นราชาของยุคทองอย่างแน่นอน บาบอธิบายทุกสิ่งอย่างดีมาก เวลานั้นเรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อต้องพาเราไป มีเพียงผู้ที่จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอเท่านั้นที่จะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง บาบเฝ้าแต่แสดงให้ลูกเห็นวิธีการมากมายเพื่อสิ่งนั้น เพิ่มอัตราความเร็วของการจดจำระลึกถึงของลูก ทุกคนต้องไปที่ภูมิภพเมลาตรงเวลา ลูกเช่นกันต้องไปตรงเวลา ไม่ใช่ว่าลูกจะสามารถไปถึงที่นั่นในไม่ช้า ไม่เลย ไม่ได้อยู่ในอำนาจของลูกที่จะไปที่นั่นในไม่ช้า เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของละคร มีแมลง, เชื้อโรค ฯลฯ ประเภทต่างๆ มากมาย ที่สร้างความทุกข์ สิ่งเหล่านั้นไม่ได้มีอยู่ในยุคทอง ลูกควรจะต้องคิดถึงสิ่งต่างๆ ที่จะคงอยู่ที่นั่น ลูกจดจำยุคทอง พ่อก่อตั้งยุคทอง ในเวลาสุดท้ายสติปัญญาของลูกจะมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสาระ ยกตัวอย่างเช่น เมล็ดนั้นเล็กมากในขณะที่ต้นไม้ใหญ่โต สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งมีชีวิต ในขณะที่นี่คือสิ่งมีชีวิต ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับต้นไม้นี้ พวกเขาได้ทำให้ระยะเวลาของวงจรมานาน มันคือบาร์ดที่มีความสุขอย่างมาก และบาร์ดที่มีความทุกข์อย่างมาก มีโรคภัยอยู่มากในบาร์ดด้วยเช่นกัน ที่นี้ผู้คนตายเหมือนกับยุง เพราะอายุขัยของพวกเขาสั้น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างคนทำความสะอาดที่นี้และคนทำความสะอาดในต่างประเทศ สิ่งประดิษฐ์ทั้งหมดมาที่นี้จากต่างประเทศ ชื่อที่แท้จริงของยุคทองคือสวรรค์ดินแดนสุขาวดี ที่นั่นทุกคนสโตประธาน ลูกจะมีนิมิตของทุกสิ่ง เวลานั้นคือยุคบรรจบพบกัน เมื่อพ่อนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ท่านจะเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก ท่านจะบอกสิ่งใหม่ๆ แก่ลูกอย่างต่อเนื่อง พ่อพูดว่า แต่ละวันพ่อบอกสิ่งที่ลึกลับแก่ลูก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้วบบานันเป็นจุดที่แสนแสนเล็ก และท่านก็มีบทบาททั้งหมดบันทึกไว้ในท่านตลอดไป ลูกได้เล่นบทบาทของลูกมาอย่างต่อเนื่อง หากลูกจะบอกสิ่งนี้ให้แก่ใครบางคน สติปัญญาของพวกเขาก็จะปั่นป่วน: เธอกำลังพูดอะไร? จุดที่แสนเล็กเช่นนั้นก็มีบทบาทที่ใหญ่โตบันทึกไว้ในตัวเขา และเขาก็ยังคงเล่นบทบาทนั้นต่อไป และยังไม่เคยรู้สึกเหน็ดเหนื่อย!

ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ เวลาที่คุณเข้าใจอย่างต่อเนื่องว่ามีความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจรและความทุกข์เป็นเวลาครึ่งวงจร เมื่อผู้คนเห็นความทุกข์อย่างมากมาย พวกเขาก็พูดว่า จะเป็นการดีกว่าสำหรับเราที่จะมีการหลุดพ้นตลอดไปกว่านี้ คุณจะไม่พูดสิ่งนี้เมื่อคุณอยู่ในความสุขหรือความสงบ สถิติปัญญาของคุณมีความรู้ทั้งหมดในเวลานี้, เช่นที่พ่อมีความรู้ทั้งหมดของต้นไม้ในตัวท่าน เพราะท่านคือเมล็ด แบบจำลองของต้นไม้ก็ได้มีการแสดงไว้ ลูกไม่สามารถแสดงสิ่งนั้นในรูปที่ใหญ่โตได้ ความรู้ทั้งหมดเข้าไปสู่สติปัญญาของคุณ ดังนั้นคุณควรมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด จะต้องอธิบายแก่ลูกๆเป็นอย่างมาก คนนั้นคนนั้นมาอีกครั้งหลังจากช่วงระยะเวลาที่คุณลืมเพื่อเล่นบทบาทของเขา นี่คือการที่ใหญ่โตและยิ่งใหญ่ ไม่มีใครสามารถดูละครทั้งหมดได้ เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้ ได้เห็นสิ่งที่ดีด้วยเทพนิมิต คณศ หนุมาน เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่บางคนมีศรัทธาในในพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถที่จะละทิ้งสิ่งเหล่านั้นได้ เวลาที่คุณต้องทำความเพียรพยายาม เพื่อที่จะได้มาซึ่งสภาพเช่นที่คุณเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าแต่ละคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ เวลาที่คุณรู้ว่าลูกได้ลงบันไดมาอย่างไร ผู้ที่รู้สิ่งนี้จะเริ่มอธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกเคยทำสิ่งเดียวกันในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกจะสร้างพิพิธภัณฑสถานเช่นนี้และอธิบายแก่เด็กๆในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน ลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามและจะทำเช่นนั้นต่อไปเรื่อยๆ เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ภายหลังก็จะมีสถานที่มากมายที่เป็นเช่นนั้น จะมีโรงเรียนในทุกถนนและทุกบ้าน เป็นเพียงเรื่องของการสร้างสมสิ่งนี้ บอกพวกเขาว่า คุณมีสองพ่อ พ่อไหนยิ่งใหญ่กว่ากัน? ผู้คนเรียกหาพ่อ: ได้โปรดเมตตา! โปรดให้พร! พ่อพูดว่า ลูกจะไม่ได้รับสิ่งใดจากการร้องขอสิ่งนั้น พ่อได้แสดงหนทางแก่ลูกแล้ว พ่อมาเพื่อที่จะชี้หนทางแก่ลูกเท่านั้น ลูกมีต้นไม้ทั้งต้นอยู่ในสติปัญญาของคุณ พ่อเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างมาก มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก พ่อต้องการลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ พ่อต้องการให้มีกิตะพาทขาลาในทุกบ้าน ลูกไม่ต้องเก็บรูปภาพอื่นใด เพียงแต่เขียนสิ่งนี้ไว้ภายนอก ในแง่ของรูปภาพ เพียงแค่พิมพ์กลัดบราห์มินนี้ก็เพียงพอแล้ว เป็นเขียนที่จะเป็นประโยชน์ต่อลูกในเวลาสุดท้าย เป็นเรื่องของสัญญาแทนที่นั้น ลูกรู้แล้วว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะสร้างสวรรค์อย่างแน่นอน ดังนั้นเป็นเพียงเมื่อลูกจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะไปสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าลูกไม่บริสุทธิ์ และเป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีวิธีการอื่นใด สวรรค์คือโลกที่บริสุทธิ์ หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นนายของสวรรค์ ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ผู้ที่จะไปสู่สวรรค์จะสักก้อยู่ในนรกได้อย่างไร? เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกว่า มานมานะบาฟ! จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และความคิดสุดท้ายของคุณจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของคุณ ผู้ที่จะไปสู่สวรรค์จะไม่ข้องแวะในกิเลส ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่ข้องแวะในกิเลสมากนัก ชันยาสซีจะไม่ขอให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์ เพราะพวกเขาเองก็ได้ทำพิธีแต่งงานด้วยเช่นกัน พวกเขาบอกผู้ครองเรือนว่า ท่านสามารถข้องแวะในกิเลสได้เดือนละครึ่ง พวกเขาจะไม่บอกผู้ที่ปรารถนาที่จะอยู่อย่างถาวรหมรรยว่าพวกเขาต้องไม่แต่งงาน บางคนที่นี่ก็มีการแต่งงานที่บริสุทธิ์ แต่ในวันถัดไปเกมนั้นก็จบสิ้น มายามีแรงดึงดูดเป็นอย่างมาก เป็นในเวลานี้ที่คุณทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วลูกก็ได้รับผลรางวัล ไม่มีอาณาจักรราวันที่นี่ ไม่มีความคิดที่เป็นอาชญากรรมที่นั่น เป็นราวันที่ทำให้ลูกเป็นอาชญากร ชีพบาบาทำให้ลูกมีอารยธรรม ลูกต้องจดจำสิ่งนี้เช่นกัน เมื่อมีการจัดให้มีคลาสการเรียนการสอนในทุกบ้าน ทุกคนก็จะเริ่มอธิบาย ลูกต้องสร้างกิตะพาทขาลาในทุกบ้านและเปลี่ยนแปลงผู้ที่อยู่ในบ้านของคุณ การขยายตัวจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในลักษณะนี้ คนธรรมดาและยากจนก็เป็นผู้ที่หัดเทียมกัน คนที่มีชื่อเสียงจะรู้สึกอายที่จะมาที่ชุมนุมทางจิตของคนธรรมดา เพราะพวกเขาได้ยินมาว่ามีเวทมนตร์อยู่ที่นี่ และลูกได้เปลี่ยนทุกคนให้กลายเป็นพี่น้องหญิงชาย โอ แต่นั่นเป็นสิ่งที่ดี มีความซับซ้อนมากมายในครัวเรือน พวกเขากลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก นี่คือการแห่งความทุกข์ มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด และแล้วก็มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ลูกควรลองทำรายการ ทำรายการของความทุกข์หลักๆ 25 ถึง 30 ประเภท เพื่อที่จะรับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก พ่อกำลังอธิบายแก่เราผ่านพาหนะนี้ ดาด้านี้ก็เป็นนักเรียนเช่นกัน ผู้ที่มีร่างกายทั้งหมดเป็นนักเรียนและครูที่กำลังสอนลูกก็ปราศจากร่าง ท่านทำให้ลูกปราศจากร่างเช่นกัน ดังนั้นพ่อพูดว่า จงเฝ้าแต่ละทิ้งสำนักของร่างกายใดๆ ไม่มีสิ่งปลูกสร้างเหล่านี้ ฯลฯ ที่จะหลงเหลืออยู่ ที่นั่นทุกสิ่งที่คุณได้รับนั้นใหม่ ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีนิมิตมากมาย ลูกจะรู้ว่าจะมีการทำลายล้างอย่างมากมายในต่างประเทศด้วยระเบิดปรมาณู ในขณะที่นี่จะมีแม่น้ำเลือด สิ่งนั้นต้องใช้เวลา ความตายที่นั่นเลวร้ายมาก นี่คือการดินแดนที่ไม่สูญสลาย ลูกสามารถเห็นได้จากแผนที่ว่าอินดูสถานอยู่ในมุมเล็กๆเท่านั้น ตามละครสิ่งต่างๆที่นั่นไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อที่นี่ แม่น้ำเลือดจะไหลนองที่นี่ เวลาที่พวกเขา กำลังเตรียมการ เป็นไปได้ว่าในเวลาสุดท้ายพวกเขาแม้กระทั่งจะให้ที่นี่มีระเบิด อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไม่ให้มีระเบิดที่จะทำลายโลกเมื่อลูกปล่อยระเบิดเหล่านั้น! พวกเขาจะให้ระเบิดที่คุณภาพต่ำ ลูกจะไม่ให้บางสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อลูกแก่ผู้อื่น การทำลายล้างจะเกิดขึ้นเช่นเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ นั่นไม่ใช่สิ่งใหม่ ศาสนาที่นับไม่ถ้วนจะถูกทำลายและจะมีการก่อตั้งศาสนาเดียวขึ้น แผ่นดินบาร์ตไม่เคยถูกทำลาย บางส่วนจะหลงเหลืออยู่ หากทุกคนจะต้องตายการทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น แต่ละวันสติปัญญาของคุณก็กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด และลูกจะมีความเคารพนับถืออย่างมาก ลูกไม่ได้ให้ความเคารพนับถือมาก

นักในเวลาปัจจุบัน และเหตุนี้เองมีลูกน้อยนิดที่สอบผ่าน ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าจะมีการลงโทษอย่างมากและลูกจะมาในภายหลังด้วยเช่นกัน เมื่อลูกพลาดพลั้ง ทุกสิ่งที่ลูกหามาได้ก็ได้สูญสิ้นไป และลูกก็จะกลับมาเกลียดยิ่งกว่าเกลียด แล้วลูกก็ไม่สามารถที่จะลุกขึ้นได้อีกครั้ง มีหลายคนที่ยากไปและยังมีอีกมากมายที่ยังคงจะไป ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าสภาพของลูกจะเป็นเช่นไรหากลูกจะต้องจากร่างของลูกในตอนนี้ นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกคือผู้ที่สร้างความสงบ หากลูกมีความไม่สงบในตัวลูก สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ไม่มีความจำเป็นที่จะสร้างความทุกข์แก่ใคร พ่อพูดกับทุกคนด้วยความรักเป็นอย่างมาก ด้วยการพูดว่า “ลูกๆ” ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านมีความรู้ของทั้งโลก และเหตุนี้เองท่านจึงอธิบายแก่ลูก มีความทุกข์มากมายหลายประเภทในโลกนี้ ลูกสามารถเขียนสิ่งต่างๆมากมายเกี่ยวกับความทุกข์ เมื่อลูกพิสูจน์สิ่งนี้ผู้คนจะเข้าใจว่าสิ่งนี้ลูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถขจัดความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ได้ หากลูกมีรายการของความทุกข์ประเภทต่างๆ บางสิ่งก็จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้คน ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะฟังบางสิ่งแล้วก็ลืม สำหรับบุคคลเช่นนั้นมีการจดจำกันว่า และนั่นจะรู้อะไรเกี่ยวกับเสียงสวรรค์? พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ต้องกลับมาสวยงาม ไม่ควรจะมี ความไม่สงบหรือสิ่งสกปรกใดๆ ผู้ที่กระจ่ายความไม่สงบมีสำนึกที่เป็นร่าง จงอยู่ห่างไกลจากพวกเขา ลูกต้องไม่แม้แต่จะแตะต้องพวกเขา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่ครูผู้ที่กำลังสอนลูกนั้นปราศจากร่างและไม่มีสำนึกที่เป็นร่างใดๆ จงกลับมาปราศจากร่างในท่านองเดียวกัน เฝ้าแต่ละทั้งสำนึกที่เป็นร่าง เปลี่ยนสายตาที่เป็นอาชญากรของลูก และทำให้ดวงตามีอารยธรรม

2. ทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษ ให้ความเคารพต่อพ่อ และการศึกษาเล่าเรียน อย่าได้เป็นต้นเหตุของความทุกข์ อย่าได้กระจ่ายความไม่สงบ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเจ้ามหาสมุทรแห่งความรักผู้เปลี่ยนหินให้เป็นน้ำด้วยธรรมชาติของชีวิตบราห์มินของลูกที่เป็นธรรมชาติ

ผู้คนในโลกพูดว่าความรักสามารถเปลี่ยนหินไปเป็นน้ำ ในท่านองเดียวกัน ธรรมชาติของลูกๆ บราห์มินที่เป็นธรรมชาติคือการกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรัก ลูกมีพลังของความรักที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและความรักของพระเจ้าที่ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงธรรมชาติหลายรูปแบบ เช่นที่มหาสมุทรแห่งความรัก ด้วยธรรมชาติของการเป็นตัวของตัวเองความรักที่คงอยู่ตลอดไปของท่าน ทำให้ลูกๆ เป็นของท่าน ในท่านองเดียวกัน ลูกกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรักและให้ความรักทางจิตที่ไม่เห็นแก่ตัวที่แท้จริงแก่ดวงวิญญาณของโลกด้วยเช่นกัน ดังนั้นธรรมชาติของพวกเขาจะได้รับการเปลี่ยนแปลง

คติพจน์: เก็บรักษาคุณสมบัติพิเศษของลูกไว้ในการตระหนักรู้ของลูกและใช้สิ่งเหล่านั้นสำหรับงานรับใช้และลูกจะเฝ้าแต่โยยบินในสภาพที่โยยบิน

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เรียนรู้จากพ่อว่าจะทำธุรกิจขายส่งอย่างไร “มานมานะบาฟ” และการจดจำระลึกถึง อัลฟาและเตือนผู้อื่นถึงอัลฟาคือธุรกิจขายส่ง ที่เหลือทั้งหมดคือขายปลีก

คำถาม: พ่อจะให้การต้อนรับลูกประเภทไหนที่บ้านของพ่อ?

คำตอบ: : พ่อจะต้อนรับลูกที่ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อเป็นอย่างดีในบ้านของพ่อ ผู้ที่ไม่จดจำคนอื่น ผู้ที่ตัดโยคะของสติปัญญาของพวกเขาจากความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของพวกเขาเองและผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงของพ่อผู้เดียว เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ เป็นดอกไม้ที่สวยงามและจากนั้นพ่อก็จะยินดีต้อนรับลูกๆ ซึ่งเป็นดอกไม้ที่บ้านของพ่อ

โอมชานติ ลูกๆต้องนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงพ่อและดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของพวกเขาเท่านั้นและลืมดินแดนของความทุกข์นี้ นี่เป็นความสัมพันธ์ที่แสนหวานของพ่อกับลูก ไม่มีความสัมพันธ์ที่หวานขึ้นเช่นนี้กับพ่ออื่นใด ความสัมพันธ์หนึ่งกับพ่อแล้วก็ยังมีความสัมพันธ์กับครูและครูด้วยเช่นกัน ที่นี้ทั้งสามคือหนึ่งเดียว หากลูกจดจำได้มากขนาดนี้มันก็เป็นเรื่องของความสุขที่ยิ่งใหญ่ ลูกได้พบพ่อผู้เดียวผู้ที่แสดงหนทางที่ง่ายดายแก่ลูก จดจำพ่อ, ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขและลืมดินแดนแห่งความทุกข์นี้ ลูกอาจจะท่องทัวร์ไปทั่วแต่ให้มีการจดจำระลึกถึงผู้เดียวอยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีธุรกิจทางโลกาเลยที่นี้ ลูกกำลังนั่งที่บ้าน พ่อบอกลูกจดจำเพียงสามคำ ในความเป็นจริงแล้วมันเป็นเพียงคำเดียว จดจำพ่อ โดยการจดจำพ่อลูกจดจำมรดกทั้งสอง: ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เป็นพ่อผู้ที่ให้ลูกทุกสิ่ง โดยการจดจำพ่อปรอทของความสงบของลูกจะขึ้นสูง ความสุขของลูกๆ นั้นมีชื่อเสียงมาก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าบาบาจะรับลูกที่บ้านและต้อนรับลูกที่นั่น แต่เพียงผู้ที่ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อเป็นอย่างดีและผู้ที่ไม่จดจำใครอื่น ตัดโยคะของสติปัญญาออกไปจากร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมดและจดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกันลูกทำงานรับใช้อย่างมากแต่ลูกไม่ได้พบหนทางที่จะกลับบ้าน เวลานี้พ่อกำลังแสดงหนทางที่ง่ายดายเช่นนั้น แก่ลูก เพียงจดจำว่า พ่อคือพ่อและเป็นครูด้วยเช่นกันและท่านได้ให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก แก่ลูกซึ่งไม่มีใครอื่นสามารถที่จะอธิบายได้ พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านและแล้วลูกจะมายุคทองก่อน เวลานี้ลูกจะต้องกลับบ้านจากโลกที่สกปรกนี้ แม้ว่าลูกกำลังนั่งที่นี้ เวลานี้ลูกเกือบจะไปจากที่นี้แล้ว พ่อมีความยินดีด้วยกัน ลูกๆ เคยเชิญพ่อเป็นเวลาที่ยาวนานให้มาและเวลานี้ลูกได้รับท่านแล้ว พ่อพูดว่า พ่อจะทำให้ลูกเป็นดอกไม้ที่สวยงามแล้วต้อนรับลูกในดินแดนแห่งความสงบ และแล้วลูกก็จากไปตามลำดับ เป็นสิ่งง่ายมาก! ลูกจะต้องไม่ลืมพ่อเช่นนั้น นี่คือเรื่องที่แสนหวานและตรงไปตรงมามาก จดจำเพียงสิ่งเดียว อัลฟา แม้ว่าท่านจะอธิบายในรายละเอียด สุดท้ายท่านก็พูดว่า จดจำอัลฟาเท่านั้นและไม่มีใครอื่น ลูกเคยเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียวเป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูกเคยร้องเพลงว่า บาบา เมื่อท่านมานั้นจะเป็นของท่านผู้เดียว เวลานี้พ่อมาแล้วลูกต้องเป็นของผู้เดียว ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาคือผู้มีชัยชนะ ลูกจะได้รับชัยชนะเหนือราวัน แล้วลูกจะต้องไปสู่อาณาจักรของราม ลูกได้รับชัยชนะเหนือราวันทุกวงจร พื้นที่ที่ลูกกลายเป็นบราห์มินลูกเอาชนะราวันแล้ว ลูกมีสิทธิ์ในอาณาจักรของราม ลูกตระหนักรู้จักพ่อและประกาศสิทธิ์ของลูกในอาณาจักรของราม แต่เวลานี้ลูกต้องเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกต้องกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ ลูกประจำแห่งชัยชนะยาวมาก หากลูกกลายเป็นราชาลูกจะได้รับทุกสิ่ง สาวใช้และคนรับใช้ทั้งหมดลูกสร้างขึ้นตามลำดับกันไป ไม่ใช่ทุกคนจะเหมือนกัน บางคนอยู่อย่างใกล้ชิดมากและพวกเขาก็รับประทานสิ่งที่ราชาและราชินีรับประทาน สาวใช้และคนรับใช้ได้รับสิ่งใดก็ตามที่เตรียมอยู่ในห้องครัว สิ่งนั้นเรียกว่าอาหาร 36 ชนิด ราชาลูกเรียกว่ามหาเศรษฐีบุคคลไม่สามารถถูกเรียกเช่นนั้น ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ได้สนใจเกี่ยวกับความมั่งคั่งที่นั่น อย่างไรก็ตามนั่นก็เป็นสิ่งซับซ้อนของเทพ ยิ่งลูกจดจำบาบามากเท่าไรลูกก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์มากเท่านั้น ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ลูกต้องกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี พ่อได้ให้ความรู้แก่ลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ นี่เรียกว่าราชาโยคะ ลูกคือผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด ลูกๆได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด เวลานี้ลูกได้มาและพบพ่อแล้ว พ่อแสดงหนทางที่ง่ายดายและตรงมาแก่ลูก: จดจำพ่อ บาบาพูดว่า “ลูกๆ!” และอธิบายกับลูก พ่ออุทิศตัวท่านให้แก่ลูกๆ ลูกคือทายาทและดังนั้นท่านต้องอุทิศตัวท่านให้แก่ลูก ลูกพูดเช่นนั้นว่า บาบา เมื่อท่านมา ลูกจะอุทิศตนเองให้แก่ท่าน ลูกพูดว่าลูกจะอุทิศตนเองให้แก่ท่านด้วยร่างกาย จิตใจ และสมบัติของลูก ลูกอุทิศตัวของลูกเอง

ครั้งเดียวเท่านั้นในขณะที่บาปอกุศลตัวท่านเอง 21 ครั้ง พ่อเตือนลูกๆ ท่านสามารถเข้าใจว่าลูกทั้งหมดมาเพื่อประกาศสิทธิในโชคของเขาตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา พ่อพูดว่า ลูกที่แสนหวาน อำนาจการปกครองของโลกคือสมบัติของพ่อ ทำความเพียรพยายามอย่างมากในเวลานี้เท่าที่ลูกทำได้ ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไรลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งกลายเป็นอันดับสุดท้าย แล้วท่านจะกลายมาเป็นอันดับหนึ่งอีกครั้งอย่างแน่นอน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก พ่อมาเพื่อพาลูกๆ กลับบ้าน เวลานี้หากลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ บาปของลูกก็จะถูกตัดออกไปอย่างต่อเนื่อง นั่นคือไฟของต้นธาราคะและนี่คือไฟของโยคะ โดยการเผาไหม้ในไฟของต้นธาราคะลูกจะกลับมาน่าเกลียด ลูกได้กลายเป็นเหมือนขี้เถ้าอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อมาปลุกลูกให้ตื่นขึ้นมา พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน เป็นสิ่งที่ยากมาก ฉะนั้นเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการมีสำนึกเป็นร่างเป็นเวลานานลูกก็กลับหัวกลับหาง เวลานี้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องกลับบ้านและพ่อได้มาพาลูกกลับบ้าน ลูกได้เชิญพ่อและท่านก็มาแล้ว ท่านทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์กลายเป็นผู้นำทางและพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน เป็นดวงวิญญาณที่ต้องไปในการจาริกแสวงบุญ ลูกคือขุมหม่นพินดาบ พินดาบไม่มีอาณาจักร มีอาณาจักรของพระราชา ที่นี้การปกครองของราชาได้จบสิ้นลงแล้ว แล้วสภาพของบาร์ตกลับมาเลวร้ายมาก ลูกเคยเป็นนายที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของโลกและเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้นไม่มีใครเป็นนายของโลก เพียงเทพเท่านั้นที่จะกลับมาเป็นนายของโลก ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าควรจะมีคามสงบในโลก ลูกสามารถถามพวกเขาว่า: คุณเรียกคามสงบในโลกนี้ว่าอะไร? เมื่อใดที่มีความสงบในโลก? ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะซ้ำรอยและวงจรก็เฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ บอกฉันซิเคยมีความสงบในโลกเมื่อไหร่ คุณต้องการคามสงบประเภทใด? ไม่มีใครจะสามารถบอกลูกได้ พ่ออธิบายว่ามีความสงบในโลกในสวรรค์ นั่นเรียกว่าดินแดนสุขาวดี ชาวคริสเตียนพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยมีดินแดนสุขาวดีอย่างแท้จริง สติปัญญาของพวกเขาไม่ได้กลับมาสูงส่งและเป็นหิน เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่กลายเป็นผู้ที่มิสตีปัญญาที่สูงส่งและผู้ที่มิสตีปัญญาที่เป็นหิน โลกใหม่ลูกเรียกว่าสวรรค์ โลกเก่าไม่สามารถเรียกว่าสวรรค์ได้ พ่ออธิบายถึงความลับของสวรรค์และนรกให้กับลูกๆ แล้ว นั่นคือการขายปลีกในการขายส่งท่านใช้เพียงประโยคเดียว: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! จากพ่อเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด นี่ก็เป็นเรื่องเก่าด้วยเช่นกัน 5000 ปีที่แล้วมีสวรรค์ในบาร์ต พ่อบอกลูกๆ ถึงเรื่องราวที่แท้จริง เรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เรื่องราวของตาที่สามและเรื่องราวของความเป็นอมตะนั้นเป็นที่รู้จักกันดีมาก ลูกได้รับตาที่สามของความรู้ด้วยเช่นกัน นั่นเรียกว่าเรื่องราวของตาที่สาม พวกเขาทำสิ่งนั้นให้เป็นหนังสือทางศาสนาของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้มีการอธิบายทุกสิ่งให้แก่ลูกอย่างดีมาก มีขายปลีกและขายส่ง บาบาให้ความรู้แก่ลูกอย่างมากที่แม้กระทั่งลูกทำให้ทั้งมหาสมุทรเป็นน้ำหมึกลูกก็ไม่สามารถถึงที่สิ้นสุดของสิ่งนั้นได้ นั่นคือการขายปลีก ในการขายส่งท่านเพียงแต่พูดว่ามานะนะบาฟ! มีเพียงสำนวนเดียวและเพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจความหมายนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถบอกลูกถึงสิ่งนั้นได้ พ่อไม่ได้ให้ความรู้ในภาษาสันสกฤตแก่ลูก ใครก็ตามที่เป็นราชาเขาก็ใช้ภาษาของตนเอง ภาษาของเราจะเป็นภาษาอื่นดีเท่านั้น แล้วเหตุใดลูกจึงต้องไปเรียนภาษาสันสกฤต? ผู้คนใช้เงินมากมาย เมื่อใครก็ตามมาหาลูก บอกเขาว่า พ่อพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะได้รับมรดกของดินแดนแห่งคามสงบและดินแดนของความสุข หากคุณต้องการเข้าใจสิ่งนี้หนึ่งที่นี้และเข้าใจสิ่งนี้ เราไม่มีสิ่งใดอื่นที่จะอธิบาย พ่ออธิบายเพียงอัลฟาเท่านั้น จากอัลฟาเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดก จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และไปยังดินแดนแห่งคามสงบ ผู้คนพูดว่า โอ ผู้ประทานคามสงบ! พ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งคามสงบและดังนั้นพวกเขาจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น สวรรค์ที่พ่อก่อตั้งอยู่ที่นี้ ไม่มีสิ่งใดในอาณาเขตละเอียดอ่อน เหล่านั้นเป็นเพียงนิมิต ลูกต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นพวกเขา ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นที่นี้ ลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าแล้วกลับบ้าน ลูกได้รับมรดกของอาณาจักรจากพ่อ ลูกได้รับทั้งมรดกของคามสงบและความสุข ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทร พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นท่านเท่านั้นที่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์กับทุกคนได้ พ่อถามลูกว่า พ่อคือพ่อ ครู และครูของลูก และพ่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกแล้วใครที่พาลูกไปสู่ความตกต่ำ? ราวน์ นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความตกต่ำและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ หากใครก็ตามสืบสนหาสามารถถามได้ คำถามมากมายจะเกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่ไม่มีคำถามในหนทางของความรู้ ในคัมภีร์พวกเขาทำให้เกิดการประณามชิพบาบาและเหล่าเทพอย่างมาก พวกเขาไม่ละเว้นใครไว้ ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วและพวกเขาจะทำเช่นเดิมอีกครั้ง พ่อพูดว่า นี่คือการละเล่นเป็นศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมาก แล้วความทุกข์ก็จะไม่คงอยู่ พ่อทำให้ลูกรู้สึกดีอย่างมาก ลักษณะและนารายณ์รู้คิดและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเป็นนายของโลก ผู้ที่ไม่รู้คิดไม่สามารถเป็นนายของโลกได้ ตอนแรกลูกเคยเป็นหนามและเวลานี้จะกลายเป็นดอกไม้และเหตุนี้เองบาบาจึงนำดอกไม้เหล่านั้นมาและพูดว่าลูกต้องกลับมาเป็นดอกไม้เช่นนั้น พ่อเองมาและสร้างสวนของดอกไม้และแล้วราวน์มาทำให้มันเป็นป่าหนาม สิ่งนี้ชัดเจนมาก! ลูกต้องคิดเกี่ยวกับทุกสิ่ง

เหล่านี้ ทุกสิ่งรวมอยู่ในการจดจำผู้เดียว ลูกได้รับมรดกจากพ่อ นี่คือสมบัติที่ยิ่งใหญ่ ลูกได้รับมรดกของความสงบ เพราะท่านผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ลูกจะไม่เคยยกย่องพ่อทางร่างกายในลักษณะนี้ ศรีภรรยาของผู้ที่รักที่สุด เขาใช้ชาติเกิดแรกและเหตุนี้เองทุกคนจึงรักเขามากที่สุด พ่อให้ชาวเกี่ยวกับการครองเรือนทั้งหมดแก่ลูกๆของพ่อ พ่อคือ นักธุรกิจที่แท้จริงแต่ยากมากที่ใครก็ตามจะทำธุรกิจเช่นนั้นเหมือนที่ท่านทำ หาได้ยากมากเพียงไม่กี่คนที่จะกลายเป็นนักธุรกิจขายส่งเช่นนั้น ลูกเป็นนักธุรกิจขายส่ง ลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อ บางคนก็ทำการต่อรองในการขายปลีกแล้วก็ล้ม พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เมื่อลูกได้รับมรดกของลูกแล้วก็ไม่จำเป็นที่จะจดจำพ่อ ในความสัมพันธ์ทางโลกเมื่อพ่อแก่แล้วลูกบางคนก็ให้การคำนึงช่วยเหลือเขาจนเวลาสุดท้าย ในขณะที่ผู้อื่นใช้สมบัติทั้งหมดอย่าง สรุ่ยสุ่ยซ่านที่ที่เขาได้รับสมบัตินั้น บาบามีประสบการณ์ในทุกสิ่งเหล่านี้ เหตุนี้เองพ่อทำให้เขาเป็นพาหนะของพ่อ เขามี ประสบการณ์ในเรื่องความยากจนและความมั่งคั่ง เขามีประสบการณ์ในทุกสิ่ง ตามละครมีเพียงพาหนะเดียวนี้ สิ่งนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ละครถูกสร้างขึ้นและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ หลังจากอธิบายทุกสิ่งในทั้งขายส่งและขายปลีก ในที่สุดท่านก็พูดว่า มานมานะบาฟ มาเดียบาฟ! ทุกสิ่งรวมอยู่ใน “มานมานะบาฟ” นี่เป็นสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่ท่านกำลัง เติบโตมอภรณ์ของลูก เพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายแต่ละเม็ดมีค่านับแสนรูปี ลูกกำลังกลายเป็นผู้มีโชคหลาย ล้านเท่า พ่ออยู่เหนือความสุขและความทุกข์ พ่อเฝ้าดูละครอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกกำลังเล่นบทบาทของลูก พ่อคือผู้สังเกตการณ์ที่ละวางที่กำลังเล่นบทบาทของพ่อ พ่อไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย ไม่มีใครอื่น สามารถเป็นอิสระจากสิ่งนี้ได้ ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไป ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว สิ่งนี้ ก็มหัศจรรย์เช่นกัน บทบาททั้งหมดถูกบันทึกอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณที่แสนเล็ก ละครที่ไม่สูญสลายนี้ไม่มีวันถูกทำลาย อังชะ

ถึงลูกๆ ที่มีค่าต้องมารับใช้ ที่จากหายไปนานและได้พบพานอีกครั้ง ผู้เป็นที่รัก ที่อ่อนหวานที่สุด ตามลำดับกันไปตาม ความเพียรพยายามที่ลูกทำ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากส่วนลึกของหัวใจและด้วยความรักอย่างมาก จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่พ่ออุทิศตนให้แก่ลูกๆ ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกอุทิศตนเองอย่างเต็มที่ต่อพ่อด้วยร่างกาย จิตใจ และสมบัติของ ลูก ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด

2. รักษาอาภรณ์ของลูกให้เปี่ยมล้นอยู่เสมอด้วยสมบัติอันล้ำค่าที่ประเมินค่ามิได้ที่ไม่สูญสลายซึ่งพ่อให้กับลูก อยู่ในความ สุขและความซาบซึ้งเสมอที่ลูกมีโชคหลายล้านเท่า

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ และสามารถทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ของทรัพย์สินสมบัติและบุคลิกภาพของชีวิตบราห์มินและด้วยเหตุนี้กลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ บัพดาต่าย้าเตือนลูกๆบราห์มินทั้งหมดว่าเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูกที่ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน อย่างไรก็ตาม มรดกและทรัพย์สินสมบัติของชีวิตบราห์มิน คือความพอใจ และบุคลิกภาพของชีวิตบราห์มินคือความสุข อย่า ได้อยู่อย่างถูกตัดสิทธิ์ในประสบการณ์นี้ ลูกมีสิทธิ์ต่อสิ่งนี้ เนื่องจากผู้ประทานและผู้ประทานพรกำลังให้ สมบัติของการได้มาซึ่งการบรรลุผลด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง และแล้วมีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านั้นและทำให้ ผู้อื่นมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ด้วยเช่นกันและแล้วลูกก็จะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณพิเศษ

คติพจน์: แทนที่จะคิดถึงชั่วขณะสุดท้าย จงคิดถึงสภาพสุดท้ายของลูก

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำเกมดีลังกา นัยสำคัญของทั้งวงจร บราห์มาและบราห์มินั้นหลอมรวมอยู่ในเกมนี้
- คำถาม:** ลูกๆ ทั้งหมดได้รับมรดกอะไรจากพ่อในยุคบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** สติปัญญาของพระเจ้า พระเจ้าให้คุณธรรมที่ท่านมีแก่เราอย่างเป็นมรดกของเรา สติปัญญาของเรา กำลังจะกลับมาสูงส่งเช่นเพชร เวลาที่เรากลายเป็นบราห์มินและกำลังประกาศสิทธิ์ในสมบัติที่มีค่าอันยิ่งใหญ่จากพ่อ เรา กำลังเติมอาภรณ์ของเราด้วยคุณธรรมทั้งหมด

โอมชานติ วันนี้เป็นวันสัฏฐุ วันแห่งกลางดี บางวันก็สูงส่งกว่า วันสัฏฐุได้รับการกล่าวว่าเป็นวันที่สูงสุด เด็กๆ เข้าโรงเรียนและวิทยาลัยในวันที่มีกลางดี นั่นคือในวันของเจ้าแห่งต้นไม้ เวลาที่ลูกๆ รู้ว่า พ่อคือเจ้าแห่งต้นไม้โลกมนุษย์นี้ และพ่อคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ลูกๆ เป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ลูกของพ่อผู้เป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ สิ่งนี้ง่ายดายมาก ความยากลำบากเพียงอย่างเดียวเท่านั้นคือการจดจำระลึกถึง โดยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกๆ จะได้รับการปลดปล่อย ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่า ลูกๆ มีกลางที่ไม่สูญสลายที่ไม่มีขีดจำกัด มีกลางที่มีขีดจำกัดแล้วก็มีกลางที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อคือเจ้าแห่งต้นไม้ บราห์มินเป็นอันดับแรกที่เราปรากฏออกมาจากต้นไม้ พ่อพูดว่า พ่อ, เจ้าแห่งต้นไม้คือสัจจะ ชีวิตที่มีความรู้สึกและเป็นตัวของความปิติ การร้องเพลงสรรเสริญของท่านคือ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกๆ รู้ว่าในยุคทองเหล่านี้เทพทั้งหมดเป็นมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์และความสงบ บารัตเคยเป็นมหาสมุทรแห่งความสุข สงบ และบริสุทธิ์ สิ่งนี้เรียกว่าการมีความสงบในโลก ลูกเป็นบราห์มิน ในความเป็นจริงลูกก็เป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะเช่นกัน ลูกแต่ละดวงวิญญูณหนึ่งอยู่บนบัลลังก์ของลูก ลูกทั้งหมดคือบัลลังก์อมตะที่มีชีวิต ดวงวิญญูณเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะที่เรียกว่าดวงดาวด้วยเช่นกันซึ่งนั่งอยู่ตรงกลางหน้าผาก เจ้าแห่งต้นไม้ (วรัคชปาตี) เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้เช่นกันและดังนั้นท่านต้องมาอย่างแน่นอน บราห์มินลูกที่นำมาเลี้ยงดูของประชาบิดาบราห์มาจำเป็นต้องมีก่อน ดังนั้นมาากี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างแน่นอนเช่นกัน มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ อย่างดีมาก เช่นเดียวกับที่ลูกดีลังกาดังนั้นความหมายของสิ่งนั้นก็มีการอธิบายให้แก่ลูกด้วย ชิพบาบาคือเมล็ดแล้วก็มีบราห์มา บราห์มินลูกสร้างขึ้นโดยบราห์มา ในเวลานี้ลูกพูดว่าลูกเป็นบราห์มินและลูกจะกลายเป็นเทพ ในตอนแรกเรามีสติปัญญาที่เป็นศุทธ และเวลานี้พ่อทำให้เรากลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่เป็นสิริมงคลที่สุดอีกครั้งหนึ่ง พ่อกำลังทำให้สติปัญญาของเราสูงส่งเช่นเพชร พ่ออธิบายแก่ลูกถึงนัยสำคัญของการดีลังกาด้วยเช่นกัน มีชิพบาบาและประชาบิดาบราห์มาและลูกที่นำมาเลี้ยงก็กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านทั้งสอง เวลาที่ลูกกลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่กว้างไกลมากและไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ บราห์มินก็จะกลายเป็นเทพ เวลาที่ลูกจะกลายเป็นผู้ที่สติปัญญาเช่นพระเจ้านั้นคือลูกกำลังได้รับคุณธรรมที่พระเจ้ามีอันเป็นมรดกของลูก อย่าได้ลืมสิ่งนี้ในเวลาที่คุณอธิบายให้แก่ผู้อื่น พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อคืออันดับหนึ่ง พ่อถูกเรียกว่าญาณेश्वर พระเจ้าผู้ที่มีความรู้แก่ลูก ลูกได้รับการหลุดพ้นด้วยความรู้ พ่อทำให้คนที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ด้วยความรู้และโยคะ ราชาโยคะโบราณของบารัตนั้นเป็นที่รู้จักกันดีมากเพราะยุคหลักเปลี่ยนเป็นยุคทองด้วยสิ่งนี้ มีการอธิบายว่ามีโยคะสองประเภท ของพวกเขาชื่อหะฐะโยคะในขณะที่ชื่อราชาโยคะ นั้นมีขีดจำกัดและนี้ไม่มีขีดจำกัด เหล่านั้นคือชั้นยาสะซีที่มีขีดจำกัดในขณะที่ลูกคือชั้นยาสะซีที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาในขณะที่ลูกละทิ้งทั้งโลก เวลาที่ลูกคือลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มา นี่เป็นต้นไม้ใหม่ที่มีขนาดเล็ก ลูกๆ ว่าลูกกำลังจะกลับมาใหม่จากเก่า ต้นอ่อนกำลังถูกเพาะหว่าน เราได้ทำการดีลังกาอย่างแท้จริง เราบราห์มินแล้วก็กลายเป็นเทพแน่นอนลูกต้องใช้คำว่า “โซ”(จะกลายเป็น) ไม่ใช่เพียงแค่คำว่า “ฮัม”(เรา) เราเคยเป็น(ฮัมโซ) ศุทธ และเวลานี้ก็กลายเป็นบราห์มิน ลูกต้องไม่ลืมการดีลังกาที่เคย สิ่งนี้ง่ายดายมาก แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถอธิบายว่าเราใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร เราลงบันไดมาอย่างไร แล้วเรากลายเป็นบราห์มินและขึ้นไปอย่างไร เราเปลี่ยนจากบราห์มินเป็นเทพ เวลาที่บราห์มินได้รับสมบัติที่มีค่ามากมายมหาศาล พวกเขา กำลังเติมอาภรณ์ของพวกเขา ช่างถ้าไม่ได้เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ เราไม่ได้เติมอาภรณ์ของใคร ศิลปินก็เพียงแค่วาดรูปนั้น สิ่งนั้นไม่ได้หมายถึงช่างทำ วิชาและบราห์มาเป็นของที่นี่ พวกเขาได้แสดงลักษณะและนารายณ์ในรูปของผู้เป็นคู่ที่อยู่ด้านบนสุด นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของบราห์มา ในตอนแรกเขาเคยเป็นวิชาและแล้วหลังจากใช้ 84 ชาติเกิดเขาก็กลายเป็นบราห์มา พ่อได้ให้ชื่อเขาว่าบราห์มา พ่อเปลี่ยนชื่อของทุกคนเพราะพวกเขามีการสละละทิ้ง เมื่อลูกได้กลายเป็นบราห์มินจากศุทธชื่อของลูกก็เปลี่ยนไป พ่อให้ชื่อที่น่าสนุกสนานอย่างมากแก่ลูก ในเวลานี้ลูกสามารถเข้าใจและเห็นว่าเจ้าแห่งต้นไม้กำลังนั่งอยู่ในพาหนะนี้ นี่คือบัลลังก์อมตะของพ่อและเป็นบัลลังก์อมตะของผู้อื่น

เช่นกัน พ่อยิ้มปลั่งลิ้นมาใช้ พ่อไม่ได้รับปลั่งลิ้นของตัวเอง พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในพาหนะนี้และให้คำแนะนำของพ่อแก่ ลูก พ่อคือพ่อของลูกแต่พ่อไม่ได้เข้ามาสู่การเกิดและกลับมาเกิดใหม่เช่นลูก หากพ่อเข้ามาในวงจรนี้ใครจะทำให้ลูกสโต ประธานจากตโมประธาน? ลูกต้องการใครบางคนที่จะทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น เหตุนี้เองบทบาทของพ่อจึงเป็นเช่นนั้น ลูก เรียกหาพ่อ โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดวงวิญญาณเรียกหาซึ่งบาบามีตัวตนเพราะดวงวิญญาณอยู่ในความ ทุกข์ ดวงวิญญาณของผู้คนของบาร์ตโดยเฉพาะที่เรียกหาพ่อ ได้โปรดมาและทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์บริสุทธิ์เกิด ในยุค ทองลูกมีความบริสุทธิ์และมีความสุขมาก ลูกไม่เคยเรียกหาพ่อ พ่อเองนั้นพูดว่า พ่อทำให้ลูกมีความสุขแล้วพ่อก็ไปและนั่ง ในสภาพของการปลดเกษียณ ไม่มีความจำเป็นสำหรับพ่อที่นั่น(ในยุคทอง) พ่อมีบทบาทในหนทางของความเลื่อมใส ศรัทธาแล้วพ่อก็ไม่มีบทบาทเป็นเวลาครึ่งวงจร สิ่งนี้ง่ายดายมาก ไม่มีใครสามารถถามคำถามนี้ มีการจดจำกันว่าทุกคน จดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ ไม่มีหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ลูกจะไม่เรียกสิ่งนั้นว่า หนทางของความทุกข์เช่นกัน ลูกได้รับความรู้ในยุคบรรจบพบกันซึ่งจะทำให้ลูกได้รับรางวัลเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกสอบ ผ่านตามลำดับกันไปและบางคนก็แม้กระทั่งสอบตก เวลานี้การบรรจบของลูกกำลังดำเนินต่อไป ลูกรู้ว่าพาหนะ(บราห์มา)ซึ่ง พ่อเข้ามานั้นได้ชัยชนะและจากนั้นลูกผู้ที่เป็นที่รักเป็นพิเศษ เช่นกุมาค่าและคนนั้นคนนี้ได้รับชัยชนะอย่างแน่นอนเช่นกัน พวกเขาได้ทำให้ผู้อื่นมากมายเป็นเช่นเดียวกันกับพวกเขาเอง ดังนั้นลูกๆ ต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่านี่คือการ ตีลังกา แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถเข้าใจสิ่งนี้ ซึ่งเหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า สอนสิ่งนี้แก่เด็กๆ เช่นกัน พวกเขาก็มีสิทธิ์ที่จะ ประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อเช่นกัน ไม่ได้มากเกินไปสำหรับพวกเขา เมื่อพวกเขาได้รับความรู้แม้เพียงเล็กน้อย สิ่งนั้นก็จะไม่มีวันถูกทำลาย พวกเขาจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน ศาสนาคริสต์ที่พระคริสต์ได้ก่อตั้งขึ้นเป็นศาสนาที่ใหญ่ ศาสนาเทพก็เป็นศาสนาที่ใหญ่มากกว่าและคงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ศาสนาเทพนั้นคงอยู่ต่อเนื่องมาถึงสองยุคและ ดังนั้นประชากรก็ควรที่จะใหญ่โตด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาก็เรียกตนเองว่าฮินดูแทน และแล้วพวกเขาก็พูดว่ามีเหล่าเทพ 330 ล้าน แล้วเหตุใดพวกเขาก็เรียกตนเองว่าฮินดู? มายาได้ฆ่าสติปัญญาของพวกเขาไปอย่างสมบูรณ์และดังนั้นสิ่งนี้จึง ได้กลายเป็นสภาพของพวกเขา พ่อพูดว่าไม่ได้เป็นเรื่องยากเลยที่จะเอาชนะมายา ลูกเอาชนะมายาทุกอย่างจริง ลูกคือกองทัพ ลูกได้พบกับพ่อแล้วผู้ที่สามารถทำให้ลูกเอาชนะราวันกิเลสทั้งห้าได้ เวลานี้ลูกมีลางดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก มีลางอยู่ เหนือบาร์ต เวลานี้เป็นลางร้ายของราหู พ่อผู้เป็นเจ้าของแห่งต้นไม้ได้มาและดังนั้นจะเป็นลางดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือบาร์ต อย่างแน่นอน ทุกสิ่งรวมอยู่ในสิ่งนี้ ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับร่างกายที่ปราศจากโรคภัย ไม่มีการกล่าวถึงความตายที่นั่น นั่นเป็น ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกจะไม่พูดว่าคนนั้นคนนี้ได้ตายไป ไม่มีการกล่าวถึงความตาย ลูกละร่างหนึ่งและรับอีกร่าง หนึ่ง มีความสุขในการใช้ร่างและการจากร่าง ไม่มีการพูดถึงความทุกข์ เวลานี้ลูกมีลางดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือลูก ไม่ สามารถมีลางดีของดาวพฤหัสบดีอยู่เหนือทุกคนได้ ในโรงเรียนบางคนสอบผ่านและบางคนก็สอบตก นี่ก็เป็นโรงเรียนเช่น กัน ลูกพูดว่าลูกกำลังศึกษาราชโยคะ แล้วใครที่กำลังสอนสิ่งนี้แก่ลูก? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกควรที่จะมีความสุข อย่างมาก ไม่มีสิ่งใดอื่นในสิ่งนี้ ความบริสุทธิ์คือสิ่งหลัก มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า โอ ลูกๆ! ละทิ้งร่างกายของคุณและ ความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เหล่านี้คือคำพูดจากกิตะ บทของกิตะนั้นมีการเล่น อยู่ แม้แต่ในสิ่งนี้ผู้คนก็มีความสับสนกับทุกสิ่ง เป็นเหมือนกับเกลือกหนึ่งหยิบมือในถุง เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่แม้แต่เด็กๆ ก็สามารถเข้าใจได้ แล้วเหตุใดลูกถึงยังคงลืมนะ? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกันลูกเคยพูดว่า บาบามาเมื่อท่านมา ฉะนั้นจะเป็นของท่านและไม่เป็นของใครอื่น ฉะนั้นจะเป็นของท่านและประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากท่าน ลูกเป็นของ พ่อเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ เมื่อลูกนั้นได้รับการนำมาเลี้ยงดูลูกก็รู้ว่าลูกจะได้รับอะไรจากพ่อนั้น ลูก ก็ได้รับการนำมาเลี้ยงดูเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกจะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองโลก มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ลูกจะ ไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งอื่นใด ตัวอย่างเช่นแม้ว่าใครบางคนจะมีพ่อทางร่าง เขาจะได้รับอะไร? บางทีเขาอาจจะมียี่หระ แสนถึงหนึ่งแสนห้าหมื่น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้กำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกๆ ได้ฟังเรื่องราวที่ผิดๆ มาถึงครึ่ง วงจร เวลานี้ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงจากพ่อ ดังนั้นลูกควรที่จะจดจำพ่อนั้น ลูกควรที่จะรับฟังพ่อด้วยความตั้งใจ ลูก ต้องอธิบายความหมายของคำว่า “ฮัมโซ” (นั่นเป็นสิ่งที่ฉันเคยเป็น) ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวง วิญญาณสูงสุด ไม่มีใครสามารถบอกลูกถึงเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดได้ พวกเขาพูดถึงพ่อว่า พ่ออยู่ในแมว สุนัข และใน ทุกสิ่ง พวกเขาประณามพ่อ สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน บาบามาไม่ได้กล่าวโทษใคร ละครถูกสร้างขึ้นมาใน ลักษณะนั้น ลูกเริ่มดูหมิ่นผู้เป็นหนึ่งเดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นเทพผ่านความรู้ ลูกได้ทำการตีลังกาในวิธีนี้ ละครนี้ก็ถูก กำหนดไว้แล้วเช่นกัน พ่อมาและยกระดับลูกอีกครั้งหนึ่ง พ่อรู้ว่านี่ไม่ใช่ความผิดของลูก นี่คือการละเล่น พ่ออธิบาย เรื่องราวแก่ลูก นี่คือการที่แท้จริงที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทพ และแล้วพวกเขาก็ได้สร้างเรื่องราวมากมายในหนทาง ของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสิ่งเหล่านั้น ทั้งหมดนั้นเป็นไปสำหรับการตกต่ำลงมา ใน โรงเรียนเหล่านั้นพวกเขาให้การศึกษากลับแต่ลูกก็ยังคงมีเป้าหมายเพื่อที่จะหาเลี้ยงชีพของร่างกาย บัณฑิตนั่งลงและ

ถ่ายทอดเรื่องราวเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของพวกเขา ผู้คนก็วางเงินเบื้องหน้าบัณฑิตแต่พวกเขาไม่ได้มาซึ่งการบรรลุผลใดๆ เวลานี้ลูกได้รับเพชรพลอยแห่งความที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ ที่นั่นลูกจะได้รับทุกสิ่งใหม่ ในโลกใหม่ ทุกสิ่งจะใหม่ อัญมณีและเพชรพลอยทั้งหมดจะเป็นสิ่งใหม่ เวลานี้พ่อพูดว่า ลืมทุกสิ่งอื่นและจดจำการตีลังกา นักบวชในศาสนาอิสลามก็ตีลังกาเช่นกันขณะที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญ บางคนก็ยังคงไปด้วยการเดินทาง เวลานี้พวกเขาแม้กระทั่งมีรถยนต์และเครื่องบิน ฯลฯ ผู้คนที่ยากจนไม่สามารถไปในวิธีนั้นได้ ผู้ที่มีศรัทธาอย่างมากมายจะไปด้วยการเดินทาง แต่ละวันลูกได้รับความสะดวกสบายอย่างมากด้วยวิทยาศาสตร์ นั่นคือความสุขชั่วคราว เมื่อเครื่องบินชนกันก็จะสร้างความเสียหายอย่างมาก สิ่งเหล่านั้นมีความสุขชั่วคราวแต่ในเวลาสุดท้ายก็มีแต่เพียงความตายเท่านั้นในสิ่งนั้น นั่นคือวิทยาศาสตร์ ในขณะที่ของลูกคือความเงิบสงบ โดยการจดจำพอโรภีทั้งหมดของลูกจะจบสิ้นลงและลูกจะปลอดภัยจากโรภี เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกเคยมีพลาณามัยดีเสมอในยุคทอง วงจรของ 84 ชาติเกิดนี้เฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ พ่อมาครั้งเดียวเท่านั้นและอธิบายแก่ลูก ลูกได้ประณามพ่อ ลูกได้ตบตีตนเอง ด้วยการประณามพ่อลูกก็กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นศุภร ชาวซิกข์พูดว่า จดจำพระเจ้าเป็นเจ้าแล้วลูกจะได้รับความสุข นั่นคือกลับมา “มานมานะบาฟ” มีเพียงแค่สองคำ แต่ไม่จำเป็นที่จะต้องเพียรพยายามอย่างหนักมาก พ่อมาและอธิบายสิ่งนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าด้วยการจดจำพระเจ้าเป็นเจ้าลูกได้รับความสุขเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ท่านแสดงหนทางไปสู่สิ่งนั้นแก่ลูกเช่นกัน ผู้คนนั้นไม่รู้หนทางที่ถูกต้อง จดจำพ่อในทุกขณะและได้รับความสุข ลูกรู้ว่าไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์หรือความเจ็บป่วยใดๆอย่างแท้จริงเลย ในยุคทอง นี่คือการที่ธรรมดา สิ่งนั้นเรียกว่ายุคทองและสิ่งนี้เรียกว่ายุคเหล็ก วงจรโลกเฝ้าแต่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง คำอธิบายนั้นดีมากเป็นการตีลังกา เวลานี้ลูกเป็นบราห์มินแล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพ ลูกลืมสิ่งเหล่านี้ หากลูกจดจำการตีลังกาลูกก็จะจดจำความรู้ทั้งหมดนี้ ก่อนที่ลูกจะเข้านอนในตอนกลางคืนจำพ่อในวิธีนี้ แม้กระนั้นลูกก็พูดว่า บาบ่า ฉันลืมท่าน มายาทำให้ลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า นี่คือการสงครามของลูกกับมายา และแล้วจากนั้นลูกก็ปกครองเธอเป็นเวลาครึ่งวงจร พ่อบอกสิ่งที่ยากง่ายแก่ลูก เรียกว่าความรู้ที่ง่ายง่าย การจดจำระลึกถึงที่ง่ายง่าย เพียงแต่จดจำพ่อ พ่อจะให้ความยากลำบากอะไรแก่ลูก? ลูกได้ไปผ่านความยากลำบากมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เพื่อที่จะมีนิมิตผู้คนก็พร้อมที่จะตัดคอของพวกเขา พวกเขาจะสังเวยตนเองที่คาลิ ไซ ผู้ที่ทำเช่นนั้นด้วยศรัทธาในสติปัญญาก็จะทำให้บาปของพวกเขาได้รับการปลดปล่อย และแล้ววัฏจักรกรรมของพวกเขาก็จะเริ่มต้นใหม่ แต่พวกเขาไม่มาหาพ่อ บาปได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่ใช่โดยการฆ่าตัวตาย ไม่มีใครในพวกเขามาหาพ่อ สิ่งนี้ง่ายง่ายมาก! ผู้ที่แก่ชราและผู้ที่ยาววัยก็ควรจะจดจำการตีลังกา นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของความสุข ความสงบ และความมั่งคั่งเจริญรุ่งเรืองจากพ่อ เจ้าแห่งต้นไม้ จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะและจดจำพ่อ ทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง

2. รับฟังเรื่องราวที่แท้จริงจากพ่อและถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่น ในการที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา จงทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเอง ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือผู้ที่มีชัยชนะในทุกวงจรและพ่ออยู่กับลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่กล้าหาญที่ทำให้สิ่งที่เป็นไปได้ เป็นไปได้ โดยการกลับมาเข้มแข็งจากอ่อนแอ

บนพื้นฐานของพร “เมื่อลูกมีความกล้าหาญ พ่อให้ความช่วยเหลือ” ก่อนอื่นลูกต้องมีความมุ่งมั่นที่ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อให้ความช่วยเหลือหลายล้านเท่าแก่ลูก พ่อพูดว่า ลูกดวงวิญญาณทั้งหลายมีความบริสุทธิ์โดยดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไป ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นหลายต่อหลายครั้ง และลูกจะเป็นเช่นนั้นต่อไปเรื่อยๆ จากการมีสำนึกถึงของ “หลายครั้งก่อนหน้านี้” ลูกจะกลับมามีพลัง จากความอ่อนแอลูกกลับมาเข้มแข็งมากที่ลูกจะทำนายผู้คนและบอกว่า ลูกจะทำให้โลกบริสุทธิ์อย่างแน่นอนและแสดงให้เห็นทุกคนได้เห็น สิ่งที่ยอดเยี่ยม มณี และดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่พิจารณาว่าเป็นสิ่งที่ยาก ขณะอยู่ในครัวเรือนและอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกพูดว่าเป็นสิ่งที่ยากที่สุด

คติพจน์: การให้คำมั่นสัญญาคือการมีความมุ่งมั่น ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริงไม่เคยผิดคำสัญญาของพวกเขา

*** โอม ขานดี ***

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้หมุนไปเรื่อยๆ มันเฝ้าแต่เคลื่อนไป ในสิ่งนี้บทบาทของสองดวงวิญญูญาณไม่สามารถเหมือนกันได้ ทำความเข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ

คำถาม: ด้วยวิธีใดที่ลูกสามารถพิสูจน์ให้ทุกคนเห็นว่าพระเจ้าได้มาแล้ว?

คำตอบ: อย่างบอกใครตรงๆว่าพระเจ้าได้มาแล้ว ถ้าลูกพูดสิ่งนี้ ผู้คนจะหัวเราะเยาะลูกและแสดงความคิดเห็นหรือวิจารณ์ลูก เพราะในปัจจุบันมีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่าพระเจ้า ดังนั้นก่อนอื่นให้คำแนะนำของพ่อทั้งสองอย่างมีไหวพริบแก่พวกเขา หนึ่งในนั้นคือพ่อที่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และมรดกที่มีขีดจำกัดนั้นได้รับจากพ่อที่มีขีดจำกัด ในขณะที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก แล้วพวกเขาจะเข้าใจลูก

โอมซานติ พ่อทางจิตหนึ่งทีนี้และอธิบายนให้กับลูกทางจิต มีเพียงโลกนี้เท่านั้นและพ่อต้องมาทีนี้เพื่ออธิบายนแก่ลูก ไม่มีใครสามารถที่จะอธิบายในโลกที่ไม่มีตัวตนได้ ทุกสิ่งอธิบายในโลกวัตถุ พ่อรู้ว่าลูกทุกคนไม่บริสุทธิ์และพวกเขาไม่มีประโยชน์ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์และความทุกข์มากขึ้นในโลกนี้ พ่ออธิบายนว่าเวลานี้ลูกอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิษ ก่อนหน้านั้นลูกเคยอยู่ในมหาสมุทรแห่งน้ำนม ดินแดนของวิชฌนเรียกว่ามหาสมุทรแห่งน้ำนม ไม่สามารถมีมหาสมุทรแห่งน้ำนมทีนี้ได้ และดังนั้นพวกเขาจึงสร้างทะเลสาป มีคำกล่าวว่าแม่น้ำแห่งน้ำนมเคยไหลรินทีนั้นและก็มีวัฏขึ้นหนึ่ง ทีนี้ผู้คนล้มป่วย ในขณะที่นั้นแม้แต่วัวก็ไม่เคยล้มป่วย พวกเขาขึ้นหนึ่ง สัตว์ ฯลฯ ไม่เคยเจ็บป่วยทีนั้น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างทีนี้และทีนั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและบอกลูกสิ่งถึงนี้ ไม่มีใครอื่นในโลกรู้สิ่งนี้ ลูกรู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกันทีเป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อพ่อมาและพาทุกคนกลับบ้าน พ่อพูดว่า ลูกๆทั้งหมดร้องเรียกหาอัลล่า, พระเจ้า หรือ ภควัน พวกเขาได้ให้ชื่อแก่พ่อมากมาย พวกเขาให้ชื่ออะไรก็ตามทีเข้ามาในจิตใจของพวกเขาแก่พ่อ, ดีหรือไม่ดี ลูกๆ เวลานี้รู้ว่ายามาแล้ว โลกไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ เพียงผู้ที่เข้าใจเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเท่านั้นก็จะเข้าใจสิ่งนี้ เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า “มีเพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากหลายๆล้านและมีจำนวนน้อยนิดในหนึ่งกำมือ” เพียงลูกๆรู้ว่าพ่อคือใคร, พ่อเป็นอะไร และพ่อสอนอะไรแก่ลูกๆ ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าลูกไม่ได้กำลังศึกษากับผู้ที่มีตัวตน เป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนผู้ที่กำลังสอนลูก ผู้คนจะสับสนอย่างแน่นอนว่าท่านสามารถสอนลูกได้อย่างไร เพราะผู้ที่ไม่มีตัวตนอาศัยอยู่ข้างบน ลูกดวงวิญญูญาณที่ไม่มีตัวตนอาศัยอยู่ข้างบนด้วยเช่นกัน แล้วลูกก็มาและนั่งบัลลังก์เหล่านั้น บัลลังก์นี้เสื่อมสลายในขณะที่ดวงวิญญูญาณเป็นอมตะ ดวงวิญญูญาณไม่เคยประสบกับความตาย เป็นร่างกายที่ตาย นี่คือบัลลังก์ที่มีชีวิต มี“บัลลังก์อมตะ”ที่อัมฤตสาเช่นกัน นั่นเป็นบัลลังก์ที่ทำด้วยไม้ คนยากจนเหล่านั้นที่หมดหนทางไม่รู้ว่ดวงวิญญูญาณเป็นอมตะและไม่สามารถถูกกลืนกินจากความตายได้ ดวงวิญญูญาณ, ภาพลักษณะที่เป็นอมตะละร่างกายและไปใช้อีกร่างหนึ่ง ดวงวิญญูญาณต้องการพาหนะ พ่อที่ไม่มีตัวตนต้องการพาหนะที่เป็นมนุษย์เช่นกันเพราะพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้, เจ้าแห่งความรู้ (ญาณเนสวาร์) ผู้คนมากมายใช้ชื่อญาณเนสวาร์ พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นพระเจ้าและพวกเขาก็ถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์ของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาให้ชื่อตนเองว่าญาณเนสวาร์ คือเจ้าผู้ที่ให้ความรู้ แต่มหาสมุทรของความรู้ก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสิ่งนั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ทีนี้ผู้คนมากมายกลายเป็นพระเจ้า! เมื่อมีการประณามอย่างมาก เมื่อพวกเขากลับมายากจนและไม่มีความสุขอย่างมาก เมื่อนั้นพ่อก็มา พ่อถูกเรียกว่าเจ้าแห่งคนจน ในที่สุดวันนั้นก็มาถึงเมื่อพ่อผู้เป็นเจ้าแห่งคนจนได้มา ลูกๆรู้เช่นกันว่าพ่อมาและก่อตั้งสวรรค์ มีความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัดทีนั้น จะไม่มีการนับเงินทีนั้น ทีนี้พวกเขาคำนวณและคิดจำนวนเงินที่ได้ใช้จ่ายไปแล้วนับพันล้าน ไม่มีการกล่าวถึงสิ่งทีนั้น พวกเขามีความมั่งคั่งมากมาย ลูกๆรู้ว่าเวลานี้บามาเพื่อพาเรากลับบ้าน ลูกๆลืมบ้านของลูก พวกเขาเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่เรียกว่ากลางคืน ผู้คนเฝ้าแต่แสวงหาพระเจ้า แต่ไม่มีใครพบพระเจ้าเลย ลูกๆรู้ว่าเวลานี้พระเจ้าได้มาแล้ว ลูกมีศรัทธาเช่นกัน ไม่ใช่ว่าทุกคนจะมีศรัทธาทีมั่นคง มายาทำให้ลูกลืมในบางเวลาหรือในช่วงเวลาอื่นๆ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ผู้ที่เคยอัศจรรย์ใจ ผู้ที่เคยเห็นพ่อ ผู้ที่เคยเป็นของพ่อ ผู้ที่เคยถ่ายทอดความรู้นี้แก่ผู้อื่น โอ้ มายา! เธอมีพลังทีทำให้พวกเขาหนีไปจากพ่อ มีผู้คนมากมายทีวิ่งหนีไป พวกเขากลายเป็นผู้ที่หย่าขาดจากพ่อ พวกเขาไปและไปเกิดทีไหน? พวกเขาจะได้รับชาติเกิดทีต่ำมาก พวกเขาสอบตก นี่เป็นการสอบของการเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ พ่อไม่ได้บอกลูกว่าทุกคนจะกลายเป็นนารายณ์ ไม่เลย ผู้ทีทำความเพียรพยายามอย่างดีจะประกาศสิทธิใน

สถานภาพที่ดี พ่อเข้าใจว่าผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีคือผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนมนุษย์อื่นๆให้กลายเป็นเทพ นั่นคือ ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นได้ตระหนักรู้จักพ่อ ทุกวันนี้มาจากความขัดแย้ง ผู้คนมากมายเฝ้าแต่เรียกตนเองพระเจ้า พวกเขาคิดว่าลูกอ่อนแอและไร้เดียงสา ลูกจะสามารถอธิบายแก่พวกเขาว่าพระเจ้าได้มาแล้วอย่างไร? หากลูกบอกพวกเขาโดยตรงว่าพระเจ้าได้มาแล้ว พวกเขาจะไม่เชื่อลูก เหตุนี้เองลูกต้องการวิธีการที่ชาญฉลาดที่จะอธิบายให้กับพวกเขา ลูกต้องไม่บอกใครว่าพระเจ้าได้มาแล้ว ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาว่า คุณมีสองพ่อ หนึ่งคือพ่อเหนือโลกที่ไม่มีขีดจำกัด และอีกหนึ่งคือพ่อทางร่างกายที่มีขีดจำกัด ลูกควรจะให้คำแนะนำอย่างชัดเจนมากแก่พวกเขาที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจว่าสิ่งที่ลูกพูดนั้นถูกต้อง ไม่มีใครรู้ว่าลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างไร มรดกได้รับจากพ่อ ไม่มีใครอื่นจะพูดว่ามนุษย์มีสองพ่อ ลูกพิสูจน์ให้พวกเขาเห็นว่ามรดกที่มีขีดจำกัดได้รับจากพ่อทางโลกมีขีดจำกัด ในขณะที่มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นคือมรดกของโลกใหม่ได้รับจากพ่อเหนือโลกที่ไม่มีขีดจำกัด โลกใหม่คือสวรรค์และเมื่อพ่อมาแล้วเท่านั้นที่พ่อสามารถให้สิ่งนั้นแก่ลูกได้ พ่อ นั่นคือผู้สร้างโลกใหม่ ถ้าลูกเพียงแต่บอกผู้คนว่าพระเจ้าได้มาแล้ว พวกเขาจะไม่เชื่อลูกและพวกเขาก็จะวิจารณ์ลูกอย่างมาก พวกเขาจะไม่ฟังลูก ลูกไม่ต้องอธิบายถึงสิ่งนี้ในยุคทอง ลูกต้องอธิบายในเวลาที่พ่อมาและให้การสอนแก่ลูก ไม่มีใครจดจำพระเจ้าในเวลาแห่งความสุข แต่ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ มีเพียงพ่อเหนือโลกเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านปลดปล่อยลูกจากความทุกข์กลายเป็นผู้นำทางของลูกและพาลูกไปยังบ้านที่แสนหวาน นั่นเรียกว่าบ้านแห่งความสงบที่แสนหวาน ไม่มีใครรู้ว่าเราจะไปที่นั่นได้อย่างไรและพวกเขาไม่รู้จักรู้สร้างหรือตอนต้น, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งที่สร้าง ลูกรู้ว่าบาบามาเพื่อพาลูกไปยังดินแดนนิพพาน ท่านจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่าน ท่านจะไม่ทิ้งแม้กระทั่งหนึ่งดวงวิญญาณไว้ข้างหลัง นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณและนี่คือบ้านของร่างกาย ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ท่านคือพ่อที่ไม่มีตัวตนและท่านก็ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุดด้วยเช่นกัน คำว่า “พ่อสูงสุด” นั้นถูกต้องและอ่อนหวาน เพียงแค่พูดว่า “พระเจ้า” หรือ “อิศวร” ลูกจะไม่ได้รับกลิ่นหอมของมรดก ลูกจดจำพ่อสูงสุดและดังนั้นลูกจึงได้รับมรดก ท่านคือพ่อ มีการอธิบายให้แก่ลูกด้วยเช่นกันว่ายุคทองคือดินแดนแห่งความสุข สวรรค์ไม่สามารถเรียกว่าดินแดนแห่งความสงบ ให้ทำสิ่งนี้มันคงอย่างมากว่าดินแดนแห่งความสงบคือสถานที่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดๆด้วยการอ่านพระเวทและคัมภีร์ ฯลฯ ผู้คนศึกษาคัมภีร์เพื่อที่จะเข้าถึงพระเจ้า ในขณะที่พระเจ้าพูดว่า พ่อไม่พบใครเลยโดยการอ่านคัมภีร์เหล่านั้น ลูกร้องเรียกหาพ่อให้มาที่นี่เพื่อทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้เพราะพวกเขามีสติปัญญาที่เป็นเช่นหิน เมื่อเด็กๆไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียน ก็จะบอกพวกเขาว่า “ลูกมีสติปัญญาที่เป็นหิน” ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้ในยุคทอง เป็นเพียงพ่อสูงสุด, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้น ที่ทำให้ลูกเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ในเวลานี้สติปัญญาของลูกสูงส่งเพราะลูกอยู่กับพ่อ และแล้วต่อมาในยุคทองแม้กระทั่งหลังจากหนึ่งชาติเกิดก็มีความแตกต่างเล็กน้อย มีสององศาตกลงไปใน 1250 ปี องศาของลูกก็จะลดลงไปเรื่อยๆแต่ละวินาทีใน 1250 ปี ชีวิตของลูกเวลานี้กำลังกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลานี้ เมื่อลูกกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุขและความสงบเช่นเดียวกับพ่อ ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกอย่างเต็มที่ พ่อมาที่นี่เพียงเพื่อให้มรดกของลูกแก่ลูก ก่อนอื่นใดลูกต้องไปยังดินแดนแห่งความสงบ แล้วลูกไปยังดินแดนแห่งความสุข มีเพียงความสงบในดินแดนของความสงบ แล้วลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุขสถานที่ที่ไม่มีเรื่องของความไม่สงบแม้แต่น้อย จากนั้นลูกก็ต้องลงมา ลูกลงมาเรื่อยๆในแต่ละนาที่ โลกใหม่กลับมาเก่าอย่างต่อเนื่อง เหตุนี้เองบาบาจึงขอให้ลูกคำนวณ มีหลายเดือน หลายชั่วโมงใน 5000 ปี และแล้วผู้คนก็ต้องประหลาดใจ บัญชีที่ชัดเจนนี้แสดงให้เห็นแล้ว ลูกควรจะต้องการคำนวณอย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่สามารถมีความแตกต่างในสิ่งนั้นแม้แต่น้อย มันจะเฝ้าแต่เคลื่อนไปเรื่อยๆนาที่ต่อนาที่ ม้วนภาพยนตร์ทั้งหมดจะช้ารอย ขณะที่มันหมุนไปมันก็จะหมุนไปเรื่อยๆ แล้วก็วนซ้ำ ม้วนที่ใหญ่โตนั้นมีจักรรยมาก ไม่สามารถวัดได้ ม้วนของทั้งโลกก็เฝ้าแต่เคลื่อนไปไม่มีสองวินาทีที่เหมือนกัน วงจรนี้หมุนไปเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง สิ่งนั้นเป็นละครที่มีขีดจำกัดในขณะที่นี้เป็นละครที่ไม่มีขีดจำกัด ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใดเลยว่าเป็นละครที่ไม่สูญสลายอย่างไร สิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ไม่ว่าอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นคือสิ่งที่เกิดขึ้น ไม่มีสิ่งอะไรใหม่ ละครนี้เฝ้าแต่ช้ารอยหลายครั้งในแต่ละวินาที ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ ก่อนอื่นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ท่านมีเพียงชื่อเดียวเท่านั้น, ชีวา พ่อพูดว่า พ่อมาเมื่อมีการประณามศาสนาอย่างถึงขีดสุด สิ่งนี้เรียกว่ายุคเหล็กสุดขีด มีความทุกข์อย่างมากที่นี่ มีบางคนถามว่า ลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ในยุคเหล็กที่สุดขีดได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ว่าใครทำให้ลูกบริสุทธิ์ พ่อเองมาในยุคบรรจบพบกันและก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ ที่นั่นทั้งสามและภรรยาย่อยอย่างบริสุทธิ์ ในขณะที่ที่นี้ทั้งสองไม่บริสุทธิ์ นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์, สวรรค์ นี่คือนรกที่ลึกที่สุด มันคือนรก! เวลานี้ลูกๆเข้าใจตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ใช้ความพยายามที่จะอธิบาย ผู้ที่ยากจนเข้าใจอย่างรวดเร็วมาก การขยายตัวก็เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละวัน และแล้วจำเป็นต้องมีอาคารที่ใหญ่โตเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกๆมากมายต้องมาที่นี่เพราะพ่อไม่ไปไหน

ทั้งนั้น ก่อนหน้านี้น้าบาเคยไปสถานที่ต่างๆโดยที่ไม่มีผู้ใดถาม เวลานี้ลูกๆก็มาที่น้อยเรื่อยๆ ลูกอาจต้องมาในความหนาวเย็น ลูกจะต้องทำโปรแกรม “มาในเวลานั้นเวลานี้เมื่อไม่มีผู้คนมากนัก” ไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถมาได้ในเวลาเดียวกัน จำนวนของลูกๆก็เฝ้าแต่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ที่นี้ลูกๆ สร้างตึกเล็กๆ ในขณะที่ที่นั่นลูกจะมีพระราชวังมากมาย ลูกรู้ว่าเงินทั้งหมดจะกลายเป็นฝุ่นผง ผู้คนมากมายซูดหลุมและซ่อนเงินของเขาในนั้น และแล้วถ้าไม่ถูกขโมยเงินก็จะคงอยู่ในนั้น ต่อมาเมื่อผู้คนซูดดินในทุ่งนาของพวกเขา เงินก็จะปรากฏออกมา เวลานี้การทำลายล้างจะเกิดขึ้นและทุกสิ่งจะถูกฝัง และแล้วลูกจะได้รับทุกสิ่งใหม่ที่นี่ มีป้อมปราการของราชามากมายที่สิ่งต่างๆมากมายที่ถูกฝังเอาไว้ แม้กระทั่งเพชรที่ใหญ่โตก็ปรากฏออกมา และพวกเขาก็จะมีรายได้หลายแสนหรือหลายล้าน ไม่ใช่ว่าลูกจะซูดดินในสวรรค์และนำเพชรมาออกมา ไม่เลยเหมือนของทุกสิ่งจะใหม่และเต็ม ที่นี้แผ่นดินจะแห้งแล้งและดังนั้นจึงไม่มีกำลัง ไม่มีกำลังหลงเหลืออยู่ในเมล็ดที่พวกเขาหว่าน ทุกสิ่งที่พวกเขาใส่เข้าไปคือขยะและสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ ที่นั่นไม่มีการกล่าวถึงสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์ ทุกสิ่งนั้นใหม่ ลูกสาวกลับมา (จากการเข้ามาน) ได้เห็นนิมิตของสวรรค์ มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น เวลานี้ลูกๆกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปยังโลกนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลานี้ที่ลูกต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับพ่อ และประกาศสิทธิในมรดกของลูกอย่างเต็มที่ ชีบซับคำสอนทั้งหมดของพ่อและกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้, ความสุขและความสงบเช่นเดียวกับพ่อ
2. เพื่อที่จะทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง ใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนของลูกอย่างเต็มที่ มีศรัทธาในสติปัญญาและสอบผ่านเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ

พร: ขอให้ลูกรักษาความซบซึ้งของชัยชนะที่ได้รับประกันไว้แล้ว และกลายเป็นผู้ชนะมาโดยการได้รับความช่วยเหลือหลายล้านเท่าจากพ่อ
ลูกๆ ผู้ที่มีค่าต่อการได้รับความช่วยเหลือหลายล้านเท่าจากพ่อได้ทำทนายการจู่โจมของมายา และพูดว่าเป็นหน้าที่ของเธอก็จะมา และหน้าที่ของลูกๆคือการได้ชัยชนะ ลูกๆเช่นนั้นคิดว่ารูปสิ่งโตของมายาเป็นเหมือนกับมด เพราะว่าพวกเขารู้ว่าเวลานี้อาณาจักรของมายากำลังจะจบสิ้น ชัยชนะสำหรับลูกดวงวิญญาณผู้ที่เคยได้รับชัยชนะมานับครั้งไม่ถ้วนได้รับการรับประกันไว้แล้ว 100% ความซบซึ้งในการรับประกันนี้ทำให้ลูกสามารถประกาศสิทธิในความช่วยเหลือหลายล้านเท่าจากพ่อได้ ด้วยความซบซึ้งนี้ลูกจะกลายเป็นผู้ชนะมาได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: สะสมพลังความคิดของลูกและการทดลองสิ่งนั้นเพื่อตนเองและโลก

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน กลับมาด้วยความเมตตาและให้คุณประโยชน์เช่นเดียวกับพ่อ ผู้ที่รู้จักคือผู้ที่ทำความเพียรพยายามและเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเพียรพยายามด้วยเช่นกัน

คำถาม: ลูกๆ สามารถทำการตรวจสอบอะไรผ่านการศึกษาของลูก? ความพยายามของลูกคืออะไร?

คำตอบ: จากวิธีการศึกษาของลูก ลูกสามารถตรวจสอบว่าลูกเล่นบทบาทที่สูงที่สุด บทบาทปานกลาง หรือบทบาทที่ต่ำที่สุดหรือไม่ บทบาทที่สูงที่สุดจะกล่าวได้ว่าเป็นของผู้ที่ทำให้ผู้อื่นสูงที่สุดเช่นกัน นั่นคือ ผู้ที่ทำงานรับใช้และเพิ่มจำนวนของบรรพชาวมิน ความพยายามของลูกคือการถอดรองเท้าเก่าออกแล้วใส่รองเท้าใหม่เข้าไป เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์เขาจะได้รับรองเท้าใหม่(ร่างกาย) ที่บริสุทธิ์

โอมซานติ ลูกๆ กำลังหารายได้ในสองวิธี ในด้านหนึ่งเป็นรายได้ที่ได้จากการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง และในอีกด้านหนึ่งโดยการจดจำความรู้ของวงจร 84 ชาตเกิด สิ่งนี้เรียกว่าเป็นรายได้สองเท่า/สองทาง ในขณะที่ในหนทางของความไม่รู้ มีรายได้เดียวเพียงชั่วขณะ รายได้ของลูกผ่านการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงมีความยิ่งใหญ่มาก ช่วงชีวิตของลูกก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นอิสระจากความทุกข์ทั้งหมด รายได้ใหญ่โตมาก ในยุคทองช่วงชีวิตของลูกยาวนานมากด้วยเช่นกัน ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ที่นั่น เพราะไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น ในหนทางของความไม่รู้ ลูกได้รับความสุขชั่วคราวจากการศึกษาและความสุขอื่นจากการศึกษาคือของผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ สาวกของพวกเขาไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากพวกเขา ในความเป็นจริงแล้วสาวกเหล่านั้นไม่ได้เป็นสาวกของพวกเขา เพราะสาวกเหล่านั้นไม่ได้เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของพวกเขา ฯลฯ และไม่ได้ทิ้งบ้านของพวกเขา ดังนั้นจะเรียกพวกเขาว่าสาวกได้อย่างไร? มีความสงบ ความบริสุทธิ์ ทุกสิ่งที่นี่(สตัยัค) ที่นี่เนื่องจากความไม่บริสุทธิ์ จึงมีความไม่สงบอย่างมากในทุกบ้าน ลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าแล้ว เวลานี้จดจำพ่อของลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นรัฐบาลของพระเจ้า อย่างไรก็ตามลูกก็อยู่อย่างแฝงตัว ลูกควรจะมีสุขมากในหัวใจของลูก เวลานี้เรากำลังทำตามศรัทธา เรากำลังกลับมาสโตะประธานผ่านพลังของท่าน ลูกจะไม่ได้รับโชคของอาณาจักรของลูกที่นี่ โชคของอาณาจักรของเราที่อยู่ในโลกใหม่ เวลานี้เรารู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกสามารถบอกพวกเขาถึงเรื่องราว 84 ชาตเกิดของลักษมีและนารายณ์ ไม่ว่าผู้คนจะเป็นเช่นไร หรือครูจะเป็นเช่นไร ไม่มีใครในพวกเขาจะสามารถที่จะพูดได้ว่า มาและฉันจะบอกพวกท่านถึงเรื่องราวของ 84 ชาตเกิดของลักษมีและนารายณ์ เวลานี้สติปัญญาของลูกมีการตระหนักรู้ในสิ่งนี้ ลูกไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกกลายเป็นสกุลสุริยวงศ์ที่เต็มไปด้วยความรู้ และแล้วในยุคทอง จะเรียกได้ว่าลูกเป็นราชวงศ์วิษณุ เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้นความมืดของความไม่รู้อะไรหายไป ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้ เป็นเพียงด้วยการรับความรู้ที่ลูกจะได้รับ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ความรู้ที่ลูกได้รับเป็นไปสำหรับครึ่งวงจรแล้วสำหรับอีกครึ่งวงจรมีความไม่รู้ สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน เวลานี้ลูกได้กลับมาารู้คิด ยิ่งลูกกลับมาารู้คิดมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งทำความพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันลูกเองมากเท่านั้น พ่อมีความเมตตาและให้คุณประโยชน์และดังนั้นลูกๆ ต้องกลับมาเป็นเช่นเดียวกับพ่อ ลูกจะเรียกลูกที่ไม่ได้ให้คุณประโยชน์ว่าอะไร? มีการจดจำว่าเมื่อลูกมีความกล้าหาญพ่อจะช่วยเหลือ นี่ก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างแน่นอนเช่นกัน ลูกจะได้รับมรดกของลูกด้วยวิธีอื่นได้อย่างไร? ลูกได้รับมรดกตามงานรับใช้ที่ลูกทำ นี่คือการกิจของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่มีภารกิจของชาวคริสเตียนและภารกิจของชาวอิสลามเพื่อทำการขยายศาสนาของพวกเขา ดังนั้นลูกจึงทำให้ศาสนาบรรพชาวมินและศาสนาเทพของลูกขยายตัว ตามละครลูกกลายเป็นผู้ช่วยอย่างแน่นอน ลูกเล่นบทบาทที่ลูกเล่นในวงจรก่อนหน้านี้แน่นอน ลูกสามารถเห็นว่าแต่ละคนกำลังเล่นบทบาทสูงสุด ปานกลาง หรือต่ำสุด ผู้เดียวที่ทำให้ลูกสูงสุดกำลังเล่นบทบาทสูงสุดของทั้งหมด ดังนั้นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนและอธิบายความลับของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน ฤๅษีและมุนี ฯลฯ ได้บอกว่า "ไม่รู้ทั้งสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น" (เนติเนติ) ผู้คนบอกว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนทุกแห่ง พวกเขาไม่รู้อะไรเลย ตามละคร สติปัญญาของดวงวิญญาณกลับมาสโตะประธาน ลูกจะไม่พูดว่าเป็นสติปัญญาของร่างกายของพวกเขา จิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกๆ ต้องเข้าใจสิ่งนี้เป็นอย่างดีแล้วไตร่ตรองความรู้ แล้วลูกก็ต้องอธิบายสิ่งนั้น ผู้คนเหล่านั้นได้เปิดร้านค้ามากมายเพื่อที่จะถ่ายทอดคัมภีร์ ฯลฯ ของลูกก็เป็นร้านค้าด้วยเช่นกัน ลูกต้องการร้านขนาดใหญ่ในเมืองใหญ่ ลูกๆ ที่ฉลาดมีสมบัติมากมาย หากใครบางคนที่ไม่มีความรู้มากมาย เขาก็ไม่สามารถให้สมบัติเหล่านั้นกับผู้อื่นได้ การสร้างสมคุณธรรมเกิดขึ้นตามลำดับกันไป ลูกต้องซึมซับสิ่งนี้เป็นอย่างดีเพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายสิ่งนั้นให้กับใครก็ตาม นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่ นี่เป็นเรื่องของหนึ่ง

วินาที ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกๆได้ตระหนักรู้จักพ่อและดังนั้นลูกได้กลายเป็นนายแห่งความไม่มีขีดจำกัด นายมีความตามลำดับกันไปเช่นกัน ราชาคือนายและปวงประชาก็พูดเช่นกันว่าเราเป็นนาย ที่นี้เช่นกันทุกคนพูดว่า นี่คือการบารัตของเรา ลูกพูดว่าลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ของลูกโดยทำตามศรัทธา และแล้วจะมีอาณาจักรในสวรรค์ มีสถานภาพหลายระดับ ลูกควรทำความเข้าใจที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง พ่อพูดว่า มากเท่าที่ลูกทำความเข้าใจพยายามในเวลานี้และประกาศสิทธิในสถานภาพ ตามนั้นที่จะได้รับการกำหนดไว้แล้วหลังจากวงจร ถ้าบางคนมีคะแนนน้อยในการสอบเขาหรือเธอก็จะมีความล้มเหลว นี่เป็นเรื่องของความไม่มีขีดจำกัด หากลูกไม่เพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกจะกลับมาท้อแท้และจะต้องได้รับการลงโทษด้วยเช่นกัน ลูกจะสามารถทำอะไรในเวลานั้น? ไม่เลย ดวงวิญญาณจะทำอะไรหรือ? ผู้คนเหล่านั้นฆ่าตัวตายด้วยการจมน้ำ ที่นี้ไม่มีเรื่องของการฆ่าตัวตาย ไม่สามารถมีการฆ่าดวงวิญญาณตายเพราะดวงวิญญาณไม่ดับสูญ แต่สามารถมีการฆ่าตัวตายของร่างกายที่ซึ่งลูกเล่นบทบาทของลูก เวลานั้นลูกกำลังทำความเข้าใจที่จะนำร่องเท้าเก่าออกเพื่อให้ลูกสามารถสวมรองเท้าใหม่ที่สูงส่ง ใครพูดสิ่งนี้? ดวงวิญญาณ เช่นที่ลูกๆพูดว่า ให้เสื้อผ้าใหม่กับฉัน ดังนั้นเราดวงวิญญาณจึงต้องการเสื้อผ้าใหม่ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ลูกดวงวิญญาณต้องกลับมาใหม่และเมื่อลูกมีร่างใหม่จึงจะมีความงามด้วยเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ วัตถุประสงค์ทั้งห้าก็กลับมาใหม่ ร่างกายถูกสร้างขึ้นจากวัตถุประสงค์ทั้งห้า เมื่อดวงวิญญาณสโตประธาน เขาจะได้รับร่างกายที่สโตประธาน และเมื่อดวงวิญญาณตโมประธาน เขาจะได้รับร่างกายที่ตโมประธาน ทุณฺเฑนบอทั้งหมดยกของทั้งโลกตโมประธานในเวลานี้ วันแล้ววันเล่าโลกก็เฝ้าแต่กลับมาเก่าและตกต่ำลงมาเรื่อยๆ ทุกสิ่งมีการเปลี่ยนแปลงจากใหม่เป็นเก่า เมื่อมันกลับมาเก่าสิ่งนั้นจะถูกทำลาย นี่เป็นเรื่องของทั้งโลก โลกใหม่เรียกว่ายุคทองและโลกเก่าเรียกว่ายุคเหล็ก แต่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันนี้ มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าโลกเก่าต้องเปลี่ยนแปลง คำสั่งของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เป็นพ่อ ครู และกูรู คือ: กลับมาบริสุทธิ์! เอาชนะตัณหาราคะซึ่งเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก การเป็นผู้เอาชนะโลกหมายถึงการเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์วิชณุ; ซึ่งเป็นสิ่งเดียวกัน ลูกรู้ความหมายของคำเหล่านี้ ลูกๆ รู้ว่าเป็นพ่อผู้ที่ยกย่องลูก ก่อนอื่นใดลูกต้องมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ เมื่อเด็กเติบโตขึ้นเขาต้องจดจำพ่อของเขา จากนั้นเขาจะจดจำครูของเขา และจากนั้นกูรูของเขา เขาจะจำทั้งสามในเวลาที่แตกต่างกัน ที่นี้ลูกได้พบทั้งสามในเวลาเดียวกัน พ่อ ครู และกูรู ทั้งหมดในผู้เดียว ผู้คนเหล่านั้นไม่แม้กระทั่งเข้าใจความหมายของ "สภาพของการปลดเกษียณ" พวกเขาต้องเข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเชื่อว่าพวกเขาจะต้องรับกูรู พวกเขาไม่มีกูรูหลังจากอายุ 60 ปี กฎนี้ปรากฏขึ้นในเวลานี้เท่านั้น พ่อพูดว่า พ่อกลายเป็นสัทกูรูของผู้นี้ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดจำนวนมากมายของเขา ในสภาพของการปลดเกษียณของเขา บาบานี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า ฉันพบสัทกูรูหลังจากอายุ 60 ปี เมื่อเป็นเวลาที่จะไปยังดินแดนนิพพาน พ่อมาเพื่อพาทุกคนไปยังดินแดนนิพพาน ลูกต้องไปยังดินแดนของการหลุดพ้นแล้วมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาท หลายคนรับกูรูเมื่อพวกเขามาถึงสภาพของการปลดเกษียณ ทุกวันนี้พวกเขายังทำให้เด็กทารกรับกูรู และดังนั้นกูรูจะได้รับการบริจาตกทาน คริสเตียนวางทารกไว้บนตักของบาทหลวงเพื่อให้เขา "เป็นคริสเตียน" (พิธีล้างบาปเพื่อให้บริสุทธิ์ในศาสนาคริสต์) อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้ไปสู่ดินแดนของนิพพาน พ่ออธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมด พระเจ้าเท่านั้นที่จะบอกลูกถึงตอนจบ (ขีดจำกัด) ของท่าน ท่านได้บอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้มาตั้งแต่ต้น ท่านบอกลูกถึงวัตถุประสงค์ของท่านเองและให้ความรู้ของโลกแก่ลูกด้วยเช่นกัน พระเจ้าเองมาและก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นั่นคือท่านก่อตั้งสวรรค์ ชื่อที่มีอยู่ต่อเนื่องมาคือการบารัต พวกเขาได้สร้างความสับสนมากมายโดยการใส่ชื่อฤๅษณะไว้ในกิตะ นี่เป็นละครด้วยเช่นกัน เป็นการละเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถบอกลูกได้ว่าจะมีชัยชนะและความพ่ายแพ้ได้อย่างไร แม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ก็รู้ว่าพวกเขาจะพ่ายแพ้ในภายหลัง เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ แม้กระทั่งศูทรก็รู้อย่างนี้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นมาและทำให้ลูกเป็นเทพจากบราห์มิน ความหมายของ "ฮัมไซ" แตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากความหมายของ "โอม" ผู้คนเฝ้าแต่พูดอะไรก็ตามที่เข้าไปสู่ในจิตใจของพวกเขาโดยไม่มี ความหมายใดๆ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกลงมาอย่างไรและลูกขึ้นไปอย่างไร ลูกๆ ได้รับความรู้ในเวลานี้ ตามละคร พ่อจะมาอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจรและจะพูดกับลูกอีกครั้ง ผู้ก่อตั้งของศาสนาทั้งหมดจะมาและก่อตั้งศาสนาของพวกเขาในเวลาของพวกเขาเอง ลูกจะไม่พูดว่าพวกเขาทำสิ่งนี้ตามลำดับกันไปนี้ตามความพยายามที่พวกเขาทำ พวกเขาจะมาตามลำดับตามเวลาและก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเอง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายว่าท่านก่อตั้งสกุลบราห์มินอย่างไร จากนั้นสกุลสุริยวงศ์และแล้วจันทรวงศ์ เวลานั้นลูกกลับมาเป็นสกุลสุริยวงศ์ที่มีความรู้ และแล้วลูกจะกลายเป็นราชวงศ์วิชณุ ลูกต้องเขียนคำเหล่านั้นอย่างระมัดระวังเพื่อให้ไม่มีใครสามารถหาข้อผิดพลาดได้ ลูกรู้ว่าทุกคำพูดที่สูงส่งของความรู้นี้เป็นเพชรพลอย คำอธิบายของลูกๆต้องละเอียดละอออย่างมาก หากคำใดพลาดไปโดยไม่ตั้งใจลูกก็ควรพูดให้ลูกต้องหันที่แล้วอธิบายให้พวกเขาฟัง ความผิดพลาดที่ใหญ่ที่สุดคือการลืมพ่อ พ่อสั่งลูกให้จดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องไม่ลืมสิ่งนี้ พ่อบอกว่า ลูกเป็นคุรูกที่เก่าแก่มาของพ่อ มีเพียงผู้เป็นที่รักเดียวของลูกทุกคนผู้เป็นคุรูก ผู้คนเหล่านั้นตกหลุมรักโดยการมองเห็นและกัน ที่นี้มีเพียงผู้เป็นที่รักเดียว ผู้เดียวนี้จะ

ต้องจดจำคู่รักมากมายแค่ไหน? สำหรับหลายๆคนจดจำผู้เดียวเป็นเรื่องง่าย แต่ผู้เดียวจดจำหลายๆคนได้อย่างไร? ลูกพูดกับบาบาว่า บาบา, ลูกจดจำพ่อ พ่อจดจำลูกหรือไม่? อ้า! คือลูกผู้ที่ต้องจดจำพ่อเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อไม่ได้ไม่บริสุทธิ์ที่พ่อควรจะจดจำลูก เป็นหน้าที่ของลูกที่จะจดจำพ่อเพราะลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ มากเท่าที่บางคนมีการจดจำระลึกถึงและทำงานรับใช้ได้ดี เขาจะสามารถซึมซับได้มากตามนั้น การจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเป็นเรื่องยากมาก เป็นในสิ่งนี้ที่มีการต่อสู้รบรา ไม่ใช่ว่าลูกจะลืมวงจร 84 ชาติเกิด หุเหล่านั้นต้องกลับมาเป็นภานะทองคำ ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสามารถสร้างสมได้มากเท่านั้น จะมีพลังในสิ่งนี้ เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่าจะต้องมีพลังของการจดจำระลึกถึง มีรายได้ผ่านความรู้ และลูกได้รับพลังทั้งหมดตามลำดับกันไปจากการจดจำระลึกถึง ในดาบเช่นกันมีพลังที่แตกต่างกันตามลำดับกันไป นั่นเป็นสิ่งที่ทางกายภาพ พ่อบอกลูกเพียงสิ่งหลักเดียวเท่านั้น จดจำอัลฟาสำหรับการทำลายล้างโลก มีเพียงระเบิดปรมาณูที่เหลืออยู่และไม่มีอะไรอื่น ไม่มีกองทัพหรือแม่ทัพที่จำเป็นสำหรับสิ่งนั้น ปัจจุบันพวกเขาได้ทำระเบิดเช่นนั้นที่พวกเขาสามารถส่งระเบิดเหล่านั้นออกไปที่ใดก็ตามจากที่พวกเขาตั้งอยู่ ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกขณะนั่งอยู่ที่นั่นและพวกเขาจะมีทุกสิ่งที่ลูกทำลายในขณะที่นั่งอยู่ที่นั่น ความรู้และโยคะของลูกจะเท่ากับวัตถุสำหรับความตายของพวกเขา นี่เป็นการละเล่นเช่นกัน ทุกคนเป็นนักแสดง หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้สิ้นสุดลงแล้ว พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้การแนะนำตัวท่านเองและตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกต้องไม่ฟังสิ่งที่ไร้ประโยชน์ เหตุนี้เองที่ลูกจะต้องไม่ฟังสิ่งที่ชั่วร้าย ภาพลักษณ์ของสิ่งนี้ถูกสร้างขึ้นมาก่อนหน้านี้ได้เป็นภาพของลิงในขณะที่เวลานี้พวกเขาทำเป็นภาพมนุษย์ เพราะแม้ว่าผู้คนจะมีใบหน้าของมนุษย์ แต่บุคลิกภาพของพวกเขาก็เป็นเช่นลิงเหล่านั้น และเหตุนี้เองจึงมีการเปรียบเทียบขึ้น ลูกเป็นกองทัพของใคร? ของชีพบาบา ท่านกำลังเปลี่ยนลูกจากลิงไปเป็นผู้ที่มีค่าในวัด พวกเขามีการเปลี่ยนแปลงทุกอย่างอย่างสมบูรณ์ ลิงจะสามารถสร้างสะพานอะไรได้หรือไม่? ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นเรื่องเล่า เมื่อใครก็ตามถามลูกว่าลูกเชื่อในพระคัมภีร์หรือไม่บอกเขาว่า มหัศจรรย์! มีใครบ้างที่ไม่เชื่อในคัมภีร์? เราเชื่อในคัมภีร์มากที่สุด พวกท่านยังไม่ได้ศึกษาสิ่งเหล่านั้นมากเท่าที่เราศึกษา เราได้ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้นมาเป็นเวลาครึ่งวงจร ในสวรรค์ไม่มีคัมภีร์หรือสิ่งใดของความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายอย่างง่ายดาย แต่ถึงกระนั้นลูกไม่สามารถทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเองได้ เพราะด้วยบ่วงพันธะของพวกเขากับลูกๆของพวกเขา พวกเขาจึงไม่สามารถมาได้ สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นละครเช่นกัน พ่อพูดว่า รับประทานอาหารเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์หรือสองสัปดาห์และลูกควรจะเริ่มทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง ลูกควรทำงานรับใช้

นี่ในเมืองใหญ่และเมืองหลวง และแล้วเสียงของพวกเขา (ผู้ที่มีชื่อเสียง) จะปรากฏออกมา เสียงจะไม่กระจายหากไม่มีเสียงของผู้มีชื่อเสียง เมืองงานรับใช้กระจายไปทั่วทุกหนแห่งด้วยกำลังแรงอย่างยิ่ง หลายคนก็จะมา ลูกกำลังได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สติปัญญาของลูกละเอียดอ่อนด้วยความรู้และโยคะ อย่าทำผิดด้วยการลืมพ่อ กลายเป็นคู่รักและจดจำผู้เป็นที่รัก
2. เป็นอิสระจากบ่วงพันธะและทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูก ทำความพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง อย่าได้กลับมาท้อแท้กับความพยายามของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่ในสันโดษและมีประสบการณ์ที่มีพลัง และให้ประสบการณ์นั้นแก่ผู้อื่นด้วยโดยใช้ 1 นาทีในสภาพที่มีสมาธิ

การอยู่ในสันโดษหมายถึงการทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่มีพลัง ลูกสามารถทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่เป็นเมล็ด ลูกสามารถกลายเป็นประกาศแห่งแสงและอำนาจและให้แสงและอำนาจนั้นแก่โลก หรือลูกสามารถให้ประสบการณ์ของสภาพละเอียดอ่อน(อะแคว)แก่ผู้อื่นโดยการทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่เป็นเทวดานางฟ้า ถ้าลูกกลับมาที่มีสมาธิและทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพนี้เป็นเวลา 1 นาทีหรือ 1 วินาทีแล้วลูกสามารถให้คุณประโยชน์กับตนเองและผู้อื่นได้เป็นอย่างยิ่ง ลูกเพียงแค่อ่านสิ่งนี้

คติพจน์: บราห์มาจารีคือผู้ที่หลอมรวมกระแสของความบริสุทธิ์ในทุกความคิดและคำพูดของเขา

ฝากและสะสมบัญชีอ้อมทรัพย์ของลูกและเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อยู่เสมอ

วันนี้ ผู้สร้างของยุคใหม่กำลังมองดูลูกๆของท่านที่มีสิทธิในยุคใหม่ วันนี้ลูกธรรมดาในยุคเก่านี้ ขณะที่ในวันพรุ่งนี้ ในยุคใหม่ ลูกจะมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาผู้ที่มีสิทธิในอาณาจักร นี่เป็นละครเกี่ยวกับวันนี้และพรุ่งนี้ วันนี้ลูกเป็นอะไร และวันพรุ่งนี้ลูกจะกลายเป็นอะไร? สำหรับลูกๆดวงวิญญาณที่มีความรู้เป็นพิเศษอย่างยิ่ง พรุ่งนี้ที่จะมาถึงก็ชัดเจนเช่นเดียวกับวันนี้ ลูกทุกคนมาเพื่อเฉลิมฉลองปีใหม่ แต่บัพดาตากำลังมองเห็นยุคใหม่ ลูกแต่ละคนจะต้องสร้างแผนใหม่ของตัวเองสำหรับปีใหม่แล้ว วันนี้เป็นวันสิ้นปีเก่า ผลลัพธ์ของทั้งปีก็เห็นได้ในช่วงปลายปี ดังนั้นวันนี้บัพดาตาจึงเห็นผลลัพธ์ของลูกตลอดทั้งปี บัพดาตาใช้เวลาไม่นานในการเห็นสิ่งนั้น ดังนั้นวันนี้บัพดาตาจึงดูบัญชีอ้อมทรัพย์ของลูกแต่ละคนเป็นพิเศษ ลูกทั้งหลายได้เพียรพยายาม ลูกอยู่ในการจดจ่อดังเดิม ลูกทำงานรับใช้ และเต็มเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อการติดต่อและความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับทางโลกและทางจิตของลูกอีกด้วย อย่างไรก็ตามลูกได้สะสมเข้าบัญชีอ้อมทรัพย์ของลูกในทั้งสามอย่างนี้มาน้อยเพียงใด?

วันนี้บัพดาตาได้ทำให้แม่จำกัดัมบา (แม่ของโลก) ปรากฏตัวขึ้นในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน (บาบามีอาการไอ) วันนี้ฮาร์โมเนีย(เครื่องดนตรีชนิดหนึ่งคล้ายออร์แกน)ไม่ค่อยดีนักแต่ก็ต้องเล่น ดังนั้นบัพดาตาและมามาจึงร่วมกันดูบัญชีอ้อมทรัพย์ของแต่ละคนเพื่อดูว่าลูกได้อ้อมและสะสมไว้เท่าใด ท่านเห็นอะไร? ลูกทุกคนตามลำดับกันไป แต่จำนวนที่ฝากไว้ในบัญชีอ้อมทรัพย์ของลูกน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นแม่จำกัดัมบาจึงถามคำถามว่า: ลูกหลายคนมีเป้าหมายที่ดีมากในเรื่องของการจดจ่อดังเดิม และพวกเขาก็เพียรพยายามอย่างดียิ่งเช่นกัน แล้วเหตุใดในบัญชีอ้อมทรัพย์ของพวกเขาถึงมีไม่มากเท่าที่ควร? หลังจากที่ได้พูดคุยกัน ผลลัพธ์ที่ปรากฏออกมาก็คือลูกฝึกฝนโยคะ แต่เนื่องจากเปอร์เซ็นต์ของสภาพที่มีโยคะนั้นเป็นปกติธรรมดา บัญชีอ้อมทรัพย์จึงเป็นเพียงปกติธรรมดาเช่นกัน เป้าหมายของโยคะของลูกนั้นดีมาก แต่ผลลัพธ์ของโยคะคือการเป็นโยคยูกต์และยูกต์ยูกต์ในคำพูดและพฤติกรรมของลูก เนื่องจากการขาดสิ่งนี้ไป ในเวลาที่มีโยคะ,ลูกจะดีมากในโยคะ แต่การเป็นโยคีนั้นหมายความว่าลูกจะต้องมีอิทธิพลต่อชีวิตของลูก ด้วยเหตุนี้ลูกจึงสามารถฝากเข้าบัญชีอ้อมทรัพย์ของลูกได้เพียงระยะหนึ่งเท่านั้นแต่ไม่ใช่ตลอดเวลา ในขณะที่เคลื่อนไหวไป เปอร์เซ็นต์การจดจ่อดังเดิมของลูกจึงกลับมาธรรมดา มีการฝากเข้าบัญชีอ้อมทรัพย์ของลูกน้อยมาก

ประการที่สอง มีการสนทนาจากใจถึงใจเกี่ยวกับงานรับใช้ ลูกทำงานรับใช้มากมาย ลูกแม้กระทั่งอยู่อย่างไม่ว่างเว้นทั้งวันทั้งคืน ลูกมีการวางแผนที่ดีมากและการขยายตัวในงานรับใช้ที่ดีมากเช่นกัน อย่างไรก็ตามเหตุใดบัญชีอ้อมทรัพย์ของลูกๆส่วนใหญ่ถึงมีน้อยนัก? สิ่งที่เกิดขึ้นจากการสนทนาจากใจถึงใจก็คือลูกทุกคนทำงานรับใช้และลูกก็เพียรพยายามอย่างดีมากเพื่อให้ตัวเองไม่ว่างเว้น แล้วเหตุผลคืออะไร? เหตุผลที่เกิดขึ้นก็คือลูกได้รับพลังจากงานรับใช้และผลของงานรับใช้ด้วย พลังคือความพอใจในหัวใจของลูกเอง และผลคือความพอใจของทุกคน หากลูกทำงานรับใช้และใช้ความพยายามและใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ก็จะมีคามพอใจในหัวใจของลูกและความพอใจจากคนอื่นๆ ไม่ว่าเขาจะเป็นเพื่อนของลูกหรือคนที่ลูกรับใช้ก็ให้มีประสบการณ์ของความพอใจอยู่ในหัวใจของพวกเขา ไม่ควรที่พวกเขาจะจากไปเพียงพูดคำว่า "ดีมาก ดีมาก!" พวกเขาควรจะสัมผัสกับคลื่นแห่งความพอใจในหัวใจของพวกเขา นั่นเป็นเรื่องที่ต่างออกไปที่จะพูดว่า "เราพบบางสิ่งบางอย่าง!" หรือ "เราได้ยินสิ่งที่ดีมาก!" พวกเขาควรจะพูดว่า "เราได้พบบางสิ่งบางอย่างแล้ว! เราได้บรรลุบางสิ่งบางอย่างแล้ว!" บัพดาตาได้บอกลูกไปแล้วก่อนหน้านี้เช่นกัน: สิ่งหนึ่งคือลูกธนูยิงโดนหัวและอีกสิ่งหนึ่งคือลูกธนูแทงทะลุหัวใจ การได้รับใช้และพอใจในตัวเองไม่ใช่แค่ทำให้ตัวเองมีความสุขและบอกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นดีมาก ไม่เลย! หัวใจของตนเองและผู้อื่นก็ต้องยอมรับสิ่งนี้เช่นกัน ประการที่สอง เมื่อลูกได้รับใช้และผลลัพธ์ที่ลูกอ้างว่าลูกได้ใช้ความพยายามและได้ทำไปแล้ว – ถ้าลูกยอมรับว่าลูกได้ทำมันด้วยตัวเอง – นั่นหมายความว่าลูกได้รับประทานผลของการรับใช้แล้ว ลูกไม่ได้สะสมมัน บัพดาตาคือผู้ที่ทำให้ลูกทำสิ่งนั้น แล้วลูกจะถึงความสนใจของพวกเขาที่บัพดาตา ไม่ใช่มาที่ดวงวิญญาณของลูกเอง “ซิสเตอร์คนนี้น่ารัก! บราเธอร์คนนี้น่ารัก!” มันควรจะเป็น “บัพดาตาของพวกเขาที่ดีมาก!” การทำให้พวกเขาได้รับประสบการณ์นี้คือการเพิ่มบัญชีอ้อมทรัพย์ของลูก เหตุนี้เองจึงเห็นได้ว่าในผลลัพธ์โดยรวมแล้ว ลูกเพียรพยายามอย่างมาก ลูกใช้เวลาและพลังงานอย่างมาก แต่ลูกมีการแสดงภายนอกเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย นี่คือการทำให้บัญชีอ้อมทรัพย์มีน้อยลงมาก กฎของบัญชีอ้อมทรัพย์นั้นง่ายมาก มันเป็นกฎแจเพชร ลูกใช้กฎแจเพชร

อย่างไรก็ตาม กฎแห่งพรสำหรับการสะสมคือ "จิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือที่ถ่อมตน" ในเวลาของการรับใช้ - ไม่ใช่ก่อนหรือหลัง แต่ในเวลาที่ได้รับใช้ - ให้มีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือที่ถ่อมตนและให้มีความปรารถนาดีซึ่งเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นและความรักอันบริสุทธิ์ต่อทุกดวงวิญญาณ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนของลูกหรือดวงวิญญาณที่ลูกได้รับใช้ บัพดาแสดงให้แม่จกัตตัมบาเห็นว่าบัญชีอรรถพรของผู้อื่นที่ยังคงรับใช้ในลักษณะนี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างไร ลูกจะต้องสามารถสะสมได้ภายในหนึ่งวินาที มากเท่ากับที่ลูกทำในเวลาหลายชั่วโมงในตอนนั้น ทุกวินาทียังคงเดินต่อไปเรื่อยๆ ตึก ตึก ตึก บอกลูกให้ทำทุกอย่างอย่างรวดเร็ว เหมือนกับว่าเครื่องจักรกำลังเคลื่อนที่ ดังนั้น จกัตตัมบารู้สึกพอใจเป็นอย่างยิ่งที่เห็นว่าการสะสมบัญชีอรรถพรของลูกเป็นเรื่องที่ง่ายมาก ดังนั้น คำแนะนำจากทั้งบัพดาและจกัตตัมบา คือ ขณะนี้ปีใหม่กำลังจะเริ่มต้นแล้ว ให้ตรวจสอบบัญชีอรรถพรของลูก แม้ว่าทั้งวันทั้งคืนลูกไม่ได้ทำผิดพลาดอะไร แต่ตลอดทั้งวัน ลูกสะสมเวลา ความคิด งานรับใช้ การติดต่อและความสัมพันธ์อันใกล้ชิดด้วยความรักและความพอใจได้มากแค่ไหน? ลูกบางคนแค่ตรวจสอบว่าพวกเขาไม่ได้ทำอะไรผิดในวันนั้นหรือไม่ได้ทำให้ใครเป็นทุกข์และเสียใจ อย่างไรก็ตามเวลานี้ให้ตรวจสอบว่าลูกสะสมในบัญชีของลูกด้วยความคิดที่สูงส่งตลอดทั้งวันมากแค่ไหน ลูกสะสมบัญชีของงานรับใช้ของลูกด้วยความคิดที่สูงส่งมากแค่ไหน? มีกี่ดวงวิญญาณที่ลูกทำให้มีความสุขกับงานใด? ลูกมีโยคะ แต่มีโยคะกี่เปอร์เซ็นต์? วันนี้ลูกสะสมในบัญชีพรของลูกมากเท่าไร?

ลูกต้องทำอะไรในปีใหม่นี้? ไม่ว่าลูกจะทำอะไร ไม่ว่าด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำ ตามเวลา ให้มีความเอาใจใส่อย่างลึกซึ้งอยู่ในจิตใจ: "ฉันต้องเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อยู่เสมออย่างแน่นอน" ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ไม่ใช่แค่ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เท่านั้น แต่ต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ! ให้ทานพลังด้วยจิตใจของลูก ให้ทานความรู้ด้วยคำพูด และให้ทานคุณธรรมด้วยการกระทำของลูก ในโลกทุกวันนี้ ไม่ว่าในโลกของครอบครัวบราห์มินหรือโลกภายนอก พวกเขาไม่ต้องการฟังทุกสิ่งอีกต่อไป พวกเขาต้องการเห็น พวกเขาต้องการทำทุกสิ่งหลังจากได้เห็นมัน ทำไมถึงง่ายสำหรับลูก? ลูกเห็นพอบราห์มาเป็นภาพลักษณ์ที่ให้ทานคุณธรรมด้วยการกระทำของท่าน ยังไงลูกก็ให้ทานความรู้อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามปีนี้ให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับการให้ทานคุณธรรมกับทุกดวงวิญญาณ กล่าวคือ ลูกต้องให้ความร่วมมือผ่านคุณธรรมในชีวิตของลูก ลูกจะไม่ให้ทานกับบราห์มินใช่ไหม? ลูกจะให้ความร่วมมือกับพวกเขา ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ไม่ว่าคนอื่นจะมีความอ่อนแอสักแค่ไหน ลูกจะให้ทานคุณธรรมผ่านชีวิต การกระทำ และการติดต่อของลูก นั่นคือ ลูกต้องให้ความร่วมมือ อย่างมองดูผู้อื่นในสิ่งนี้ "คนนี่ไม่ทำแล้วทำไมฉันต้องทำด้วย คนนี่ก็เป็นอย่างนี้!" พอบราห์มามองแต่พ่อชื่อว่าเท่านั้น ถ้าลูกต้องมองใครให้มองพอบราห์มา! อย่างมองดูผู้อื่นในสิ่งนี้ แต่ให้รักษเป้าหมายอันเป็นคติพจน์ของบราห์มาบาว่า: "ผู้ที่ริเริ่มคืออรชุน" กล่าวคือ บรรดาผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือตามความสมัครใจของตนเอง จะกลายเป็นอรชุนอันดับหนึ่ง พอบราห์มาเป็นอรชุนอันดับหนึ่ง หากลูกทำทุกสิ่งด้วยการมองดูผู้อื่นก่อน ลูกก็จะไม่กลายเป็นอันดับหนึ่ง แต่จะเป็นตามลำดับกันไป เมื่อลูกทุกคนถูกขอให้ยกมือขึ้น ลูกยกมือเพื่อให้เป็นตามลำดับกันไปหรือเพื่อเป็นอันดับหนึ่ง? แล้วลูกจะตั้งเป้าหมายอะไร? ผู้ให้ทานคุณธรรมที่มั่นคงและสม่ำเสมอ ไม่ว่าใครจะพยายามเขย่าลูกมากแค่ไหน ก็อย่าได้สั่นคลอน! ลูกทุกคนต่างก็พูดกับกันและกันว่า "คนอื่นก็เป็นอย่างนี้ แล้วทำไมเธอถึงทบทวนตัวเองอย่างนี้ล่ะ? เธอไม่ควรเข้าร่วมกับพวกเราด้วย!" ลูกสามารถหาเพื่อนได้มากมายที่จะทำให้ลูกอ่อนแอลง อย่างไรก็ตาม บัพดาต้องการเพื่อนร่วมทางที่ให้กำลังใจผู้อื่นและให้ความกระตือรือร้นแก่พวกเขา แล้วลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? ทำงานรับใช้ แต่ทำในขณะที่เพิ่มบัญชีอรรถพรของลูก จงทำงานรับใช้มากมาย! ประการแรก รับใช้ตนเอง แล้วจึงรับใช้ผู้อื่น บัพดาตั้งข้อสังเกตอีกเรื่องหนึ่ง ท่านควรจะบอกสิ่งนี้หรือไม่?

วันนี้เป็นวันบรรจบกันของพระจันทร์และพระอาทิตย์ จกัตตัมบาถามว่า: แอดวานซ์ปาร์ตี้จะต้องรออีกนานแค่ไหน? ต่อเมื่อลูกไปถึงสภาพที่แอดวานซ์เท่านั้น งานของแอดวานซ์ปาร์ตี้จึงจะเสร็จสมบูรณ์ได้ ดังนั้น วันนี้แม่จกัตตัมบา ได้เล่าบางสิ่งบางอย่างให้บัพดาฟังอย่างเจียะบายและอย่างมีไหวพริบ สิ่งหนึ่งที่เธอเล่านั้นคืออะไร? บัพดาารู้ แต่ถึงกระนั้น วันนี้ก็เป็นการเล่นจากใจถึงใจ เธอพูดว่า: "ฉันไปทัวร์หมู่บ้านและก็สนุกทั้งหมดด้วยเช่นกัน" ผู้ที่เห็นจกัตตัมบา รู้ว่าเธอจะส่งสัญญาณอย่างติดตลกด้วยคำพูดของเธอ เธอไม่เคยพูดอะไรโดยตรงเลย เธอบอกว่าทุกวันนี้เธอเห็นคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่ง คุณสมบัติพิเศษนั้นคืออะไร? เธอบอกว่าปัจจุบันนี้ความไม่ระมัดระวังมีมากมายหลายประเภท บางคนมีความไม่ระมัดระวังประเภทหนึ่งและคนอื่นมีอีกประเภทหนึ่ง "มันจะเกิดขึ้น ฉันจะทำบางครั้ง คนอื่นก็ทำ และฉันก็จะทำด้วย สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา สิ่งนี้จะดำเนินต่อไป..." ถึงอย่างไรภาษาของความไม่ระมัดระวังนี้ก็ยังคงอยู่ในความคิดของพวกเขาอยู่แล้ว แต่พวกเขาก็พูดออกมาด้วย บัพดากล่าวว่า: ให้วิธีการนี้กับลูกๆ เหล่านี้ในปีใหม่ ลูกทุกคนรู้คติพจน์ที่แม่จกัตตัมบาจะซึมซับตนเองอยู่เสมอหรือไม่? ลูกจำสิ่งนี้ได้ไหม? ใครจำสิ่งนี้ได้บ้าง? (ฮูมิ ฮูม ซาโล ราฮา .. – ผู้เดียวที่

ออกคำสั่งกำลังทำให้ฉันทำทุกสิ่ง) จากตัดัมบากกล่าวว่า: หากทุกคนซึมซับสิ่งนี้ – ที่บรรพชากำลังทำให้ลูกแต่ละคนเคลื่อนไหว ที่ทุกอย่างก้าวของลูกเป็นไปตามคำแนะนำสั่งสอนของท่าน - ถ้าลูกมีความตระหนักรู้ว่าเป็นพ่อที่ทำให้ลูกเคลื่อนไหวไปโดยตรง แล้วนิมิตของลูกจะไปอยู่ที่ไหน? นิมิตของผู้ที่ทำตามคำแนะนำสั่งสอนนี้จะตกอยู่ที่ผู้เดียวที่ให้คำแนะนำสั่งสอนเท่านั้น ไม่ใช่กับใครอื่น คาราวนฮาร์กำลังทำให้ลูกเป็นเครื่องมือและทำให้ลูกเคลื่อนไหวไป คาราวนฮาร์มีความรับผิดชอบและแล้วศีรษะของลูกที่หนักหน่วงในการทำงานรับใช้ก็จะเบาสบายอยู่เสมอเหมือนดอกกุหลาบทางจิต ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อยู่เสมอ อัจชะ

ลูกทุกคนได้มาเพื่อร่วมเฉลิมฉลองปีใหม่ นี่เป็นสิ่งที่ดีและก็นึกเต็มบ้านแล้ว! อัจชะ ลูกมีน้ำเพียงพอไหม? ลูกมีน้ำไหม? ขอแสดงความยินดีกับผู้ที่พยายามในการนำน้ำมา! การจัดหาน้ำให้คนหลายพันคนไม่ใช่เรื่องของการนำสองถังหรือสี่ถังมา ตั้งแต่วันพรุ่งนี้เป็นต้นไปก็ถึงเวลาที่ชุมชนจะกลับกันแล้ว ทุกคนได้อยู่กันอย่างสบายๆหรือไม่? พายุลูกเล็กๆให้ข้อทดสอบแก่ลูก มีลมแรงบ้าง ลูกทุกคนโอเคไหม? พันดาวาสโอเคไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี มันยอดเยี่ยมกว่าคุณภาพเมลาไม่ใช่หรือ? อย่างน้อยลูกก็ได้รับพื้นที่สามฟุต ลูกอาจไม่มีเตียง แต่อย่างน้อยลูกก็มีพื้นที่สามฟุต

ในปีใหม่ ลูกๆในทุกหนแห่งทั้งในดินแดนนี้และในต่างประเทศได้เห็นพิธีสำหรับปีใหม่ พวกเขามองเห็นด้วยสติปัญญา และได้ยินผ่านหูของพวกเขา ทุกคนในชุมชนก็กำลังดูสิ่งนี้เช่นกัน ชาวชุมชนเล่นบทบาทในการทำงานรับใช้ในฐานะผู้ปกป้องรักษาได้เป็นอย่างดี พร้อมกับผู้ที่มาจากดินแดนนี้และจากต่างประเทศบรรพชาก็แสดงความยินดีกับผู้ที่เป็เครื่องมือในการรับใช้ในชุมชนด้วย อัจชะ ได้รับการดมมากมาย ลูกทุกคนสามารถเห็นการ์ดที่มาได้ การ์ดไม่สำคัญเท่ากับความรักในหัวใจที่ซ่อนอยู่ในนั้น ดังนั้นบรรพชาก็ไม่ได้มองที่ความสวยงามของการ์ด แต่มองดูด้วยความรักอันล้ำค่าจากหัวใจที่พวกเขาเติมเต็มมากเพียงใด ดังนั้นลูกทุกคนจึงได้ส่งความรักจากหัวใจของลูก ดังนั้น ถึงดวงวิญญาณที่รักเช่นนั้น เป็นการส่วนตัว – บรรพชาไม่ได้เอ่ยถึงชื่อของทุกคน – บรรพชากำลังตอบสนองต่อการ์ดเหล่านั้นด้วยความเคารพที่เต็มไปด้วยความรัก จดหมายแห่งความทรงจำระลึกถึง โทรศัพท์ อีเมล ทางคอมพิวเตอร์ – ไม่ว่าจะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรก็ตามก่อนที่ลูกจะใช้สิ่งเหล่านั้น บรรพชาจะได้รับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดผ่านความคิดของลูกก่อน สิ่งเหล่านั้นจะมาจากคอมพิวเตอร์และอีเมลของลูกในภายหลัง ความรักของลูกๆ มาถึงบรรพชาตลอดเวลา แต่วันนี้ หลายคนได้เขียนแผนพิเศษสำหรับปีใหม่ ได้ให้คำมั่นสัญญา และยังมีความกล้าที่จะปล่อยให้อดคิดเป็นอดีตและก้าวไปข้างหน้า บรรพชากำลังบอกลูกทุกคน: ทำได้ดีมากลูกๆ! ทำได้ดี!

ลูกทุกคนมีความสุขใช่ไหม? พวกเขามีความสุขด้วย เวลานี้ ความปรารถนาในหัวใจของบรรพชาคือปรารถนาให้ลูกๆแต่ละคนของผู้ประทานกลายเป็นผู้ประทาน อย่าได้ร้องขอสิ่งใด: "ฉันควรได้รับสิ่งนี้ สิ่งนี้ควรเกิดขึ้น ฉันควรทำสิ่งนี้!" จงเป็นผู้ประทาน มีใจกว้างในการทำให้อันและกันก้าวไปข้างหน้า ลูกที่ยังอายุน้อยบอกบรรพชาว่าพวกเขาต้องการความรักจากซีเนียร์ และพ่อก็ตอบลูกที่อายุน้อยว่า "ให้ความเคารพต่อซีเนียร์แล้วลูกจะได้รับความรัก" การให้ความเคารพคือการได้รับความเคารพ ลูกไม่ได้รับความเคารพเช่นนั้น การให้คือการได้รับ แม้แต่สัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกก็ยังให้สิ่งนั้น เทพหมายถึงผู้ให้ ดังนั้นจงกลายเป็นเทพที่มีชีวิต เป็นผู้ประทาน! ใจ! เมื่อลูกทุกคนเป็นผู้ประทาน ผู้ให้ ก็ไม่เหลือใครที่จะรับ และแล้วกลิ่นหอมของดอกกุหลาบทางจิตแห่งความพอใจจะกระจายไปทุกหนแห่ง ลูกได้ยินสิ่งนี้ไหม?

ดังนั้นในช่วงปีใหม่อย่าพูดภาษาเก่า – ซึ่งเป็นภาษาเก่าที่บางคนยังใช้ซึ่งไม่มีใครชอบ อย่าถูกบังคับด้วยคำพูดเก่าๆ พฤติกรรมเก่าๆ และนิสัยเก่าๆ ของลูก ถามตนเองว่าทุกแง่มุมเป็นสิ่งที่ใหม่หรือไม่ ลูกทำอะไรที่ใหม่หรือไม่? สิ่งที่คุณต้องทำคือเฉลิมฉลองศตวรรษที่ 21 ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่เป็นเวลา 21 ชาตเกิดในศตวรรษที่ 21 ลูกต้องการที่จะบรรลุสิ่งนี้ใช่ไหม? อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งในทุกทิศทุกทางที่มีสิทธิในยุคใหม่ ถึงลูกทุกคน ดวงวิญญาณที่สะสมหลายล้านอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอในทุกย่างก้าว ถึงดวงวิญญาณที่ทาดตนเองให้เรียบง่ายเหมือนตัวอย่างของบราห์มาบาบา ถึงผู้ที่ทำให้ผู้อื่นมีคุณธรรมโดยการเปิดเผยคุณธรรมในชีวิตของตนเอง ถึงผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมืออย่างมาก ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบรรพชา

ในเวลานี้เป็นการบรรจบกันของปีเก่าและปีใหม่ เวลาของการบรรจบกันหมายถึงสิ่งเก่าจบสิ้นและสิ่งใหม่ก็เริ่มต้นขึ้น เช่น ที่การบรรจบกันที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลายเป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก ในทำนอง

เดียวกัน วันนี้เป็นการบรรจบกันของปีเก่าและปีใหม่ลูกก็มีความมุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกต้องมีความมุ่งมั่นนี้ กล่าวกันว่า จงเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่มั่นคงสม่ำเสมอในทุกวินาที ลูกๆของผู้ประทานจะต้องกลายเป็นนายผู้ประทาน พร้อมกับการบอกลาปีเก่า บอกลาความผูกพันยึดมั่นกับโลกเก่าและชั้นสการ์เก่า และปลุกเรียกชั้นสการ์ที่สูงส่งและใหม่ ของลูก คำท้าทายและคำอวยพรหลายล้านเท่า!

พร: ขอให้ลูกมีหัวใจที่เป็นสุขอยู่เสมอ และอยู่เหนือคำถามที่ว่า "ทำไม" และ "อะไร" โดยกลายเป็นตัวของการ บรรลุผล

ดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการบรรลุผลอย่างสมบูรณ์ไม่สามารถมีคำถามใดๆเกี่ยวกับสิ่งใดได้ บุคลิกภาพ แห่งความสุขจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าและกิจกรรมของพวกเขา สิ่งนี้เรียกว่าความพอใจ ถ้ามีความสุข น้อยลง เหตุนั้นก็คือขาดการบรรลุผล และเหตุที่ขาดการบรรลุผลก็เพราะมีความปรารถนาอย่างใดอย่าง หนึ่ง การมีความปรารถนาอันละเอียดอ่อนมากมายจะนำลูกไปสู่การขาดการบรรลุผลบางอย่าง ดังนั้น จงละ ความปรารถนาอันชั่วครวญเสีย และกลายเป็นตัวของการบรรลุผล แล้วลูกจะอยู่อย่างมีหัวใจที่เป็นสุขอยู่ เสมอ

คติพจน์: จงซึมซับอยู่ในความรักของพระเจ้า แล้วแรงดึงดูดของมายาจะสิ้นสุดลง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาเพื่อให้เพชรพลอยแห่งความรู้แก่ลูก เพื่อพูดมูร์ลี เหตุนี้เองลูกต้องไม่ขาดมูร์ลี หากลูกไม่มีความรักต่อมูร์ลี นั่นหมายความว่าไม่มีความรักต่อพ่อ
- คำถาม:** บุคลิกภาพที่ดีที่สุดที่ลูกซึมซับผ่านความรู้คืออะไร?
- คำตอบ:** การกลับมาปราศจากกิเลสคือบุคลิกภาพที่ดีที่สุด ลูกได้รับความรู้ว่าทั้งโลกนี้มีกิเลสที่ชั่วร้าย มีกิเลสที่ชั่วร้ายหมายความว่าไม่มีบุคลิกภาพ พ่อมาเพื่อก่อตั้งโลกที่ปราศจากกิเลส เทพมีบุคลิกภาพที่ปราศจากกิเลส บุคลิกภาพของลูกได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยการจดจ่ารลึกถึงพ่อ

โอมซานติ ลูกๆ ลูกต้องไม่ขาดการศึกษา ถ้าลูกขาดการศึกษานี้ ลูกจะขาดสถานภาพของลูกด้วยเช่นกัน ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานกำลังนั่งอยู่ที่ไหน? ในมหาวิทยาลัยทางจิตของพระเจ้า ลูกๆ มีสำนึกรู้ว่าลูกเข้ามาในมหาวิทยาลัยนี้ทุกๆ 5000 ปี ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อคือพ่อของลูก ครูของลูก และครูของลูก อันที่จริงแล้วรูปภาพของครูแยกต่างหาก ภาพของพ่อแยกต่างหากและของครูก็แยกต่างหากด้วยเช่นกัน มีเพียงภาพลักษณะเดียวเท่านั้นของผู้เดียวนั้น แต่อันที่จริงแล้วสิ่งนั้นรวมทั้งสาม นั่นคือท่านกลายเป็นพ่อ ครู และครู เหล่านี้คือสามความสัมพันธ์หลักในชีวิตของมนุษย์ พ่อ,ครูและครูเป็นหนึ่งเดียวกันและเหมือนกัน ท่านเองเล่นทั้งสามบทบาท ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมากในขณะที่เข้าใจแต่ละประเด็น และลูกควรพาผู้อื่นมากมายมาที่นี่และทำให้พวกเขาเข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัยตรีมูร์ตีนี้ ผู้ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยนี้ให้การศึกษาที่ดีควรแนะนำผู้อื่นว่า: มาและศึกษาในมหาวิทยาลัยนี้, คุณจะได้รับความรู้ที่ดีที่นี้และบุคลิกภาพของคุณจะได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องนำผู้อื่นมาที่นี่ด้วยเช่นกัน ลูกๆ เป็นแม่ต้องอธิบายให้กับผู้เป็นแม่คนอื่นๆ และผู้ชายก็สามารถอธิบายให้กับผู้ชายได้ เพียงแค่มองเห็นว่าผู้เดียวคือพ่อ,ครูและครู ลูกแต่ละคนควรถามหัวใจของลูกว่าลูกได้อธิบายด้วยวิธีนี้หรือไม่ บางครั้งลูกอธิบายให้กับเพื่อนและญาติมิตรของลูกว่าผู้เดียวคือพ่อสูงสุด,ครูสูงสุดและครูสูงสุดหรือไม่? พ่อคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นเทพสูงสุด พ่อไม่ได้ทำให้ลูกไปเป็นพ่อ เหมือนอย่างที่พ่อเป็น แต่พ่อทำให้ลูกคล้ายคลึงกับตัวพ่อเองในการยกย่องสรรเสริญ เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะให้การหล่อเลี้ยงและความรัก และดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างแน่นอน ท่านไม่สามารถเปรียบเทียบกับใครอื่นได้ แม้ว่าจะมีคำกล่าวว่าคุณได้รับความสงบจากครู ผู้เดียวนั้นก็ทำให้ลูกไปเป็นนายของโลก ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่าท่านเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ ไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ มีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นที่ชาวฮินดู, มุสลิมและชาวคริสเตียน ฯลฯ ทั้งหมดอ้างถึงว่าเป็นพระเจ้า,พ่อ สติปัญญาไปยังผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนอย่างแน่นอน ใครพูดสิ่งนี้? ดวงวิญญาณพูดว่า พระเจ้า,พ่อ ดังนั้นดวงวิญญาณต้องพบท่านอย่างแน่นอน หากลูกเพียงแค่เรียกท่านว่าพ่อของลูก แต่ไม่ได้พบกับท่าน และแล้วท่านจะสามารถเป็นพ่อของลูกได้อย่างไร? ท่านเติมเต็มความต้องการของลูกๆ ทั่วโลก ทุกคนปรารถนาที่จะไปยังดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณจดจำบ้านของพวกเขา ดวงวิญญาณได้กลับมาเหนื่อยล้าในอาณาจักรของราวัน ในภาษาอังกฤษมีคำกล่าวเช่นกันว่า โอ พระเจ้า, พ่อ ปลดปล่อยเราด้วยเถิด! ต้องกลับมาโดยไม่ประมานในขณะเล่นบทบาทของพวกเขา ทุกคนจะกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบ ก่อนอื่นลูกลงมาสู่ดินแดนแห่งความสุข ไม่ใช่ว่าเมื่อลูกมาในตอนแรกแล้วลูกจะกลับมามีกิเลส ไม่เลย พ่ออธิบายว่า นี่คือการค้าประเวณี อาณาจักรของราวัน นี้ถูกเรียกว่านรกที่ลึกมาก มีคัมภีร์มากมายในโลกนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบารัต มีหนังสือสำหรับการศึกษาเล่าเรียนมากมาย ทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย ของขวัญที่พ่อให้ลูกไม่สามารถถูกเผาได้ สิ่งเหล่านั้นมีไว้สำหรับการซึมซับ สิ่งต่างๆ ที่ไม่มีประโยชน์จะถูกเผา ความรู้ไม่ใช่คัมภีร์ที่สามารถถูกเผาได้ ลูกได้รับความรู้ที่ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่ใช่ว่าคัมภีร์ที่เป็นของผู้เดียวนั้นจะถูกเผา ไม่เลย ความรู้นี้จะหายไปโดยอัตโนมัติ ความรู้ที่ไม่อยู่ในหนังสือใดๆ ที่จำเป็นต้องศึกษา มีชื่อว่า ญาณ วิญาณ บาวัน แต่พวกเขาไม่รู้ว่าการได้จึงให้ชื่อนั้น หรือชื่อนั้นหมายความว่าอะไร มีการยกย่อง ญาณ วิญาณ อย่างมาก ญาณหมายถึงความรู้ของวงจรโลกที่เวลานี้ลูกซึมซับอยู่ วิญาณหมายถึงดินแดนแห่งความเจ็บสงบ ลูกไปแม้กระทั่งอยู่เหนือสภาพของญาณ ลูกปกครองอาณาจักรอีกครั้งบนพื้นฐานของการศึกษาความรู้นี้ ลูกเข้าใจว่าพ่อของดวงวิญญาณมาและสอนเรา มิฉะนั้นคำพูดของพระเจ้าก็จะหายไป พระเจ้าไม่ได้มาหลังจากที่ศึกษาคัมภีร์ต่างๆ พระเจ้ามีทั้งญาณและวิญาณ ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามเขาควรจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันตัวเขา นี่คือการที่ละเอียดอ่อนมาก วิญาณนั้นละเอียดอ่อนกว่าญาณ ลูกต้องไปอยู่เหนือญาณ ความรู้ที่หายาก มันทำให้เกิดเสียงดังเมื่อสอนความรู้ วิญาณที่ลูกไปอยู่เหนือเสียงในความเจ็บสงบนั้นละเอียดอ่อน ในความเจ็บสงบนี้ที่ลูกเร่ร่อนไปทั่วเพื่อความสงบนี้ ผู้คนไปหาชยันตาสีเพื่อ

ความสงบ อย่างไรก็ตามสิ่งใดที่เป็นของพ่อไม่สามารถให้โดยผู้อื่นได้ ผู้คนทำพระโยคะและนั่งในคูลา แต่พวกเขาไม่สามารถได้รับความสงบจากสิ่งนั้น ที่นี้ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆ การศึกษานี้ง่ายมาก ลูกจะได้รับหลักสูตร เจ็ดวัน หลังจากที่ได้รับบทเรียนหลักสูตรเจ็ดวันแล้วลูกสามารถไปที่ไหนก็ได้ ลูกไม่สามารถทำเช่นนี้ในวิทยาลัยทางโลก หลักสูตรของลูกคือเจ็ดวัน ทุกสิ่งอธิบายให้กับลูกในหลักสูตรนี้ แต่ไม่ว่าทุกคนจะสามารถใช้เวลาเจ็ดวันได้ โยคะของสติปัญญาของพวกเขาลูกคิดถึงดูไปทีอื่น เมื่อลูกอยู่ในบัดดี ลูกไม่ได้เห็นใบหน้าของใคร ลูกไม่ได้พูดกับผู้ใด ลูกไม่ได้ไปแม้กระทั่งไปข้างนอก ลูกเคยไปและนั่งในการจดจำระลึกถึงที่ชายหาดเพื่อทำทาสีเซีย ในเวลานั้นลูกไม่เข้าใจจริง ลูกไม่เข้าใจการศึกษานี้ ก่อนอื่นลูกต้องมีโยคะกับบาบา ลูกต้องได้รับคำแนะนำตัวของพ่อและหลังจากนั้นลูกต้องการครูประการแรกลูกต้องเรียนรู้ว่าจะมีโยคะกับพ่ออย่างไรเพราะว่าท่านนั้นปราศจากร่าง ผู้อื่นไม่ยอมรับสิ่งนี้ พวกเขาพูดว่าพระเจ้า, พ่อ อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันดำเนินต่อไปประเด็นนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ ลูกคือนักเรียน พ่อพูดว่า ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม จงทำธุรกิจ ฯลฯ ของลูก แต่ลูกต้องมาเข้าชั้นเรียนอย่างแน่นอน ลูกอาจอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ถ้าลูกพูดว่าลูกไม่ต้องการไปโรงเรียน และแล้วพ่อจะสามารถทำอะไรได้? โอ! พระเจ้ากำลังสอนลูกทำให้ลูกไปเป็นเทพเจ้า พระเจ้าพูดว่า พ่อมาทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ดังนั้นลูกจะไม่ศึกษาราชโยคะจากพระเจ้าหรือไม่? มีใครที่ไม่ต้องการจะทำสิ่งนี้หรือไม่? เหตุนี้เองที่ลูกต้องหนีออกจากบ้านของลูกเพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากกิเลส ลูกมาและอยู่ในบัดดีนั้นที่ไม่มีใครสามารถมองเห็นลูกหรือที่ไม่มีใครสามารถพบลูกได้ ลูกไม่เห็นใครที่หัวใจของลูกที่จะลูกจะไปหาเขา แม้ว่าลูกบางคนจะมีศรัทธาว่าพระเจ้ากำลังสอนพวกเขา พวกเขาก็กังขังมีข้ออ้างว่าพวกเขาป่วยหรือพวกเขาต้องทำบางสิ่ง พ่อสามารถจัดให้มีรอบการเรียนมากมาย ทุกวันนี้พวกเขามีรอบการเรียนการสอนหลายรอบในโรงเรียน ที่นี้ไม่มีการศึกษามากมาย ลูกเพียงแค่มีสติปัญญาที่ดีเพื่อเข้าใจอัลฟาและเบต้า จดจำอัลฟาและเบต้า และบอกคนอื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้คนสร้างภาพลักษณ์ของตรีมูรติมากมาย แต่พวกเขาไม่ได้แสดงชีพบาบาไว้ด้านบน พวกเขาไม่เข้าใจว่าพระเจ้าของกิตะลือชัว ซึ่งผู้นี้รับความรู้ี้จากท่านและกลายเป็นวิชฌ นี่คือนิราชาโยคะ ขณะนี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของผู้นี้ คำอธิบายนี้ง่ายมาก ลูกไม่ได้ถือหนังสือ ฯลฯ ใดๆในมือของลูก แต่ละคนเพียงแค่อัดเข็มซึ่งแสดงเพียงภาพของตรีมูรติเท่านั้น ลูกต้องอธิบายด้วยว่า พ่อกำลังสอนลูกผ่านบราห์มาและทำให้ลูกเหมือนกับวิชฌอย่างไร บางคนคิดว่าพวกเขาต้องการที่จะกลายเป็นเหมือนราเต้ ไหของน้ำทิพย์ได้มีการมอบให้แก่ผู้เป็นแม่ ในความเป็นจริง ราเต้ได้รับไหของน้ำทิพย์ในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเธอเป็นพ่อที่อธิบายความลับนี้ ไม่มีมนุษย์คนอื่นรู้สิ่งนี้ มีผู้คนมากมายมาหาลูกที่ศูนย์ บางคนมาหนึ่งวันแล้วไม่มาอีกสัปดาห์ ดังนั้นลูกควรถามพวกเขาว่า คุณได้ทำอะไรตลอดช่วงเวลานั้น? จดจำพ่อหรือไม่? คงกังวลการแต่งการตระหนักรู้ในตนเองหรือไม่? ลูกควรเขียนจดหมายถามสิ่งเหล่านี้กับผู้ที่ไม่ได้มาเป็นเวลานาน บางคนถูกย้ายงานของพวกเขามาและต้องจากไป อย่างไรก็ตามพวกเขาจะต้องเป็นของศูนย์ พวกเขาได้รับมนตราที่จะจดจำพ่อและคงกังวล พ่อได้อธิบายสิ่งที่ยากมาก มีเพียงสองคำ มานมานะบาฟ จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูก ทั้งวงจรรวมอยู่ในสิ่งนี้ เมื่อใครบางคนออกจากร่าง ผู้คนพูดว่าเขาได้ไปสวรรค์ แต่สวรรค์คืออะไร? ไม่มีใครรู้ เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่ามันเป็นอาณาจักร และจากผู้ที่สูงสุดไปจนถึงต่ำสุด จากคนมั่งคั่งไปจนถึงยากจน ทุกคนมีความสุข ที่นี้เป็นโลกแห่งความทุกข์ นั่นเป็นโลกแห่งความสุข พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก แม้ว่าบางคนจะเป็นเจ้าของร้าน ไม่ว่าเขาจะเป็นใครก็ตาม ก็ไม่เป็นสิ่งที่ดีที่จะแก้ตัวเพื่อที่จะไม่มาศึกษาเล่าเรียน หากพวกเขาไม่มา ลูกสามารถถามพวกเขาว่า คุณจดจำพ่อได้มากแค่ไหน? คุณคงกังวลการแต่งการตระหนักรู้ในตนเองหรือไม่? กิน ดื่ม และท่องเที่ยวไปทั่วก็ไม่ได้มีการห้ามหรือคัดค้านกับสิ่งนั้น แต่ให้หาเวลาสำหรับการศึกษานี้ด้วย ลูกต้องนำคุณประโยชน์มาให้กับผู้อื่นด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ถ้ามีคนรับจ้างซักเสื้อผ้าหลายคนมาหาเขา ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นชาวมุสลิม, ปาชีส์หรือฮินดู บอกพวกเขาว่า: “คุณกำลังซักเสื้อผ้าทางร่างกาย แต่ร่างกายของคุณนั้นเป็นเสื้อผ้าเก่าและสกปรก ดวงวิญญาณก็ติดโมประธานด้วยเช่นกัน คุณต้องทำให้ดวงวิญญาณสโตประธานและสะอาด ทั้งโลกนี้ไม่บริสุทธิ์ เก่า เป็นยุคเหล็ก และตโมประธาน คุณมีเป้าหมายของการเปลี่ยนจากตโมประธานไปเป็นสโตประธาน เวลานี้ไม่ว่าคุณต้องการที่จะทำสิ่งนี้หรือไม่ ไม่ว่าคุณต้องการที่จะเข้าใจในเรื่องนี้หรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับคุณ คุณเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เวลานี้คุณกลับมาไม่บริสุทธิ์ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายกลับมาสกปรก เพื่อที่จะทำให้ทั้งร่างกายและดวงวิญญาณสะอาด จงจดจำพ่อและจะได้รับการประกันว่าดวงวิญญาณของคุณจะกลายเป็นทองคำบริสุทธิ์ 100% และเครื่องประดับ(ร่างกาย) ก็จะกลับมาสวยงามด้วยเช่นกัน ไม่ว่าคุณจะเชื่อสิ่งนี้หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับคุณ” นี่คือนานรับใช้เช่นกัน ไปหาหมอ ไปที่วิทยาลัย ไปหาบุคคลที่มีชื่อเสียง และอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้พวกเขาว่า บุคลิกภาพของพวกเขาก็ต้องดีมาก ที่นี้ทุกคนไม่มีบุคลิกภาพ พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส โลกที่ปราศจากกิเลสเคยคงอยู่ เวลานี้มีกิเลสชั่วร้าย ไม่มีบุคลิกภาพ บุคลิกภาพของทุกคนกลับมาแย่มาก ลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตนเองได้หากไม่กลับมาปราศจากกิเลส ที่นี้มนุษย์มีต้นหาราคะ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งโลกที่ปราศจากกิเลสจาก

โลกที่มีกิเลส โลกเก่าจะถูกทำลาย นี่คือวงจร คำอธิบายเกี่ยวกับโลกเป็นสิ่งที่ดีมาก เมื่อเหล่าเทพเคยปกครอง โลกนี้ปราศจากกิเลส เวลานี้พวกเขาหายไปไหน? ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย พวกเขาสร้างหนึ่งและไปรับอีกร่างหนึ่ง เทพใช้ 84 เกิด เวลานี้ลูกกลับมารู้คิด ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งใดเลย เวลานี้โลกเก่านี้สกปรกมาก ลูกรู้สึกว่สิ่งที่บาปพุดนั้นลูกต้องแม่นยำอย่างยิ่ง ที่นั่นเป็นโลกที่บริสุทธิ์ เพราะโลกนี้ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าชาวอินดูแทนเหล่าเทพ ผู้ที่อาศัยอยู่ในอินดูสถาน ถูกเรียกว่าอินดู ในขณะที่เทพมีชีวิตอยู่ในสวรรค์ เวลานี้ลูกเข้าใจวงจรนี้ บรรดาผู้ที่รู้คิดจะเข้าใจอย่างชัดเจนมากกว่าลูกต้องนั่งและพุดซ้ำทุกสิ่งในลักษณะที่พ่ออธิบาย เฝ้าแต่จดคำที่สำคัญลงไปแล้วถ่ายทอดสิ่งเหล่านั้นให้กับผู้อื่นและบอกว่า พ่อได้กล่าวถึงประเด็นนี้และประเด็นนั้น บอกพวกเขาว่า นั้นกำลังบอกคุณถึงความรู้ของกิตะ นี่คือนิยามของกิตะ ทุกคนรู้ว่ามัสยุด นี่คือนิยามของกิตะ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลมากที่สุด ผู้คนเฉลิมฉลองการเกิดของชีวา แต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านมาเมื่อใด หรือท่านทำอะไร หลังจากมีการเฉลิมฉลองการเกิดของชีวาก็มีการเฉลิมฉลองการเกิดของกฤษณะ จากนั้นก็มาเฉลิมฉลองการเกิดของราม ไม่มีใครเฉลิมฉลองการเกิดของจกัธอัมบา หรือจกัธปีตา ทุกคนมาตามลำดับกันไป เวลานี้ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดนี้แล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่จากหายไปนานและได้พบพานอีกครั้ง ผู้ที่เป็นที่รัก ผู้ที่อ่อนหวานที่สุด รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พ่อของเราคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุด และสัจกูรูสูงสุด บอกประเด็นนี้แก่ทุกคน สอนบทเรียนของอัลฟาและเบต้าแก่ทุกคน
2. ศึกษาญาณหมายถึงการซึมซับความรู้ของวงจรโลกและการกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ญาณหมายถึงการไปอยู่เหนือเสียงเข้าไปสู่ความเงียบสงบ รับบทเรียนหลักสูตรเจ็ดวันและเฝ้าแต่ศึกษาสิ่งนี้ต่อไปไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความหลงทะนงและสัมผัสกับความสุขอย่างสม่ำเสมอโดยการละทิ้งผลประโยชน์แห่งความเคารพ หรือเกียรติจากการทำงานรับใช้ใดๆ
รูปที่สูงส่งของความอยากความปรารถนาคือการต้องการชื่อเสียง ความเคารพ และเกียรติยศ ผู้ที่ทำงานรับใช้เพื่อให้มีชื่อเสียงของพวกเขาสามารถได้รับชื่อเสียงเพียงชั่วคราว แต่ชื่อของพวกเขาไปอยู่ด้านหลังในการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเพราะพวกเขารับประทานผลไม้ดิบ ลูกบางคนคิดว่าในวิชาของงานรับใช้พวกเขาควรได้รับความเคารพ แต่สิ่งนั้นไม่ใช่ความเคารพ แต่เป็นความหลงทะนงตน ที่ใดที่มีความหลงทะนงตนที่นั่นไม่สามารถมีความสุขได้ และเหตุนี้เองลูกต้องกลับมาเป็นอิสระจากความหลงทะนงตนและสัมผัสกับความสุขอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: แก้วแก้วอยู่ในชิงช้าแห่งความสุขของความรักของพระเจ้าและจะไม่มีคลื่นของความทุกข์สามารถมาหาลูกได้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านผู้เดียวที่จัดความทุกข์ทั้งหมดของลูก ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถจัดความทุกข์ของใครได้
- คำถาม:** สาเหตุของความไม่สงบในโลกคืออะไร? ความสงบสร้างขึ้นได้อย่างไร?
- คำตอบ:** ศาสนามากมายนับไม่ถ้วนเป็นสาเหตุของความไม่สงบในโลก เมื่อมีความหลากหลายในช่วงปลายยุคเหล็กจึงมีความไม่สงบ พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเดียวที่แท้จริงและแล้วจึงมีการสร้างความสงบขึ้นที่นั่น ลูกสามารถเข้าใจว่ามีความสงบในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ มีศาสนาที่บริสุทธิ์และการกระทำที่บริสุทธิ์ พ่อผู้ให้คุณประโยชน์ได้มาสร้างโลกใหม่นั้นอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีการกล่าวถึงความไม่สงบที่นั่น

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆ ทางจิต พ่อทางจิตเท่านั้นที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้ได้อธิบายให้แก่ลูกๆ แล้ว ในบอมเบย์มีนักสังคมสงเคราะห์มากมายผู้ที่ทำให้มีการประชุมอย่างต่อเนื่อง สถานที่ในเมืองบอมเบย์ซึ่งปกติแล้วพวกเขาจะจัดการประชุมที่ลูกเรียกว่า บาราดิยา วิทยา บาวัน มีความรู้สองประเภท หนึ่งคือความรู้ทางโลกที่สอนในโรงเรียนและวิทยาลัย พวกเขาเรียกว่า วิทยา(ความรู้)บาวัน ที่นั่นต้องมีบางสิ่งอื่นด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่รู้ว่าความรู้คืออะไร นี่ควรจะเป็น “ความรู้ทางจิตวิญญาณบาวัน” ญาณถูกเรียกว่าความรู้ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือมหาสมุทรแห่งความรู้ กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ การสรรเสริญกฤษณะแยกออกจากการสรรเสริญชีวา ผู้คนของบาร์ตได้รับความสับสน พวกเขาคิดว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือศรีกฤษณะ และดังนั้นพวกเขาจึงยังคงเปิดวิทยาบาวัน(สถานที่แห่งความรู้) พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ความรู้นั้นคือความรู้ของกิตะ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ที่มีรูปร่างนี้ มนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้ ในความเป็นจริง คัมภีร์ทางศาสนาของผู้คนในบาร์ตคือเพียงภควัทคีตาเดียวซึ่งเป็นเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด ใครสามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า? ผู้คนของบาร์ตไม่เข้าใจแม้กระทั่งสิ่งนี้ในเวลานี้ พวกเขาเรียกกฤษณะหรือรามหรือพวกเขาเองเป็นดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้เป็นเวลาที่ดีโมประธาน เป็นอาณาจักรของราวัน เมื่อลูกอธิบายให้ใครก็ตาม บอกพวกเขาว่า พระเจ้าชีวาพูด ก่อนอื่นพวกเขาควรเข้าใจว่ามีเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และท่านนั้นถูกเรียกว่าชีวา ผู้คนแม่เฉลิมฉลองกลางคืนของชีวา(ชีพราตริ) แต่ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งใด ชีวาต้องมาอย่างแน่นอน เหตุนี้เองพวกเขาจึงเฉลิมฉลองกลางคืนของท่าน พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าใครคือชีวา พ่อพูดว่า พระเจ้าของทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียว และท่านถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ เทพไม่มีความรู้นี้ ความรู้ใด? ไม่มีมนุษย์คนใดที่มีความรู้ของผู้สร้างหรือตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขาพูดว่าแม้แต่ฤๅษีและมุนีในสมัยโบราณก็ยังไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของ “โบราณ” “โบราณ” หมายถึงยุคทองและเงิน ยุคทองคือโลกใหม่ ฤๅษีและมุนีไม่ได้อยู่ที่นั่น ฤๅษีและมุนีลาทั้งหมดมาในภายหลัง พวกเขาก็ไม่มีความรู้เช่นกัน พวกเขาเพียงแต่พูดว่า “เนติ, เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) เนื่องจากพวกเขาไม่รู้สิ่งนี้เช่นกัน ผู้คนของบาร์ตผู้ที่เวลานี้กลับมามาโมกุนีจะสามารถรู้ได้อย่างไร? มีความหยิ่งโสของวิทยาศาสตร์อย่างมากในเวลานี้ พวกเขาเชื่อว่าบาร์ตกลายเป็นสวรรค์ด้วยวิทยาศาสตร์ของเวลาปัจจุบัน นั่นถูกเรียกว่าความโอฬารตระการตาของมายา พวกเขามีละครที่แสดงให้เห็นถึงการล่มสลายของเมืองปอมเปอี พวกเขาแม้พูดว่า ในเวลานี้เป็นการล่มสลายของบาร์ต ยุคทองเป็นการรุ่งเรืองและเวลานี้เป็นการล่มสลาย นี่ไม่ใช่สวรรค์ นี่คือการโอฬารตระการตาของมายา ที่ต้องจบสิ้น พวกเขาเชื่อว่าเพราะมีเครื่องบิน พระราชวังที่ใหญ่โต และแสงไฟ นี่คือการสวรรค์ เมื่อบางคนตายพวกเขาพูดว่าเขาได้ไปสวรรค์ แม้กระทั่งจากสิ่งนี้พวกเขาไม่เข้าใจว่าถ้าเขาไปสวรรค์ นั่นจะต้องหมายความว่าสวรรค์อยู่ที่อื่น นี่เป็นความโอฬารตระการตาของราวัน พ่อที่ไม่มิชดงักกำลังก่อตั้งสวรรค์ ในเวลานี้มีการชกเยาะระหว่างมายาและพระเจ้า ระหว่างโลกปีศาจและโลกของพระเจ้า สิ่งนี้ต้องได้รับการอธิบายให้กับผู้คนของบาร์ตเช่นกัน ความทุกข์มากมายยังมาไม่ถึง ความทุกข์มากจะมาถึง สวรรค์เท่านั้นที่อยู่ในยุคทอง ไม่สามารถมีอยู่ในยุคเหล็ก ไม่มีใครรู้ว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดคืออะไร พ่ออธิบายว่า ความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน พวกเขายังคงล้มลุกคลุกคลานในความมืด พวกเขาศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์มากมายเพื่อที่จะพบพระเจ้า กลางวันและกลางคืนของบราห์มาหมายถึงกลางวันและกลางคืนของบราห์มิน ลูกบราห์มินเป็นสิ่งสร้างที่เกิดทางปากอย่างแท้จริง บราห์มินเหล่านั้นเป็นสิ่งสร้างทางร่างกายของยุคเหล็ก ลูกเป็นบราห์มินของยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งเหล่านี้ เมื่อพวกเขาเข้าใจสิ่งเหล่านี้ก็

จะเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขากำลังทำอะไรอยู่ บาร์ตซึ่งถูกเรียกว่าสวรรค์มีความสโตประธาน ดังนั้นนี่คือ
นรกอย่างแน่นอน และเหตุนี้เองที่พวกเขาไปจากนรกสู่สวรรค์ มีความสงบและความสุขที่นั่น เป็นอาณาจักรของลักษมี
และนารายณ์ที่นั่น ลูกสามารถอธิบายว่าจำนวนประชากรมนุษย์จะลดลงอย่างไรและความไม่สงบจะลดลงได้อย่างไร มีค
วามไม่สงบในโลกเก่ายุคเหล็ก เพียงในโลกใหม่เท่านั้นที่มีความสงบ มีความสงบในสวรรค์ ที่ถูกเรียกว่าศาสนาเทพ
ดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนาฮินดูเป็นของเวลาปัจจุบัน ที่ไม่สามารถถูกเรียกว่าศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เป็น
เพราะชื่อฮินดูสถาน พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าชาวฮินดู มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มีความบริสุทธิ์ ความสุข
ความสงบ พลังนามยดี และความมั่งคั่งอย่างสมบูรณ์ที่นั่น มีทุกสิ่งที่นี่ เวลานี้ผู้คนร้องเรียกหาเราไม่บริสุทธิ์! โอ ผู้ชำระ
ให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! คำถามก็เกิดขึ้นว่า ใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์? กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นเช่นนั้นได้ เพียงผู้
ชำระให้บริสุทธิ์, พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านผู้เดียวที่มาและสอนลูก ความรู้ถูก
เรียกว่าการศึกษา ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกิตะ เวลานี้ลูกจัดนิทรรศการและพิพิธภัณฑ์ ฯลฯ แต่ผู้คนยังไม่เข้าใจความหมาย
ของบีเค พวกเขาเชื่อว่าเป็นศาสนาใหม่อีกศาสนาหนึ่ง พวกเขาฟังสิ่งต่างๆแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อได้กล่าวว่า
พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหินที่ดโมประธานอย่างสมบูรณ์ ในเวลานี้หลายคนมีความหยิ่งโสของวิทยาศาสตร์ พวกเขาจะ
ทำลายตัวเองด้วยวิทยาศาสตร์ และดังนั้นพวกเขาจึงถูกเรียกว่าผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน พวกเขาจะไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้
มีสติปัญญาสูงส่ง พวกเขาสร้างระเบิด ฯลฯ เพื่อทำลายล้างตัวของพวกเขา ไม่ใช่ว่าช่างกำจะทำการทำลายล้าง ไม่เลย ผู้คน
เหล่านั้นได้สร้างทุกสิ่งเพื่อการทำลายตนเอง อย่างไรก็ตามผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินและดโมประธานไม่เข้าใจสิ่งใดเลย สิ่ง
ใดก็ตามที่พวกเขาทำเป็นไปสำหรับการทำลายล้างของโลกเก่านี้ เป็นเพียงเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นที่จะมีชัยชนะสำหรับ
โลกใหม่ ผู้คนเหล่านั้นมีความใส่ใจว่าจะจัดการความทุกข์ของผู้หญิงอย่างไร อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่สามารถจัดการความทุกข์
ของใครได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้จัดการความทุกข์และผู้ประทานความสุข แม้แต่เทพก็ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นเช่นนั้น
ศรัทธากฤษณะก็เป็นเทพเช่นกัน เขาไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ผู้ที่เข้าใจกลายเป็นบราห์มิน
และยังเฝ้าแต่อธิบายให้ผู้อื่น ผู้ที่ประกาศสิทธิในสถานภาพของราชวงศ์และผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป
จะปรากฏออกมา ลักษมีและนารายณ์กลายเป็นนายของสวรรค์ได้อย่างไร? พวกเขาทำอะไรที่ทำให้พวกเขากลายเป็นนาย
ของโลก? ในเวลานี้ในตอนปลายของยุคเหล็กมีศาสนามากมายนับไม่ถ้วนและดังนั้นจึงมีความไม่สงบ ไม่เป็นเช่นนั้นใน
โลกใหม่ เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันเมื่อพ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการกระทำ
การกระทำที่เป็นบาปและการกระทำที่เป็นกลางแก่ลูก ดวงวิญญาณมาและใช้ร่างกายเพื่อที่จะแสดงการกระทำ ไม่ว่าการ
กระทำอะไรก็ตามที่ผู้คนในยุคทองกระทำจะเป็นการกระทำที่เป็นกลาง ไม่มีการกระทำที่เป็นบาปที่นั่น ไม่มีความทุกข์ที่
นั่น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาในตอนจบและบอกความลับของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็น
บาปแก่ลูก พ่อมาในชาติเกิดสุดท้ายของหลายๆชาติเกิดของผู้นี้ พ่อเข้ามาในพาหนะนี้ นี่เป็นพาหนะของดวงวิญญาณ,
ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ที่ไม่ใช่แค่ในอมฤตสาเท่านั้น มนุษย์ทุกคนมีบัลลังก์อมตะ ดวงวิญญาณเป็นภาพลักษณ์ที่เป็น
อมตะ ร่างกายนี้ยังคงพูดและเคลื่อนไหวต่อไป นี่คือนัลลังก์ที่มีชีวิตของดวงวิญญาณที่เป็นอมตะนี้ ทั้งหมดเป็น
ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ แต่ความตายมาสู่ร่างกาย ดวงวิญญาณเป็นอมตะ พวกเขาทำลายบัลลังก์ของเขา ไม่มีบัลลังก์
มากมายในยุคทอง ในเวลานี้มีบัลลังก์ของดวงวิญญาณนับล้าน กล่าวได้ว่าดวงวิญญาณเป็นอมตะ เป็นดวงวิญญาณที่
กลับมาสโตประธานจากดโมประธาน พ่อสโตประธานและบริสุทธิ์เสมอ แม้ว่าพวกเขาจะพูดถึงโยคะโบราณของบาร์ต แต่
พวกเขาคิดว่าศรัทธากฤษณะสอนสิ่งนั้น พวกเขาได้ทำให้กิตะผิดไป พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อในชีวประวัติ พวกเขาใส่ชื่อของเด็ก
แทนที่จะเป็นของพ่อ พวกเขาเฉลิมฉลองกลางคืนของชีวา แต่พวกเขาไม่รู้วาทานมาอย่างไร ชีวาเป็นดวงวิญญาณสูงสุด
คำสรรเสริญของท่านแตกต่างจากคำสรรเสริญของดวงวิญญาณอย่างสิ้นเชิง ลูกๆรู้วาระได้และกฤษณะกลายเป็นลักษมี
และนารายณ์ รูปทั้งสองภาคของลักษมีและนารายณ์ถูกเรียกว่าวิษณุ ไม่มีความแตกต่างเลย อย่างไรก็ตามไม่มีมนุษย์ที่มีสี
แขนหรือแปดแขน พวกเขาแสดงให้เห็นเทพธิดาหลายมีแขนมากมาย ต้องใช้เวลาในการอธิบายสิ่งนี้ พ่อพูดว่า พ่อคือเจ้า
แห่งคนจน พ่อมาเมื่อบาร์ตกลับมาจากจนและมีมัลลารายของราหู เคยมีมัลลารายของดาวพฤหัสบดีและเวลานี้มีมัลลารายของราหู
เหนือบาร์ตและทั่วโลก เหตุนี้เองพ่อจึงมาในบาร์ตเท่านั้น พ่อมาและก่อตั้งโลกใหม่ที่ถูกเรียกว่าสวรรค์ พระเจ้าพูดว่า พ่อ
ทำให้ลูกไปเป็นราชาเหนือราชา พ่อทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์ที่มีมงกุฎสองชั้น เป็นเวลา 5,000 ปีมาแล้วที่ศาสนาเทพ
ดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคงอยู่ ซึ่งไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้แล้ว พวกเขากลับมาดโมประธาน พ่อเองให้การแนะนำของผู้สร้าง
และสิ่งสร้างแก่ลูก ผู้คนมากมายมาหาลูกที่นิทรรศการและพิพิธภัณฑ์ แต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย มีเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจ
และรับหลักสูตรเพื่อที่จะรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้าง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้สร้าง ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน
พ่อผู้เดียวเท่านั้นให้ความรู้แก่ลูก และแล้วเมื่อลูกได้รับอาณาจักร ก็ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ที่นั่น โลกใหม่แห่ง
สวรรค์ถูกเรียกว่าการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และโลกเก่าของนรกถูกเรียกว่าการเสื่อมโทรม พ่ออธิบายให้

ลูกเป็นดีมาก ลูกๆ ต้องอธิบายในลักษณะเดียวกันด้วยเช่นกัน ลูกต้องแสดงภาพของลักษมีและนารายณ์ให้พวกเขาเห็น ความสงบกำลังก่อตัวขึ้นในโลก รากฐานของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งเวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งนั้นไม่คงอยู่ เทพมีศาสนาที่บริสุทธิ์และการกระทำของพวกเขาบริสุทธิ์ ในเวลานี้เป็นโลกที่ชั่วร้าย โลกใหม่ลูกเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส ชีวาลายา เวลาลูกต้องอธิบายให้กับพวกเขาเพื่อที่ผู้ที่ยากจนสิ้นหวังจะได้รับประโยชน์บ้าง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ให้คุณประโยชน์ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่อให้คุณประโยชน์มาในยุคที่ให้คุณประโยชน์ และให้ประโยชน์แก่ลูกทุกคน พ่อเปลี่ยนโลกเก่าและก่อตั้งโลกใหม่ มีการหลุดพ้นผ่านความรู้ ลูกสามารถใช้เวลาและอธิบายสิ่งนี้ทุกวัน บอกพวกเขาว่า เราเท่านั้นที่รู้จักผู้สร้างและตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง บทตอนของกิตะซึ่งพระเจ้ามาและสอนราชาโยคะและทำให้เรามีมงกุฎสองชั้นกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ แม้แต่ลักษมีและนารายณ์ก็กลายเป็นสิ่งนั้นด้วยการศึกษาราชโยคะ พวกเขาศึกษาราชโยคะกับพ่อในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด บาบออธิบายทุกสิ่งอย่างง่ายดายมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. การศึกษาราชโยคะเป็นแหล่งแห่งรายได้เพราะด้วยสิ่งนี้ที่ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ลูกต้องศึกษาและสอนการศึกษาทางจิตนี้แก่ผู้อื่นทุกวัน
2. มีความซาบซึ้งอย่างสม่ำเสมอว่าลูกบราห์มินเป็นสิ่งสร้างที่เกิดทางปากอย่างแท้จริง ลูกได้เคลื่อนออกไปจากกลางคืนของยุคเหล็กและเข้ามาสู่กลางวัน นี่เป็นยุคบรรจบพบกันที่ให้คุณประโยชน์ที่เป็นสิริมงคลที่สุดที่ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ตัวลูกเองและทุกคนอื่นๆ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจผู้ที่นำให้ทุกความคิดที่สูงส่งไปสู่การปฏิบัติ
นายผู้ทรงอำนาจหมายความว่าผู้ที่มีความคิดและการกระทำเหมือนกัน ถ้าความคิดของลูกสูงส่งมากแต่การกระทำของลูกไม่ได้เป็นไปตามความคิดของลูกแล้วลูกก็ไม่สามารถลูกกล่าวได้ว่านายผู้ทรงอำนาจ
ดังนั้น ตรวจสอบดูว่าลูกได้นำความคิดที่สูงส่งที่ลูกมีไปสู่การกระทำหรือไม่ สิ่งซึ่งบอกของนายผู้ทรงอำนาจคือเขาจะสามารถใช้พลังเฉพาะที่เขาต้องการในเวลานั้นๆ รักษาพลังทางร่างกายและพลังที่ละเอียดอ่อนของลูกให้อยู่ภายใต้การควบคุมเช่นนั้นที่ลูกสามารถใช้พลังเฉพาะใดๆที่ลูกต้องการในเวลานั้น

คติพจน์: เมื่อดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยความรู้มีความโกรธในเขา พวกเขา ก็ประณามชื่อเสียงของพ่อ

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไม่เสียเวลาของลูก เฝ้าแต่ไต่ตรองความรู้้อยู่ภายในและลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการหลับนอนและไม่หาว ฯลฯ

คำถาม: ทำไมลูกๆ สั่งเวรตนเองกับพ่อ? ความหมายของ "การสั่งเวรตนเอง" คืออะไร?

คำตอบ: ในการสั่งเวรตนเองหมายถึงการหลอมรวมอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ เมื่อลูกหลอมรวมอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกดวงวิญญาณ,แบตเตอร์จะได้รับการชำระ เมื่อดวงวิญญาณ,แบตเตอร์ได้รับการเชื่อมต่อกับพ่อที่ไม่มีตัวตน แบตเตอร์จะถูกชำระและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยเช่นกัน ลูกจะสะสมรายได้สำหรับตัวลูกเอง

โอม ซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายให้กับลูกๆ ทางจิต เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ด้วยร่างกายของลูก ลูกเข้าใจว่าเหล่านี้นั้นเป็นร่างกายสุดท้ายของลูกในดินแดนแห่งความตาย อะไรจะเกิดขึ้นหลังจากนั้น? ลูกจะอยู่กับพ่อในดินแดนแห่งความสงบ ร่างกายเหล่านี้นะจะไม่คงอยู่ และแล้วลูกจะลงมาสวรรค์ตามลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ ลูกจะไม่ลงมาด้วยกันทั้งหมด อาณาจักรนั้นมีการก่อตั้งขึ้น เช่นที่พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความสุข ดังนั้นพ่อกำลังทำให้ลูกๆ กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบและความสุข หลังจากนั้นลูกจะไปและอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดังนั้นลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อ บ้าน และดินแดนแห่งความสุข ยิ่งลูกนั่งอยู่ที่นี้ในสภาพนี้มากเท่าไร บาปของชาติเกิดมากมายของลูกจะถูกเผาไปมากเท่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าไฟของโยคะ ชันยาสซีไม่มีโยคะกับผู้ทรงอำนาจ พวกเขาไม่มีโยคะกับธาตุแห่งแสงสถานที่อยู่อาศัย พวกเขาเป็นโยคีที่มีโยคะกับธาตุแห่งแสง นั่นคือพวกเขามีโยคะกับธาตุ ที่นี้เป็นการละเล่นของการดวงวิญญาณที่มีตัวตน ในขณะที่เพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่อาศัยอยู่ที่นั่นในบ้านที่แสนหวาน ทั้งโลกกำลังทำความพยายามที่จะไปที่บ้านที่แสนหวาน ชันยาสซีพูดด้วยเช่นกันว่าพวกเขาต้องการที่จะหลอมรวมเข้ากับธาตุแห่งแสง พวกเขาไม่ได้บอกว่าพวกเขาต้องการที่จะไปและอาศัยอยู่ในธาตุแห่งแสง เวลาที่ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนเฝ้าแต่รับฟังความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันมากมาย พ่อมาที่นี้และอธิบายสองคำ เช่นเดียวกับที่ลูกจะสวดมนตรา บางคนจดจำกรูของพวกเขาคือคนอื่นก็จดจำคนอื่น ๆ นักเรียนจดจำกรูของพวกเขาคือ ลูกๆ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและที่บ้าน ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูกจากพ่อ นี่คือนี่ที่ลูกจดจำในหัวใจของลูก ลูกไม่ต้องพูดสิ่งใดด้วยปากของลูก สถิติปัญญาของลูกเข้าใจว่าหลังจากที่ไปยังดินแดนแห่งความสงบลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุข เราจะเข้าไปสู่การหลุดพ้นก่อน จากนั้นจึงเข้าไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พ่ออธิบายซ้ำแล้วซ้ำเล่าให้กับลูกๆ ว่า ลูกต้องไม่เสียเวลาของลูก มีภาระของบาปของชาติเกิดมากมายอยู่ในหัวใจของลูก ลูกตระหนักถึงบาปของชาติเกิดนี้ สิ่งเหล่านี้ไม่คงอยู่ในยุคทอง ลูกๆ ที่นี้เข้าใจว่าลูกมีภาระของบาปของชาติเกิดมากมายนับไม่ถ้วน บาปอันดับหนึ่งคือกิเลสของตัณหาที่จะที่ลูกได้ทำมาเป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูกได้ประณามพ่อเป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน พ่อผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนถูกประณามอย่างมาก ลูกต้องเก็บประเด็นทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในจิตใจของลูก เวลานั้นมากเท่าที่เป็นไปได้ทำความพยายามที่จะจดจำพ่อ ในความเป็นจริงลูกควรพูดว่าเป็นความมหัศจรรย์ของสัตกูรู ไม่ใช่เพียงแค่กูรู การพูดว่า “ความมหัศจรรย์ของกูรู(ว้าวกูรู)” นั้นไม่มีความหมาย ควรจะเป็น “ความมหัศจรรย์ของสัตกูรู” ท่านคือผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต มีกูรูที่แตกต่างกันจำนวนมากในขณะที่มีเพียงผู้เดียวคือสัตกูรู ลูกเป็นผู้ที่ยอมรับกูรูมากมายในทุกชาติเกิดผู้คนยอมรับกูรูสองถึงสี่คน ผู้คนยอมรับกูรูแล้วก็ไปยังสถานที่อื่นด้วยความหวังที่จะได้พบหนทางที่ดีกว่าในที่อื่น พวกเขาเฝ้าแต่มีการทดลองกับกูรูอื่นแต่พวกเขาไม่ได้รับสิ่งใดเลย เวลาที่ลูกๆ รู้แล้วว่าลูกจะไม่อยู่ที่นี้ ทุกคนต้องไปยังดินแดนแห่งความสงบ พ่อได้มาตามคำเชิญของลูก พ่อเตือนลูกว่าลูกร้องเรียกหาพ่อ: มาและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์! ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขทั้งสองมีความบริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหา พาเรากลับบ้าน! ทุกคนจดจำบ้านของพวกเขาคือ ดวงวิญญาณพูดในทันทีว่า สถานที่อาศัยของเราคืออาณาเขตสูงสุด พ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกก็อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดเช่นกัน พ่อได้อธิบายว่าเวลานี้มีกลางของดาวพลูทัสเหนือลูก นี่เป็นประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด มีกลางที่ไม่มีขีดจำกัดเหนือทุกคน วงจรหมุนไปเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง เราเป็นผู้ที่ไปจากความสุขไปสู่ความทุกข์แล้วจากความสุขไปสู่ความสุข มีดินแดนแห่งความสงบ,ดินแดนแห่งความสุขและนี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้ มันไม่ได้นั่งอยู่ในสถิติปัญญาของมนุษย์ พ่อเวลานี้สอนให้ลูกตายขณะที่มีชีวิต แผลงเมาส์วาง

ตนเองเพื่อเปลวไฟ บ้างก็อยู่ในห่วงแห่งความรัก, เผาไหม้และสังเวตตนเอง ในขณะที่แมลงเม่าอื่นวนอยู่รอบๆ และจากไปอีกครั้ง ผู้ที่เป็นเหมือนแบตเตอรี่ด้วยเช่นกัน โยคะของสติปัญญาของทุกคนอยู่กับผู้เดียวนั้น เป็นราวกับว่าแบตเตอรี่ของเราเชื่อมต่อกับฟอสที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณนี้อยู่ใกล้ชิดมากและดังนั้นจึงเป็นเรื่องง่ายมากสำหรับเขา แบตเตอรี่ของลูกถูกชาร์จอย่างต่อเนื่องโดยการจดจำพ่อ ลูกๆ สัมผัสกับความยากลำบากเล็กน้อย ในขณะที่เป็นเรื่องที่ง่ายสำหรับผู้นี้ อย่างไรก็ตามผู้ที่ยังคงต้องทำความพยายามอย่างมากเช่นเดียวกับลูกๆ มากเท่าที่ผู้น้อยอยู่ใกล้ชิดดังนั้นเขาก็มีความรับผิดชอบมากมายตามนั้นด้วยเช่นกัน กล่าวกันว่าผู้ที่มีความรับผิดชอบในหัวของเขาไม่ได้หลับนอนอย่างสบายในเวลากลางคืน ผู้นี้ต้องมีความรับผิดชอบมากมาย พ่อผู้นั้นมีความสมบูรณ์พร้อม ผู้นี้ต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อม ผู้นี้ต้องดูแลทุกคนอย่างดีมาก แม้ว่าพ่อและผู้นี้จะอยู่ด้วยกันก็ยังคงมีความเป็นห่วงอยู่ ลูกสาวลูกต้อยอย่างมากและดังนั้นจึงเป็นราวกับว่ามีประสบการณ์ของความทุกข์ สภาพของคาร์มาที่จะมาถึงในเวลาสุดท้ายจนกระทั่งมีความกังวล เมื่อลูกไม่ได้เขียนจดหมายก็มีความเป็นห่วงว่าบางทีพวกเขาอาจจะป่วย เมื่อพ่อได้รับข่าวงานรับใช้พ่อจะจดจำพวกเขาอย่างแน่นอน บาบาท่านงานรับใช้ผ่านร่างกายนี้ บางครั้งมูรลีนั่นสั้น แม้ว่าลูกจะไม่ได้รับมูรลี เป็นเวลาสองถึงสี่วัน แต่ลูกก็มีประเด็นมากมาย ลูกควรอ่านไดอารี่ของลูก ลูกสามารถอธิบายได้เป็นอย่างดีด้วยเข็มกลัด เมื่อศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอยู่ที่นั่นก็ไม่มีศาสนาอื่นใด ลูกควรรักษาของต้นไม้อยู่กับลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องอธิบายนัยสำคัญของความหลากหลายของศาสนา เริ่มต้นด้วยเมื่อมีศาสนาเดียวที่ไม่แบ่งแยก ที่นั่นมีความสุข ความสุขและความบริสุทธิ์ในโลก ลูกจะได้รับมรดกนี้จากพ่อ เพราะพ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความสุข ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งใดเลย เวลานี้เช่นเดียวกับพ่อมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของพ่อ ดังนั้นลูกก็เป็นเช่นเดียวกัน ลูกเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบและความสุขเช่นเดียวกัน ลูกต้องตรวจสอบชาร์ทของลูกและดูว่าลูกมีข้อบกพร่องใดบ้าง: ฉันเป็นมหาสมุทรของความรักอย่างแท้จริงหรือไม่? พฤติกรรมของฉันเช่นนั้นทำให้ผู้อื่นชื่นมื่นไม่พอใจหรือไม่? ลูกต้องใส่ใจกับตนเอง ลูกไม่ควรคิดว่าบาบาจะให้พรเพื่อจะกลายเป็นสิ่งนั้น ไม่เลย พ่อพูดว่า พ่อได้มาตามละครในเวลาของพ่อเอง นี่เป็นโปรแกรมของพ่อในทุกๆ จรร ไม่มีใครสามารถให้ความรู้นี้ได้ มีเพียงพ่อผู้เดียวที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัตว์ที่แท้จริงเท่านั้น หากลูกมีศรัทธาอย่างมั่นคงลูกจะกลับมามีชัยชนะ ศาสนาต่างๆ ทั้งหมดที่มีอยู่ในเวลานี้จะถูกทำลาย เมื่ออาณาจักรสุริยวงศ์ในยุคทองคงอยู่ ก็ไม่มีราชวงศ์อื่นๆ สิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นอีกครั้ง เฝ้าแต่พูดกับตนเองในลักษณะนี้ตลอดทั้งวัน ประเด็นของความรู้ควรไหลรินอย่างซ้ำๆ ภายในตัวลูก ลูกควรมีความสุข ความรู้ที่พ่อบริโภคในเวลานี้ได้ให้กับลูก ลูกจะต้องซึมซับความรู้นี้ ลูกต้องไม่เสียเวลาในสิ่งนั้น ลูกมีเวลาในตอนกลางคืนเช่นกัน จะเห็นว่าดวงวิญญาณกลับมาเหนือยถ้าจากการทำงานผ่านอวัยวะของพวกเขาและดังนั้นพวกเขาจึงไปนอน พ่อขจัดความเหน้อยล้าของลูกทั้งหมดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและทำให้ลูกไม่เหน็ดเหนื่อย เมื่อดวงวิญญาณได้รับความเหน้อยล้าในตอนกลางคืนพวกเขาจะแยกจากร่างกาย ที่เรียกว่าการนอนหลับ ใครที่หลับ? อวัยวะประสาทสัมผัสหลักกับดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ดังนั้นในเวลากลางคืนก่อนเข้านอนจดจำพ่อ แล้วจึงไปนอนด้วยความคิดเหล่านี้ เป็นไปได้ว่าในเวลาสุดท้ายลูกจะกลายเป็นผู้ชนะของการหลับนอนระหว่างช่วงกลางวันและกลางคืน และแล้วลูกจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย ลูกจะเฝ้าแต่หมุนวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกจะไม่ท้อหรือรู้สึกง่วงนอน ฯลฯ นี้ ลูกๆ ผู้เอาชนะการนอน ไม่เคยหลับในขณะที่หารายได้! เมื่อลูกมีความซาบซึ้งกับความรู้ลูกจะสามารถรักษาสภาพนั้นไว้ได้ เมื่อลูกนั่งอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสั้นๆ ลูกจะต้องไม่ท้อหรือง่วงนอน ลูกท้อเมื่อความสนใจของลูกถูกดึงไปในทิศทางอื่น ลูกๆ ควรที่จะจำไว้ในจิตใจเช่นกันว่าลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูก ปวงประชาเป็นสิ่งที่จำเป็นมิฉะนั้นลูกจะกลายเป็นราชาได้อย่างไร? ลูกไม่เคยหมดความมั่งคั่งเมื่อลูกให้ทาน หากลูกอธิบายให้กับผู้อื่นและให้ทานความมั่งคั่งอย่างต่อเนื่อง ลูกจะไม่มีวันหมดความมั่งคั่ง มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถสะสมสิ่งใดได้ มนุษย์มีความตระหนี่มาก พวกเขาต่อสู้และทะเลาะกันอย่างมากมายเพื่อความมั่งคั่ง ที่นี้พ่อพูดว่า เฝ้าแต่ให้ความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายที่พ่อได้ให้ลูกแก่ผู้อื่น อย่าตระหนี่ในสิ่งนี้ หากลูกไม่ให้ทานก็หมายความว่าลูกไม่มีสิ่งนั้น รายได้นี้เป็นเช่นนั้นที่ไม่มีเรื่องของการต่อสู้หรือทะเลาะกันเกี่ยวกับสิ่งนั้น สิ่งนี้เรียกว่าการให้ทานอย่างแผ่ส่วนกุศล ลูกเป็นนักรบที่แผ่ส่วนกุศล การสู้รบของลูกเป็นไปกับกิเลสทั้งห้า ลูกถูกเรียกว่านักรบนิรนาม กองทัพเรามีขนาดใหญ่มาก เหมือนกันกับที่นี่ มีปวงประชานานมากมีผู้การและผู้พินาศด้วยเช่นกัน ลูกเป็นกองทัพเช่นกันและลูกยังตามลำดับกันไปทั้งหมดภายในสิ่งนั้น บาบาเข้าใจดีว่าคนไหนเป็นผู้บัญชาการและคนไหนเป็นผู้พินาศ มีมหาชาติและทหารม้า พ่อรู้ว่าสามประเภทของผู้ที่อธิบาย ลูกทำธุรกิจของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย คนเหล่านั้นสอนธุรกิจด้วยเช่นกัน เมื่อถูกรังแกของเขาลำบากและผู้ที่ติดตามของเขาก็ดำเนินงานต่อไป นั่นเป็นทางกายภาพในขณะที่ที่ที่มีความละเอียดอ่อน มีศาสนามากมายหลากหลาย พวกเขาทั้งหมดล้วนมีความคิดเป็นของตนเอง ลูกสามารถไปและฟังสิ่งที่พวกเขาพูด สิ่งที่พวกเขาสอนและสิ่งที่พวกเขาพูดถึง พ่ออธิบายแก่ลูกถึงเรื่องของวงจรของ 84 ชาติเกิด พ่อมาและให้มรดกของลูกแก่ลูก สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร แม้กระทั่งเวลานี้ในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กดวงวิญญาณก็ยังคงมาเรื่อยๆ การขยายตัวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เนื่อง ทรายบดที่พ่ออยู่ที่นี้ประชากรจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หลังจากนั้นดวงวิญญาณทั้งหมดจะไปอยู่ที่ไหนและพวกเขาจะกินที่ไหน? สิ่งนี้ด้วยต้องนำมาพิจารณา ที่นั่นมีมนุษย์ไม่มากนัก มีการรับประทานอาหารน้อยมาก พวกเขาทั้งหมดมีทุ่งนาของตนเอง มีประโยชน์อะไรที่จะต้องกักตุนข้าว? ที่นั่นไม่จำเป็นต้องมีไฟบุษยัญธาลา สำหรับขอฝนที่พวกเขาทำกันที่นี่ เวลานี้พ่อได้สร้างไฟบุษยัญธาลาแล้ว ทั้งโลกเก่าจะต้องสังเวยไฟบุษยัญธาลา นี่เป็นไฟบุษยัญธาลาที่ไม่มีขีดจำกัด คนเหล่านั้นสร้างไฟบุษยัญธาลาที่มีขีดจำกัดเพื่อขอฝน หากมีฝนตกพวกเขาจะมีความสุขมากและคิดว่าไฟบุษยัญธาลาของพวกเขาประสบความสำเร็จ หากไม่มีฝนตกก็ไม่มีเมล็ดข้าวและดังนั้นจึงมีความอดอยาก พวกเขาอาจสร้างไฟบุษยัญธาลา แต่ถ้าไม่มีฝนตกพวกเขาจะทำอะไรได้? ภัยพิบัติทั้งหมดกำลังจะเกิดขึ้น จะมีฝนตกหนักอย่างมาก แผ่นดินไหว ทุกสิ่งจะเกิดขึ้น ลูกๆ มีความเข้าใจวงจรของละครแล้ว รูปภาพของวงจรนี้ควรจะมีขนาดใหญ่มาก หากโฆษณาอยู่ในสถานที่ที่สะดวกตามบุคคลที่มีชื่อเสียงควรจะได้ อ่าน พวกเขาจะเข้าใจว่าเป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดอย่างแท้จริง มีมนุษย์จำนวนมากในยุคเหล็กในขณะที่มีมนุษย์เพียงไม่กี่คนในยุคทอง นั่นหมายความว่าที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลาย การเกิดของชีวาหมายถึงการเกิดของสวรรค์ การเกิดของลักษมีและนารายณ์ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก การเกิดของชีวาได้รับการเฉลิมฉลอง ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ เป็นเรื่องของเมื่อนานนี้เมื่อลูกเป็นชาวสวรรค์ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะเข้าใจ ลูกๆ ต้องเข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนมากและอธิบายให้กับผู้อื่น ลูกต้องอยู่อย่างมีความสุขด้วยเช่นกัน เวลานี้เราจะเป็นอิสระจากความเจ็บป่วยตลอดเวลาและกลับมาสุขภาพดีและความมั่งคั่ง 100% เหลือเวลาน้อยมาก ไม่ว่าจะเป็นความสุขหรือความตาย ฯลฯ มากเพียงใดลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขมากในเวลานั้น ลูกรู้ว่าความตายต้องมา นี่คือการละเล่นของทุกวงจร ไม่มีอะไรต้องกังวลเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้ที่มีความแข็งแกร่งมากจะไม่ร้องไห้ออกมาด้วยความทุกข์ เมื่อผู้คนเห็นใครบางคนที่กำลังผ่าตัดพวกเขาที่เป็นลม ความตายมากมายในเวลานี้จะเกิดขึ้น ลูกๆ เข้าใจว่าทุกสิ่งนั้นจะเกิดขึ้น มีการกล่าวว่า มีความทุกข์สำหรับเหยื่อในช่วงเวลาแห่งความตายและมีความสุขสำหรับนักล่า ลูกได้รับความทุกข์อย่างมากมายในโลกเก่านี้ เวลานี้ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับความมั่งคั่งของความรู้ที่ไม่สูญสลายจากพ่อและให้ทานกับผู้อื่น อย่าได้ตระหนี่ในการให้ทานความรู้ ให้ประเด็นของความรู้ค่อยๆ ไหลรินภายในลูก เพื่อที่จะกลายเป็นราชาลูกต้องสร้างปวงประชาอย่างแน่อน
2. ลูกต้องตรวจสอบชาร์ตของลูก 1) ฉันกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเช่นเดียวกับพ่อหรือไม่? 2) ฉันเคยขุนม้าไม่พอใจใครหรือไม่? 3) ฉันใส่ใจต่อพฤติกรรมของฉันอย่างเต็มที่หรือไม่?

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของคุณธรรม เต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด ผู้ที่มีคุณธรรมและความรู้ออกมาจากลูก
ลูกแต่ละคนมีความรู้เป็นอย่างมาก แต่เวลานี้มีความต้องการสำหรับให้คุณธรรมปรากฏออกมา ดังนั้น กลายเป็นผู้ให้คุณธรรมโดยมีการกระทำที่พิเศษ มีความคิดว่า ฉันต้องเป็นภาพลักษณ์ของคุณธรรมอย่างสม่ำเสมอและต้องแหวะอยู่ในงานของการทำให้ผู้อื่นเป็นภาพลักษณ์ของคุณธรรม โดยการทำให้เช่นนี้ ลูกจะไม่มีเวลาที่จะเห็น, ได้ยินหรือทำอะไรที่ไร้ประโยชน์ โดยการใช้วิธีนี้ ความอ่อนแอของลูกเองและความอ่อนแอของผู้อื่นจะจบสิ้นอย่างง่ายดาย สำหรับสิ่งนี้ ให้ลูกแต่ละคนพิจารณาว่าตนเองเป็นอันดับหนึ่งในการกลายเป็นตัวอย่างของการเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน

คติพจน์: ให้ทานโยคะด้วยจิตใจของลูก ความรู้ด้วยคำพูดของลูก และคุณธรรมด้วยการกระทำของลูก

*** โอม ชานติ ***